

ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರ
ಪದವಿಮೂಲವು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ
ಗಳನೇ ಅಡ್ಫರ್ಸ್‌ನೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೧೨

೨೦೨೪-೨೦೨೫

ನಾಹಿತ್ಯ ಸ್ಥಂದನ

ಪ್ರಧಾನ ಸಿ.ಎಸ್.ಆರ್.
ಒಳಿಕ ಕಾರ್ಯ ಪರ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗ

ಪದವಿಮೂಲವು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.

© Department of Pre-University
Education 2014-2015.

All Rights Are Reserved

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system or transmitted, in any form or by any means, electronic, mechanical, photo copying, recording or otherwise without the prior permission of the publisher.

Revised Edition - 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade, be lent, resold, hired out or otherwise disposed of without the publisher's consent, in any form of binding or cover other than that in which it is published.

The correct price of this publication is the price printed on this page/cover page. Any revised price indicated by a rubber stamp or by a sticker or by any other means is incorrect and should be unacceptable.

Printed on 80 GSM Maplitho paper

ನಿರ್ದೇಶಕರ ಸಂದೇಶ

ಅತ್ಯೇಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೇ,

ಪ್ರತಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮಹತ್ವರವಾದ ಕನಸು ಕಾಣಲು ಹಾಗೂ ಆ ಕನಸುಗಳನ್ನು ಸಾಕಾರಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡು ಎತ್ತರದ ಸಾಫ್ಟ್‌ಕೆರಲು ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಿಖಾಯಿಸಲು ಸಮರ್ಥನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಅಗತ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಪೂರ್ವೆಸಲು ಕನಾರ್ಟಕದ ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯು ಶ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ “ಪ್ರತಿ ತಾನು ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಲು ಸಮರ್ಥನಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದೇ ನಿಜವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ” ಎಂಬ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಮಾತು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಈ ಪರ್ಯಾಯಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿರುವ ವಿಷಯಗಳು ಮುಂದಿನ ಹಂತದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸಚ್ಚಿಗೊಳಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ರಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಿಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪಯಣವು ಸುಗುಮವಾಗಿ ಸಾಗಿ, ನೀವು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯತ ಪ್ರಜೆಯಾಗಿ ಹೋರಹೋಮಿ ಸಮಾಜದ ಏಳಿಗೆಗಾಗಿ ಕಾರ್ಣಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವ ಸ್ವಾನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ,

ಸಹಿ/-
ಸಿ.ಶಿವಾ, ಭಾ.ಆ.ಸೇ.,
ನಿರ್ದೇಶಕರು,
ಪದವಿ ಪೂರ್ವ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ
ಬೆಂಗಳೂರು

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ನುಡಿ

“ನಿಜ್ಞಂ ಪೊಸತ್ತು” ಎಂಬ ಮಾತು ಕಾವ್ಯಕ್ಷಣೀ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಭಾಷಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಗೆ ಎರಡು ಸಾಮಿರ ವರ್ಣಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದಿನ ಇತಿಹಾಸವಿದ್ದರೂ ಅದು ಇಂದಿಗೂ ಹೊಸತನವನ್ನು ಮೃಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬೇಕೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪರ್ಯಾಮಸ್ತಕ ಪರಿಷ್ಕರಣ ಕಾಯ್ದ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದ್ದು ಇದಿಂದ ೨೦೧೫-೧೬ನೇ ಸಾಲಾಗೆ ನೂತನ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪರ್ಯಾಕ್ರಮಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಹಿ.ಯು.ಸಿ. ಪ್ರಥಮ ವರ್ಣದ ಬಳಿಕೆ ಕನ್ನಡ ಪರ್ಯಾಮಸ್ತಕವು ಪರಿಷ್ಕರೋಂಡು ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಆಧುನಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ, ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ವಾಯುವೈದಿಲ್ಲಿ ಬೇಕೆಯುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಸ್ತುತ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಪಕಾರಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಯಾಮಗಳು ದೋರಿತು ಹಲವು ನಿಷ್ಟನಲ್ಲ ತನ್ನನ್ನು ತೇರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪರ್ಯಾ ಪರಿಷ್ಕರಣೆಯು ತುಂಬಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತ್ತ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಹಿ.ಯು.ಸಿ. ಹಂತದ ವರ್ಯೋಮಾನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಭಾಷೆ, ವಸ್ತು, ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯ ಕೌಶಲಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸುವುದು. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಕೋಳು ಸೌಕರ್ಯತೆ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬಕ್ಕತೆ, ಅಂಗ ತಾರತಮ್ಯ ನಿವಾರಣೆ, ಪರಿಸರ ಪ್ರಜ್ಞಾ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಮನೋಭಾವ, ಜೀವನಾನುಭವ, ವೈಜಾರಿಕತೆ, ನಿಸರ್ಗಾ ತ್ರೀತಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಮಾನತೆ, ಲೋಕಜ್ಞಾನ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

೨೦೦೫ರಲ್ಲಿ ರೂಪಗೋಂಡ ಹಿ.ಯು.ಸಿ. ಪ್ರಥಮ ವರ್ಣದ ಕನ್ನಡ ಬಳಿಕೆ ಪರ್ಯಾಮಸ್ತಕವು ಸಮರ್ಪಿತ ಕೊಡಬಹುದಿಯ ಆಯ್ದು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕರ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಿ ರೂಪಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದೇ ಮಾದರಿಯನ್ನೂ ಕೊಂಡು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರ್ಯಾ ಶಾಡ ಕೆಲವು ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಡಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಹಿಗೆ ರೂಪಿಸುವಾಗ ಇನ್ನು ಇನ್ನು ಪ್ರದೇಶದ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ತಲ್ಲಿಂಬಂಧಿ ಕಥೆ, ಕವಿತೆ, ಲಾತ ಪ್ರಬಂಧ, ವ್ಯಕ್ತಿ ಜಿತ್ತ, ಆತ್ಮ ಜರಿತ್ತ, ಪ್ರವಾಸ ಕಥನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅರಿವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವ ಅಶಯಗಳಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. ಪರ್ಯಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಕಲಾಯಿಬೇಕು ಅನ್ನುವುದರಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ ಕಲಕೆಯ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಕಲಾತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೇಗೆ ಮನಾರಜಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅದರೊಡನೆ

ಹೇಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ಜೊತೆಗೆ ಹೇಗೆ ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಎಂಬಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೀಡುವುದೂ ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ಆಯ್ದೆ ಹಾಗೆಗೂ ‘ಜಟಿಲತೆ’ಯ ಮೂಲಕ ಮೇಲ್ಬಾಣಿಸಿದ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಕುತ್ತಳೆ, ಜಿಂತನೆ, ಅನ್ವೇಷಣೆ, ಪ್ರಶ್ನಾಸುವುದು, ಜಚೆ, ಆರಯ ಮತ್ತು ಆತ್ಮವಿಮರ್ಶಾಗಳ ಮೂಲಕ ಕಲಕೆಗೊಂದು ಅಥವಾ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಷ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಗಮನವಹಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಪರ್ಯಾಪ್ತತ್ವಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಕೆಂದ್ರ / ಕವನ / ಲೇಖನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಒಷ್ಣಿಗೆ ನೀಡಿದ ಲೇಖಕರಿಗೂ, ನಿಧನರಾದ ಲೇಖಕರ ಸಂಬಂಧಿಕರಿಗೂ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಪರ್ಯಾಪ್ತನೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ನಿರಂತರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದವರು ಪದವಿಮಾವಂ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಮಾನ್ಯ ನಿದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಜಕ್ಕಪತ್ರಿ ಮೋಹನ ಅವರು ಹಾಗೂ ಸಹ ನಿದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀಮತಿ ರೋಹಿಣಿಯವರು ಮತ್ತು ಉಪ ನಿದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಯಲ್ಲಪ್ಪ ದೇಶಾವಂತ ಹಾಗೂ ಸಹಾಯಕ ನಿದೇಶಕರಾದ ಶ್ರೀ ಅಶೋಕಕುಮಾರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಹೋನ್ನಯ್ಯ ಅವರು ಜೊತೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದ ಪದವಿಮಾವಂ ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆಯ ಡಾ. ಎಂ.ಎನ್. ಕಟ್ಟಿಯವರು ಈ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಪರ್ಯಾಪ್ತನ್ನು ಕೂಲಂಕಂಡಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೆಲಹೆ, ಸೂಚನೆಗಳನ್ನಿತ್ತು ಈ ಪರ್ಯಾಪ್ತತ್ವಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಮೊಳೆವಾಗಿ ಹೊರಬರಲು ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದವರು ಪರ್ಯಾಪ್ತತ್ವಕ್ಕೆ ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿಯ ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಸದಸ್ಯರಾದ ಡಾ. ಗುರುಳಂಗ ಕಾಪನೆ, ಮಾಜಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಕನಾಡಾಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು, ಡಾ. ರಾಮೇಶ್ (ರಾಗ್), ವಿಶ್ವಾಂತ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಮಾನಸ ಗಂಗೋತ್ತಿ, ಮೈಸೂರು, ಹಾಗೂ ಡಾ. ಸಜಳಹಾ ಭೂಮಿಗೌಡ, ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಮಂಗಳ ಗಂಗೋತ್ತಿ, ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಮಂಗಳೂರು ಈ ಎಲ್ಲರಿಗೆ ನಾವು ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ.

ಪರ್ಯಾಪ್ತತ್ವಕ್ಕದ ರಚನಾ ಸಬ್ರಿತಿಯ ಸಭಿಗಳನ್ನು ಬೀರೆ ಬೀರೆ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಯೋಜಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ರೀತಿಯ ನೀರವು ನೀಡಿದ ಗದುಗಿನ ಶ್ರೀ ತೋಂಟದಾಯುವಾಗಿ ಅಂಗಾಯುತ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರದ

ಗೌರವಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಮಾಜ್ಯ ಡಾ. ತೋಂಟದ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮಹಾಸ್ವಮಿಗಳವರಿಗೂ, ಸಂಸ್ಥೆಯ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಕಾರಿಗಳಿಗೂ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಬಸವನಗುಡಿಯ ಬಾಲಕರ ಸರ್ಕಾರಿ ಹದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೀಜನ ಪ್ರಾಜಾಯ್ದ ಹಾಗೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗಕ್ಕೂ, ಮಹಾರಾಣಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಅಮೃತ್ಯಿ ಕಾಲೀಜು, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಾಜಾಯ್ದರು ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರಿಗೂ, ಬಾಲಕರ ಸರ್ಕಾರಿ ಹದವಿ ಮೂರ್ವ ಕಾಲೀಜು, ಗಿರಿನೇ ಅಡ್ರೆಸ್‌ರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರಾಜಾಯ್ದರು ಹಾಗೂ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗಕ್ಕೂ ಸಂಪಾದಕ ಮುಂಡಿಯ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು ಸಲ್ಲಾತ್ತವೆ.

ಪರ್ಯಾಮಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ ಹಾಗೂ ಮನ್ತ್ರಕ ವಿನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಶ್ರೀ ಜೀ. ಮಹಾದೇವ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಗೋವಿಂದರಾಜ ಅವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

– ಚಂದ್ರಶೇಖರ ವಸ್ತುದ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು
ಸಂಪಾದಕ ಸಮಿತಿಯ ಪರವಾಗಿ

-: ಹರ್ಷಪುನ್ತಕ ಪಲಶಿಲನಾ ಸಮಿತಿ :-

ಹಂಜಾರಕ ಮರಡಳಿ

-: ಅಧ್ಯಕ್ಷರು :-

ಶ್ರೀ ಜಂದ್ರಶೇಖರ ವಸ್ತುದ

ಪ್ರಾಜಾಯ್ಯರು

ಸರ್ಕಾರಿ ಪದವಿಮೂವೆ ಕಾಲೀಜು, ಗದಗ

-: ಸಂಚಾಲಕರು :-

ಶ್ರೀ ಮೇಣ ಮುದಿಯಜ್ಞ

ಪ್ರಾಜಾಯ್ಯರು

ಸರ್ಕಾರಿ ಪದವಿಮೂವೆ ಕಾಲೀಜು

ಮಲ್ಲೇ, ಉಡುಹಿ ಜಲ್ಲೆ

ಶ್ರೀಮತಿ ಎನ್. ನಾಗಲಕ್ಷ್ಮಿ

ಹಿರಿಯ ಕನ್ನಡ ಉಪನಾಯಿಸಕರು

ಬಾಲಕಿಯರ ಸರ್ಕಾರಿ ಪದವಿಮೂವೆ ಕಾಲೀಜು

ಬಸವನಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-೪.

-: ಸದಸ್ಯರುಗಳು :-

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ನತ್ಯನಾರಾಯಣ

ಹಿರಿಯ ಕನ್ನಡ ಉಪನಾಯಿಸಕರು

ಬಾಲಕಿಯರ ಸರ್ಕಾರಿ ಪದವಿಮೂವೆ

ಕಾಲೀಜು, ಬಸವನಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು-೪.

ಶ್ರೀ ಬಾಜಗೋಳಿನವರ್ ವಿ.ಹಿ.

ಕನ್ನಡ ಉಪನಾಯಿಸಕರು

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪದವಿಮೂವೆ ಕಾಲೀಜು

ಕೊರಟಗೆರೆ, ತುಮಕೂರು ಜಲ್ಲೆ.

ಡಾ॥ ಅಜುದನ ಗೋಡನಂಗ

ಕನ್ನಡ ಉಪನಾಯಿಸಕರು

ಜ.ಸ.ಣ.ಹಂ. ಪದವಿಮೂವೆ ಕಾಲೀಜು

ಹುಲಕೊಳ, ಗದಗ ಜಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀ ಭೈರವ್ಯ ಎನ್.

ಹಿರಿಯ ಕನ್ನಡ ಉಪನಾಯಿಸಕರು

ಬಾಲಕಿಯರ ಸರ್ಕಾರಿ ಪದವಿಮೂವೆ

ಕಾಲೀಜು, ಮಂಡ್ಯ ಜಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀ ಹ.ಎಂ. ಪಾಟಲ

ಕನ್ನಡ ಉಪನಾಯಿಸಕರು

ಎಸ್.ಎನ್. ಬಾಲಕಿಯರ ಸಂಜೀ

ಪದವಿಮೂವೆ ಕಾಲೀಜು

ಇಂಡಿ, ವಿಜಾಪುರ ಜಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ.ಹಿ. ಹಿರೇಮರ

ಕನ್ನಡ ಉಪನಾಯಿಸಕರು

ಶ್ರೀ ಯೋಗಿ ವೇಮನ ಸ್ವತಂತ್ರ ಪದವಿ

ಮೂವೆ ಕಾಲೀಜು

ಬೆಳ್ಳಣಿ, ಶಿರಟ್ಟಿ, ಗದಗ ಜಲ್ಲೆ.

ಡಾ॥ ಸೋಮಣ್ಣ
ಕನ್ನಡ ಉಪನಾಯಕರು
ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು
ಬಾಳೆ, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಎನ್.ಎಲ್. ನುರ್ಹಾಜನ
ಶ್ರೀಮತಿ ಗಿರಿಯಮ್ಮೆ ಕಾಂತಪ್ಪಶ್ರೀಎಂಬಿ
ಮಹಿಳಾ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು
ಹರಿಹರ್, ದಾವಣಗೆರೆ ಜಿಲ್ಲೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ.ಕೆ. ಬಜ್ಜಾಲ
ಕನ್ನಡ ಉಪನಾಯಕರು
ಎನ್.ಎನ್.ಹಿ.ಎ. ಬಾಲಕಿಯರ ಪದವಿಪೂರ್ವ ಕಾಲೇಜು
ಬ್ಯಾಂಡಿ, ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆ.

-: ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರು :-

ಡಾ. ಗುರುಲಂಗ ಕಾಪನೆ
ಗೌರಿಶ ನಿಲಯ,
ದುರ್ಗಾದೇವಿ ಕಾಲೀನಿ, ಸತ್ಯಾಮರ ಕೊನೆಯ ತಿರುವು,
ಧಾರವಾಡ.

ಡಾ. ರಾಮೇಗೌಡ (ರಾಗೋ)
ನಂ. ೧೪೪, ಕಾಳಿದಾಸ ರಸ್ತೆ
ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಎಮರಂ, ಮೈಸೂರು.

ಡಾ. ನಜಿಲಹಾ ಭೂಮಿಗೌಡ
ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯಪಕ್ಷರು
ಕನ್ನಡ ಸಾಂತಕೋಳತ್ತರ ವಿಭಾಗ
ಮಂಗಳ ಗಂಗೋಂತ್ರಿ, ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ,
ಮಂಗಳೂರು.

ಪರಿವಿಡಿ

ಭಾಗ-೧ : ವಚನಗಳು

ಗ)	ಆಜಾರವೆ ಕುಲ, ಅನಾಜಾರವೆ ಹೊಲೆ - ಮಾದಾರ ಜೆನ್ಸ್ಯೂಯ್	೨
ಗ)	ನಾದತ್ತಿಯ ಶಿವನಲ್ಲ - ಬಸವಣ್ಣ	೩
ಇ)	ತನುಕರಗಿದವರಲ್ಲ - ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ	೧೦
ಇ)	ಕರಿಣವಾದುದೀಲ್ ಕಷ್ಟಕರವಲ್ಲ - ಸಿಂಧ್ಯಯ್ಯ ಪುರಾಣಿಕ	೧೪

ಭಾಗ-೨ : ಶೇತ್ಸನಗಳು

ಗ)	ಹಿನು ಪದಲೀನು ಫಲ - ಮರಂದರದಾಸರು	೧೯
ಗ)	ಎರಡು ದಿನದ ಸಂನಾರ - ಕನಕದಾಸರು	೨೫
ಇ)	ಯಾಕೆ ಮರುಭಾದೆ ಹೀಂಗೆ ಎಲೆ ಮನವೆ - ಹೆಚವನಕಟ್ಟಿ ಗಿರಿಯಮ್ಮೆ	೨೬

ಭಾಗ-೩ : ಜನಪದ ಹಾಗೂ ತತ್ವಪದ

ಗ)	ಜಿಕ್ಕಾಗ ಜೆಲುವ ಜಂಡಾಮು - ತ್ರಿಪದಿಗಳು	೩೮
ಗ)	ಬಣ್ಣದ ಗುಬ್ಬ್ಯಾರು ಮಂಗಳ - ಜನಪದ ಗೀತೆ	೩೯
ಇ)	ಶ್ರೀ ಗುರುವಜನೋಽಪದೇಶ - ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿ	೪೦

ಭಾಗ-೪ : ಹೊಸಗ್ನುಡ ಕಾವ್ಯ

ಗ)	ಮಾವಿನಗೊಲ್ಲೆ - ಮಧುರಜೆನ್ಸ್	೪೨
ಗ)	ಶ್ರುವಣ - ಅಂಜಕಾತನಯಿದತ್ತ	೪೦
ಇ)	ರ್ಯಾತನ ಧೃಷ್ಟಿ - ಕುವೆಂಪು	೪೨
ಇ)	ಎಲ್ಲರೊಳಗೊಂದಾಗು - ಡಿ.ವಿ. ಗುಂಡಪ್ಪ	೪೧
ಇ)	ರ್ಯಾಲ್ಯೇ ನಿಲಾಳಂದಲ್ಲ - ಕೆ.ಎನ್. ನರಸಿಂಹನ್ನಾಮಿ	೪೨
ಇ)	ಗಜ್ಜಲ್ - ಶಾಂತರಸ	೪೧

- ೨) ಇಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಬರಿಯ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ – ಸಿಫ್ಟಾಂಗ ಪಟ್ಟಣಶ್ಚ
೩) ನನ್ನ ಜೆಷ್ಟಾಗೆಗೆ – ಸತೀಶ ಕುಲಕೆಂಡ
೪) ಅವಳ ಜರಿತೆ – ಕೆ. ಜರಿಂಥಾ
೧೦) ಕಾಗದದ ದೋಷಯಲ್ಲ – ಸುಖ್ಯ ಹೊಲೆಯಾರ್

ಭಾಗ-ಃ : ಗದ್ಯ

- ೧) ನಾಲ್ಕರ್ ಧೂತರ್ ಒವೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಂ ವಂಜಿಸಿದ ಕಥೆ – ದುರ್ಗಾಸಿಂಹ ಉಳಿ
೨) ರೋಮ್ ನಗರದಲ್ಲ – ಕೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ
೩) ಮೈ ಮೇಲೆ ದೇವರು, ದೆವ್ ಬರುವುದು! ಏನು?
– ಸ.ಆರ್. ಜಂಡ್ರಾಶೆಲಾರ
೪) ದಾರಿ ಯಾವುದಯಾಗಿ? – ಸ.ಜ. ನಾಗೆಲೊಂಟಮರ
೫) ಕುಬುಸ – ಕುಂ. ವಿಲರಭಪ್ರಾಪ್ತ
೬) ನಂಜನಗೌಡಿನ ತಿರುಮಲಾಂಬ – ವಿಜಯಾ ದಬ್ಬಿ
೭) ದೋಸ ರಾಜಕೀಯ – ವೃದ್ಧಹ

ಭಾಗ-೪ : ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅರ್ಥ, ವಿವರಣೆ,
ಸ್ವರೂಪ, ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಪ್ರಯೋಜನ

ಭಾಗ-೫ : ಅನುಬಂಧಗಳು

ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ರೂಪ-ರೇಖೆ ಮತ್ತು ಮಾದರಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆ

ವಚನಾಹಿತ್ಯ

“ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ, ಬಹು ಅರ್ಮೊಲ್ಯೂವಾದ ಭಾಗವೆಂದರೆ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯ”. ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉದಾಹರಣೆಗಳು ವಿರಚವಾಗಿ, ಕ್ಷೇತ್ರಾಗಿ, ಜಡಿಜಡಿಯಾಗಿ ಇತರೆ ಕೆಲವು ಭಾಷೆಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಬಹುದಾದರೂ, ವಚನಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನೇರವಣಿದ್ದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿಯೇ ಎಂದು ನಿಸ್ಪಂದೇಹವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಅಂತೆಯೇ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯವು ಕನ್ನಡ ನುಡಿ ವಿಶ್ವ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಹೊಣ್ಣ ಅರ್ಮೊವೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿಂದು ಕನ್ನಡಿಗರು ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡೆಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಸಂಸ್ಕೃತದ ಹಿರಿಮೆ ಸಡಿಲಾಗಿ ಕನ್ನಡದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೀಳಿದುದು ಈ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ. ಪದ್ಯದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತೆಗ ಸರಿದು ಗಂಡ್ಯಕ್ಕೆ ಮರಸ್ಯಾರ ದೋರಿತುದು ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದಲೇ. ಬಹು ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಪಂಡಿತರ ತುತ್ತಾಗಿದ್ದ, ವಿಶಿಷ್ಟ ವರ್ಗದವರ ಸೂತ್ರಾಗಿದ್ದ, ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ತೊತ್ತಾಗಿದ್ದ ಸರಸ್ವತಿಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಅನುಭಾವ ಕಮ್ಮಾಟದಲ್ಲಿಯೇ ಅಚ್ಚೊತ್ತಿದ ವಚನ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರೀಗೆಲ್ಲ ಸಲ್ಲವಂತೆ ಹರಡಿದವರು ವಚನಕಾರರು. “ದೇವವಾಣಿಯು ಜನವಾಣಿಯಾಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾದಾಗ, ಜನವಾಣಿಯನ್ನೇ ದೇವವಾಣಿಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆರಿಸಿದ ಹವಾದ ವಚನಕಾರರಿದು.”

ವಚನಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾಲವ್ಹಾನಿದಿಂದ ಬಹು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದ್ದೊಂತೆ ಸ್ಥಾಲಮಾನದಿಂದ ವಿಮುಲವೂ ಆಗಿದೆ. ವಚನಕಾರರ ವ್ಯೇಯತ್ವಿಕ ಸ್ಥಭಾವ, ಅನುಭಾವ ದೃಷ್ಟಿಗಳಾಗನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯವೂ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲವನ್ನು ಸಂಶೋಧಿಸಲು ಹೊರಟ ಪಂಡಿತರಲ್ಲ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅದರ ಉಗಮ ಬಸವಣ್ಣನವರಿಗಿಂತಲೂ ಕಿಂಚಿತ್ ಮೂರಂದ್ವಾಗಿರಬಹುದೆಂಬ ಸಂದರ್ಭ ಉಂಟಾಗಿದ್ದರೂ, ಆ ವಾಹಿನಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವನಿತು, ಹೆಸರು ಹೊಂದುವನಿತು ವಿಶಾಲವಾದುದು ಬಸವಣ್ಣನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ.

ಅಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ವಚನದ ಸಮ್ಮಿಳಿತ ಬೀಳಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಲ್ಲೇವು. ವಿಜಾರ ವ್ಯೇವಿಧ್ಯ, ವಿಶಿಷ್ಟ ಸರಳ ಶ್ವಲಯ ರಚನಾತ್ಮಕ, ಅನನ್ಯ ಜಳವನ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಾವಂತಾಳಕ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಅಜಾರವೆ ಕುಲ, ಅನಾಜಾರವೆ ಹೊಲೆ

- ಮಾದಾರ ಚಿನ್ನಯ್ಯ

ಕಮ್ರ, ಜ್ಞಾನ, ತ್ರಿಯೆ, ನಡೆ-ನುಡಿ, ಆಜಾರ-ವಿಚಾರಗಳನ್ನು, ಉಚ್ಚ-
ನೀಚ ಜಾತಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಚನಕಾರ ಮಾದಾರ ಚಿನ್ನಯ್ಯನವರು ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ
ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಶರಣಾರು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಾರೆ.
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನು ಶ್ರೇಷ್ಠನಲ್ಲ. ಕೇಳು ಕುಲದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ
ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವನು ನೀಚನಲ್ಲ. ಶರಣಾರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ಜಾತಿ. ಒಂದು, ಒಳ್ಳೆಯ
ಆಜಾರ ಉಳ್ಳವನು ಶ್ರೇಷ್ಠ. ಎರಡು, ಕೆಟ್ಟ ನಡತೆಯಳ್ಳವನು ನೀಚ. ಇದನ್ನಿಂದು
ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಾತಿ-ಕೇಳು ಜಾತಿ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ.

ಕಾಯಿದ ಸುಳುಹುಳ್ಳನ್ನಿಕ್ಕೆ ಕೆಮ್ಮೆಹೊಜೆ ಬೀಳಕೆಂಬರು.

ಜೀವ ಸಂಜಾರಪುಳ್ಳನ್ನಿಕ್ಕೆ ಜ್ಞಾನವನರಿಯಬೀಳಕೆಂಬರು.

ಜ್ಞಾನ ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಕಾಬಲ್ಲಿ, ಕಾಯಿದ ಕೆಮ್ಮೆದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೋ?

ಜೀವ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೋ? ಜ್ಞಾನ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೋ?

ಧ್ಯಾನಿಸಿ ಕಾಲ ಕುರುಹ ಎನ್ನೋಂದುಭಾರಿ ತೋರಾ.

ಕೈಯುಂ ಕೆತ್ತಿ ಅಡಿಗೊಂಡಕ್ಕಡಿಯಾಗಬೀಡ,

ಅರಿ ನಿಜಾತ್ಯಾರಾಮರಾಮನಾ.

|| ೮ ||

ನಡೆನುಡಿ ಸಿದ್ಧಾಂತವಾದಲ್ಲ, ಕುಲ ಹೊಲೆ ಸೂತಕೆಬಿಲ್ಲ,

ನುಡಿ ಲೇನು, ನಡೆಯಿಧಮವಾದಲ್ಲ,

ಅದು ಇಡುಗಾಡೆಯಲ್ಲದ ಹೊಲೆ.

ಕಂತ್ರ ಪಾರದ್ವಾರಂಗಿಳ್ಳ ಹೊಲಬನರಿಯದೆ,

ಕೆಟ್ಟ ನಡೆಪುತ್ರ, ಮತ್ತೆ ಕುಲಜರೆಂಬ ಒಡಲವರುಂಟಿ?

ಆಜಾರವೆ ಕುಲ, ಅನಾಜಾರವೆ ಹೊಲೆ.

ಇಂತೀ ಉಭಯವ ತಿಂದರಿಯಬೀಕು.

ಕೈಯುಂ ಕೆತ್ತಿ ಅಡಿಗೊಂಡಕ್ಕಡಿಯಾಗಬೀಡ,

ಅರಿ ನಿಜಾತ್ಯಾರಾಮರಾಮನಾ.

|| ೯ ||

ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಹಾರುವನಾಗಿ,
ವಿರು ವಿತರಣಕ್ಕೆ ಕ್ಷತ್ರಿಯನಾಗಿ,
ಸರ್ವವನಾರ್ಥೀದು ಸೋಳಿವಲ್ಲ,

ವೈಶ್ವನಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರದೊಕ್ಕಾಗಿ,
 ಕೃಷಿಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶೋಧನಾಗಿ,
 ಇಂತೆ ಜಾತಿಗೊಂತ್ತದೊಳಗಾದ ನೀಳಜ ಶ್ರೀಉಷ್ಟವೆಂಬ
 ಎರಡು ಕುಲವ್ಲದೆ,
 ಹೊಲೆ ಹದಿನೆಂಟು ಜಾತಿಯೆಂಬ ಕುಲವಿಲ್ಲ
 ಬ್ರಹ್ಮವನರಿದಲ್ಲ ಭಾರಹ್ಮಣ.
 ಸರ್ವಜೀವಹಕತ ಕರುಂಕೊಳ್ಳಾಗಿದ್ದಲ್ಲಿ ಸಮಗಾರ.
 ಈ ಉಭಯವನರಿಯ ಮರೆಯಾಲ್ಲ.
 ಕೈಯುಂ ಕತ್ತಿ ಅಡಿಗೊಂಟಕ್ಕದಿಯಾಗಬೇಡ.
 ಅರಿ ನಿಜಾತಾರಾಮರಾಮನಾ. || ೬ ||

❖ ❖ ❖ ❖

ಕವಿ ಪರಿಚಯ : ಬಸವಣ್ಣನವರ ಹಿರಿಯ ಸಮಕಾಲೆನ ವಚನಕಾರರಾದ ಮಾದಾರ ಜೆನ್ನುಯ್ಯನವರು ಶೀವಾನುಭವಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಮಾದಾರ ಜೆನ್ನುಯ್ಯನವರು ಮೂಲತಃ ಜೋಳ ದೇಶದವರು. ‘ಕೈಯುಂ ಕತ್ತಿ ಅಡಿಗೊಂಟಕ್ಕದಿಯಾಗಬೇಡ’ ಅರಿ ನಿಜಾತಾರಾಮರಾಮನಾ’ ಎಂಬ ಅಂಕಿತದಲ್ಲ ವಚನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಹರಿಹರನು ರಗಳೆಯೊಂದನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಗುಪ್ತಭಕ್ತಿಯ ಮಹಿಷ್ಮಾರಾಗಿದ್ದ ಜೆನ್ನುಯ್ಯನವರು ಕರಿಕಾಲ ಜೋಳನಲ್ಲ ಕುದುರೆಗಳಗೆ ಹುಲ್ಲು ಹಾಕುವ ಕಾಯಕ ಮಾಡಿ, ನಂತರದಲ್ಲ ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲ ಹಾದರಕ್ಕೆ ಹೊಲಯಿವ ತಮ್ಮ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕಾಯಕವನ್ನಾಗಿಸಿಕೊಂಡವರು.

ಶೀವನೊಲುಮೆ ಪಡೆಯಲು ವೃತ್ತಿ, ಜಾತಿ, ಅಂತಸ್ತು ಮುಖ್ಯವ್ಲ. ಶೀವಭಕ್ತಿ ಮುಖ್ಯವೆಂಬ ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರಗಳು ಜೆನ್ನುಯ್ಯನವರ ಜೀವನದಿಂದ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತವೆ. ಇವರ ವಚನಗಳಲ್ಲ ನಾಮಾಜಿಕ ಕೆಳಕೆ ಕೆಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ಆರಾಮ-ಉದ್ಯಾನವನ ; ರಾಮ-ರಮಿಸುವವನ ; ಕಾಬ-ಕಾಣವ ; ಕಾಯ-ಕಾಯ-ಶರೀರ ; ಸುಳುಹು-ಕುರುಹು, ಗುರುತು ; ಮುಕ್ತಿ-ಹೋಳಕ್ಕೆ ; ಸಿದ್ಧಾಂತ-ತತ್ತ್ವ ; ಸೂರ್ಯ-ಹೃಷಿಗೆ ; ಅಧಮ-ನೀಳ, ಕೆಟ್ಟ, ಹೀನ ; ಹಾರಧೂರ-ವ್ಯಾಜಿಕಾರ, ಜಾರತನ ; ಹೊಲಬು-ದಾರಿ, ಮಾರ್ಗ ; ಉಭಯ-ಎರಡು; ಲೀಸು-ಒಳಿಯ ; ಕಾರುವ-ಭಾರಹ್ಮಣ ; ವೈಶ್ವ-ವ್ಯಾಪಾರಿ ; ಕರು-ಕಾಯ ;

ಅಡಿ-ತೆಕ್ಕ, ಹಾದ, ಅಳತೆ ; ಗೋತ್ತು-ವಂಶ ; ಹತೆ-ಕೊಲೆ ; ಅಡಿಗೊಂಟ-ಜೆಪ್ಪೆಲ ಹೊಲಗೆಗೆ ಬಳಸುವ ಗೂಟದ ಆಕಾರದ ಸಾಧನ.

ಪಿಪ್ಪಣಿ :

ಹಂಚ ನೂತನಗಳು : ಹೆಣ್ಣು ರಜಸ್ಟ್ರೇಯಾಡಾಗಿನ ‘ರಜಸೂತಕ’, ಕುಲದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗುವ ‘ಕುಲಸೂತಕ’, ಜನನದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ‘ಜನನ ಸೂತಕ’, ನಾವಿನಿಂದುಂಟಾಗುವ ‘ಪ್ರೀತಸೂತಕ’ ಮತ್ತು ತಿನ್ನವಾಗಿ ಎಂಜಲನಿಂದಾಗುವ ‘ಉಳಿಷ್ಟ ಸೂತಕ’ – ಈ ಬದು ಬಗೆಯ ಸೂತಕಗಳನ್ನು ಪಂಜಸೂತಕಗಳಿನ್ನು ಹರು.

ಹಂದಭರ ಹೂಡಿಸಿ, ಹ್ವಾರಷ್ಟವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ೧) ‘ಜಿವ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯೋ?’
- ೨) ‘ಆಜಾರವೇ ಕುಲ, ಅನಾಜಾರವೇ ಹೊಲೆ.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಎಲ್ಲಾಯಿವರಿಗೆ ಕರ್ಮಾಂಶ ಬೇಕೆಂಬರು?
- ೨) ಕುಲ-ಹೊಲೆ ಸೂತಕ ಯಾವಾಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ?
- ೩) ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಯಾರು?
- ೪) ಸಮಾಜ ಎಂದರೆ ಯಾರು?
- ೫) ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಗುಣ ಯಾವುದು?

ವರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಮಾದಾರ ಜೆನ್ನೆಯ್ಯ ಪ್ರಶ್ನಿಯಿಂದ ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳಾವುವು?
- ೨) ಜಡುಗಳೆ ಇಲ್ಲದ ಹೊಲೆ ಯಾವುದು?
- ೩) ಈ ವಚನದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾದ ಸಮಾಜ ವೃತ್ತಿಯ ಉಪಕರಣಗಳಾವುವು?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಕುಲ-ಗೋತ್ತು-ಜಾತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾದಾರ ಜೆನ್ನೆಯ್ಯನ ನಿಲುವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.
- ೨) ನಿಜಾತಾರಾಮರಾಮನನ್ನು ಅರಿಯುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಮಾದಾರ ಜೆನ್ನೆಯ್ಯನ ವಚನಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಿ.

ಭಾಷಾಭಾಗ :

೧) ಇವುಗಳಿಗೆ ನಾನಾಧಂ ಹದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲ :

ಅರಿ, ಆರಾಮ, ಕರು.

೨) ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾಧಂ ಹದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲ :

ಕಾಯ, ತಿಳ, ಅಧಮ, ಅಡಿ.

೩) ಇವುಗಳಿಗೆ ತತ್ವಮ-ತಥ್ಯವಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲ :

ಬ್ರಹ್ಮ, ಆತ್ಮ, ವಿರ.

ಜೀವಣತತ್ವ :

ಜಾತಿ - ಮತ ಭೇದಭಾವದಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಜೀವಣಸಿ.

ಅಕರ ಗ್ರಂಥ :

ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ - ಲ - ಸಂಪಾದಕ : ಡಾ. ಜಿ.ಆರ್. ಹಿರೇಮುರ್, ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಕನ್ನಡ ಮುಸ್ತಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಹಂಜುನ ಟದು :

೧) ಬನವ ಕಂಡ ಮಾದಾರ ಜೆನ್ನೆಯ್ಯು - ಶ್ರೀ ಕುಪೇಂದ್ರ ಹಾಟೆಲ ಪ್ರಕಾಶನ : ಮಾತಂಗ ಪ್ರಕಾಶನ, ಕಲ್ಯಾಣಗಳಿಗೆ, ರಾಜಾಮೂರಿ, ಶಿಕಾಭಾದ ಯೋಜ್ಞ, ಗುಲ್ಬಗಾಡ.

೨) ಮಾದಾರ ಜೆನ್ನೆಯ್ಯು ಬಹುಮುಖ ಅಧ್ಯೈನ - ಡಾ. ಶಿವಾನಂದ ಕೆಳಗಿನಮನಿ, ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಸಿ.ವಿ.ಜಿ. ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.

೩) ಕುಲಕ್ಕೆ ತಿಲಕ ಮಾದಾರ ಜೆನ್ನೆಯ್ಯು - ಜಂಡ್ರೀಲರ ವಸ್ತ್ರದ, ಕ್ಷಮಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಗದಗ.

ಗಮನಿಸಿ :

“ನಿಜಾತ್ಮಾರಾಮ ರಾಮನಾ” (ನಿಜ + ಆತ್ಮ + ಆರಾಮ (ಉದ್ಯಾನ) + ರಾಮನ) ಆತ್ಮವೆಂಬ ಉದ್ಯಾನವನೆದಲ್ಲಿ ರಮಿಸುವನು.

ನಾದತ್ವಿಯ ಶಿವನಲ್ಲ

– ಒಸವಟ್ಟಿ

ಬಹುಕು ಅಸ್ಥಿರಪೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಕ್ಷಣಿಕ ಸುಖಿದ ಆಸೇಗಾಗಿ, ಮನುಷ್ಯ ಸಲ್ಲದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅಂಥವರು ದೇವರಿಂದ ದೂರ ಉಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕಾಯುವವರೆ ಕೊಲ್ಲುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬಾರದು. ಈ ಮಾತು ವ್ಯಕ್ತಿ, ಮನ, ಪುಟುಂಬ, ಸಮಾಜ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಬಾಹ್ಯ ಆಚರಣೆಗೆ ಒಲಿಯದ ದೇವರನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಲಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಆಶಯ ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿದೆ.

ಹಾಲಿನ ಬಾಯಿ ಕೆಷ್ಟೆ ಹೆಸಿದು
ಹಾರುವ ನೋಣಕ್ಕೆ ಆನೆ ಮಾಡುವಂತೆ,
ಇಂಲವನೇರುವ ಕಳ್ಳನು ಹಾಲು ತುಪ್ಪುವ ಕುಡಿದು
ಮೇಲೆಂಸುಕಾಲ ಬದುಕುವನೊ?

ಕೆಡುವ್ವೊಡಲ ನಜ್ಜಿ, ಕಡು ಹುಸಿಯನೆ ಹುಸಿದು, ಒಡಲ ಹೊರೆವರ
ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವಯ್ಯನೋಲ್ಲ, ಕಾಣಿರಣ್ಣಾ. || ೧ ||

ಒಲೆ ಹತ್ತಿ ಉರಿದಡೆ ನಿಲಬಹುದಲ್ಲದೆ
ಧರೆ ಹತ್ತಿ ಉರಿದಡೆ ನಿಲಲು ಬಾರದು,
ಏರಿ ನೀರುಂಬಡೆ, ಬೇಲ ಕೆಯ್ಯ ಮೇವಡೆ,
ನಾರಿ ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲ ಕಳುವಡೆ,
ತಾಯಿ ಮೋಲೆವಾಲು ನಂಜಾಗಿ ಕೊಲುವಡೆ,
ಇನ್ನಾರಿಗೆ ದೂರುವೆ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ. || ೨ ||

ನಾದತ್ವಿಯ ಶಿವನೆಂಬರು, ನಾದತ್ವಿಯ ಶಿವನಲ್ಲಯಾಗ್ಯ.
ವೇದತ್ವಿಯ ಶಿವನೆಂಬರು, ವೇದತ್ವಿಯ ಶಿವನಲ್ಲಯಾಗ್ಯ.
ನಾದವ ನುಡಿಸಿದ ರಾವಳಂಗೆ ಅರೆ ಆಯುಷ್ಯವಾಯಿತ್ತು.
ವೇದವನೊಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಶಿರ ಹೊಂಯಿತ್ತು.
ನಾದತ್ವಿಯನೂ ಅಲ್ಲ, ವೇದತ್ವಿಯನೂ ಅಲ್ಲ.
ಭತ್ತತ್ವಿಯ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವ. || ೩ ||

ಕರಿ ಹಲಜಯ : ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಶತಮಾನದ ಸಮಾಜೋ-ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಂದೋಲನದ ಕೇಂದ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿ ಬಸವಣ್ಣನವರು. ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸ ಯುಗವನ್ನು ತೆರೆದರು. ಪರ್ಗ-ಪಣ-ಅಂಗ, ವಯೋಽಭೇದಗಳನ್ನು ತಿರಸ್ತರಿಸಿ ಸರ್ವ ಸಮಾನತೆಯ ಜೀವದಯಾಪರವಾದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬಿಳಿಸಿದರು. ಇಜಾಹೂರ ಜಲ್ಲೆಯ ಬಾಗೆವಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾದರನ ಹಾಗೂ ಮಾದಲಾಂಜಕ ದಂಪತ್ತಿಗಳುದರದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಬಸವಣ್ಣನವರ ಶ್ರಯಾಕ್ಷೇತ್ರ ಜಂಡರ ಜಲ್ಲೆಯ ಕಲ್ಯಾಣ (ಇಂದಿನ ಬಸವ ಕಲ್ಯಾಣ).

ಪಂಡಿತ ಮಾನ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಮಾನ್ಯಗೋಳಿಸಿದ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬಸವಾದಿ ಶರಣರಿಗೆ ಸಲ್ಲಾತ್ತದೆ. ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ವಿಕಾರ, ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಕೃತಿಗಳನ್ನು ದೂರವಾಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಅಂತರಂಗ-ಬಹಿರಂಗಶುದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲಷಿಸಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾಗಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕವಾಗಿ, ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನವಿದೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ಶೂಲ-ನೀಳು ; ಮೇಲೆನು-ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ; ಧರೆ-ಭೂಮಿ ; ಏರಿ-ಹಡ್ಡ ; ಕೆಯ್ಯ-ಬೀಕೆ, ಪ್ರದೇಶ ; ನಂಜು-ವಿಷ ; ಅರೆ-ಅಧ್ಯ ; ರಾವಳೆ-ರಾವಣ.

ಉಪಾಧಿ :

೧) ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ತಾ : ಪ್ರಪಂಚದ ಸ್ತುತಿಕರ್ತಾನಾದ ಜತುಮುಖವ ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಾಳಿ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಬ್ರಹ್ಮ, ತ್ರಿಮೂರಿತಗಳಲ್ಲಿ ತಾನೇ ಸರ್ವ ಶೈಳಣಿಂಬುದಾಗಿ ಮೇರೆದು ವೇದಗಳನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಆಗ ಶಿವನು ಮೈದೋರಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ತಿರಸ್ತುತ್ತಾಗಿ ಕೋಪಗೊಂಡು ಭ್ರೇರವನನ್ನು ಸ್ವಜಿಸಿ ಆತನ ಮೂಲಕ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬದನೆಯ ತಲೆಯನ್ನು ಕತ್ತಲಿಸಿದನು. ಭ್ರೇರವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ತ್ಯ ಹ್ರಾತ್ರವಾದಧ್ಯ ಹೀಗೆ. ಬ್ರಹ್ಮಕರ್ತಾ, ಭ್ರೇರವನ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಅಂತಹೊಂದಿತು ನಂತರ ಅನ್ನಪೂರ್ಣೇಶ್ವರಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಶಾಪ ವಿಮೋಜನೆಯಾಯಿತು.

೨) ರಾವಣ : ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮುಖ್ಯಂತರದಲ್ಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಮಾನನ ಮುತ್ತಾನಾದ ಮುಲಸ್ಯ ಮುನಿಯ ಮೊಮ್ಮೆಗೊಂಡ ವಿಶ್ವಾಸನಿಂದ ಕೈಕೆಸಿಯೆಂಬಾಕೆಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಮೂರರು ಮತ್ತರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವ ರಾವಣ. ಪರಮ ಶಿವಭಕ್ತನಾದ ರಾವಣನು ತನ್ನ ನರನಾಡಿಗಳನ್ನೇ ವಿಶೇಯ ತಂತ್ಯಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ನುಡಿಸಿ ಶಿವನನ್ನು

ಒಲಸಿಕೊಂಡನು. ಆದರೆ ಅವನು ಕೂಡ ಮೊಣಾಯುಷಿಯಾಗಿದೆ ರಾಮನಿಂದ ಹತನಾದನು.

ಇ) ವೇದಗಳು : ಮೃಗೀದ, ಯಜುವೇದ, ಸಾಮವೇದ, ಅಥವಣವೇದ.

ಸಂದರ್ಭ ಮಾಚಿಸಿ, ನ್ಯಾರಹ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ಗ) ‘ಕೆಡುವೋಡಲ ನಜ್ಜಿ, ಕಡು ಹುಸಿಯನೆ ಹುಸಿದು.’
- ಉ) ‘ಇನ್ನಾರಿಗೆ ದೂರುವೇ.’
- ಇ) ‘ನಾದತ್ತಿಯನೂ ಅಲ್ಲ, ವೇದತ್ತಿಯನೂ ಅಲ್ಲ.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಲುತ್ತಲಿಸಿ :

- ಗ) ಕಪ್ಪೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಆಸೆ ಮಾಡಿತು?
- ಉ) ಯಾವುದು ಹತ್ತಿ ಉರಿದರೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದು?
- ಇ) ನಾದವ ನುಡಿಸಿದ ರಾವಣನಿಗೆ ಏನಾಯಿತು?
- ಈ) ಭಕ್ತಿತ್ವಿಯ ಯಾರು?
- ಇ) ವೇದವನೊಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಏನಾಯಿತು?

ವರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಲುತ್ತಲಿಸಿ :

- ಗ) ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವನು ಯಾರನ್ನು ಬಯಸುವುದಿಲ್ಲ?
- ಉ) ಇನ್ನಾರಿಗೆ ದೂರಾ ಎಂದು ಬಸವಣ್ಣ ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲ ಮೌರೆಯಾಡುತ್ತಾರೆ?

ವಿವರವಾಗಿ ಲುತ್ತಲಿಸಿ :

- ಗ) ಒಲೆ ಹತ್ತಿ ಉರಿದಡಿ ನಿಲಬಹುದಲ್ಲದೆ.... ವರ್ಜನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೌಟಂಜಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಸ್ಥಿತಿ-ಗೆತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- ಉ) ಭಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗವೇ ಮೋಕ್ಷಕ್ಕೆ ಶೈಧಣ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನವರ ವರ್ಜನಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲ ವಿವರಿಸಿ.

ಭಾಷಾಭಾಗ:

೧) ಇವುಗಳನ್ನು ಜಡಿಸಿ ಬರೆಯಲ :

ಮೇಲೆನು ; ಕೆಡುವೋಡಲ ; ನಿರುಂಬಡೆ.

೨) ಇವುಗಳಗೆ ನಾನಾಧಂ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲ :

ಹತ್ತಿ ; ಹೊರೆ ; ಏರಿ.

೩) ಇವುಗಳಗೆ ತತ್ವಮ-ತದ್ವವಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲ :

ಬ್ರಹ್ಮ ; ಆಯುಷ್ಯ ; ಮೃತ್ಯು ; ನಜ್ಞ ; ಶೂಲ ; ಶೀರ್.

ಜ್ಯಾವಣಕೆ :

“ಅತಿ ಆಸೆ ಗತಿಗೇಡು” – ಈ ಗಾದೆ ಮಾತನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕಥಾರೂಪದಲ್ಲ
ನಿರೂಹಿಸಿ.

ಅಕರ ರೂಪ :

ಸಮಗ್ರ ವಚನ ಸಂಪುಟ ಭಾಗ–೧ ಬಸವಣಿನವರ ವಚನ ಸಂಪುಟ
ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ. ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುರಿ – ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಾಧಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ತನುಕರಗದವರಲ್ಲಿ.....

– ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವ

ಎಂಥ ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟಗಳು ಸಂಭವಿಸಿದರೂ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮೂಲ ಸಾತ್ವಿಕ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು. ಬರುವ ಎಡರು-ತೋಡರುಗಳು ನಮ್ಮ ಘೋಷಣೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಡ್ಡುಪುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನೆದುರಿಸಿ ನಾವು ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಬೇಕು. ಪರರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗದ, ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಅರಿಯದ ಬದುಪು ಇದ್ದೂ ವ್ಯಾಧ. ಬಾಹ್ಯಾಚರಣೆಗಳಿಗಿಂತ ಭಕ್ತಿಭಾವದ ಆರಾಧನೆ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬ ಆಶಯ ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿದೆ.

ಜಂದನವ ಕಡಿಮು ಕೊರೆದು ತೇದಡ
ನೊಂದನೆಂದು ಕಂಪ ಜಟಿತ್ತೇ?
ತಂದು ಸುವರ್ಣವ ಕಡಿಮೊರೆದಡ
ಬೆಂದು ಕಳೆಂಕ ಹಿಡಿಯಲ್ಲತ್ತೇ?
ಸಂದುಸಂದು ಕಡಿದ ಕಬ್ಬನು ತಂದು ಗಾಣದಲ್ಲಕ್ಕಿ ಅರೆದಡೆ,
ಬೆಂದು ಹಾಕಣುಡಿ ಸಕ್ಕರೆಯಾಗಿ ನೊಂದನೆಂದು ಸಿಹಿಯ ಜಟಿತ್ತೇ?
ನಾ ಹಿಂದೆ ಮಾಡಿದ ಹೀನಂಗಳೆಲ್ಲವ ತಂದು ಮುಂದಿಳುಹಲು
ನಿಮಗೇ ಹಾನಿ.
ಎನ್ನ ತಂದೆ ಜೆನ್ನಮಲ್ಲಕಾಜುಂನಯಾಗ್ಯ,
ನಿಂ ಕೊಂದಡಿಯೂ ಶರಣಿಂಬುದ ಮಾಣಿ. || ೮ ||

ಮರವಿದ್ದ ಫಲವೇನು ನೆಂಜೆಲ್ಲದನ್ನುಕ್ಕೆ?
ಧನವಿದ್ದ ಫಲವೇನು ದಯವಿಲ್ಲದನ್ನುಕ್ಕೆ?
ಹನುವಿದ್ದ ಫಲವೇನು ಹಯನಿಲ್ಲದನ್ನುಕ್ಕೆ?
ರೂಹಿದ್ದ ಫಲವೇನು ಗುಣವಿಲ್ಲದನ್ನುಕ್ಕೆ?
ಅಗಲಿದ್ದ ಫಲವೇನು ಬಾನವಿಲ್ಲದನ್ನುಕ್ಕೆ?
ನಾನಿದ್ದ ಫಲವೇನು ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದನ್ನುಕ್ಕೆ
ಜೆನ್ನಮಲ್ಲಕಾಜುಂನಾ? || ೯ ||

ತನು ಕರಗದವರಲ್ಲ
ಮಜ್ಜನವನೊಲ್ಲಿಯಯಾಗ್ಯ ನಿಂನು.
ಮನಕರಗದವರಲ್ಲ

ಮುಷ್ಟವನೊಲ್ಲೆಯಯಾಗ್ಯ ನಿಂನು.
 ಹದುಷಗರಲ್ಲದವರಲ್ಲ
 ಗಂಥಾಕ್ಷತೆಯನೊಲ್ಲೆಯಯಾಗ್ಯ ನಿಂನು.
 ಅರಿವು ಕಣ್ಣರೆಯದವರಲ್ಲ
 ಆರತಿಯನೊಲ್ಲೆಯಯಾಗ್ಯ ನಿಂನು.
 ಭಾವ ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲದವರಲ್ಲ
 ಧೂಪವನೊಲ್ಲೆಯಯಾಗ್ಯ ನಿಂನು.
 ಪರಿಣಾಮಿಗರಲ್ಲದವರಲ್ಲ
 ಸೃಚೆದ್ಯವನೊಲ್ಲೆಯಯಾಗ್ಯ ನಿಂನು.
 ತ್ರಿಕರಣ ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲದವರಲ್ಲ
 ತಾಂಬೂಲವನೊಲ್ಲೆಯಯಾಗ್ಯ ನಿಂನು.
 ಹೃದಯಕೆಮಲ ಅರಂಡವರಲ್ಲ
 ಇರಲೋಲ್ಲೆಯಯಾಗ್ಯ ನಿಂನು.
 ಎನ್ನಲ್ಲ ಏನುಂಟಿಂದು ಕರಣಲವಸಿಂಬುಗೊಂಡ
 ಹೇಳಾ ಜೆನ್ನಮಲ್ಲಕಾಜುನಯಾಗ್ಯ? || ೫ ||

ಕವಿ ಪರಿಜಯ : ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ (ಗ್ರಿನೇ ಶತಮಾನ) : ವರಣಿ ನಾಹಿತ್ಯವೆಂದಾಕ್ಷಣ ಮುರುಷರಲ್ಲ ಮೊದಲು ನೆನಪಾಗುವ ಹೆಸರು ಬಸವಣ್ಣನವರದು. ಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲ ನೆನಪಾಗುವ ಹೆಸರು ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿಯದು. ಕಾವ್ಯಗಳು ಒದಗಿಸುವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಗೆ ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕನೆನ್ನು ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಳೆಯ ಉಡುತ್ತಿ. ತಂದೆ ನಿಮುಂಲಶೈಟ್ಟಿ, ತಾಯಿ ಸುಮತಿ. ಮಹಾದೇವಿಯ ಲಾವಣ್ಯಕ್ಕೆ ಮೋಹಿತನಾದ ಕೌಶಿಕ ಒತ್ತಾಯಿದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಅರಮನೆಗೆ ತುಂಜಕೊಂಡ. ತನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ಅಡ್ಡಿಬರದಂತೆ ವರ್ತಿಸಲಬೇಕಿಂದು ಮಹಾದೇವಿ ಷರತ್ತು ಹಾಕಿದಳು. ಆ ಷರತ್ತಿಗೆ ಕೌಶಿಕ ವ್ಯಾತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡ ಕಾರಣ ಅವರು ಅರಮನೆಯನ್ನು ತೋರೆದು ಮಲ್ಲಕಾಜುನ ಮೋಹಿತೆಯಾಗಿ ಕೇಳಾಂಬರಿಯಾಗಿ ಅರಮನೆಯಂದ ಹೊರಜ್ಞಾತ್ಮಕ.

ತನ್ನ ಜೀವನದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಅವರು ಮಲ್ಲಕಾಜುನನ ವಿಶೇಷತಿಯಾಗಿ ಲೋಕವನ್ನೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಿದಳು. ಸಂತರ ಕಲಾಂಳವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು ಮುಖ್ಯ ಘಟನೆ. ಅನುಭವ ಮಂಟಪದಲ್ಲ ಅವರು ಎದುರಿಸಿದ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಹೊಣ್ಣ ಉತ್ತರಗಳು ಅವರ ಜಿಂತನೆಯ ಬೊಂಧುವನ್ನು ಸಾರುತ್ತವೆ.

ಅವಕ್ಕೆ ಹೇಳದಂತೆ ‘ನಾಮದಲ್ಲಿ ಹೆಂಗೊಸೆಂಬ ಹೆಸರಾದಡೆನು ಭಾವಿಸಲು ಗಂಡುರಾಪ’ ಎಂಬಂತೆ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಹಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಮಹಾದೇವಿಯಕ್ಕೆ ಇಬ್ಬ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಪಜನಕಾರ್ತಿ. ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಕವಯಿತ್ರಿ. ಈಗ ಅವಕ ಇಸಿತ ಪಜನಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿವೆ. ಆಕೆಯ ಬರವಣಿಗೆ ಭಾವನಾತ್ಮಕವಾದುದು. ಜೀವನದ ನೋಂವು ನಲವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ನಿಲುವು ಅವಕ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಮುಂದೆ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಜಟಿ ಕದಿಗಿ ಹೊಂದ ಬಳಕ ಅವಕ ಜೀವನ ವಿವರಗಳು ಅಷ್ಟಾಗಿ ತಿಂಡಿಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ಜಂದನ-ಶ್ರೀಗಂಧಿ ; ಕಂಪು-ಹರಿಮಂತ ; ಸಂದು-ಜರುಕು, ಭೀದ ; ಮಾಣಿ-ಜಡೆನು, ಜಡುವುದಿಲ್ಲ ; ಪರಿಣಾಮಿ-ಸಂತೃಪ್ತ ; ಅಕ್ಕತೆ-ಅಕ್ಷಿಕಾಳು ; ಮಜ್ಜನ-ಸಾಧ್ಯನ ; ಹದುಳ-ಕ್ಷೇಮ ; ಕರಣ-ಅಂಗೈ ; ಫಲ-ಪ್ರಯೋಜನ ; ಅಗಲು-ಸ್ವೇಚ್ಛೆ, ದೂರವಾಗು ; ಬಾನ-ಅನ್ವ.

ನಂದಭಂ ಹೂಡಿಸಿ, ಸ್ವಾರಹ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ‘ನಿಂದಾ ಕೊಂಡಡೆಯೂ ಶರಣಿಂಬುದ ಮಾಣಿ.’
- ‘ರೂಹಿದ್ದು ಫಲಪೇನು ಗುಣವಿಲ್ಲದನ್ನಕ್ಕೆ?’
- ‘ಹೃದಯ ಕೆಮಲ ಅರಳದವರಲ್ಲ ಇರಲೊಲ್ಲೆಯಿಯಾಗ್ಯಾ ನಿಂನು.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಜಂದನವ ತೇದಡಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆ?
- ಧನ ಫಲದಾಯಕವಾಗುವುದು ಯಾವಾಗೆ?
- ಜೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ ಮನಕರಗದವರಲ್ಲ ಯಾವುದನ್ನು ಇಲ್ಲ?

ವರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಜಂದನ, ಸುವರಣ ಹಾಗೂ ಕಬ್ಬಿ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತೋಳಬೇಕಿನ್ನುತ್ತವೆ?
- ಕಂಪು ಮತ್ತು ಹೊಳೆಯ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳ ಗುಣಗಳಾಗಿವೆ?
- ಮರ ಹಾಗೂ ರಾಪ ಫಲದಾಯಕವೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಯಾವಾಗೆ?
- ಗಂಧಾಕ್ಕತೆ, ಆರತಿ ಮತ್ತು ಧೂಪ ಜೆನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾಜುನ ಯಾವಾಗ ಇಲ್ಲ?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಎಂಥ ಪರೀಕ್ಷೆ ಒಡಿದರೂ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಮೂಲಸ್ತಾಪನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳ ಬಾರದು ಎಂಬ ಆಶಯ ಅಕ್ಕನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ?
- ೨) ಪಸ್ತುಗಳ ಶೈಂಘಟೆಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಗುಣವಿರಬೇಕೆಂದು ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ?
- ೩) ಆಜರಣೆಗಿಂತ ಭಕ್ತಿ, ಭಾವ ಮುಖ್ಯ ಎಂಬುದು ಅಕ್ಕನ ವಚನದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ?

ಭಾಷಾಭಾಗ :

- ೧) ಇವುಗಳನ್ನು ಜಡಿಸಿ ಬರೆಯಲಿ :
ಕಡಿಮೋರೆದಡೆ, ಗಾಣದಲ್ಲಕ್ಕಿ, ಮುಂದಿಖುಹಲು, ಶರಣೆಂಬುದ, ಮಜ್ಜನವನೊಲ್ಲಿ, ಗಂಥಾಕ್ಷತೆ, ಕರಣಲವನಿಂಬುಗೊಂಡೆ.
- ೨) ಇವುಗಳಿಗೆ ನಾನಾಧಾ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ಫಲ, ತಂದೆ, ಅಗಲು, ಅರೆ.
- ೩) ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾಧಾ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ತನು, ಸುವಣ, ಮರ, ಧನ, ಮಷ್ಟ.
- ೪) ಇವುಗಳಿಗೆ ತತ್ವಮ-ತಢ್ವವಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ಸಕ್ಕರೆ, ಫಲ, ಕಬ್ಜಿ.

ಚಟುವಟಿಕೆ :

- ೧) ಹರ ತನ್ನ ಭಕ್ತರ ತಿರಿವಂತೆ ಮಾಡುವ.....ದೇವರ ದಾಸಿಮಯ್ಯನ ವಚನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.
- ೨) ಗಣೇಶ ಶತಮಾನದ ಇತರ ವಚನಕಾರ್ತಿಯರ ವಚನಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಅರ್ಥ ಗ್ರಂಥ : ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಸಂಪುಟ-ಇ, ಶಿವಶರಣೆಯರ ವಚನ ಸಂಪುಟ,
ಸಂಪಾದಕ : ಡಾ. ವಿಲೆಂಡ್ರು ರಾಜುರ, ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನಾಡಕ
ವಿಜ್ಞಾನಿಯ, ಧಾರವಾಡ, ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ
ಸಿದೆಂಜನಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಕರ್ತಾರಪಳ್ಳಿ ಕಾಲಾನುಭವ

- ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಮರಾಠಿಕೆ

ಬದುಕಿಗೊಂದು ಗುರಿಬೇಕು - ಗುರಿ ತಲುಪಲು ಸುಲಭದ ತಪ್ಪಿ
ಮಾರ್ಗವನ್ನಾಯ್ದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಕಷ್ಟಕರವಾದರೂ ಸರಿ, ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನೇ
ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂತಹೀ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಾಸಕ್ಕೆ ಮೂರಕವಾಗುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು
ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಗೃಹಿಸಿ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದಲೂ
ಪಾತ ಕಲಿಯಬೇಕು, ಬದುಕಿನ ಮಣಿತೆಗೆ ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಮೂರಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಗಾಳಿ ಜೀವಿದತ್ತ ಹುಟ್ಟು ಹಾಕಿದರೆ
ಹರಿಗೊಳೆಲು ಉಳಿಯಬಹುದಾಗೆ ಗುರಿ ನಿಲುಕದಯ್ಯ;
ದಾರಿ ಜೆನ್ನಾಗಿದೆಯೆಂದು ತಪ್ಪಿ ದಾರಿ ತುಳಿದರೆ
ದಾರಿ ನಾಗಿಬಹುದಾಗೆ ಉರಿ ಸೇರಲಾಗಿದಯ್ಯ!
ಸ್ವತಂತ್ರಧಿರ ಸಿದ್ಧೀಳಾರಾ,
ಸುಲಭವಾದುದೆಲ್ಲ ಶುಭಕರವಲ್ಲ,
ಕರಿನವಾದುದೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಕರವಲ್ಲವಯ್ಯಾ! || ೧ ||

ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಬುದ್ಧಿ,
ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಯ ಮನ,
ಕವಿಯ ಹೃದಯವ ಕರುಣೀಸಯ್ಯ!
ದುಡಿತದ ಬಟ್ಟಲು,
ತಿಖಿನ ಹಾಲು,
ಒಲವಿನ ಸಕ್ಕರೆಯ ದಯವಾಲಸಯ್ಯ!
ನಯಿದ ನೋಕೆ,
ನಂಜಕೆಯ ಹುಟ್ಟು,
ದಿಂದ ದಿಕ್ಕೂಜಿಯ ಅನುಗ್ರಹಿಸಯ್ಯ!
ಭೀಲದ ಕುದುರೆ,
ಹದುಕಿದ ಹಲ್ಲಣ,
ವಿವೇಕದ ಕಡಿಪಾಣವ ಕೊಡಯ್ಯ!

ಸ್ವತಂತ್ರಧಿರ ಸಿದ್ಧೇಷ್ಠರಾ,
ನನ್ನ ನುಡಿಗೆ ನಿನ್ನ ಅಥವಾ,
ನಿನ್ನ ಘೋಸಿಯ ನೀಡಯ್ಯ!

॥ ೭ ॥

ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಬೆಳೆದರೂ
ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆಯ ಗಾಂಪತನವಿಲ್ಲ¹
ಗುಂಪು ಮರಗೆಳ್ಳಿ;
ಹಂದರ ಬಾಹು ಇನ್ನೊಂದರ ಹೆಗೆಲ ಮೇಲೆ,
ಹಂದರ ಹಸ್ತ ಇನ್ನೊಂದರ ಹಸ್ತದಲ್ಲ,
ಹಂದರ ನೆರಳು ಇನ್ನೊಂದರ ನೆರಳನಲ್ಲ.
ಎಲ್ಲ ಸಮರಸ – ಇಲ್ಲ ವಿರಸ!
ನರರಲ್ಲಿಂಕೆ ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆ
ವಿರಸ ವಿರೋಧ ವಿಷಮತೆಗಳು
ಜಮ್ಮು ಹೊಮ್ಮುತ್ತಿರಬೇಕೆಯಾಗ್ಯ–
ಸ್ವತಂತ್ರಧಿರ ಸಿದ್ಧೇಷ್ಠರಾ?

॥ ೮ ॥

ತವಿ ಪರಿಜಯ : ‘ಕಾವ್ಯಾನಂದ’ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮುದ ಮೂಲಕ ಈನ್ನಡ ನವೋಧಯ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಸಿದ ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಪುರಾಣಿಕರು (ಗಣಗ-ಗಣಜ) ಹೊಸಗನ್ನಡ ಗರ್ಜ್ಯ-ಪದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಗಮನಾರ್ಹ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಕೊಪ್ಪೆಚ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಲಬುಗಾಡ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ದ್ವಾಂಪುರದ ಈ ತವಿ, ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ತಂದೆಯ ಪುರಾಣ, ಪ್ರವಚನದ ಗರಡಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದು ಶಿವಶರಣರ ಸಂದೇಶಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾದರು. ಕನಾಡಟಕ ಆಡಳಿತ ಸೇವೆ ಸೇರಿದ ಇವರು ಕಂಡಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ, ಇಲ್ಲಾಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿ, ಕಾಮಿಕ ಇಲಾಖೆಯ ಅಯುಕ್ತರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸೆಳ್ಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾವ್ಯ, ನಾಟಕ, ಪ್ರಬಂಧ, ಜಾವನ ಜರಿತ್ತೆ ಮತ್ತು ವಚನ ಹಿಂಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಧನೆಗ್ಗೆ ದಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀಯುತರು ರಚಿಸಿದ ಶರಣ ಜರಿತಾಮೃತ ಹೊಸಗನ್ನಡ ಗರ್ಜ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ಕೊಡುಗೆ ಎನಿಸಿದೆ.

ಜಲಪಾತ್ರ, ಕರುಣಾ ಶ್ರವಣಾ, ಮಾನಸ್ ಸರೋವರ, ಕಲ್ಲಿಂಗಲಮಾಲೆ, ಮೊದಲು ಮಾನವನಾಗು ಇವರ ಪ್ರಮುಖ ಕವನ ಸಂಗ್ರಹಗಳು. ಭಾರತವಿಲ್ಲ, ರಜತ ರೀಬೀ, ಭಾಗ್ನಿಸೂಪುರ, ಭೃಷೀರಿಂದೂತ ನಾಟಕ ಸಂಕಲನಗಳು, ಕಥಾಪುಂಜರಿ, ತುಷಾರಹಾರ ಕಥಾಸಂಕಲನಗಳನ್ನಲ್ಲದೆ ತ್ರಿಭುವನಪುಲ್ ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನೂ ಪ್ರತ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅನೇಕ ಅಷ್ಟು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಶ್ರೀಯಸ್ಸು ಇವರದಾಗಿದೆ. ವಚನೋದಯಾನ, ವಚನ ನಂದನ ಮುಂತಾದ ಇತರ ಕೃತಿಗಳು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿವೆ.

ಇವರ ವಚನೋದಯಾನ ಕೃತಿಗೆ ಕಲಕ್ತೀಯ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾ ಸಂಸ್ಥಾನ ನೀಡುವ ಅತ್ಯುಜ್ಞ ಇಲ್ಲಾರ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಲಭಿಸಿದೆ. ಇವರ ಹಲವು ಕೃತಿಗಳು ಕನಾಡಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯಿಂದ ಮುರಸ್ತಿವಾಗಿವೆ. ಗಳಿಗಳಲ್ಲ ಕಲಬುಗಿರಿಯಲ್ಲ ನಡೆದ ಇಲನೇ ಅಷ್ಟ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷೆನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಜನತೆಯ ಗೌರವಾದರಗಳಿಗೆ ಹಾತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಶಭ್ಯಾಧ : ಹುಟ್ಟಿ-ನಾವೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕಟ್ಟಿಗೆಯ ಉಪಕರಣ ; ಹರಿಗೊಳಲು-ದೊಳಳಿ, ತೆಪ್ಪ ; ನೌಕೆ-ಹಡಗು ; ದಿಕ್ಕುಜಿ-ದಿಕ್ಕನ್ನು ಸೂಜಿಸುವ ಸಾಧನ ; ಅನುಗ್ರಹ-ಆಶೀರ್ವಾದ ; ಹದುಕ್ಕ-ಕ್ಕೆಂಬು ; ಹಲ್ಲಣ-ಕುದುರೆ ಬೆನ್ನು ಮೇಲೆ ಹಾಕುವ ಜಳನು ; ಕಡಿವಾಣ-ಕುದುರೆ ಬಾಯಿಗೆ ಹತ್ತೆಂಬಗೆಂದು ಕಟ್ಟಿದ ಲೋಹದ ತುಂಡು ; ವಿರಸ-ದ್ವೀಷ ; ವಿಷಮು-ಸಮವಿಲ್ಲದ್ದು, ಕ್ಕಿಷ್ಟ ; ಹೊಮ್ಮು-ಹೊರಹಾಕು.

ಸಂದರ್ಭ ಮಾಜಿಸಿ, ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವಲಿಸಿ :

- ‘ಕವಿಯ ಕೃದಯ ಕರುಣಿಸಯ್ಯಾ’
- ‘ಒಂದರ ಬಾಹು ಇನ್ನೊಂದರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ.’
- ‘ನರರಲ್ಲೀಕೆ ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆ.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಯಾವುದು ಈಭಕರವಲ್ಲ?
- ಎಂಥ ಕಡಿವಾಣ ಬೇಕು?
- ಗುಂಪುಗಾರಿಕೆ ಗಾಂಪತನ ಯಾರಲ್ಲ ಇಲ್ಲ?

ವರಡ-ಮಾರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಗಾಳಿ ಜಿನಿದತ್ತ ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ?
- ೨) ಯಾವುದನ್ನು ಕರುಣೆಸೆಂದು ಕೆವಿ ಕೇಳಬೇಕುತ್ತಾನೆ?
- ೩) ಸರರಳಿ ಯಾವ ಯಾವ ಗುಣಗಳವೇ?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ದಾರಿ ಹಾಗೂ ಗುರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಸಿಧ್ಯಾಯ್ಯ ಮುರಾಣಿಕರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವಿವೇಚಿಸಿ.
- ೨) ಕೆವಿ ದೇವರಳಿ ಸಲ್ಲಾಸುವ ಬೇಳಡಿಕೆಗಳೇನು?
- ೩) ‘ಸಮರಸವೇ ಜಿವನ’ – ಈ ಮಾತನ್ನು ಸಿಧ್ಯಾಯ್ಯ ಮುರಾಣಿಕರ ವಚನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿವೇಚಿಸಿ.

ಭಾಷಾಭಾಷೆ :

- ೧) ಇವುಗಳನ್ನು ಜಡಿಸಿ ಬರೆಯಲಿ :
ದಿಕ್ಕೊಳಿ, ಸೇರಲಾಗಿದ್ದು, ಸರರಲೀಕೆ, ಹೊಮ್ಮೆತ್ತಿರಬೇಕು.
- ೨) ಇವುಗಳಿಗೆ ನಾನಾಧಾರ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ನರ, ಹುಟ್ಟಿ, ತಿಳ, ಕೆವಿ.
- ೩) ಇವುಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧಾರ್ಥಕ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ಸುಲಭ, ಶುಭ, ಸಮುತ್ತೆ, ಸರಸ.

ಜಡುವಡಿತೆ :

- ೧) ತಾನು ಹೇರಿ ಉಪಕಾರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮರವೇ ಹೇಳದಂತೆ ಕೆಲ್ಲಾಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಢಿ ಅಥವಾ ಕೆವಿತೆ ಬರೆಯಿರಿ.
- ೨) ನಿಶ್ಚಿತ ಗುರಿ ಇಟ್ಟಬೇಕೊಂಡು ವಿಜಯಶಾಲಯಾದವರ ಕುರಿತು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಿರಿ.

ಅಕರ ರೂಪ :

- ಡಾ. ಸಿಧ್ಯಾಯ್ಯ ಮುರಾಣಿಕರ ಸಮಗ್ರ ವಚನಗಳು, ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಶ್ರೀ ಗಿರಿ ಪ್ರಕಾಶನ, ಶ್ರೀಗಿರಿ, ಐ/ಇ, ‘ಎ’ ಅಲ ಅಸ್ಟರ್ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು.
ಮುದ್ರಣ ವರ್ಷ : ೨೦೦೯

ದಾಸನಾಹಿತ್ಯ

ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಕನ್ನಡ ನಾಡು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೊಡುಗೆಗಳಲ್ಲ ಹರಿದಾಸರ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು. ಹರಿದಾಸರೆಂದರೆ ಹರಿಯು ಭಕ್ತರು. ಸುಮಾರು ಒಬ್ಬೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವ ಈ ಭಕ್ತಿಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವಾದುದು ಭಾಗವತ ಧರ್ಮ. ಎಲ್ಲವೂ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸೇರಿದ್ದು ಎಂದು ಭಾವಿಸುವುದೇ ಈ ಧರ್ಮದ ತಾತ್ಪರ್ಯ.

ಹರಿಯ ದಾಸರೆಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡು ಹರಿಯ ಸೇವೆ, ನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನೆ, ಕ್ಷೇತ್ರ ಪರಿಣಾಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸಿದ ಈ ದಾಸ ಪರಂಪರೆ ಸರಹಡಿತಿರ್ಥಕರೆಂಬ ಹರಿಭಕ್ತರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ಮೇಳಕ್ಕೆಸಿದ, ಹರಿಯನ್ನು ಸ್ತುತಿಸುವ ಕೀರ್ತನೆ ಎಂಬ ಈ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ಸರಳ ಭಾಷೆಯಿಂದ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರ ಮೇಜ್ಜಿಕೆಗೆ ಪಾತ್ರವಾಯಿತು.

ದಾಸನಾಹಿತ್ಯವು ಮುಂದೆ ವ್ಯಾಸರಾಯರು, ಪುರಂದರದಾಸರು, ಕನಕದಾಸರು ಮೊದಲಾದ ಭಕ್ತಶೈಷಣಿರ ಪರಿಶ್ರಮದಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ಜೋತಿಗೆ ನಾಡಿನ ನಾನಾ ಮೂಲಗಳಿಂದ ನಾನಾ ವರ್ಗಗಳಿಂದ ಬಂದ ಹರಿದಾಸರು ಈ ಪರಂಪರೆಗೆ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಈ ಹರಿನಾಮ ಸಂಕೀರ್ತನನೆಗಳು ಗೇಯ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದ್ದ ಪಲ್ಲವಿ, ಅನುಪಲ್ಲವಿ ಮತ್ತು ಜರಣಗಳಿಂಬ ಜೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕೀರ್ತನಕಾರನೂ ಹಾಡಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆರಾಧ್ಯ ದೈವದ ಹೆಸರನ್ನು ಅಂಕಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಕೀರ್ತನೆ, ಸುಖಾದಿ, ಉಗಾಭೋಗ, ಮುಂದಿಗೆ ಮತ್ತು ಅಷ್ಟಕಗಳಿಂಬ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ.

ದಾಸನಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ ಪುರಂದರ ದಾಸರನ್ನು ಕನಾಡಾಕ ಸಂಗೀತ ಕಿಂತಾಮಹರೆಂದೇ ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಹರಿ ಸ್ತುತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಜ ಸುಧಾರಣೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪುರಂದರದಾಸರ, ಕನಕದಾಸರ ಕೀರ್ತನನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಉಭ್ರಾಯ ಸ್ತಿತಿಯನ್ನು ತಲುಹಿತು. ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿ ಜಾತಿ, ಧರ್ಮ, ವರ್ಗಗಳು ಗೌಣ ; ಮಾನವಿಂಯತೆಯೇ ಪ್ರಮುಖ.

ಈನು ಓದಲೆನು ಫಲ

- ಮರಂದರದಾಸರು

ಆಚಾರ ಮಾರ್ಗವು ಸ್ವಾನ, ಯಾತ್ರೆ, ಪೂಜೆ ಮೊದಲಾದ ಬಾಹ್ಯ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಾದರೆ, ಜ್ಞಾನಮಾರ್ಗವು ಅಂತರಿಕ ಶ್ರೀಯೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಕೇವಲ ಬಾಹ್ಯ ಆಚರಣೆಗಳಿಂದಷ್ಟೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಿದ್ಧಿ ಲಭಿಸದು. ದೃವಾನುಷಂಧಾನದ ಸೂಕ್ತ ತೆಗಳು ಮತಾಚಾರಗಳಿಗಿಂತ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರು ಕೇವಲ ಆಚರಣೆಯ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತ ಅಂತರಂಗದ ಶುದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅದು ಕೇವಲ ಡಾಂಬಿಕತನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಜನರು ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸ್ತೋದರ್ಶನ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಮುಲವ ತೊಳೆಯಬಲ್ಲರಲ್ಲದೆ
ಮನವ ತೊಳೆಯಬಲ್ಲರೇ?

|| ೫ ||

ಹಲವು ತೀರ್ಥಂಗಳ ಮುಖಗಿ
ಹಲುಜಿದರೆ ಫಲವೇನು?

|| ೬ ||

ಖೋಳಗೆವಿಷಯ ಫಲವನುಂಡು ರಾಗ ಲೋಭದಿಂದ ಮತ್ತು
ನಾಗಿ ಮೇರೆಯುತ್ತಿರೆ ಅವನ ಭಾಗ್ಯವಂತನೆಂಬರೆ
ಯೋಗಿಯಂತೆ ಜನರು ಮೆಷ್ಟುವಂತೆ ಹೋಗಿ ನಿರಿನಲ್ಲ
ಕಾಗೆಯಂತೆ ಮುಖಗೆ ಮಾಘಸ್ವಾನ ಫಲವು ಬಾಹೋದೆ

|| ೭ ||

ಪರರ ಕೇಂಡು ಬಯಸಿ ಗುರುಹರಿಯರನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತ
ಪರಮಸೌಖ್ಯವೆಂದು ಪೆರಸ್ತೀಯರನ್ನು ಬಯಸುತ್ತ
ಪರಮನಿಷ್ಠ ಪೌನಿಯಂತೆ ಧರೆಯ ಮೇಲೆ ಡಂಭ ತೋರಿ
ಹರಿವ ನಿರಿನ ತಿರಂದಿ ಕುಳತರೇನು ಬಕ ಧ್ಯಾನದಿ

|| ೮ ||

ಕಾಸುವಿಳಸಕ್ಕಾಗಿ ಹರಿಯದಾಸನೆಂದು ತಿರುಗಿ ತಿರುಗಿ
ದೇಶದೇಶಗಳ ತೊಳೆ ಕಾಶೀಯಾತ್ರೆ ಪ್ರೋಳಗಳು
ಆಶಾಪಾಶ ಜಡದೆ ಮನಸು ಹೇಳಿ ವಿಷಯ ಬಯಸುವಂಥ
ವೇಷಧಾರಿಗಳಗೆ ಕಾಶೀಯಾತ್ರೆ ಫಲವು ಬಾಹೋದೆ

|| ೯ ||

ತಂದೆತಾಯಿ ತಿರಿದು ತಿನಲು ಒಂದು ದಿನ ಕೇಳಲ್ಲ
ಮುಂದಿಗೆ ಮನೆಯರೊಡನೆ ಅನಂದದಿಂದಲರುವರು
ತಂದೆ ಸತ್ತಮೇಲೆ ನೂರುಮಂದಿ ವಿಶ್ವರಿಗೆಣಿಸಿ ತಮ್ಮ
ತಂದೆ ತೃತ್ಯನಾದನೆಂಬರು ಮಂದಮುತ್ತಿಯ ಜನಗಳು

|| ೧೦ ||

ಏನು ಹುದ್ದೆನು ಘಲ ಏನು ಕೇಳೆನು ಘಲ
 ಜಾನದಿಂದ ಅಷ್ಟುತನ ಧ್ಯಾನವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ
 ಮೌನ ನೇಮು ನಿಷ್ಠೆ ಯಾಕೆ ಹಿನಜಿತುನಾದ ಮೇಲೆ
 ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಮರಂದರವಿಶ್ವಲನು ಮೆಚ್ಚುವನೆ ಮರುಳ
 || ೫ ||

ತವಿ ಹಲಜಯ : ಮರಂದರದಾಸರು (ಗಳಿಗಳ-ಗಳಿಗಳ) ಸಂಗಿಂತ ನಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗೆ ರಿಂದ ಅಪಾರ ಯಶಸ್ವಿನ್ನು ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಬದುಕು ಹಾಗೂ ಕೃತಿಗಳಿಂದ ವಿದ್ವಾಂಸರ ಮತ್ತು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಮನ್ನಣಿಗೆ ಗಳಿಸಿದ ಹರಿದಾಸ ನಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ದಾಸಶ್ರೇಷ್ಠರಲ್ಲಿಬ್ಬರು. ಸಂಗಿಂತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರ ಸಾಧನೆ, ಸಿದ್ಧಿಗಳ ಘಲವಾಗಿ “ಕಣಾಂಟಕ ಸಂಗಿಂತ ಹಿತಾಮಹ” ಎಂಬ ಜರುದಿಗೆ ಹಾತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಗಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಸಮಿಕ್ಷಣದ ಮರಂದರಗಳಲ್ಲಿ ಇನಿಸಿದರು. ಇವರ ಮೂರಾಂಶ್ರಮದ ಹೆಸರು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಾಯಕ. ಅಗಭ್ರ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದ ಇವರಿಗೆ ಅಥಿಲಾಲಸೆಯೂ, ಜಮಣತನವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಮೂಡಿ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ತ ಬಿಷಯವನ್ನು ತ್ವಾಗ ಮಾಡಿ ಹಂಪೆಗೆ ಬಂದು ವ್ಯಾಸರಾಯರಿಂದ ದೀಕ್ಷೆ ಪಡೆದು ದಾಸರೆಂದರೆ ಮರಂದರ ದಾಸರೆಯ್ದು ಒಂದು ಪ್ರಶಂಸನೆಗೆ ಹಾತ್ತರಾದರು. ಮರಂದರವಿಶ್ವಲ ಎಂಬ ಅಂಕಿತದಲ್ಲಿ ಮರಂದರದಾಸರು ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಕೀರ್ತನೆ, ಸುಜಾದಿ, ಉಗಾಭೋಗಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ದಾಸಶ್ರೇಷ್ಠರೆನಿಸಿದರು.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ನಿಂದಿಸು-ದೂಷಿಸು ; ಧರೆ-ಭೂಮಿ ; ವಿಷ್ಟ-ಭ್ರಾಹ್ಮಣ; ಹಿನ್ನ-ಕೀರ್ತಿ ; ತಿರಿ-ಭಿಕ್ಷೆ ; ಮಲ-ಕೊಳೆ ; ಹಲುಬು-ಕೊರಗು ; ತೊಳು-ಅಲೆದಾಡು; ಮಂದಮತಿ-ಮಂದಬುದ್ಧಿ.

ಪಾಠಾಂತರಣ :

- ೧) ಸುಜಾದಿ : ಇದು ‘ಕೀರ್ತನೆ’ಯ ಒಂದು ಪ್ರಕಾರ. ಸುಜಾದಿಯಲ್ಲ ಸಹ್ತತಾಜಿಗಳೇ ಪ್ರಧಾನ.
- ೨) ಮುಂಂತಿಗೆ : ಹೌರಾಣಿಕೆ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಜಾರಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಗೀರಿಯ ರೂಪದ ಬಡಕಿನಿಂದ ಕೂಡಿರುವ ಪ್ರಕಾರ. ಅಂದರೆ ಗೂಡಾಧರಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

- ಇ) ಅಷ್ಟಕ : ಎಂಟು ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಹಾಡಿನ ಪ್ರಕಾರ.
- ಈ) ಮಾಝನ್ನಾನ : ಮಾಝಮಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಣ್ಣದಿನಗಳಲ್ಲ ಸ್ವಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಸದ್ಗತಿ ದೋರೆಯುತ್ತದೆಂಬ ನಂಜಕೆ ಇದೆ.
- ಉ) ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆ : ಕಾಶಿಯು ಹಿಂದೂಗಾಗಿ ಹವಿತ್ರ ಕ್ಷೇತ್ರವೇಸಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲರುವ ವಿಶ್ವನಾಥನ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ದೇವನದಿ ಎಸಿಸಿರುವ ಗಂಗೆಯಲ್ಲ ಮಿಂದರೆ ಮೋಹಕ ಪ್ರಾಹ್ಲಿಯಾಗುತ್ತದೆಂಬ ನಂಜಕೆ ಬಹಕ್ ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಇದೆ.

ನಂದಭರ ಹೊಟ್ಟಿ, ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ಇ) ‘ಪೇಂಡಧಾರಿಗಳಿಗೆ ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆ ಫಲವು ಬಾಹೋದೆ.’
- ಈ) ‘ತಂದೆತಾಯ ತಿರಿದು ತಿನಲು ಒಂದು ದಿನ ಕೇಳಬಲ್ಲ.’
- ಉ) ‘ಪೌನ ನೇಮ ನಿಷ್ಠೆ ಯಾಕೆ ಹಿಂಜಿತ್ತನಾದ ಮೇಲೆ.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಇ) ಕಾಗೆಯಂತೆ ಮುಖಗುವವರಿಗೆ ಯಾವ ಫಲವು ದೋರೆಯುವುದಿಲ್ಲ?
- ಈ) ಪರರ ಕೇಳಣ್ಣ ಬಯಸುವವರು ಯಾರನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಾರೆ?
- ಉ) ಕಾಶಿಯಾತ್ರೆಯ ಫಲವು ಯಾರಿಗೆ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ?
- ಇ) ಮಂದಮತಿಯ ಜನಗಳು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?
- ಈ) ಹಿಂಜಿತ್ತನಿಗೆ ಯಾವುದು ಬೇಡವಾಗುತ್ತದೆ?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಇ) ಭಾಗ್ಯವಂತನೆಂದು ಯಾರನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ?
- ಈ) ಯಾವುದನ್ನು ಬಕ್ಕಾಗು ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ?
- ಉ) ಕಾನುವಿಂಸಕ್ಕಾಗಿ ತಿರುಗುವವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಇ) ಡಾಂಭಕ ಜನರ ನಡವಳಕೆಯನ್ನು ದಾಸರು ಹೇಗೆ ವಿಡಂಬಿಸಿದ್ದಾರೆ?
- ಈ) ವಿಚಾರವಿಲ್ಲದ ಅಜರಣೆಯ ವ್ಯಾಘರ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಕರ್ತನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲ ವಿವೇಚಿಸಿ.

ಭಾಷಾಭಾಗ :

೧) ಇವರಿಗೆ ನಾನಾಧಂಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :

ರಾಗ, ಹರಿ, ತೋಕೆ.

೨) ಇವರಿಗೆ ಸಮಾನಾಧಂಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :

ಧರೆ, ಯೋಗಿ, ಪಿಪ್ರ, ತೀರ್ಥ.

ಚಟುವಟಿಕೆ :

ತಾಂಭಿಕ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ವಿಡಂಬನುವ ಇತರ ಕಿರುತನೆ, ವರ್ಜನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ.

ಅರ್ಥ ಗ್ರಂಥ :

ಪುರಂದರ ಸಾಹಿತ್ಯ ದರ್ಶನ – ಸಂಪುಟ-೫, ಸಮಾಜ ದರ್ಶನ ಸಂಪಾದಕರು : ವಿದ್ಯಾಲಂಕಾರ ಮೌ. ಸಾ.ಕೃ. ರಾಮಚಂದ್ರರಾವ್.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಉದಿಗೆ :

ಸಾವಿರಾರು ಕಿರುತನೆಗಳು – ಮೌ. ಎ.ವಿ. ನಾವಡ, ಮೌ. ಗಾಯತ್ರಿ ನಾವಡ.

ಎರಡು ದಿನದ ಸಂಸಾರ

– ಕನಕದಾಸರು

ಜೀವನ ಅನಿತ್ಯವಾದುದು. ಮೊದಲು ವಾನವರು ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ
ಜ್ಞಾನಿಗಳಾಗಬೇಕು. ನಂತರ ಸದಾಚಾರ, ಸನ್ಮಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮೃಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡು.
ಸ್ವಂತತ್ವಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪರಹಿತ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆಗೆ
ಪಾತ್ರಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಧೋರಣೆಯು ಈ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ.

ಹನು ಇಲ್ಲದ ಎರಡು ದಿನದ ಸಂಸಾರ
ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ದಾಸರ್ಥಮುಂದ ಮಾಡಿರಿಯ್ದು || ೫ ||

ಹಸಿದು ಬಂದವರಿಗೆ ಅಶನವಿಳಿಯಲು ಬೇಕು
ಶಿಶುವಿಗೆ ಹಾಲ್ತೆಟ್ಟೆಯನುಣಿಸಬೇಕು
ಹನಸಾದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆಯಲು ಬೇಕು
ಮಸಿಯಾಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷೆ ನಡೆಸಲೇ ಬೇಕು. || ೬ ||

ಕಳ್ಳತನಗಳ ಮಾಡಿ ಒಡಲ ಹೊರೆಯಲು ಬೇಡ
ಕುಳ್ಳದ್ರ ಸಭೆಯೊಕ್ಕಿಗೆ ಕುತ್ತಿತವು ಬೇಡ
ಒಳ್ಳಿಯವ ನಾನೆಂದು ಬಲು ಹೆಮ್ಮೆಪಡಬೇಡ
ಬಾಷ್ಟೆ ಸ್ಥಿರವೆಂದು ನಿಂ ನಂಜ ಕೆಡಬೇಡ. || ೭ ||

ದೊರೆತನವು ಬಂದಾಗ ಕೆಟ್ಟುದ ನುಡಿಯಬೇಡ
ಸಿರಿ ಬಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಲು ಮೆರೆಯಬೇಡ
ಸಿರಿವಂತ ಶ್ರೀ ಕಾಗಿನೆಲೆಯಾದಿಕೇಶವನ
ಜರಣ ಕಮಲವ ಸೇರಿ ಸುಜಿಯಾಗು ಮನುಜ. || ೮ ||

ತಾವಿ ಹಳಿಜಯ : ವರಕವಿಗಳೂ, ಕೀರ್ತನಕಾರರೂ ಎನಿಸಿಕೊಂಡ ಕನಕದಾಸರು
(ರಜಿಂಜ - ರಜಿಂಜಿ) ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸುಷಂಘಯುಗದ ಪ್ರವರ್ತಕರಲ್ಲ
ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರು. ಹಾವೇರಿ ಜಲ್ಲೆಯ 'ಬಾಡ' ಕನಕದಾಸರು ಇನ್ನು ತಜೆದ ಉರು.

ತಂದೆ ಜೀರಪ್ಪ, ತಾಯಿ ಬಜ್ಜಮ್ಮೆ. ಇವರು ವಿಜಯನಗೀರ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಮಾಂಡಳಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದು, ಅನಂತರ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನ ಪ್ರೇರಣೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಹರಿದಾಸರಾದರು. ಇವರ ಬಾಲ್ಯನಾಮ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಾಯಕ. ತಮಗೆ ದೊರೆತ ನಿಧಿಯಂದ ಕಾಗಿನೆಲೆಯ ನರಸಿಂಹ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಜೀರ್ಣೋದಾರ ಮಾಡಿದರು. ಭಾಡ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅದಿಕೆಳವ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ತಂದು ಇಲ್ಲ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಿದರೆಂದು ತಿಖದು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪನಾಯಕರಾಗಿದ್ದವರು ತಮಗೆ ದೊರೆತ ನಿಧಿಯಂದ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಜನರ ಮನ್ಮಣಿಯನ್ನು ಗೆಳಸಿ, ಕನಕನಾಯಕನೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದು ಕಡೆಗೆ ಕನಕದಾಸರಾಗಿ ಮೇರೆದರು. ಇವರು ತಮ್ಮ ರಚನೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಿದಾದಿ ಕೇಶವ, ಕಾಗಿನೆಲೆಯಾದಿ ಕೇಶವ ಎಂಬ ಅಂಕಿತಗಳನ್ನು ಬಳಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಃಜರಿತಿ, ಹರಿಭೂತಿಸಾರ, ವೋಹನ ತರಂಗಿಣಿ, ರಾಮಧಾನ್ಯ ಜರಿತೆ ಮೊದಲಾದ ಕಾವ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆದರು. ಅಲ್ಲಿಮನ ಬೆಡಗಿನ ವಚನಗಳಂತೆ ಮುಂಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ದಾಸನಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಕನಕದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಡಾಯದ ದನಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಳಕೆ, ವಿಡಂಬನಾ ಜಾತುಯವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಶಭ್ಯಾಧ : ಅಶನ-ಅನ್ನ ; ಮನಿ-ಸುಳ್ಳ ; ಕುತ್ಸಿತ-ಕೆಟ್ಟ ; ಇಡಲು-ಶರೀರ ; ಜರಣ-ಹಾದ.

ನಂದಭದ ನೂಟಿಸಿ. ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ‘ಶಿಶುವಿಗೆ ಹಾಲ್ಕೆಣ್ಣಿಯನುಣಿಸಬೇಕು.’
- ‘ಬಾಳ್ಕಿ ಸ್ಥಿರವೆಂದು ನಿಂದಿ ಕೆಡಬೇಡ.’
- ‘ಸಿರಿ ಬಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಲು ಮೇರೆಯಬೇಡ.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಕನಕದಾಸರು ಏನನ್ನು ಧಾರೆಯೆರೆಯಬೇಕನ್ನುತ್ತಾರೆ?
- ಇಡಲನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊರೆಯಬಾರದು?
- ತುಂಜದ ಸಭೆಯೊಕೆಗೆ ಯಾವುದು ಇರಬಾರದು?
- ಸಿರಿ ಬಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೆಗಿರಬೇಕು?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಅಶನ ಮತ್ತು ಹಾಲ್ಕೆಣ್ಣಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು?
- ಸಿರಿ ಮತ್ತು ದೊರೆತನಗಳು ಬಂದಾಗ ಮನುಷ್ಯನು ಹೆಗಿರಬೇಕು?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಕನಕದಾಸರು ಅನಿತ್ಯವಾದ ಬದುಕನ್ನು ಹೇಗೆ ನಾಥಕರಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ? ವಿವರಿಸಿ.
- ೨) ಎರಡು ದಿನದ ಸಂಸಾರ - ಈ ಕಿರಣನೆಯ ಆಶಯವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಭಾಷಾಭಾಷೆ :

- ೧) ಇವುಗಳಿಗೆ ನಾನಾಥ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಲಿ :

ಅರಸು, ಕಾಲ, ಆಡು.

- ೨) ಇವುಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿಲಿ :

ಜ್ಞಾನ, ಧರ್ಮ, ಸ್ಥಿರ, ಸಿರಿತನ.

- ೩) ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಬರೆಯಿಲಿ :

ಅಶನವಿಧಯಲು, ಹಾಲ್ಕೆಣ್ಣೆ, ಧಾರೆಯಿರೆ.

- ೪) ತತ್ವಮ - ತತ್ವಪ ಬರೆಯಿಲಿ :

ಹುಸಿ, ಹೊರೆ, ಸಿರಿ

ಚಟುವಟಿಕೆ :

ಅನ್ನವನು ಇಕ್ಕುವುದು, ನನ್ನಿಯನು ನುಡಿಯುವುದು..... ಸರ್ವಜ್ಞನ ವರ್ಜನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಅರ್ಥ ಗ್ರಂಥ : ಕನಕದಾಸರ ಕಿರಣನೆಗಳು ಮತ್ತು ಮುಂದಿಗೆಗಳು.

ಸಂಪಾದಕರು : ಹೊ. ಸುಧಾಕರ, ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು. ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ : ೧೯೯೯

ಹೆಚ್ಚಿನ ಟಿಪ್ಪಣಿ :

- ೧) ಹರಿಭಕ್ತಿ ವಾಹಿನಿ - ಜಿ. ವರದರಾಜರಾವ್.
- ೨) ಜನಹೃದಯ ಕನಕ ಸಂಪುಟ - ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ. ಡೇ. ಜವರೀಗೌಡರು.

ಯಾಕೆ ಮರುಜಾದೆ ಹಿಂಗೆ ಎಲೆ ಮನವೆ

– ಹೆಳವನಕಟ್ಟಿ ಗಿರಿಯಮ್ಮೆ

ಪ್ರತೀಯ ಉನ್ನತಿಗೆ ಅಥವಾ ಪತನಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸೇ ಕಾರಣ. ಚಂಚಲವಾದ
ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಣಾದಲ್ಲಿಪಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಹೆನ್ನು, ಹೊನ್ನೆಗೆ
ಮನಷ್ಯನು ಬೇಗನೆ ವಶವಾಗುವನು. ನಷ್ಟರದಲ್ಲೇ ನೆಲೆಸಲಿಚ್ಚಿಸುವ ಮನಸ್ಸನ್ನು
ಬದಲಾಯಿಸಿ ಶಾಶ್ವತ ಸುಖ ಹೊಡುವ ಭಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯ.

ಯಾಕೆ ಮರುಜಾದೆ ಹಿಂಗೆ ಎಲೆ ಮನವೆ
ಕಾಕು ಬುದ್ಧಿಯ ಜಡು ಜಡು ಸುಮ್ಮನೆ || ೫ ||

ಧನದಾಸೆಯನು ಮರಿ ಮನುಮಧನ
ಬಾಣಕ್ಷಲಕದಿರು ತೋಳಲದಿರು
ನೆಲದಾಸೆಗೆ ನಿಣಂದರ
ಅನುವರಿತು ಹರಿಯ ಸ್ವರಿಸು ಮನವೆ || ೬ ||

ಅನ್ಯರಾಗುಣ ದೋಷಯೆಣಿಸದಲೇ
ನಿನ್ನಿರವ ನೋಡು ಕಂಡ್ಯಾ ಮನವೆ
ಬಂಣಾರಿಕೆಯ ಬರಿದೆ ಜೀದಂಬ್ರ
ಹಳ್ಳಿನಂತಿಇ ಕಾಯವು ಮನವೆ || ೭ ||

ತಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿ ಸಂಸಾರ
ಬ್ರಹ್ಮಗೊಂಡು ಬಳಲಾದಿರೋ
ಕಮಲಪತ್ರಕ್ಕೆ ಒಳಗಿನ ಜಲದಂತೆ
ನೆಲಕೆ ನಿರ್ಬಂಧನಾಗೋ ಮನವೆ || ೮ ||

ಈ ದೇಹ ಸ್ತಿರವೆಲ್ಲವೋ ಕಾಲನಾ
ಬಾಧೆಗೊಳಗಾಗಿದಿರೋ ಮನವೆ
ಭೇದ ದುಗುಂಣವ ತ್ಯಜಿಸು ನಿಇ
ಗೇರು ಜಳಜದಂದದಿ ತಿಂಗಯೆ ಮನವೆ || ೯ ||

ಮಾಡು ಹರಿ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮನದಣಿಯಿ
 ಬೀಳಿದು ಹರಿಭಕ್ತಿಯನ್ನು
 ಕೊಡು ಹೆಚೆವನಕಟ್ಟಿಯ ವೆಂಕಟನ
 ಬೀಳಿ ಮುಕ್ತಿಯನು ಪಡೆಯೋ ಮನವೆ

॥ ೫ ॥

ತಾರಿ ಪಲಜಯ : ಹರಿದಾಸ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲ ಕೃತಿ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲ ಹೆಚೆವನಕಟ್ಟಿ ಗಿರಿಯಮೈನವರ (ಕಾಲ ಸುಮಾರು ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೮೦೦) ಸ್ಥಾನ ಬಹು ಉನ್ನತವಾದದ್ದು. ಇವರ ಜನ್ಮಸ್ಥಳ ಹಾವೇರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ರಾಣೀಬೇನ್ನೂರು. ಇವರಿಗೆ ಮಲೆಬೆನ್ನೂರಿನ ತಿಪ್ಪರನನೊಂದಿಗೆ ವಿವಾಹ ನಡೆಯಿತು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ದೇವರಲ್ಲ ವಿಶೇಷ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಗಿರಿಯಮೈನವರಿಗೆ ಮಲೆಬೆನ್ನೂರಿಗೆ ಸಮಿಳಪದ ಹೆಚೆವನಕಟ್ಟಿಯ ರಂಗನಾಥನೇ ಆರಾಧ್ಯದ್ವರ್ಗವೇ. ಗೋಪಾಲದಾಸರ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಹಲವಾರು ಕಿರಣನೆಗೆಕನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಂಗ್ರಹಾಸನ ಕರ್ಣೀ, ಉದ್ದೂಲಕನ ಕರ್ಣೀ, ಕೃಷ್ಣ ಕೊರವಂಜಿ, ಇಹ್ಕು ಕೊರವಂಜಿ, ಲವಕುಶರ ಕಾಳಗ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಇವರ ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿಗಳು.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ಕಾಕು-ಹೊಂಕುಮಾತು, ಭಾವೋಳದ್ವೇಳಕದ ಸ್ವರ ; ಮರಿ-ಮರೆತು, ಕೂಸು ; ಮನುಮಥ-ಮನ್ಮಥ-ಕಾಮ; ಅಳುಕು-ಹಿಂಜಿರಿಕೆ ; ತೊಳೆಲು-ಕಟ್ಟಪಡು ; ಬಂಣಾರಿಕೆ-ತೊರಿಕೆ ; ಜೀದಂಬು ಹಣ್ಣಿ-ಅತ್ಯಿ ಹಣ್ಣಿ ; ಕಾಯ-ದೇಹ ; ಕಾಲ-ಯಮ, ಸಮಯ.

ನಂದಭ್ರ ನೂಜಿಹಿ. ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ‘ಮನುಮಥನ ಬಾಣಕೆಳುಕದಿರು.’
- ‘ಜೀದಂಬು ಹಣ್ಣಿನಂತೀ ಕಾಯವು.’
- ‘ಕಮಲಪತ್ರಕ್ಕೆ ಒಳಗಿನ ಜಲದಂತೆ.’
- ‘ಭೀದ ದುರುಣವ ತ್ಯಜನು.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಕಾಕು ಬುಧಿಯನ್ನು ಇಡುವಂತೆ ಯಾರಿಗೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ?
- ಹನನ್ನು ಮರೆಯಬೀಕು?

- ಇ) ಮನಸ್ಸು ಹೇಗಿರಬೇಕು?
 ಈ) ಯಾವುದು ಫೀರವಲ್ಲ?

ವರದು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಮನಸ್ಸಿನ ತೊಳಿಲಾಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ಸಂಗತಿಗಳಾವುವು?
 ಉ) ಸಂಹಾರದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ನೆಲೆಯಾಗಿರಬೇಕಾದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗೆ?
 ಇ) ದೇಹದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು ಇರಬೇಕಾದ ರೀತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.
 ಈ) ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕಾದುದೇನು? ಬೇಡಬೇಕಾದುದು ಏನು?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಗಿರಿಯಮ್ಮೆ ಜಿತ್ತಿಸಿರುವ ಮನೋಧೃವರೀತ್ಯಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
 ಉ) ಮಾರಿದ ಮನಸ್ಸು ಇರಬೇಕಾದ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ?

ಭಾಷಾಭಾಷೆ :

- ಗ) ಇವುಗಳಿಗೆ ನಾನಾಧ್ವಂ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ : ಮರಿ, ಕಾಲ, ಹತ್ತಿ,
 ಉ) ಇವುಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧಾಧ್ವಂ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ : ಫೀರ, ಗುಣ, ಭೀಳ.
 ಇ) ಇವುಗಳಿಗೆ ತತ್ವಮ-ತದ್ವಾಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ : ಆಸೆ, ಭಕ್ತಿ, ಮುಕ್ತಿ.

- ಜಪುವಚಿತೆ :** ಗ) ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಜಂಜಲಗೊಳಿಸುವ ಸಂಗತಿಗಳಾವುವು ಎಂಬುದರ ಕುರಿತು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಲಿ.
 ಉ) ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕುರಿತ ವಚನಕಾರರ ವಚನಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ.
 ಇ) ಹೆಚೆವನಕಟ್ಟಿ ಗಿರಿಯಮ್ಮೆನ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಸಿ.

ಅಕರ್ತೃ ಗ್ರಂಥ :

ಸಮಗ್ರ ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ-ಹೆಚೆವನಕಟ್ಟಿ ಗಿರಿಯಮ್ಮೆನ ಕೀರ್ತನನೆಗಳು.
 ಸಂಪಾದಕಿ : ಅಂಲಾವತ್ತಿ ಎಸ್. ರಾವ್ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಿದೇಶನಾಲಯ,
 ಬೆಂಗಳೂರು.

ಜನಪದ ನಾಹಿತ್ಯ

ಜನಪದ ನಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡ ನಾಹಿತ್ಯದ ತಾಯಿ ಬೇರು. ಬೇಂಟಗೆಂರಿ ಕಮಿಷ್ಟಿಮುರು ಹೇಳುವ ಹಾಗೆ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಕವಿಪಾಠ ಹೊಳೆ ಇದು ಒಂದು ತಲೀಮಾರಿಸಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ತಲೀಮಾರಿಗೆ ಸಾಗಿ ಬರುವ ಕಂತಸ್ಥ ನಾಹಿತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮೌಜಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಜನಪದ ನಾಹಿತ್ಯ, ಸಾಮೂಹಿಕ ಸ್ಥಳ್ಳಿ. ಪ್ರಸರಣಗುಣ ಜನಪದ ನಾಹಿತ್ಯದ ಜೀವಾಳ. ಜನಪದ ನಾಹಿತ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಬೇಕೆದಂತೆಲ್ಲ ಅನಕ್ಕರಸ್ತರ ಪರಿಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಬೇಕೆದು, ಅವರ ನಾಲಗೆಯ ಮೇಲೆ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಂದು ಬಂದಿರುವ ನಾಹಿತ್ಯ.

ಜನಪದ ನಾಹಿತ್ಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಸಾಗರದಷ್ಟು ಆಳ. ಆಕಾಶದಷ್ಟು ಅಗಲವಾದುದು. ಜನಪದರು ಜೀವನದ ಒಲವು-ಜೀಲುವುಗಳಗೆ, ಸೋಳು-ಗೆಲುವು, ಸೋಳವು-ನಲವುಗಳಗೆ ಎದೆಯೋಡಿ, ಜೀವನದ ಒಟ್ಟು ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡಾಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದ ನಾಹಿತ್ಯದ ಬಹುಪಾಲನ್ನು ಪರ್ಯಾಪ್ತಾರವೇ ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಜನಪದ ಪದ್ಯ ನಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಗಂಡಸರ ಹಾಡು, ಹಂಗಸರ ಹಾಡು, ಮುಕ್ಕಳ ಹಾಡುಗಳಿಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಹಂತಿ, ರಿಂಗಿ, ಹೋಳಿ, ಲಾವಣಿ, ಮೋಹರಂ, ಕೋಳಾಟ, ಡೊಳ್ಳನ ಹಾಡುಗಳು, ಸೋಳಬಾನೆ ಪದಗಳು, ಜಂಸುವ, ಕುಟ್ಟಿವ ಹಾಡು, ಶಿಶು ಹೃಸಗಳಿಂದು ವಿಭಿಜಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪ ಕೆಳಿದುಕೊಂಡು ಕಣ್ಣರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಜನಪದ ನಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಕಲೆ, ಕ್ರಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಉಂಟಿಸಿ ದೇಶೀಯತೆಯನ್ನು ಮೇರೆಯುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ.

ತತ್ತ್ವಪದ

ತತ್ತ್ವಪದಗಳಿಂದರೆ ಕೇವಲ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಮತ-ಪಂಥದ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ರಚನೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅನುಭಾವದ ನಿರ್ಗಂಥತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಬದುಕಿನ ಜಿತ್ತಗಳಗೆ ಸ್ವಂದಿಸಿದ ನಾಹಿತ್ಯಕೆ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಶಿಷ್ಟನಾಹಿತ್ಯದಂತೆ ಕೇವಲ ಸಮಾಜದ ಮೇಲ್ಮೈದವರ ಹಿಡಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿದೆ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅರ್ಥಂತ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅಭಿವೃತ್ತಿ ರೂಪವಾದ ಮೌಜಿಕ ಮಾರ್ದ್ಯಮಂದ ಅನುಪಮ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು

ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ದುಡಿಸಿಕೊಂಡ ರಚನೆಗಳು. ತತ್ವಪದಗಳು ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೆ ಬದುಕಿನ ರೀತಿ-ನೀತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿವೆ ; ಅಥ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿವೆ ; ಸ್ವೇತಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ನೀಡಿವೆ. ಬುದ್ಧಿಗೆ ತುಷ್ಟಿಯನ್ನು, ಭಾವಕ್ಕೆ ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿವೆ. ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೋಹಕಕ್ಕೆ ಹಳಗಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೊವೆದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮು ದೇಶ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಹೇಗಿತ್ತು? ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ತತ್ವಪದಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಪಶ್ಚಿಮದ ಗಾಳಿಗೆ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಎದೆಯೋಡಿ ನಿಂತು ಅದನ್ನೂ ಜೀಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆವ ಅಜ್ಞರಿಯನ್ನು ತತ್ವಪದಗಳಲ್ಲ ಕಾಣಬಹುದು. ಗೇಯ ರಚನೆಯಾಗಿರುವ ತತ್ವಪದಗಳು ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮು ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲ ಭಜನಾ ಮೇಳಗಳ ಮೂಲಕ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿಯೂ, ವಿಕಾರಿ, ತಂಖಾರಿಗಳಿಂದಿಗೆ ಹಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿಕೆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಜೀವಂತವಾಗಿವೆ. ಎಲ್ಲ ಜಾತಿಯ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ವಯವಾಗುವ ಈ ತತ್ವಪದಗಳಿಗೆ ಕೆನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಸ್ಥಾನವಿದೆ.

ಜಿತ್ಯಾಗ ಜೆಲುವ ಜಂದ್ರಾಮ!

– ಜನಪದ ಶ್ರೀಪದಿಗಳು

‘ಜನವಾಣಿ ಬೇರು-ಕವಿವಾಣಿ ಹೊವ’ ಎಂಬ ಶ್ರೀ ಬಿ.ಎಂ. ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯನವರ
ಉತ್ಸಿಯಂತ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜನವಾಣಿಯಂತ ಬೆಳೆದು ಜನಪದರ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ
ಜೆಳಕಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಹೆಚ್ಚೆನ ಬದುಕಿಗೆ ಕೈಗನ್ನಡಿಯಂತೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಜನಪದ
ಶ್ರೀಪದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯ ವಾಸ್ತವ್ಯಭಾವ, ತವರು ಮನೆಯ ವ್ಯಾಪೋಹ, ಪತೆ-
ಪತ್ತಿಯರ ಪ್ರೇಮ, ತಾಯಿ-ಮಗುವಿನ ಅತ್ಯೇಯ ಸಂಬಂಧ, ಪ್ರಕೃತಿ ವರ್ಣನೆ,
ದೃವಭಕ್ತಿ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಸಂಪ್ರದಾಯ ಹಿಗೆ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಾಣಬಹುದು.

ತಂದಿಂಯ ನೆನೆದರ ತಂಗೂಳಿ ಜಸಿಯಾಯ್ತು
ಗಂಗಾ-ದೇವಿ ನನ್ನ ಹಡೆದಪ್ಪು | ನೆನೆದರ
ಮಾಸಿಂದ ತಲೆಯು ಮಡಿಯಾಯ್ತು || ೧ ||

ತಾಯುವೈನ ಬೈಬಾಂಡ ತಿಳಗೇಂಡಿ ನನ ತಮ್ಮ
ಭಾಂಗ ದಿನದಾಂತ ಹಡೆದಪ್ಪುಗೆ | ಬೈದರ
ಭಾಂಗ ಮರುಗಾಂಧಿ ಮನದಾಗೆ || ೨ ||

ಕೆಲ್ಲು ಹೊಟ್ಟಿಪ್ಪುಗೆ ಎಲ್ಲ ಭಾಗ್ಯಪು ಇರಲ
ಹಲ್ಲಿಕ್ಕ ಇರಲ ಪದವಿರಲ | ಹಡೆದವ್ವೆ
ನೆಲ್ಲ ಬಾನಿರುವ ಮನಿಯಲರಲ || ೩ ||

ಕಾಡಿಗ್ರಜ್ಜಿದ ಕೆಲ್ಲು ತೀಂಡಿ ಮಾಡಿದ ಹುಬ್ಬು
ಮಾವಿಂನ ಹೊಳಬು ನಿನ ಕೆಲ್ಲು | ಕಂದಯ್ಯ
ಮಾವ ಬಳ್ಳಿಂಸಿ ಕರದಾನ || ೪ ||

ಕಂದನ ಕಿರಿಕಿರಿ ಇಂದೆಂನು ಹೇಳಿ
ಜಂದಿಗಿ ಹಾಲ ಸುರವಂದ | ಜೆಂಜೆಯ
ಜೆಂಡ್ರಮನ ತಂದು ನಿಉಸೆಂದ || ೫ ||

ಅಡಗಿಂಯ ಮನಿಯಾಗ ಮಡದಿಂಯ ಸುಖುವಿಲ್ಲ
ಅಡಗಿ ಬಾಯಿಗಿ ರುಚಿಯಲ್ಲ | ಹಡೆದಪ್ಪೆ
ಮಡದಿ ಹೊಂಗಾಂಧಿ ತವರಿಗಿ || ೬ ||

ಕೆಮಲದ ಹೂ ನಿನ್ನ ಕಾಣದೆ ಇರಲಾರೆ
ಮಲ್ಲಣಿಗೆ ಮಾಯಿ ಜಡಲಾರೆ | ಕೇದಿಗೆ
ಗರಿ ನಿನ್ನನಗಲ ಇರಲಾರೆ || ೨ ||

ಅಂಜಿಕ ತೋರಿದರ ಅಂಜುವರ ಮಗಳಲ್ಲ
ಮುಂಜಾನದಾಗೆ ಹುಲಕರಡಿ | ತೋರಿದರ
ಅಂಜ ತಿರುಗುವರ ಸೊಸಿಯಲ್ಲ || ೩ ||

ತನ್ನಂಗ ನೋಡಿದರ ಇನ್ನಿಲ್ಲ ಭೇದಿಲ್ಲ
ತನ್ನಂಗ ತನ್ನ ಮಗಳಂಗ | ನೋಡಿದರ
ಕಣ್ಣ ಮುಂದಾದ ಕೈಲಾನ || ೪ ||

ಹೆಣ್ಣೆನ ಜನುಮಾಕ ಅಣ್ಣತಮ್ಮರು ಬೇಕೆ
ಬೆನ್ನ ಕಟ್ಟಪರು ಸಭೆಯೊಳಗೆ | ಸಾವಿರ
ಹೊನ್ನ ಕಟ್ಟಪರು ಉಡಿಯೊಳಗೆ || ೫ ||

ಗಿಡದಾಗ ಗಿಡ ಜೆಲುವ ಮಾವಿನ ಗಿಡ ಜೆಲುವ
ಹಕ್ಕಿಪಕ್ಕಾಗ ಗಿಣೆ ಜೆಲುವ | ಮ್ಯಾಲೆನ
ಜಕ್ಕಾಗ ಜೆಲುವ ಜಂದ್ರಾಮು || ೬ ||

ಬಂಗಾರ ಬಳಯುಟ್ಟ ಬ್ಯಾಬ್ರ್ಯಾಡ ಬಡವರಿಗೆ
ಬಂಗಾರ ನಿನಗ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ | ಮದ್ದಾಯಣ
ಜಸಿಲು ಹೊಳ್ಳಪ್ಪದು ತಡವಲ್ಲ || ೭ ||

ಹೆಣ್ಣ ಮಕ್ಕಳ ಬೇಡಿ ಎಣ್ಣ ಹೋಳಗೆ ಮಾಡಿ
ಬನ್ನೀಯ ಮರಕ ಎಡಿ ಮಾಡಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆ
ನನ್ನೀಎಸಿ ಶೀವ ತಾ ಕೊಡಲಲ್ಲ || ೮ ||

ಹಟ್ಟಲಾರೆಮೈ ಹೊಟ್ಟಿಗೇಲ ಮೂರೆಮೈ
ಕೊಟ್ಟಾರೆ ಕೊಡಿರೋ ನನಗೊಂದ | ಅಣ್ಣಯ್ಯ
ಹುಟ್ಟಲಲ್ಲವೆ ನಾನು ಮನೆಯಾಗೆ || ೯ ||

ತ್ರಿಪದಿ : ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಭಂಡೋ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪದಿಗೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವಿದೆ. ನುಮಾರು ಶ್ರೀ.ಶ. ೧೦೦ರಳ್ಲಿದ್ದ ಬಾದಾಮಿ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ತ್ರಿಪದಿ ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಾಗಿದೆ. ನಾಗವಮುನು ತನ್ನ ಭಂಡೋಂಬುಧಿಯಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪದಿಯ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ತ್ರಿಪದಿಯು ಮೂರು ಹಾದಗರಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಗಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅಂಶಗಳ ಹಾಗೂ ಮಾತ್ರಾಗಣಗಳಿರಿದೆಲ್ಲಾಗೂ ತ್ರಿಪದಿಯನ್ನು ಕಾಳಬಹುದು. ಇದು ಅಂಶಗಳವೇ ಪ್ರಧಾನ ಭಂಡಸ್ಸಿರುವ ಹಾಡುಗಳಿಂದ್ದು, ಹಾಡುವಾಗ ಮೊದಲ ಎರಡು ಹಾದಗರಳಲ್ಲಿಯ ಏಕುಗಣಗಳವರೆಗೆ ಒಂದು ಘಣಕವನ್ನಾಗಿ ಹಾಡಿ, ಅನಂತರ ಎಂಟನೆಯ ಗಣದೋಂದಿಗೆ ಅದರ ಹಿಂದಿನ ಮೂರು ಗಣಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನರಾಖ್ಯತಿ ಸಮೇತ ನಾಲ್ಕನೆಯ ಹಾಡವನ್ನು ಹಾಡಬೇಕು. ಆದಿಪ್ರಾಸವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದ್ದು ಮೊದಲ ಹಾಡದಲ್ಲಿ ಒಳಪಡುವವಿರುತ್ತದೆ. ತ್ರಿಪದಿಯನ್ನು ತ್ರಿವಿಧಿ, ತ್ರಿವಿಧಿ, ತ್ರಿಪದಿ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳಿಂದಲೂ ಕರೆಯುವುದುಂಟು.

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಪದಿಗಳ ಭಾವಗಳು ರಮ್ಯಾಭಿಪ್ರೇಕ್ತಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿವೆ. ಅಪಾರವಾದ ಲೋಕಾನುಭವ ಹೊಂದಿದ ಜನಪದರು ತಮ್ಮ ದುಡಿಮೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಾಗಲ, ಶುಭಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲ, ಜಾತ್ರೆ-ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಾಗಲ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಅರಿವಿಲ್ಲದೇ ಮನೋರಂಜನೆಗಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ಹಾಡು, ಕುಟೀತ, ಆಚರಣಿಗಳಿಂದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿ ಹೂರಹೊಮ್ಮಿವೆ. ಹಿಂಗೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಜನಪದ ಗೀತೆ ಪ್ರಕಾರಗಳು ಜನಪದರ ಬದುಕಿಗೆ ಕೈಗನ್ನಡಿಯಂತಿವೆ. ಹೆಣ್ಣಿನ ಬದುಕಿನ ಪೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಜಂಜಸುವಲ್ಲಿ ಜನಪದ ತ್ರಿಪದಿಗಳು ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ತಂಗೋಳ-ತಂಪಾದ+ಕೂಳೋ, ತಂಪಾದ ಆಹಾರ; ಮಾಸು-ಮಲನವಾಗು; ಅಂಗ-ದೇಹ; ಬೆನ್ನುಕಟ್ಟಿ-ಬೆಂಬಲವಾಗು, ನೆರವಿಗೆ ನಿಲ್ಲು; ಸುಳವು-ಸುಳದಾಟ, ಸೂಜನೆ; ಹೊಕ್ಕು-ಹೂರಳು; ಎಡಿ-ನೃವೇದ್ಯ

ನಂದಭ್ರ ನೂಟಿಹಿ. ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ಗ) ‘ನೆಲ್ಲ ಬಾನಿರುವ ಮನಿಯರಲ.’
- ಉ) ‘ಮಣಿಗೆ ಮಾಯಿ ಜಡಲಾರೆ.’
- ಇ) ‘ಅಂಜ ತಿರುಗುವರ ಸೊನೆಯಲ್ಲ.’
- ಈ) ‘ಬಂಗಾರ ನಿನಗೆ ಸ್ಥಿರವಲ್ಲ.’
- ಈ) ‘ಬೆನ್ನು ಕಟ್ಟಿವರು ಸಭೆಯೋಳಗ.’
- ಉ) ‘ಹುಟ್ಟಿಲಲ್ಲವೇ ನಾನು ಮನೆಯಾಗೆ.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಯಾರ ನೆನಹಿನಿಂದ ತಂಗಳು ಜಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ?
- ೨) ಹಡೆದವ್ಯವ ಮರುಗುವುದು ಯಾವಾಗೆ?
- ೩) ತಾಯಿಯು ಮಗುವಿನ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೋಲಾಸಿದ್ದಾರೆ?
- ೪) ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಯಾರು ಇರಬೇಕೆಂದು ಗರತಿ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ?
- ೫) ಜಂದಿಗೆ ಹಾಲನ್ನು ಬಯಸಿದವರಾರು?
- ೬) ಯಾವುದು ಸ್ಥಿರವಲ್ಲವೆಂದು ಗರತಿ ಹೇಳದ್ದಾರೆ?

ವರದು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಅಕ್ಕೆ ತನ್ನ ತಮ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳದ ತಿಖವಳಕೆ ಯಾವುದು?
- ೨) ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಮಗುವಿನ ಅಂದವನ್ನು ಹೇಗೆ ಬಣ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ?
- ೩) ಮಡದಿ ತವರಿಗೆ ಹೋಳಿದಾಗ ಪತಿಯ ಭಾವವೇನು?
- ೪) ಕಣ್ಣ ಮುಂದೆ ಕೈಲಾನ ಕಾಲುವುದು ಯಾವಾಗೆ?
- ೫) ಗರತಿಯು ಬಣ್ಣಿಸಿರುವ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಜೀಲುವು ಎಂತಹುದು?
- ೬) ಅಣ್ಣ-ತಮ್ಮಂದಿರ ಬಗ್ಗೆ ಗರತಿಯು ಹೊಂದಿದ ಉದಾತ್ತ ನಿಲುವೇನು?
- ೭) ಜನಪದರು ಹೆಣ್ಣುಮಗುವಿನ ಜನನಕ್ಕಾಗಿ ಹಂಬಲಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?
- ೮) ತಂಗಿಯು ತವರು ಮನೆಯ ಹಕ್ಕಿತಾಯವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸ್ಥಾಪಿಸುತ್ತಾರೆ?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಜನಪದ ತ್ರಿಪದಿಯಲ್ಲಿ ತಾಯಿ-ಮಗುವಿನ ವಾತ್ಸಲ್ಯಭಾವ ಹೇಗೆ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ? ವಿವರಿಸಿ.
- ೨) ಗರತಿಯ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದಿರುವ ಕೌಟಂಜಿಕ ಜಿತ್ತಣವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಭಾಷಾಭಾಗ :

- ೧) ಈ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ:
- ಭಾಷ, ಮರುಗ್ಯಾಷ, ಮನದಾಗ, ಜೆಂಜೆಯ, ಹೋಣಗ್ಯಾಷ,
ಜನಮ, ಜಿಕ್ಕಾಗ, ಹೊಳ್ಳ, ಸನ್ನೇಳಿ.

ಅ) ಈ ಶಿಕ್ಷಣಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲ :

ತಲೆ, ಜಂಡ್ರ, ಹೊನ್ನು, ಮಡಿ, ಕಮಲ, ಮಡದಿ, ತಾಯಿ, ಕೆಳ್ಳಿ.

ಇ) ಈ ಶಿಕ್ಷಣಗೆ ತತ್ವಮ-ತಢಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲ :

ಜನ್ಮ, ಜಂಡ್ರ, ಕೆಲತೆಕಿ, ಹೆಕ್ಕಿ, ಮಲ್ಲಕಾ, ವಣಂ, ಫೀರ.

ಈ) ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಬರೆಯಲ :

ಮಡಿಯಾಯ್ತು, ಹಡೆದಪ್ಪೆ, ನಿನ್ನನಗೆಲ, ಸಭೀಯೋಚಗೆ, ಬಳಯುಟ್ಟು,
ಕಾಡಿಗ್ರಜಿದ.

ಚಟುವಟಿಕೆ :

ಗ) ನಿಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ಜನಪದ ಶಿಪದಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ.

ಉ) ಜನಪದ ಶಿಪದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಸೆಬಧವಾಗಿ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಯಾಫಿಸಿಕೊಳ್ಳ.

ಅಕರ ಗ್ರಂಥ :

ಗರತಿಯ ಹಾಡು - ಸಂಪಾದಕರು - ಹಲಸಂಗಿಯ ಜನ್ಮಮಲ್ಲಪ್ಪ, ಅಂಗಪ್ಪ,
ರೇವಪ್ಪ ಮೊದಲಾದ ಗೆಳೆಯರು.

(ಇ.ಎಂ.ಶ್ರೀ., ಬೇಂದ್ರೆ, ಮಾಸ್ತಿ, ಸಿಂಹ ಅಂಗಳ್ಳಿ)

ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಿಂದು :

ಗ) ಜನಪದ ಶಿಪದಿ - ಸಂಪಾದಕರು : ಶಾಂತಾದೇವಿ ಇವ್ನಾಮೂರ್ತ

ಉ) ಉತ್ತರ ಕನಾಂಟಕರು ಜಾನಪದ ರೀತಿಗಳು

ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ. ಇ.ಎನ್. ಗಡ್ಡಿಮುಖರವರ ಸಂಗ್ರಹ.

ಬಣ್ಣದ ಗುಬ್ಬಾರು ಮಂಜರಾಜ

– ಜನಪದ

ಮಳೆಯೇ ಇಳಿಗೆ ಚೀವ. ರೈತರು ಮಳೆಯನ್ನೆ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಬದುಕುತ್ತಾರೆ.
ಮಳೆ ಸಹಾಲಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಹೊಂದರೆ, ಒಕ್ಕುವ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಬಿಕ್ಕಲು ಅರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.
'ಉತ್ತರಿ ಹತ್ತಿ ಬಿತ್ತರಿ', 'ಆದ್ದ ಹಸ್ತ, ಆಗದಿದ್ದ ರೈತ ಆದ ಅಸ್ತವ್ಯಾಸ' ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು
ಮಳೆ-ಬೆಳೆ-ರೈತನ ಸಂಖಂಡವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತವೆ. ಸ್ವಾತಿ ಮಳೆ ಬಂದು ವಸಿಯೂ
ಆಗದೇ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬರ ಬಿದ್ದಾಗ ನಂತರ ಅತಿವೃಷಿಯಾದಾಗ ಬದುಕು
ಎಂಥಷ ದುರಂತಕ್ಕೇಡಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಬಿತ್ತನೆ ಈ ಜನಪದ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿದೆ.

ಬಣ್ಣದ ಗುಬ್ಬಾರು ಮಂಜರಾಜಾ ಅವರು|
ಮಣ್ಣಗಿ ಹೊಂದರು ಮಂಜರಾಜಾ||
ಬಣ್ಣದ ಗುಬ್ಬಾರು ಮಣ್ಣಗಿ ಹೊಂದರು
ಅನ್ಯದ ದಿನ ಬಂದು ಮಂಜರಾಜಾ || ೧ ||

ಒಕ್ಕಲಗೇರಾಗೆ ಮಂಜರಾಜಾ ಅವರು|
ಮುಕ್ಕಳ ಮಾರಾಗೆ ಮಂಜರಾಜಾ||
ಮುಕ್ಕಳ ಮಾರಿ ರೋಕ್ಕಾ ಹಿಡಕೊಂಡು
ಭತ್ತಂತ್ರ ತಿರಗಾಗೆ ಮಂಜರಾಜಾ || ೨ ||

ಸೊಲಗಿ ಹಿಟ್ಟಿನಾಗೆ ಮಂಜರಾಜಾ ಅವರು|
ಸುಣಿನ್ನು ಕೂಡಿನಾಗೆ ಮಂಜರಾಜಾ||
ಹಸ್ತ ಬಂದಕೇರಿ ಗಪಗಪ ತಿಂದು
ಬಿದ್ದಾಡಿ ಸತ್ತಾರ ಮಂಜರಾಜಾ || ೩ ||

ಗಿಡ್ಡನ ಅಕ್ಕಾಗೆ ಮಂಜರಾಜಾ ಅವರು|
ಅಪುವನ್ನು ಕೂಡಿನಾಗೆ ಮಂಜರಾಜಾ||
ಸಣ್ಣ ಕೂಸಿಗಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಉಣಿನಾಗೆ
ಕೆಣ್ಣಿನ್ನೆ ಮುಜ್ಜ್ಬಾಳ ಮಂಜರಾಜಾ || ೪ ||

ಗಂಡುಳ ಬಾಲಾಗೆ ಮಂಜರಾಜಾ ಅವರು
ಇಕ್ಕಾಕ ಹೊರಟಾರ ಮಂಜರಾಜಾ||
ಗಂಡುಳ ಬಾಲಾಗೆ ಇಕ್ಕಾಕ ಹೊಂದರು
ಅನ್ಯದ ದಿನ ಬಂದು ಮಂಜರಾಜಾ || ೫ ||

ಸ್ವಾತಿತಯ ಮಣಿ ಬಂದು ಮಣರಾಜಾ ಸುತ್ತಿ
ದೇಶಾಕ ಆಗ್ಯಾದ ಮಣರಾಜಾ||
ಹಕ್ಕಕೊಳ್ಳ ಹೇಳ ಹರಿದಾಡಿ ಹೋಳದವು
ಯಾವಾಗೆ ಬಂದೆಪ್ಪು ಮಣರಾಜಾ.

॥ ೪ ॥

❖ ❖ ❖ ❖

ಕಾವ್ಯ ಪರಿಚಯ : ಇದೊಂದು ಜನಪದ ಗೀತೆ. ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳು ಏಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ರಚನೆಗಳಲ್ಲ. ಇವು ನಾಮೂಹಿಕ ಸೃಷ್ಟಿ. ಇವು ವ್ಯಾಖ್ಯಾಯಿಲ್ ಆರಂಭವಾಗಿ ಸಮಾಖ್ಯಾಯಿಲ್ ಮೂರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಇದು ಕೆಂಠಸ್ತ ಪರಂಪರೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ. ಜನಪದ ಪದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲ ದಟ್ಟವಾದ ಜಾವನಾನುಭವವಿದೆ. ಹನನಾದ ಬಾಳಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನ್ವಯಿದೆ ; ಜೊನ್ನುವಿದೆ. ಸಂಪೂರ್ಣಾಯ, ಅಚರಣೆ ಹಾಗೂ ಬದುಕಿನ ಹಾಡು ಇಲ್ಲ ಹಾಡಾಗಿ ಹರಳುಗಟ್ಟಿದೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ಬಣ್ಣದ ಗುಬ್ಬ್ಯಾರು-ಹೋಳಣ ಪದ್ಧತಿಯ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು, ಅಂಗಿಯ ಮೇಲೆ ಬಣ್ಣದ ಗುಂಡಿಯರುವರು, ಅನುಕೂಲಸ್ಥರು ; ಸೋಲಗಿ-ಅಳತೆಯ ಮಾಜನ; ಗಿಡ್ಡನ-ಸೋಲಗಿಯಲ್ಲ ಕಾಲು ಭಾಗ ; ಅಮು-ಅಫೀಎಮು, ಮತ್ತೇರುವ ವಸ್ತು ; ಬಂದಕೆಲರಿ -ಬಂದ ನಂತರ.

ಸೂಜನೆ : ‘ಅವರು’ ಎನ್ನುವುದು ಮೂರನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲ ಪತ್ರಕರನ್ನೂ, ನಾಲ್ಕನೆಯ ಪದ್ಯದಲ್ಲ ತಂದೆ-ತಾಯಿಗಳನ್ನು ಸೂಜಿಸುತ್ತದೆ.

ನಂದಭ್ರ ನೂಟಿ. ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ‘ಮಕ್ಕಳ ಮಾರ್ಗಾರ ಮಣರಾಜಾ.’
- ‘ಸುಣ್ಣನ್ನು ಕೂಡಿಸಾಗ್ಯಾರ ಮಣರಾಜಾ.’
- ‘ಸ್ತ್ರಿ ಕೂಸಿಗಿ ಮನ್ನಿಸಿ ಉಣಿಸಾಗ್ಯಾರ.’
- ‘ಗಂಡುಳ ಬಾಲಾಗ್ಯಾರು ಇಕ್ಕಾಕ ಹೋಳದರು.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲ ಲುತ್ತಲಿಸಿ :

- ಇಕ್ಕೆಲಗೆರಿಯಲ್ಲ ಜನರು ಏನು ವೊಡಿದರು?
- ಸೋಲಗಿ ಹಿಟ್ಟನಲ್ಲ ಏನನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ತಿನಿಸುತ್ತಾರೆ?

- ಇ) ಇಕ್ಕೆಕ್ಕೆ ಹೊಳದವರು ಯಾರು?
 ಉ) ಮತ್ತಿ ಬಾರದಿದ್ದಾಗ ವರ್ತಕರು ಏನು ಮಾಡಿದರು?

ವರದು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಹಳ್ಳಿ-ಕೊಳ್ಳಿದಲ್ಲಿ ಹೇಣಗಳು ಯಾವಾಗ ಹರಿಡಾಡಿ ಹೊಳದವು?
 ಉ) ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಕಡ್ಡನ್ನು ಮುಜ್ಜೆಲು ಕಾರಣವೇನು?
 ಇ) ಬಣ್ಣದ ಗುಬ್ಬ್ಯಾರು ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೊಂಗಲು ಕಾರಣವೇನು?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಒಕ್ಕೆಂಬರು ಎದುರಿಸಿದ ಬರಗಾಲದ ಜೀಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
 ಉ) ‘ಬಣ್ಣದ ಗುಬ್ಬ್ಯಾರು ಮಂಜಾಜಾ’ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲದ ಜೀಕರತೆಯ ವಿವಿಧ ಮುಖಗಳು ಹೇಗೆ ಮೂಡಿ ಬಂದಿವೆ? ವಿವರಿಸಿ.

ಭಾಷಾಭಾಗ :

- ಗ) ಈ ಶಬ್ದಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
 ಅನ್ಯೇದು, ಮಾರ್ಯಾರ್, ಹಿಟಿನ್ಯಾರ್, ಕೋಡಿನ್ಯಾರ್, ಮುಖ್ಯಾವ, ಜ್ಞಾಕೆ, ಉಣಿನ್ಯಾರ್.
 ಉ) ತೆಜಗಿನ ಸುಱಿಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನ್ಯಂತ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಿ :
 ಮಣ್ಣಾಗಿ ಹೊಂಗು, ಕಣ್ಣ ಮುಜ್ಜೆ.
 ಇ) ಈ ಶಬ್ದಗಳ ತತ್ವಮ-ತದ್ವವಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
 ಬಣ್ಣ, ರಾಜ, ಇಕ್ಕೆ.

ಚಟುವಟಿಕೆ :

ನೀವು ಕೆಂಡ ಬರಗಾಲದ ರ್ಯಾತನ ಬವಣಿಯನ್ನು ಕೆಂಡಾಗಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತಿಸಿ.

ಅಕರ ಗ್ರಂಥ :

ಮಲ್ಲಿಗೆ ದಂಡೆ – ಸಂ : ಕಾಪನೆ ರೇವಣ್ಣ ; ಪ್ರ : ಕನ್ನಡ ಮನುಕ ಹ್ರಾಧಿಕಾರ, ಬೆಂಗಳೂರು. ಮುದ್ರಣ ವಣಿ : ಗಣಿತ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಬದು :

- ಗ) ಬರಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಜನಪದ ರೀತಿಗಳು
- ಉ) ಯು.ಆರ್. ಅನಂತ ಮೂರ್ತಿಯವರ ಸಣ್ಣಕೆಫೆ ‘ಬರ’
- ಇ) ಬರದ ಹಾಡು – ಜನಪದ ದುಃಖಾಂತ ಕಥನ ರೀತಿ. (ಮಲ್ಲಗೆ ದಂಡೆ)

ಶ್ರೀಗುರು ವಚನೋಳಪದೇಶ

– ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಗಳು

‘ಗುರುವಿಗಿಂತ ಅಧಿಕವಾದುದು ಯಾವುದು ಇಲ್ಲ’, ‘ಹರ ಮುನಿದರೂ ಗುರು ಕಾಯ್ದಿನು’ ಎಂಬ ಉತ್ತಿಗಳು ಗುರುವಿನ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತವೆ. ಏನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು ಹಾಗೂ ಏನನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಗುರು ಪರಿಮಾಣ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕಟ್ಟ ಕೆಲಸ, ಪರನಿಂದೆ, ಸ್ವೇಚ್ಛಾಚಾರ, ಕಾಮ, ಮೇಹ, ಮದ, ಹಸಿ ಇವುಗಳಿಂದ ದೂರವಿದ್ದು, ಮೃಣಳಾಯ್, ದೃವಭೂತಿ, ಸಜ್ಜನ ಸಹವಾಸ, ಜೀವಕಾರ್ಯಾಂಶ, ಅನಾಥರಕ್ಷಣ, ಅತ್ಯಂತ್ಯಾಯ್, ಧರ್ಮನಿಷ್ಠೆಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಗುರು ವಾಗ್ಯದಶನ ತೋರಿ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಎಲ್ಲಕ್ಕೆ ಕಳತಪ್ಪಾಯವಾಗಿ”ಆರು ನಾನೆಂದು ವಿಚಾರಿಸು” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಅತ್ಯಂತ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುತ್ತಾನೆ. ನರ, ಹರನಾಗುವ ದಿವ್ಯಪಥ ಈ ತತ್ತ್ವಪದದಲ್ಲಿ ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಗುರುವಚನೋಳಪದೇಶವನಾಲನಿ
ದಾಗಿಕ್ಕುದು ನರರಿಗೆ ಮುಕುತಿ.

॥ ೫ ॥

ದುರಿತ ಕರ್ಮವನೊಲ್ಲಿದಿರು ಮಣ್ಯವನೇ ಮಾಡು
ಹರನಡಿವಿಡಿ ಶಾಂತರೀಂಡನಾಂಡು
ಕರುಣವಿರಲ ಜಿವರೊಳು ನೀತಿವಿದನಾಗು
ಮೋರೆ ಮೊದಿಂದರನೆಂದು ಬೇಸಸುವ.

॥ ೬ ॥

ನಿಂದಿಸಿ ನುಡಿಯದಿರಾರನು ಮನಸಿಗೆ
ಬಂದಂತೆ ನಡೆಯದಿರಿಹದಲ್ಲ
ಕುಂಡುವಡೆಯದಿರು ಕಾಮಾದಿಗಳ ಜಯ
ನೆಂದು ಕೈವಿಡಿದನುಗ್ರಹಿಸುವ.

॥ ೭ ॥

ಭವಮಾಲೆಗಲನು ಮುಸಿಯದಿರೆಡರು ಬಂದು
ಕವಿಯಲಂಜದಿರು ಸಂಪದದೊಳು
ತವೆ ಮದವಳದಿರು ತತ್ತ್ವಸಂತತಿಯನು
ವಿವರಿಸಿ ನೋಳಿಸಿದು ತಿಳುಮುವ.

॥ ೮ ॥

ಬಳಸದಿರಿದ್ದೈತವನು ಬಾಹ್ಯದೊಳು ನಿ
ನೊಳ್ಳಿತ್ತೀಕೋಂ ಭಾವನೆಯೊಡಗೂಡು

ತಿಂದು ಸಮಯನಿಷ್ಟಿಗಲ ವೇದವಿಧಭಕ್ತಿ
ಗಳನಗಲದಿರೆಂದುಸುರುವ.

॥ ೪ ॥

ಆರು ನಾನೆಂದು ವಿಜಾರಿಸು ವಿಷಮು ಸಂ
ಸಾರವಿದನು ಕನಸೆಂದರಿ
ಮಾರಮದೆನ ಶಂಭುಳಂಗವನೊಂದಿ
ಇಲ್ಲ ಸುಖದೋಷರೆಂದರುಪುವ.

॥ ೫ ॥

❖ ❖ ❖ ❖

ತವಿಪರಿಜಯ : ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿ (ಕ್ರ.ಶ. ಸುಮಾರು ೧೯೦೦). ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿ ಇಂದಿನ ಜಾಮರಾಜನಗರ ಜಲ್ಲೀಯ ಕೊಳ್ಳುಗಾಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜೆಲುಕವಾಡಿಯ ಸುತ್ತಮುತ್ತಾನ ಹ್ರಾಂತ್ಯದ ಅರಸರಾಗಿದ್ದರೆಂದೂ, ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ವಿರಕ್ತಿ ತಾಳ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸೇಕೆತಕ್ಕೂಳಿಗಾಗಿ ವಿರಾಗಿಗಳಾದರೆಂದೂ ಶಂಭುಳಂಗನ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲ ತಪೋಳಜೀವನ ನಡೆಸಿದರೆಂದೂ ಪ್ರತಿಂಥಿಯಾದೆ. ಅನುಭವಸಾರ, ಕೃವಲ್ಯಾ ಪದ್ಧತಿ, ಹಾರಮಧರ ಗೀತೆ, ಪರಮಾರ್ಥ ಪ್ರಕಾಶಿಕೆ, ವಿವೇಕ-ಜಿಂತಾಮಣಿ ಹಾಗೂ ಪರಮಾನುಭಾವ ಬೀರಿದೆ ಇವರ ಪ್ರಮುಖ ಕೃತಿಗಳಾಗಿದ್ದು ‘ಷಟ್ಕಾಂತ’/ಗಳಿಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ವಿವೇಕ ಜಿಂತಾಮಣಿ ಕೃತಿಯು ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಾಗೂ ಮರಾಠಿ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ‘ಶಂಭುಳಂಗ’ ಇವರ ಅಂಕಿತನಾಮ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ದುರಿತ-ಪಾಪ ; ಕೆಮೆ-ಕೆಲಸ ; ಹೊರೆ-ರಕ್ಷಿಸು ; ಹೊರೆ ಹೊದಿದರನು-ಅಶ್ರಯ ಕೇಳ ಬಂದವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸು ; ಬೆಸಸು-ತಿಂಡಿ ; ಇಹ-ಈ ಲೋಕ ; ಕುಂದುವಡಿ-ಕೆಂಪಿತನಾಗು ; ಭವ-ಹುಟ್ಟು ; ಎಡರು-ಕಣ್ಣ ; ತವೆ-ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಬೆನ್ನಾಗಿ; ಅಡ್ಡುತ್ತ-ವರಡು ಅಲ್ಲದ್ದು, ನಾನು, ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಬೀರೆಯಲ್ಲ ಇಂದೇ ಎಂಬ ಸೋಹಂಭಾವ; ಸಮಯ-ಧರ್ಮ.

ನಂದಭರ ನೂಟಿ. ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ೧) ‘ಕಾಮಾದಿಗಳ ಜಯಸೆಂದು ಕೃವಿಡಿದನುಗ್ರಹಿಸುವ.’
- ೨) ‘ಬಿಳಸದಿರಘ್ಯತವನು ಬಾಹ್ಯದಾಲ.’
- ೩) ‘ಆರು ನಾನೆಂದು ವಿಜಾರಿಸು.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ನರರಿಗೆ ಮುಕುತಿ ದೊರೆಯುವುದು ಯಾವಾಗೆ?
- ೨) ಯಾರ ಜೋತೆ ಒಡನಾಟವಿರಬೇಕು?
- ೩) ಯಾವಾಗೆ ಅಂಜಬಾರದು?
- ೪) ಯಾವುದನ್ನು ಜಂಟಿಸಬೇಕು?
- ೫) ಬಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನು ಬಳಸಬಾರದು?
- ೬) ಏಷಮು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಏನೆಂದು ಅರಿಯಬೇಕು?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಭಗವಂತನ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಹಾತ್ತನಾಗುವಲ್ಲ ನಡೆ-ನುಡಿಗಳು ಹೇಗಿರಬೇಕು?
- ೨) ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಯಾವ ಗುಣಗಳನ್ನು ತ್ವರಿಜಿಸಲು ಗುರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?
- ೩) ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ತತ್ತ್ವಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಗುರು ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಉಪದೇಶಿಸುತ್ತಾರೆ?

ಬಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ನರರು ಮುಕ್ತಿ ಪಡೆಯಲು ಯಾವ ಯಾವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಯವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ?
- ೨) ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿಯವರ ತತ್ತ್ವಪದದಲ್ಲಿ ಷ್ಯಕ್ರವಾದ ತಾತ್ತ್ವಿಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳಿಸಿರಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಭಾಷಾಭಾಷಾನ :

- ೧) ಈ ಪದಗಳಿಗೆ ತತ್ವಮ-ತಥ್ಯವಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ಶ್ರೀ, ಮುಕ್ತಿ, ಭಕ್ತಿ, ಸುಖ.
- ೨) ಈ ಪದಗಳಿಗೆ ನಾನಾಧ್ರ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ಹೋರೆ, ಅಡಿ, ಕವಿ, ಆರು, ಅಣ, ಸಮಯ.
- ೩) ಈ ಪದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾಧ್ರ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ನರ, ಹರ, ಭವ, ಮಾಲೆ, ಮಾರೆ.

ಇ) ಈ ಪದಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿ :

ಹಾವೆ, ಸಮು, ಇಹ, ಸುಖ, ಜಯ.

ಚಂಡುವಟಕೆ :

- ಒ) ನೀವು ಕೇಳಿದ ಭಜನಾ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ತತ್ತ್ವಪದಗಳನ್ನು ಅಯ್ದಿ ಮಾಡಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರಿ.
- ೨) ಬಾಲ ಅಳಳಾ ಮಹಾಂತ ಶಿವಯೋಗಿಯ ಹರಷಾಜೆ, ಗುರುಸೇವೆ, ವರಪುಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆ..... ತತ್ತ್ವಪದದೊಂದಿಗೆ ಹೋಳಿಸಿ ನೋಡಿ.

ಅಕರ ಗ್ರಂಥ :

ನಿಜಗುಣ ಶಿವಯೋಗಿ (ಮುತ್ತಿನ ಮಾಲೆ)
ಸಂಹಾದಕರು : ಡಾ. ಎಲ್. ಬಸವರಾಜು
ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಕನಾಂಟಕ ನಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಟಿಪ್ಪಣಿ :

- ೧) ಸುಖೋಧನಾರ - ಮುಹ್ತಿನ ಷಡ್ಕೆಗಳಿಗೆ.
- ೨) ಕೃಷ್ಣ ದರ್ಶಣ - ಬಾಲಾಳಾ ಮಹಾಂತ ಶಿವಯೋಗಿ.
- ೩) ಕೃಷ್ಣ ನವನಿಷತ್ತ - ಜಿದಾನಂದ ಅವಧೂತ.

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕರ್ನಾಡ ಕಾವ್ಯ

ಕಾವ್ಯ ನಿಮಿಂತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲ ನಡೆವ ಕ್ರಿಯೆ. ಈ ಪರಂಪರೆಯ ವಿವಿಧ ಕಾಲಮಾನಗಳಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಕೆಲವರು ತಾವು ನೆಲೆ ನಿಂತ ಪರಂಪರೆಗೆ ಯಾವ ಬಗೆಯ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ತೋರುವರೆನ್ನಲ್ಪುದು ಅವರ ಕಾವ್ಯ ಕೆಲ್ಲನೆಯಲ್ಲ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಸಂಗತಿ. ಸುಮಾರು ಒಂದೂಪರೆ ಸಾವಿರ ಪಣದವರ್ಧಿಯೋಳಗೆ, ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಹಾಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರಜ್ಞ ಮತ್ತು ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲ ತನ್ನ ಚೈಲಿಷ್ಟ್ ಹಾಗೂ ಸ್ವೀಳಪಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡ ಕರ್ನಾಡ ಕಾವ್ಯವು, ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಭಾರತೀಯ ಮನರ್ಜಿಲವನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ, ಪಕ್ಷಿಮದ ಪ್ರೇರಣೆ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಮರುಹಟ್ಟನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲ, ತನ್ನ ಅದುವರೆಗಿನ ಕಥನ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ವ್ಯಕ್ತಿನಿಷ್ಠ ಕಾವ್ಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಳಿದ್ದ ಕರ್ನಾಡ ಕೆಲವರು ಕಾವ್ಯ ಕೆಲ್ಲನೆಯಲ್ಲ ಕಂಡು ಬರುವ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಭಾರತೀಯ ಮನರ್ಜಿಲವನದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ “ನವೋದಯ” ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಹೊಸ ತಿಳಿನಲ್ಲ ಅದು ಪರಂಪರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತೋರಿದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತುಂಬ ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದುದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಪರಂಪರೆಯ ಜೌಕಣ್ಣ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಜಾಗತಿಕವೆನ್ನಬಹುದಾದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತೆಂಬುದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಕಾವ್ಯದ ಮುಖೀನ ಮೂರ್ಚ, ಪಕ್ಷಿಮ, ಪ್ರಾಚಿನ, ನವೀನ, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮತ್ತು ಹಾರಂಪರಿಕ ಎಲ್ಲಪುಗಳ ಮಿಲನವನ್ನು ಕಾಣುವಂತಾಯಿತು. ನವೋದಯದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೂಪಗೊಂಡ ಪ್ರಭುತ್ವ ವಿರೋಧಿ ಧೋರಣೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವಾತಂತ್ಯದ ಹಂಬಲಗಳು, ಮುಂದೆ ಇಡೀ ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಇತರ ಜಳಗಳ ಸಂದರ್ಭದ ಕಾವ್ಯದ ಆಶಯಗಳೂ ಆಗಿವೆ. ಇದು ಸ್ವಾತಂತ್ಯವು ತಂಡುಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನೇ ಅಪವೌಲ್ಯಗೊಳಿಸುವ ಪ್ರಸ್ತುತ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಹಾಗೂ ಆ ಮೂಲಕ ರೂಪಗೊಂಡ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಭಣಸುವ “ನವ್ಯಕಾವ್ಯ”ದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ದಾತತ ಬಂಡಾಯ ಸಂದರ್ಭದ “ಕಾವ್ಯ ಕೆಲ್ಲನೆ” ಕೂಡ ಶೋಷಕ ಶಕ್ತಿಗಳ

ವಿರುದ್ಧ ಎತ್ತಿದ ಪ್ರತಿಭಾಟನೆಯ ದಸಿಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ದೇವರು, ಧರ್ಮ ಹಾಗೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ನೈರೋದಯ ಕಾವ್ಯ ತೋರಿದ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಪ್ರಗತಿಶೀಲ ಮತ್ತು ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲ ಪ್ರತಿಭಾಟನೆಯ ದಸಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ.

ಹೊಸಗನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜೆಕುವಳಗಳೂ, ತಮ್ಮ ಹಿಂದಿನ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ ಪರಂಪರೆಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳನ್ನು ದಾಖಲು ಮಾಡುತ್ತಲೇ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿವೆ. ಈ ಕಾವ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯ ಹಿಂದೆ ಭಾರತೀಯ ಜಿಂತನೆಗಳರುವಂತೆಯೇ, ಕಾಲದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಜಗತ್ತಿನ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಮನಸ್ಸಾಳಾಸ್ತೀಯ ಆಲೋಚನೆಗಳವೇ. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಕವಿಗಳ ಕಾವ್ಯ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ತೀರಾ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ರಿಳತಿಯಲ್ಲ ನಿರೂಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆಧುನಿಕ ಕಾವ್ಯ ಸಾಗಿಬಂದ ಹೆಜ್ಜೆಯ ಗುರುತುಗಳ ಪ್ರಾತಿಸಿಧಿಕ ದಾಖಲೆಯಾಗಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರ್ಯಾದಲ್ಲರುವ ಕವಿತೆಗಳು ಶೋಭಿಸುತ್ತಿವೆ.

ಮಾರ್ತಿನ್‌ಗೆಂಬಳೆ

– ಮಧುರಚನ್ನ

ಅನುಭಾವ ಎಂಬುದು ಅಂತರಂಗದ ರತ್ನ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಚೆನ್ನಬಿಸವ್ಯಾ ಅನುಭಾವ ಎನ್ನುವುದು ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಘರ್ಮಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತವಾದುದಲ್ಲ. ಅನುಭಾವಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಲೋಕದ ಜೀವರಾಶಿಗಳಿಲ್ಲ ಭಗವಂತನ ಸೃಷ್ಟಿ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪಿಪಾಸೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾದ ಅನುಭಾವಿಗಳು ಭಗವಂತನನ್ನು ಅನ್ವೇಷಿಸುತ್ತಾ, ಸರಲ ಸೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭಗವತ್ಪರಾಪರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲ ದೇಶಾತ್ಮಿತವಾದ ಸತ್ಯವನ್ನು ಈ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಅಲ್ಲಿಮಷ್ಟಭು, ಅಕ್ಷಮಹಾದೇವ, ನಿಜಗುಣಿತಯೋಗಿ ಮುಂತಾದ ಅನುಭಾವ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಮೃಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡ ನವೋದಯ ಕವಿ ಮಧುರಚನ್ನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿದು-ಕಿರಿದು, ಜಡ-ಚೇತನ, ಒಳತು-ಕೆಹಕು ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ವೃಕ್ಷದ ಕಾಣಿಗಳು. ಸರ್ವ ಜೀವ ಸ್ವೀತಿಯ ಕಾಣ್ಯೆಯನ್ನು ಕವಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಾವು! ದೇವನ ದೇಣನ ಕಾಯಿಗಳು
ಎಲ್ಲಾ! ಒಂದೇ ದೇಣನ ಮಾವುಗಳು

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಿಗಳು
ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು
ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಾಡ ಎಲ್ಲಾಡ
ಎಲ್ಲಾಡ! ಒಂದೇ ದೇಣನ ಮಾವುಗಳು
ನಾವು! ದೇವನ ದೇಣನ ಕಾಯಿಗಳು

ಒಂದೊಂ ಬಲು ಹಿರಿದು
ಒಂದೊಂ ಅತಿ ಕಿರಿದು
ಜಿಕ್ಕಿದು ದೊಡ್ಡದು ಎಲ್ಲಾ
ಎಲ್ಲಾಡ! ಒಂದೇ ದೇಣನ ಮಾವುಗಳು
ನಾವು! ದೇವನ ದೇಣನ ಕಾಯಿಗಳು

ಒಂದೊಂ ಸವಿ ಹಣ್ಣು
ಒಂದೊಂ ಹುಂ ಹಿಂಜು
ಹಣ್ಣು ಹಿಂಜು ಎಲ್ಲಾ
ಎಲ್ಲಾಡ! ಒಂದೇ ದೇಣನ ಮಾವುಗಳು
ನಾವು! ದೇವನ ದೇಣನ ಕಾಯಿಗಳು

ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಸುರರು
 ರೊಜ್ಜಿನ ರಕ್ತಸರು
 ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಾ
 ಎಲ್ಲಾ! ಒಂದೇ ದೇಹನ ಮಾವುಗಳು
 ನಾವು! ದೇಹನ ದೇಹನ ಕಾಯಿಗಳು

❖ ❖ ❖ ❖

ತವಿ ಪರಿಷಯ : ಮಧುರಚಿನ್ನರು (ಗಲಗಳ ಜಿನ್ನಮಲ್ಲಪ್ಪ ಸಿದ್ಧಾಂಗಪ್ಪ – ೧೯೦೫-೧೯೫೫) ಕನ್ನಡದ ಅನುಭಾವ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಗೋಳಸಿದೆ ನವ್ಯೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೊದಲಾಗಿರಲ್ಲ ಹಬ್ಬರು. ವಿಜಾಮೂರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇಂಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹಲಸಂಗಿ ಗ್ರಾಮದವರಾದ ಮಧುರಚಿನ್ನರು ಅನನ್ಯ ಅನುಭಾವಿಗಳು. ಕಾವ್ಯ, ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ, ಅನುವಾದ, ಸಂಶೋಧನೆ, ಜಾನಪದ ಸಂಗ್ರಹ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಧಾರವಾಡದ ಗೆಳೆಯರ ಗುಂಟಿಗೆ – ಅತ್ಯೇಯ ಗೆಳೆಯ, ಹಲಸಂಗಿಯ ಬಾಲ್ಯದ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ – ಮಾರ್ಗದರಶಕ. ಹೀಗೆ ಹತ್ತು ಹಲವು ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಾಸಗೊಂಡಿದೆ. ಉತ್ತರ ಕನಾಡಕದಲ್ಲ ಅರವಿಂದ ಮಂಡಳವನ್ನು ಪ್ರಜಾರಕ್ತಿ ತಂದ ನಾಧನೆ ಮಧುರಚಿನ್ನರಾದು. ಹೊವರಂಗ, ಕಾಳಿರಾತ್ರಿ ಬೀಳಿಗು, ಆತ್ಮಸರ್ವಶೋಧನೆ ಇವು ಅವರ ಆತ್ಮಕಥೆಗಳು. ಇತ್ತೀಂಜಿಗೆ ಅವರ ಜಡಿ ಬರಹಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ತವಿತೆಯನ್ನು ಅವರ ‘ನನ್ನನಲ್ಲ’ ತವನ ಸಂಗ್ರಹದಿಂದ ಆಯ್ದಿ ಮಾಡಿದೆ.

ಶಭ್ಯಾಧ್ಯ : ದೇಹು-ಕೊಂಬೆ ; ಹೀಜು-ಮಿಡಿಗಾಯಿ ; ಸುರರು-ದೇಹತೆಗಳು ; ರಕ್ತಸರು-ದಾನವರು ; ಗೊಲ್ಲೆ-ಗೊಂಜಲು.

ಟಪ್ಪಣಿ :

- ೧) ಅನುಭವ : ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಹಂಚಿಂಡಿಯಾಗಿ ಮೂಲಕ ದೊರೆಯುವ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ‘ಅನುಭವ’ ಎನ್ನುವೇವು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಿಗುವ ಸರ್ಕಲ ಜ್ಞಾನವೂ ಇಂದ್ರಿಯಾಗಿ ಮುಖೇನವೇ ಲಭ್ಯವಾಗುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬಹುದು.
- ೨) ಅನುಭಾವ : ಅಧ್ಯಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ನಡೆಯನ್ನು ‘ಅನುಭಾವ’ ಎನ್ನುವರು. ಇಂದ್ರಿಯಾತೀತವಾದ ಅತ್ಯಾನುಭವವೇ ‘ಅನುಭಾವ’.

ಸಂದರ್ಭ ಹಾಚಿನ, ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ಗ) ‘ಹಂಡೊ ಬಲು ಹಿರಿದು.’
- ಅ) ‘ಸಂಪ್ರೀತಿಯ ಸುರರು.’
- ಇ) ‘ಎಲ್ಲಾ ! ಬಂದೇ ದೇಣನ ಮಾವುಗಳು.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ನಾವು ಯಾರ ದೇಣನ ಕಾಯಗಳು?
- ಅ) ರೋಜ್ಜಿನವರು ಯಾರು?
- ಇ) ಸುರರ ಗುಣ ಯಾವುದು?

ವರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಮಾನಿನ ಕಾಯಗಳಲ್ಲರುವ ಭೇದ ಯಾವುದು?
- ಅ) ದೇವನ ದೇಣನ ಕಾಯಗಳಲ್ಲರುವ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸ ಯಾವುದು?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) “ಮಾನಿನಗೊಳ್ಳೆ” ಕೆಬಿತೆಯ ಆಶಯವೇನು?
- ಅ) ಮಾನಿನ ಗಿಡದ ಮೂಲಕ ಕವಿ ಸೃಷ್ಟಿಯ ವೈಚಿಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ?

ಭಾಷಾಭಾಷೆ :

- ಗ) ಇವುಗಳಿಗೆ ತಮಾನಾಭಿಂಬಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ನವಿ, ರೋಜ್ಜಿ, ಶ್ರೀತಿ
- ಅ) ಇವುಗಳಿಗೆ ತತ್ವಮ-ತಥ್ಯವ ಬರೆಯಲಿ :
ಪ್ರಾಣಿ, ರಕ್ತನ, ಸುರ.

ಜಟಿವರ್ಣಕೆ :

- ೧) ಅರಬಿಂದರ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ವಿಜಾರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರಿ.
- ೨) ನವೋದಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಅನುಭಾವಿ ಕೆವಿಗಳನ್ನು ಪರಿಜೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರಿ.
- ೩) ಎಲ್ಲಾ, ಎಲ್ಲಾ, ಎಲ್ಲಾ ಶಿಳ್ಳ ಪುಸರಾವತೀತವಾದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಕಿರಿದು-ಹಿರಿದು ಶಿಳ್ಳಗಳ ಅಥವ ವ್ಯಾಪಕೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ.

ಅಕರ ಗ್ರಂಥ :

“ನನ್ನ ನಲ್ಲಿ” – ಮಧುರಚೆನ್ನ, ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಜೆನ್ನಬಿನವ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹಲಸಂಗಿ, ತಾ॥ ವಿಜಾಪೂರ, ಮುದ್ರಣ ವರ್ಷ : ಕಿಗ, ಜುಲೈ ೧೯೬೫.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಒದ್ದು :

- ೧) ಮಧುರಚೆನ್ನ – ಜಿವನ ಹಾಗೂ ಕೃತಿಗಳು; ಕೆನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ೨) ಮಧುರಚೆನ್ನ – ಡಾ. ಗುರುಲಂಗ ಕಾಪನೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ದಿಲ್ಲಿ.
- ೩) ಮಧುರಚೆನ್ನರ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಂದ್ರೇಯವರ ‘ಜೆನ್ನ’, ‘ಜೆನ್ನಲಂಗ’ ಎಂಬ ಕೆವಿತೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.
- ೪) ಆತ್ಮಶೈಳಿ – ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ. ಗುರುಲಂಗ ಕಾಪನೆ ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಜೆನ್ನಬಿನವ ಪ್ರಕಾಶನ, ಹಲಸಂಗಿ, ಜಿಲ್ಲಾ ವಿಜಾಪೂರ.

ಶ್ರಾವಣ

– ಅಂಬಿಕಾತನಯದತ್ತ

ಅಗಾಧವಾದ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಅನಂತವಾದ ಕಾಲಗಳ ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ನಾನಾ ನೆಲೆಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾನೆ. ನಿಸರ್ಗದ ಒಳಿವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ, ಅದನ್ನು ದೃವರೆಂದು ಹೊಜಿಸುವ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಡತೆನ ಶಾಫಿಸುವ ಆತ ಅದರ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡುವಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾನವ ಕೋಟಿಯ ಸಂಬಂಧ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಇಂದಿನ ಉಳಿಯವಿಕೆ ಮತ್ತು ನಾಳಿನ ಬೆಳೆಯವಿಕೆಗಳು ನಿಂತಿವೆ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕವತೆಯು ಮನುಷ್ಯ ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗದ ಸಂಬಂಧದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಂಧವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆ.

“ಪ್ರಕೃತಿ” ಎಂದರೆ ಕೇವಲ ಜಡ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಅದು ಜೀತನ ; ಅದರೂ ಜನೆ ತಾಡ್ಯತ್ವ ಹೊಂದಬೇಕು. ಇದು ಸಂವಾದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದರ ದರ್ಶನ ನಮಗಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಕರಣಗೊಳಿಸುವ ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಪ್ರಯೋಗವು ‘ಉಪಭೋಗದ’ ಪ್ರಪ್ರತ್ಯಾಯನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಕೃತಿ, ನೆಲ, ಮುಗಿಲುಗಳ ಚೈತನ್ಯ ಸ್ವರೂಪ ಇಲ್ಲಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿದ್ದು ಜಗತ್ತನ್ನು ವಿಶ್ವ ಕುಟುಂಬಿಯಾಗಿಸುವ ಕವಿಯ ಉದಾತ್ತ ಆಶಯ ಇಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣಗೊಂಡಿದೆ.

ಆನೋ ಅಲ್ಲಿ ದೂರದಲ್ಲ
ನೆಲದ ಮುಗ್ಗಿಲ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲ¹
ಹಸಿರಿನ ಹಸುಗೊಸದೊಂದು
ಆಗ ತೆಗ ಹೊರಳುತ್ತಿಹುದು
ಇನೋ ಎಂತೂ ಒರಲುತ್ತಿಹುದು
ಆ ಹಸಿರ ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ
ನಿರ ಬೀಳಕ ತುಲುಕು ಮಿಳುಕು.
ಅಲ್ಲನಿಂದ ಬಂದೆಯಾ!
ಕುಣಿವ ಮಣಿವ ಹೆಡೆಯ ಹಾವುಗಳನು ಹಿಡಿದು ತಂದೆಯಾ?

- ೭ -

ಹಕೆ ಬಂದೆ? ಏನು ತಂದೆ?
ಹೇಳೊ ಹೇಳು ಶ್ರಾವಣಾ
ನಿನು ಬಂದ ಕಾರಣಾ.

- ೨ -

ಹಡುವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಹರಿವ
ಗಾಳಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಏರಿ
ಪಜಣ್ಯ ಗೀತವನ್ನು
ಹಾಡುತ್ತ ಬಂದಿತು.

- ೩ -

ಬನದ ಮರದ ಮೇಳವೆಲ್ಲ
ಸೋಽ ಎಂದು ಎಂದಿತು.
ಜಿದಿರ ಕೊಳೆಲ ನುಡಿಸಿತು.
ಮುಲೆಯ ಹೆಚೆಲ ಮುಡಿಸಿತು;
ಬಳ್ಳಮಾಡ ಬಾಗಿಸಿತ್ತು
ಗಿಡಗೆ ತಲೆದೂಗಿಸಿತ್ತು;
ಮರದ ಹಸಿಯ ಮಣಿಗಳನ್ನು
ಅತ್ತ ಇತ್ತ ತೂರುತಾ
ಹಸಿರು ಮುರಿವ ತೊಂಗಲನ್ನು
ಕೆಳಗೆ ಮೇಲೆ ತೊಗುತಾ
ಬರುವ ನಿನ್ನ ಅಂದ ಜೆಂದ
ಸೂನು ಸೋಗೆಸು ಆನಂದ.

- ೪ -

ಗುಳ್ಳಗಂಜ ತೊಡವ ತೊಟ್ಟ
ಹಾವನೆಯಾ ಉಡುಪನುಟ್ಟ
ನಗುವ ತುಟಯ ನನೆದ ಎವೆಯ
ತರಳ ನಿನು ಶ್ರಾವಣಾ.
ಅಳು ನಗಲು ತಡವೆ ಇಲ್ಲ
ಇದುವು ನಿನಗೆ ಆಟವೆಲ್ಲ
ಭಾರೋ ದಿವ್ಯ ಜಾರಣಾ
ತುಂಟ ಹುಡುಗ ಶ್ರಾವಣಾ.

- ೬ -

ನಿಂನು ನಡೆದು ಬಂದ ಮಾನ
ಹೆಚ್ಚಿ ತವರುಮನೆಯ ವಾಸ
ಬರಿಯ ಆಟ, ಬರಿಯ ಹಾಸ
ಮಧುಮಾನಕು ಹಿರಿದೆ
ಮಧುರ ಮಾನ ಸರಿಯದು.

- ೭ -

ಮೊಂಡಗಿದ ಕೆಳ್ಳಿನವನು
ಮುದಿಯ ತಂಡೆ ಮುಗಿಲ ರಾಯ
ನಿನ್ನನ್ನೇ ಬಯಸಿದಾ
ಕೆಳ್ಳಿ ಕೆನ್ನೆ ತೋಯ್ಯಿದಾ.
ಜಿಸಿಲ ಹೆಣ್ಣಿ ತಿಂದು ಹೊತ್ತು
ಹೆತ್ತೆ ನಿನ್ನ ಭೂಮಿತಾಯ
ಪಾಪ, ನಿನ್ನ ನೆನೆಸಿತು
ಎದೆಯ ಸೆರಗ ನೆನೆಸಿತು!
ಅಂತೆ ಬಂದೆ ಭಾರಣಾ
ಭಾರೋ ಮಗುವೆ ಶ್ರವಣಾ!

❖ ❖ ❖ ❖

ತಬಿ ಹಲಜಯ : ‘ಅಂಜಿಕಾತನಯದತ್ತ’ ಎಂಬುದು ದತ್ತಾತ್ರೇಯ ರಾಮಚಂದ್ರ ಬೀಂದ್ರೀಯವರ ಕಾವ್ಯನಾಮ. (ಜನನ ಗಳಣ - ಮರಣ ಗಳಣ) ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನವನ್ನಾರಂಭಿಸಿದ ಶ್ರೀಯುತರು ಸೋಲ್ಲಾಪುರದ ಡಿ.ಎ.ಬಿ. ಕಾಲೀಜಿನಲ್ಲ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದರು. ಗೆಳೆಯರ ಗುಂಠಿನ ಮೂಲಕ ನಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಘಟಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಬೀಂದ್ರೀ ಭಾಜನರು. ಸಜ್ಜೀವತ್ತ, ಗರಿ, ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರಿ, ಬಾ ಹತ್ತರ, ನಾದ್ರೇಲೆ, ನಾಕುತಂತಿ, ಗಂಗಾವತರಣ, ಅರಳು-ಮರಳು, ಉಯ್ಯಾಲೆ ಮುಂತಾದ ಇಪ್ಪತ್ತಾರು ಕವಿತಾ ಸಂಕಲನಗಳು, ಜಾತ್ರೆ, ನಾಯೋ ಆಟ ಮುಂತಾದ ನಾಟಕಗಳು, ನಾಹಿತ್ಯದ ವಿರಾಂತ ಸ್ವರೂಪ ಎಂಬ ವಿಜಾರ-ವಿಮಾನ ಸಂಕಲನಗಳಲ್ಲಿದೆ ಪ್ರಬಂಧ, ಸಣ್ಣಕಥೆ, ಅಣಕವಾಡು, ನಗೀಬರಹ, ಅನುವಾದ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಂದ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀಯುತರ ‘ನಾಕುತಂತ’ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಹಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ‘ಅರಳು-ಮರಳು’ ಸಂಕಲನಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ನಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮರಸ್ತಾರ ದೋರೆತಿವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಕೇಂದ್ರ ನಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಫೆಲೋ ಗೌರವ, ಪದ್ಮಶ್ರೀ ಮರಸ್ತಾರ, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಕನಾಡಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಮುಂತಾದ ಉನ್ನತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮರಸ್ತಾರಗಳಿಗೆ ಬೇಂದ್ರೀಯವರು ಹಾತುರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಜಿನಿಯಲ್ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಅಳಿಲ ಭಾರತ ಇರುವೆ ಕನ್ನಡ ನಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸ್ಥಾನದ ಗೌರವವೂ ಇವರಿಗೆ ಸಂದಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಶ್ರೀಷ್ಠಿ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಜೂರಿಯಲ್ಲಿರುವ ಬೇಂದ್ರೀಯವರನ್ನು ಶ್ರಾವಣದ ಕರೆಯುವುದು ವಾಡಿಕೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಶ್ರಾವಣ ಕವಿತೆಯಲ್ಲ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಘೋತ್ತಂಘನ್ನು ವಣಿಸಿ, ಅದರೊಂದಿಗೆ ಆಪ್ತವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸುವ ಅನನ್ಯವೇಸ್ವನ್ನು ಬೇಂದ್ರೀ ಶ್ರೀಲಂಕಾನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ಲಯಬಧ್ವಾಗಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಉಂಟಾಗುವ ಶಾಜ್ಞಕ ಪರಿಣಾಮ ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ಹಸುಗೊಸು-ಹಕ್ಕಿಯ ಮಗು ; ಒರಲು-ಕೂಗಾಡು ; ತುಳುಕು-ತುಂಡು; ಮಿಲುಕು-ಮಿಂಜು ; ಮಳಿವೆ-ನಮಸ್ಕಾರಿಸುವೆ ; ಹಡುವ-ಹಡುವಣ ದಿಕ್ಕು, ಹಕ್ಕಿಮು ದಿಕ್ಕು ; ಹರಿ-ಪ್ರವಹಿಸು ; ಪಜಣನ್ಯ-ಮಳೆ, ಇಂದ್ರ ; ಬನ-ವನ ; ಮೇಳ-ಗುಂಪು; ಮಲೆ-ಬೆಟ್ಟ ; ಹೆಚುಲು-ಜಡೆ ; ತೂಡವು-ಆಭರಣ ; ಬಳ್ಳ ಮಾಡ-ಲತಾ ಮಂಟಪ ; ತೂಂಗಲು-ಗೊಂಜಲು ; ಸೂಸು-ಜಳರು, ಹರಡು ; ಗುಳ್ಳಗಂಜ -ಗುಲಗಂಜ ; ಹಾವಸೆ-ಹಾಜಿ ; ಎಬೆ-ರೆಪ್ಪೆ ; ತರಳ-ತರುಣ, ಜಿಕ್ಕವೆ ; ಹಾಸ- ನಗೆ ; ಮಾಸ-ತಿಂಗಳು ; ಜಾರಣ-ಗಂಧವೆ, ತಿರುಗಾಟ.

ನಂದಭ್ರ ನೂಟಿ, ನ್ನಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ‘ಹನೊ ಎಂತೋ ಒರಲುತಿಹುದು.’
- ‘ಹೇಳೊ ಹೇಳು ಶ್ರಾವಣಾ, ನಿಂನು ಬಂದ ಕಾರಣ.’
- ‘ಮಲೆಯ ಹೆಚುಲ ಮುಡಿಸಿತು.’
- ‘ಅಚುಲು ನಗಲು ತಡವೆ ಇಲ್ಲ.’
- ‘ಮೋಂಡಿದ ಕಣ್ಣಿನವನು.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ನೆಲದ ಮುಗಿಲ ಮಗ್ಗುಲಲ್ಲ ಒರಲುತ್ತಿರುವುದು ಯಾರು?
- ಪಜಣನ್ಯಗಿಂತವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಬಂದವರು ಯಾರು?

- ಇ) ಶ್ರಾವಣ ಯಾವ ಉಡುಪನ್ನು ಟ್ಯೂ ಬಂದಿತು?
- ಈ) ಕವಿ ‘ತುಂಟ ಹುಡುಗ’ ಎಂದು ಯಾರನ್ನು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ?
- ಈ) ಬನದ ಮರದ ಮೇಳ ಹೇಗೆ ಶೆಳ್ಳ ಮಾಡಿತು?

ವರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಹಸಿರ ಒಳಗಿಂದ ಹಸುಗೊಸು ಬಂದ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?
- ಗ) ಶ್ರಾವಣ ಬಂದ ಬಗೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ.
- ಇ) ಶ್ರಾವಣ ಬರುವಾಗಿನ ಅಂದ ಜೆಂದ ಯಾವುದು?
- ಇ) ತರಕ ಶ್ರಾವಣ ರೂಪ ಹೇಗಿದ್ದಿತು?
- ಇ) ಭೂತಾಯ ಶ್ರಾವಣನನ್ನು ಸ್ಥಾಗತಿಸಿದ್ದು ಹೇಗೆ?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಶ್ರಾವಣ ಕವಿತೆಯಲ್ಲ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ನಿಸರ್ಗ ವೃಭವವನ್ನು ಜಿತ್ತಿಸಿ.
- ಗ) ಶ್ರಾವಣದ ಆಗಮನದಿಂದ ಇಂದಿಲ್ಲಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಜಿತ್ತಿಸಿ.

ಭಾಷಾಭಾಷೆ :

- ಗ) ಇವುಗಳಗೆ ನಾನಾಧಂಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ತಂದೆ, ಮಲೆ, ಕವಿ, ಮಣಿ.
- ಗ) ಇವುಗಳಗೆ ನಮನಾಧಂಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ನೆಲ, ನೀರು, ಹಾವು, ಕುದುರೆ, ತಂದೆ.
- ಇ) ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ವಂತ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಲ :
ಗಾಳಿ ಕುದುರೆ, ಪಜಣ್ಣೆ ಗೀತ, ಜಸಿಲ ಹಣ್ಣು, ಯಶಸ್ವಿನ ಶಿಲು, ತಲೆದೂರು.

ವ್ಯಾಕರಣ ವಿಶೇಷ :

- ಗ) “ಅಲ್ಲನಿಂದ ಬಂದೆಯಾ !” ಎಂಬುದು ಪ್ರಶ್ನೆಯಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ವಾಕ್ಯದ ಕೇನೆಯಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಜಿಹ್ವೆಯ ಬದಲಾಗಿ ಉದ್ದಾರ ಜಿಹ್ವೆ ಇದೆ. ಕವಿ ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿ, ಉದ್ದಾರವಾಗಿ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಶ್ನೆಯಂತೆ ಕಂಡರೂ ಪ್ರಶ್ನೆಸುವ ಉದ್ದೇಶವಿಲ್ಲದ ಕೆಲವು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ.
ಉದಾಹರಣೆ : ‘ನಿನ್ನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ತುಂಬದೆ?’

೭) ‘ನುಡಿಸಿತು’, ‘ಮುಡಿಸಿತು’, ‘ಬಾಗಿಸಿತು’, ‘ತೂಗಿಸಿತು’. ಇಲ್ಲಿ ಇತು ಮತ್ತು ಇತ್ತು ಎಂದು ಅಂತ್ಯವಾಗುವ ಈ ಕ್ರಿಯಾಪದಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ಮೊದಲನೆಯದು ಕ್ರಿಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಿದರೆ, ಎರಡನೆಯದು ಕ್ರಿಯೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತನ್ನು ಹಾಕುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಯೋಜನಗಳ ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಮಾದರಿಗಳವೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ : ನೋಡಿದೆ – ನೋಡಿದ್ದೆ ; ಕೇಳಿದೆ – ಕೇಳಿದ್ದೆ.
ಇವು ಅಥವಾ ಉಂಟು ಮಾಡುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ.

ಚಟುವಟಿಕೆ : ೧) ‘ಮಿಶೆ’ಯ ಬಗೆಗಿನ ಇತರ ಕವಿಗಳ ರಚನೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ.

- ೨) ಮಿಶೆರಾಯನೋಂದಿಗಿನ ನಿಮ್ಮ ಕಾಲ್ಪನಿಕ ಸಂಭಾಷಣೆಯೊಂದನ್ನು ರಚಿಸಿ.
- ೩) ಅತಿವೃಷ್ಟಿ, ಅನಾವೃಷ್ಟಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ರಚಿಸಿ.
- ೪) ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಬಣ್ಣಿಸಿ.
- ೫) “ಹಸಿರಿನ ಹಸುಗೂನು” ಎಂಬ ವಿಶೇಷ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.
- ೬) “ಅಗೋಂ ಅಲ್ಲ ದೂರದಲ್ಲ.....” ಇಲ್ಲಿ ‘ಅಗೋಂ’ ಎಂಬ ಸೂಜಕದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಬಳಕೆಯ ಮಾತಿನ ಇಂತಹ ಸೂಜಕಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ.

ಅಕರ ಗ್ರಂಥ :

‘ಶ್ರಾವಣ’ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುತ ಕವಿತೆಯನ್ನು ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಸಮರ್ಪ ಕಾವ್ಯ, ಸಂಪುಟ ಇ ರಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. (ಜಿದುಂಬರಗಾಢಿ, ಮುಂದಿನಿಂದಿಗೆ)

ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ. ವಾಮನಬೇಂದ್ರೆ – ಪ್ರಕಟಣೆ : ವರಕವಿ ಡಾ. ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆ, “ವಿಶ್ವಶ್ರಮ ಜೀತನ”, ಗೋಕುಲ ರಸ್ತೆ, ಹುಬ್ಲಿ-ಇಲಂ ಓಂ.

ರೈತನ ದೃಷ್ಟಿ

— ಕುವೆಂಪು

ಅನ್ನದಾತನಾದ ರೈತನ ಬವಕೆ ಅನಾದಿ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಸಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ದೇಶದ ಬೆಸ್ಸೆಲುಬಾದ ರೈತನನ್ನು ಆಳುವ ವರ್ಗ ಅಲ್ಕಿಸಿದೆ. ಯಾರ ಅಡಳಿತದ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಡುಕ್ಕುದ ಬದುಕು ಬದಲಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬಹುಬಗೆಯ ಮೋಷಕೆ ರೈತನ ಬದುಕನ್ನು ಮುಕ್ಕಾಗಿಸಿದೆ. ಪ್ರಭುತ್ವವಿರಲಿ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವಿರಲಿ ರೈತನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನೂ ತರಲಿಲ್ಲ. ಉಳಿದೆಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಜನರು ರೈತನ ಶ್ರಮದ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ, ಸುಖಿಗಳಿನಿಸಿದರು. ರೈತನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕಡೆಗೋಳಿಸಿದರು. ಯಾವ ಭರವಸೆಗಳೂ ರೈತನ ಕ್ಷಿಣಿರನ್ನು ಒರಸುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗಿಲ್ಲ. ಉಳಿದೆಲ್ಲರ ಭೋಗಕ್ಕೆ ರೈತನ ಬದುಕು ಹರಕೆಯ ಕುರಿಯಂತಾಗಿದೆ. ತನ್ನ ಶ್ರಮದ ಫಲವನ್ನು ಇತರರು ಅನುಭವಿಸಿ ಸಂತೋಷಿಸುವುದನ್ನು ಕೊಳ್ಳು ಬಾಯಿ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿರುವ ರೈತನ ಬವಕೆಯನ್ನು ಹೀವೆಂಪು ಅವರು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಒತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ದುಡಿವ ವರ್ಗದ ಶ್ರಮವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ವರ್ಗ ಅನುಭವಿಸಿ ಸುಖಿಸುವ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಕೆವಿಷಾದದಿಂದ ಒತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೇಗಿಲಯೋಗಿಯ ಬದುಕು ಹಸನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಶಯ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಕರಿಯರದೊ ಜಿಜಯರದೊ ಯಾರದಾದರೆ ಏನು?
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವಾವರೆಗಂ ಸುಲಗೆ ರೈತರಿಗೆ
ವಿಜಯನಗೆರವೋ? ಮೋಗೆಲರಾಷ್ಟ್ರಕೆಯೋ? ಇಂಗ್ಲಿಷರೊ?
ಎಲ್ಲರೂ ಜಗಟಿಗಳಿ ನನ್ನ ನೆತ್ತರಿಗೆ!

ಕೆತ್ತಿ ಪೆರದೇಶಿಯಾದರೆ ಮಾತ್ರ ನೋವೆ?
ನಮ್ಮೆವರೆ ಹದುಹಾಕಿ ತಿಬಿದರದು ಹೂವೆ?
ನೋಮಾರಿಗಳಗೆ ಸುಜಿಗಳಗೆ ರಸಿಕರಿಗಲ್ಲೆ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವೆಂಬುದದು ಕಾಮಧೇನು.

ನೃಪ ಎಂಬ ಹೆಸರೊಡನೆ ಮುಡಿಯೋಂದನಾಂತೊಡನೆ
ಕೆಳ್ಳರೊಡೆಯನು ಕೃಪೆಯ ಮೂರತಿಯೇನು?
ತಿಂದುಂಡು ಮೇರವವರ ಮೇರವಣಿಗಾನು
ಬಾಯ್ದೀರದು ನೋಳ್ಳ ಬೆಪ್ಪಾಗಬೇಕೆನು?

ಹರಕೆ ಯಾರದೊ? ಹಳ್ಳಿವಾರಿಗೇಂಳ? ಅದಾವರೆಗಂ
ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕಾಳಗಾನಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಕೊಲೆಗೆ?

ಕುಯ್ಯಾರಿಯನೆಂತಂತೆ ನಾವು ಬದುಕಿನ ನಡುವೆ
ಕರುಣೆ ಗರಗನದಿಂದೆ ಸೀಳುವರು ಬೆಲೆಗೆ.

ನಾಕೆನಗೆ, ನಾಕಯ್ಯ, ನಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಮೂಜೆ;
ಸಿಡಿಮುದ್ದಿನಕ್ಕತೆಗೆ ಗುಂಡು ಜರೆ ಲಾಜೆ!
ನೇರಿಲನ ಮೇಲಾಣೆ! ಬನವಾಗೆ ಮೇಲಾಣೆ!
ನೆತ್ತರಿಳಿದೆ ಸುಕ್ತ ಸೋರಗಿದೆನಾ೦ಣೆ!

ನಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಶೋಪನಜಿ ಮೋಹನಿಯ ರೊಪಕ್ಕೆ
ಮರುಭಾಗನೆಂದಿಗೂ, ಸೀತೆ ಮೇಲಾಣೆ!
ಬಡತನದ ಗೊಳಿರವನನುದಿನಂ ಹೀರಿ
ಹಿಡಿಸದೋ ನಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಸಿರಿಯ ಕೆಸ್ತೂರಿ!

❖ ❖ ❖ ❖

ತಬಿ ಪರಿಜಯ : ಬಹುಶ್ರಾತ್ತತ್ವ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಕೆವಿ ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಾರಾಮುದ
ಕೋಗಿಲೆ ಎನಿಸಿದವರು. ಡಾ. ಕುಪ್ಪಣ ವೆಂಕಟಪ್ಪ ಮುಟ್ಟಪ್ಪ (ಜನನ ೧೯೫೫ ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೦೪ - ಮರಣ ೨೦೫೫ ನವೆಂಬರ್ ೨೦೧೪) ಅವರ ನಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿ ಹಲವು
ಕವಲುಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಜ್ಜಿ ನಿಂತಿದೆ. ಪ್ರಕ್ಕಿಕಾಲೆ, ಕೋಳಲು, ಅಗ್ನಿಹಂಸ, ಅನುತ್ತರಾ, ನವಿಲು,
ತ್ರೀಂಘರಾತ್ಯೈಲರ, ಜಂಡ್ರಮಂಜಸೆ ಬಾ ಜಕೋಲರಿ ಮುಂತಾದ ಕವಿತಾ ಸಂಕಲನಗಳು;
ಬೀರಳ್ ಗೆ ಕೋರಳ್, ನಷ್ಟ ಗೋಳಪಾಲ, ಯಮನ ಸೋಲು, ಸ್ಥಳಾನ ಕುರ್ಬಿಕೆತ್ತಂ,
ಮಹಾರಾತ್ರಿ, ಜಲಗಾರ ಮುಂತಾದ ನಾಟಕಗಳು ; ದ್ರೌಪದಿಯ ತ್ರೀಂಘನಿ,
ರಸೋಂಬೈನೆಸೆ, ಆತ್ಮತ್ರೀಂಗಾಗಿ ನಿರಂಕುಶಮತಿಗಳಾಗಿ ಮುಂತಾದ ವಿಮರ್ಶೆ-ವಿಚಾರ
ಕೃತಿಗಳು ; ಕಾನೂಯ ಹೆಗ್ರಾಂತಿ, ಮಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮದುಮಗಳು ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ
ತ್ರೀಂರಾಮಾಯಣ ದರ್ಶನ ಎಂಬ ಮಹಾಕಾವ್ಯ ಸೇರಿದಂತೆ ಹಲವಾಯ ಕೃತಿಗಳನ್ನು
ಕುವೆಂಪು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಥಮಿಕಪರ್ಕರೂ, ಕುಲಪತಿಗಳೂ
ಅಗಿಂದ ಕುವೆಂಪು ಅವರಿಗೆ ಸಂದ ಗೌರವ-ಮುರಸ್ತಾರಗಳು ಹಲವು. ಭಾರತೀಯ
ಜ್ಞಾನಹಿಂದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕೇಂದ್ರ ನಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಹಡ್ಡವಿಭಾಷಣ ಪ್ರಶಸ್ತಿ,
ಹಂಪಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕನಾಂಡಕ ರತ್ನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಗೌರವಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಂದಿವೆ.
ಗಂಜಿಲರಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಇಂನೇ ಅಜಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ನಾಹಿತ್ಯ
ಸಮ್ಮುಖಿನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಗೌರವ ಇವರಿಗೆ ಸಂದಿದೆ. ತಮ್ಮ ಪ್ರೇಮರ
ವಿಚಾರಧಾರೆಯಿಂದ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ನಾಂಸ್ತುತಿಕ ಜೀವನವನ್ನು ಅಪಾರವಾಗಿ
ಪ್ರಭಾವಿಸಿದ ಕೆವಿ ಇವರು.

ಶಭ್ಯಾಧ್ಯ : ಕರಿ-ಕಮ್ಮ, ಅನೆ, ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲ ಬೇಂಗಳು ; ಸುಅಗೆ-ಶೋಳಣೆ ; ಜಗಟೆ-ರತ್ತ ಹೀರುವ ಜೀವಿ, ಇಂಬಳ ; ನೆತ್ತರು-ರತ್ತ ; ತಿವಿ-ಜುಬ್ಬು, ಇರಿ ; ಸೃಪೆ-ರಾಜ ; ಮುಡಿ-ಕೇಳ, ಶೊದಲು ; ಕೃಪೆ-ಕರುಳಿ ; ನೋಳ್ಳೆ-ನೋಳಿಕುವ ; ಬೆಷ್ಟು-ದಂಡ ; ಅವಗಂ-ಯಾವಾಗಲೂ ; ಕುಯ್ಯಿರಿ-ಕುಯ್ಯಿಲು ತಂದ ಕುರಿ ; ಸೀಳು-ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡು, ಕತ್ತರಿಸು ; ಅಕ್ಕತೆ-ಅಕ್ಕಿಯ ಕಾಳು ; ಜರೆ-ಕೊಳಿಯಿ ಮದ್ದು ; ಲಾಜೆ-ಅರಳು, ಭತ್ತದ ಅರಳು ; ಸುಕ್ಕಿ-ಬಣಿ ; ಮೋಹಿನಿ-ದೇವಲೋಕದ ಸುಂದರಿ ; ಅನುದಿನಂ-ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ; ಸಿರಿ-ಶ್ರೀ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ ; ಕಸ್ತುರಿ-ಹಂಡು ಬಗೆಯ ಸುಗಂಥ ದ್ರವ್ಯ ; ಮರುಳು-ಭೂಮಿತೆ, ಭೂತ.

ಟಪ್ಪಣಿ :

- 1) ಕಾಮಧೇನು : ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಹನು. ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂತೃಪ್ತಿಯಾಗಿ ಕಾಲನ್ನು ಕೊಡುವ ಗೋಪು ಕೇಳಬೇಲಿವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಂಜಕೆ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೀರೆ.
- 2) ಶೂಡನಜಿ : ರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಒಂದು ಪಾತ್ರ. ರಾವಣನ ತಂಗಿ. ವನವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದ ರಾಮ-ಸಿತೆ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಣಿ ಮುಂದೆ ವೇಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ವಂಚಿಸಲ್ಪಿಸಿ, ಅಪಮಾನಕ್ಕೊಳ್ಳಬಾಗುತ್ತಾರೆ. ಸಿತೆಯ ಅಪಕರಣಕ್ಕೆ ನೆಬ್ಬಾಗುತ್ತಾರೆ.

ನಂದಭ್ರ ನೂಟಿಹಿ, ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ಗ) ‘ಸಾಮೃಜ್ಯವಾವಗಂ ಸುಅಗೆ ರ್ಯಾತರಿಗೆ.’
- ಉ) ‘ನಮ್ಮವರೆ ಹದಹಾಕಿ ತಿವಿದರದು ಹೂವೆ?’
- ಇ) ‘ಬಾಯ್ದಿರೆದು ನೋಳ್ಳೆ ಬೆಷ್ಟಾಗಬೇಕೆನು?’
- ಈ) ‘ಸಾಮೃಜ್ಯ ಕಾಳಗಾನಲ್ಲಿ ಕುರಿ ಕೊಲೆಗೆ?’
- ಈ) ‘ಸಾಕೆನಗೆ, ಸಾಕಯ್ದು, ಸಾಮೃಜ್ಯ ಮೊಜೆ.’

ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಸುಅಗೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವವರು ಯಾರು?
- ಉ) ಸಾಮೃಜ್ಯವೆಂಬುದು ಯಾರ ಹಾಲಗೆ ಕಾಮಧೇನು?
- ಇ) ಕಳ್ಳರೊಡೆಯನು ಯಾರು?
- ಈ) ಸಾಮೃಜ್ಯ ಕಾಳಗೆ ಬಳಯಾಗುವ ಕುರಿ ಯಾರು?

- ಇ) ಕುಯ್ಯಿರಿಯನ್ನು ಯಾವುದರಿಂದ ಸೀಕುವರು?
 ೆ) ಬಡತನದ ಗೊಳ್ಳಿರವನ್ನು ಹೀರಿ ಮೇರೆದವರು ಯಾರು?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳ್ಲಿ ಉತ್ತರಿ :

- ೧) ಯಾರನ್ನು ಜಗಟೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲಾಗಿದೆ?
 ೨) ತಿಂದುಂಡು ಮೇರೆದವರು ಯಾರು ಯಾರು?
 ೩) ಕೆರುಣಿಯ ಗರಗಸ ಯಾವ ಬಗೆಯದು?
 ೪) ರೈತನು ಯಾರಿಗೆ ಮರುಖಾಗನೆಂದಿದ್ದಾನೆ?

ಬಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿ :

- ೧) ರೈತನನ್ನು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕಾಳಿಗೆ ಕೊಡುವ ಬಅ ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ?
 ೨) ‘ರೈತನ ದೃಷ್ಟಿ’ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಆಶಯಗಳೇನು?
 ೩) ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಪೂಜೆ ನಾಕು, ರೈತನ ಉದ್ಘಾರವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ
ವಿಚಾರಧಾರೆ ಕವಿತೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ?

ಭಾಷಾಭಾಷಾ :

- ೧) ಇವುಗಳಿಗೆ ನಾನಾಧ್ವಂ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
 ಕರಿ ; ಮುಡಿ ; ಮರುಳು
- ೨) ಇವುಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧಾಧ್ವಂ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
 ಸುಜಿ ; ನಾವು ; ಪರದೇಶಿ.
- ೩) ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾಧ್ವಂ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
 ನೆತ್ತರು ; ಸ್ವಪ್ತ ; ಲಷ್ಟು.
- ೪) ಇವುಗಳಿಗೆ ತತ್ತ್ವಮ-ತಥ್ಯವ ಬರೆಯಲಿ :
 ಹಬ್ಬ ; ಸಿರಿ ; ಮೂರ್ತಿ ; ಕಸ್ತೂರಿ ; ಆಣಿ ; ಬಸವ.

జయపటకే :

- ೧) కువెంపు అవర ‘నేగిలయోగి’ కెవితెయిన్స్ అభ్యాస మాడి.
- ౨) ర్యూతర బగ్గ ప్రకటవాగిరువ కెన్స్డ కెబిగ్చ రజనెగ్చన్స్ సంగ్రహిసి.
- ౩) బీఎంద్రెయవర ‘భూమితాయియ జోళ్లిల మగ’ కెవితెయిన్స్ అభ్యాసిసి.
- ౪) హంహి కెన్స్డ విశ్వవిద్యానిలయదపరు ప్రకటసిరువ ‘కువెంపు సమగ్ర కావ్య’ సంపుటగ్చన్స్ అభ్యాసిసి.

ఆకర గ్రంథ :

‘జోగిలే మత్తు సోహియటో రఞ్చా’ – కువెంపు, ప్ర : ఉదయరావి ప్రకాశన, వాణిచిలానసురం, మృసారు-జిల్లా ००९.

ಎಲ್ಲರೊಳಗೊಂದಾಗು

– ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.

ಸಂಕೋಣ ಬಯಕಿನ ನಾನಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಗ್ಗದ ಮುಕ್ತಕಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ.
ಇಲ್ಲಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಗಳು ಕವಿಯ ವ್ಯೇಚಾರಿಕತೆಯ ಪರಿಣಾಮದಿಂದಾಗಿ
ಮೊನ್ಹ ಅಥವಾ ಪದೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಮುಕ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಷ್ಯ, ಸಾಂಖಿಕ
ಚೀವನ, ಜೀವನಸಂಪನ್ಮೂಲ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಪರಿ ಮನೋಭ್ರಂಷಾಗಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ
ಮನಸ್ಸು ಜೀವನ್ನು ವಿಯಾಗಿ, ಜೀವನೋತ್ಸಾಹದಿಂದ ಮನಸ್ಸುಡೆದಾಗ ಮಾತ್ರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ
ಉನ್ನತಿ, ಸಮಾಜದ ಉನ್ನತಿ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ನೀತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿನ ರಚನೆಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ.

ಇತ್ಯೇಂದ ಮೊಳಕೆಯೋಗೆವಂದು ತಮಣಿಗಳಲ್ಲ ।

ಫಲಮಾಗುವಂದು ತುತ್ತಾರಿ ದಸಿಯಲ್ಲ ॥

ಬೀಳಕಿಳವ ಸೂರ್ಯಾಚಂದ್ರರಂದೊಂದು ಸದ್ಗ್ರಿಲ್ಲ ।

ಹೊಆ ನಿನ್ನ ತುಂಗಾಳಿನು – ಮಂಕುತಿಮ್ಮೈ ॥ ೮ ॥

ಹುಲ್ಲಾಗು ಬೀಳ್ಳಿದ್ದಿ ಮನೆಗೆ ಮುಲ್ಲಾಗೆಯಾಗು ।

ಕೆಲ್ಲಾಗು ಕೆಳ್ಳಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಯ ವಿಧಿ ಸುರಿಯೆ ॥

ಬೀಲ್ಲ ಸಕ್ಕರೆಯಾಗು ದೀನದುಬಂಳರಿಂಗೆ ।

ಎಲ್ಲರೊಳಗೊಂದಾಗು – ಮಂಕುತಿಮ್ಮೈ ॥ ೯ ॥

ಜಟಿ ಕಾಳಗಿದಿ ಗೆಲ್ಲಿದೊಡೆ ಗರಡಿಯ ಸಾಮು ।

ಹಟ್ಟಿ ವರಸೆಗಳೆಲ್ಲ ವಿಫಲವೆನ್ನವೆಯೀಂ? ॥

ಮುಟ್ಟಿ ನೋಳವನ ಮೃಕಟ್ಟಿ ಕಜ್ಜಿಣದ ಗಟ್ಟಿ ।

ಗಟ್ಟಿತನ ಗರಡಿ ಘಲ – ಮಂಕುತಿಮ್ಮೈ ॥ ೧೦ ॥

ಅನುಭವದ ಹಾಲೊಳು ವಿಜಾರ ಮಂಧಿನವಾಗೆ ।

ಜನಿಯಿತ್ತಂ ಜ್ಞಾನನವನಿಂತವದೆ ಸುಲದಂ ॥

ಗಿಣಿಯೋಳು ಮನ್ತ್ರಕ್ಷಾನ ; ನಿನ್ನನುಭವವೇ ।

ನಿನಗೆ ಧರುಮದ ದಿಂಪ – ಮಂಕುತಿಮ್ಮೈ ॥ ೧೧ ॥

ಇರುವ ಕೆಲಸವ ಮಾಡು ಕಿರಿದೆನದೆ ಮನವಿಟ್ಟು ।

ದೊರೆತುದ ಹನಾದವೆಂದುಣ್ಣ ಗೊಣಗಿಡದೆ ॥

ಧರಿಸು ಲೋಕದ ಭರವ ಪರಮಾರ್ಥವನು ಇಡೆ |
ಹೊರಡು ಕರೆ ಬರಲಾಗದೆ – ಮಂತ್ರಿಮೃ.

|| ೫ ||

ಗ್ರಿಂಸಿನಾ ಕೆಳ್ಳಾಗಳನೇಲದುವರು ದೇಹಲಯಲ |
ಕಾಶಿಯಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನಾಕ್ಷಿಫೆಡಿನವರು ||
ದೇಶಕಾಲ ವಿಭಾಗ ಮನದ ರಾಜ್ಯದೋಷರದು |
ಶ್ವಾಸವದು ಬೋಮ್ಮನದು – ಮಂತ್ರಿಮೃ || ೬ ||

❖ ❖ ❖ ❖

ಕವಿ ಹಂಚಯ : ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಎಂದೇ ಖ್ಯಾತರಾದ ಡಾ. ದೇವನಹೆಂಡ್‌ ವೆಂಕಟರಮಣಯ್ಯ ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಮಾರ್ಚಿ ೧೯೮೮, ಗೆಲಿಗಳರಂದು ಕೋಲಾರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮುಖಭಾಗಿಲ್ಲಾ ಜನಿಸಿದರು. ತಾಯಿಯ ಹೆಸರು ಅಲಮೇಲಮೃ. ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯೂಲೇಜನ್ ಪರಿಣಾಮೆಯಲ್ಲ ಅನುತ್ತಿಣಣರಾದ ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಬದುಕಿನ ಪರಿಣಾಮೆಯಲ್ಲ ಪ್ರಥಮ ರಾಜ್ಯಾಂಕ್ ಗಳಿಗೆ ಲೋಕ ವಿಖ್ಯಾತರಾದವರು. ಬಡತನದ ಬೀರೆಯಲ್ಲ ಬೀರುತ್ತಲೇ ಬದುಕು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಇವರ ವೃತ್ತಿ ಜೀವನ ಪ್ರಾರಂಭವಾದದ್ದು ಮುಖಭಾಗಿಲ್ಲಾ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ. ಕೆಲ ಕಾಲ ಸಣ್ಣ ಕಾವಾನೆಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತರಾಗಿಯೂ ಸೇವೆ ನಲ್ಲಿಸಿದ ಶ್ರೀಯುತರು ನಂತರ ‘ಸೂರ್ಯಿಂದ್ರದಯ ಪ್ರಕಾಶಿಕಾ’ ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಪರಿದಿಗಾರರಾಗಿ ಸೇರುವ ಮೂಲಕ ಪತ್ರಿಕಾ ರಂಗಕ್ಕೆ ಕಾಳಣಿಯು. ಇಂದಿರಾಜ್ ‘ಕನಾಡಾಕ್’ ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ತಮ್ಮ ನಿಭಾಗ, ಸತ್ಯಪರ ಬರವಣಿಗೆಯಂದ ಜನರ ಹೃಡಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಬೀಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.ಯವರ ಶ್ರಮ ಅಪಾರವಾದುದು. ಅವರು ಹುಟ್ಟಿ ಹಾಕಿದ ‘ಗೋಳಿಲೀ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸರಂಪ್ರೇ’ ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.ಯವರ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವಾಸ್ತಕಿಯ ಫಲಶ್ರುತಿ. ಬಹುಶುತ್ವ ಪ್ರತಿಭೆಯ ಶ್ರೀಯುತರು ಸಾಹಿತ್ಯ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನಲ್ಲಿಸಿದ ಸೇವೆ ಅನನ್ಯವಾದುದು.

‘ಮಂತ್ರಿಮೃನ ಕರ್ಗ’, ‘ಮರುಳ ಮನಿಯನ ಕರ್ಗ’, ‘ಶ್ರೀಮಂಧಿಗವರ್ದಿಂತಾ ತಾತ್ತ್ವಯು’, ‘ಭಾಷಗೋಂದು ನಂಜಕೆ’, ‘ದೇವರು’, ‘ಅಂತಃಮರ ಗೀತಗಳು’, ‘ಪನಮುಮು’, ‘ಪನಂತ ಕುಸುಮಾಂಜಲ’, ‘ನಿವೇದನ’, ‘ಉಮರನ ಒಸಗೆ’, ‘ಜ್ಞಾಪಕ ಜ್ಯಾತಿಶಾಲೆ’(ಹಳು ನಂಷಣಗಳು) – ಇತ್ಯಾದಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ

ನಿಂದಿರುವ ಡಿ.ಪಿ.ಜಿ.ಯವರಿಗೆ ‘ಜೀವನ ಧರ್ಮಯೋಗ’ ಅಥವಾ ‘ಶ್ರೀಮದ್ಭಾಗವತ್ತಿಲ್ಲಾ’ ಕೃತಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮರಣಾರ್ಥ ಲಭಿಸಿದೆ. ಗಣಿತರಳಿ ಮಹಿಕೆಲಿಯಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಗಳನೇ ಅಱಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕಣದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಯ ಗೌರವ ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರು ವಿ.ವಿ.ಯ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಚರ್ ಪದವಿ ಇವರಿಗೆ ಸಂದಿವೆ. ಶ್ರೀಯುತರು ಉನೇ ಅಕ್ಷ್ಯಾಂಬರ್ ಗಣಿತರಳಿ ನಿಧನರಾದರು.

‘ಕನ್ನಡದ ಭಾಗವತ್ತಿಲ್ಲಾ’ ಎಂದೇ ಜನಮನ್ಯಣ ಪಡೆದಿರುವ ‘ಮಂಕುತಿಪ್ಪನ್ನ ಕರ್ಗಳ್ವಿ ಹೆಚ್ಚೆತನವೊಂದರ ನುಡಿಕಾಶಿ. ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಪಾದಗಳ ಏಂಜಿ ಪದ್ಯಗೊಳಿಯವ ‘ಕರ್ಗ’ ದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಬಹು ವಿಶಾಲವಾದುದು. ವಿಜ್ಞಾನ, ಇತಿಹಾಸ, ಮುರಾಳ, ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಜಾರಣಾಂದಿಗೆ ಬದುಕಿನಿಂದಾಯ್ದೆ ಜೀವನಂತ ಪ್ರತಿಮೇಗಳಂದ ಕಿಕ್ಕಿರಿದ ಈ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಬದುಕಿಗೆ ಒಂದು ನಂಜಿಕೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿ ಪದ್ಯವೂ ಹಿಂದುಗರಲ್ಲ ಮಿಂಚಿನ ಸಂಜಲನವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದರೂ ಬೀಳಕು ಮಾತ್ರ ಮಿಂಚಿನಂತ ಮಿನುಗಿ ಮರೆಯಾಗಿದೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬದುಕನ್ನು ಬೀಳಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಮಂಕುತಿಪ್ಪನ್ನ ಕರ್ಗದಿಂದಾಗಿ ಡಿ.ಪಿ.ಜಿ. ಕನ್ನಡದ ಸರ್ವಜ್ಞ, ತೆಲುಗಿನ ವೇಮನ, ತಮಿಜನ ತಿರುವಳ್ಳಿವರ್ರೋ ಸಾಲನಲ್ಲ ನಿಲ್ಲುವಂತಾಗಿದೆ. ಕರ್ಗದ ಕಲ್ಪನಾರಮ್ಯತೆ, ದೃಷ್ಟಾಂತ ನಿಜಿತೆ, ಜೀವನಾನುಭವ, ಗಾಂಜಿರ್ಯ, ಸೌಂದರ್ಯ, ರಸಿಕತೆ, ಅನನ್ಯ ಅವಿನ್ಯಾಸಗಳೇಯ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ಇಂ-ಭೂಮಿ ; ಸಾಮು-ಅಂಗಸಾಧನೆ ; ಹಗೆ-ತೋರು ; ಜನಿಯಕ್ಕುಂ-ಜನಿಸುವುದು ; ನವನಿತ-ಬೆಣ್ಣೆ ; ಹಸಾದ-ಪ್ರಸಾದ ; ಪರಮಾರ್ಥ-ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ; ಕಳ್ಳಿ-ಕಾವ್ಯ ; ಮಂಧನ-ಕಡೆಯುವಿಕೆ, ವಿಜಾರ ಮಾಡು.

ನಂದಭ್ರ ಹೂಡಿ, ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ಗ) ‘ಹೊಲ ನಿನ್ನ ತುಣಗಳನು.’
- ಗ) ‘ಎಲ್ಲರೊಳಗೊಂಡಾಗು.’
- ಗ) ‘ಗಟ್ಟಿತನ ಗರಡಿ ಫಲ.’
- ಗ) ‘ನಿನ್ನನುಭವವೆ ನಿನಗೆ ಧರುಮದ ದಿಂಬ.’
- ಗ) ‘ದೊರೆತುದ ಹಸಾದವೆಂದುಣ್ಣಿ.’
- ಗ) ‘ಶ್ವಾಸವದು ಬೋಮ್ಮನದು.’

ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ತುತ್ತೂರಿಯ ದನಿ ಯಾವಾಗೆ ಇಲ್ಲ?
- ೨) ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಸವಿ-ಸೋಗವಿಲ್ಲ? ವಿಧಿ ಎಂಥ ಮಂಜಿ ಸುರಿಸಬಹುದು?
- ೩) ಗಟ್ಟಿತನ ಯಾವುದರ ಫಲ?
- ೪) ‘ಧರುಮದ ದೀಪ’ ಯಾವುದು?
- ೫) ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು?
- ೬) ಕಾಶಿಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವವರಾರು?
- ೭) ‘ಶ್ವಾಸ’ ಯಾರದು?

ವರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ತುತ್ತೂರಿ-ತಮಟಿಗಳ ಢ್ಣನಿ ಯಾವಾಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ?
- ೨) ಯಾವ ತೆರನಾಗಿ ಎಲ್ಲರೊಳ್ಳಿಸಿದಾಗಬೇಕು?
- ೩) ಗರಡಿಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೇನು?
- ೪) ಧರುಮದ ದಾರಿದೀಪ ಯಾವುದು?
- ೫) ಕೆಲಸ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಫಲಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು?
- ೬) ‘ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಲ್ಲರದು’ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಮಂಕುತಿಮ್ಮನ ಕಗ್ಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಧೋರಣೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.
- ೨) ಆತ್ಮಕಲಾರ್ಯಾಣ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜಕಲಾರ್ಯಾಣಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಕೆವಿ ಸೂಜಿಸಿರುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಪರ್ಯಾದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿ.
- ೩) ಪರ್ಯಾದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿರುವ ಲೋಕನೀತಿಯನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಗೊಂದಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ.

ಭಾಷಾಭಾಷಾ :

- ೧) ಇವುಗಳ ತತ್ವಮ-ತದ್ವವಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ :
ಜಂದ್ರ, ವಿಧಿ, ಮಸ್ತಕ, ಧರುಮ, ಹಸಾದ, ಕಬ್ಜಿ.

- ೧) ಈ ಪದಗಳ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ :

ಇಂತಹ, ಸೂರ್ಯ, ಜಂಡ್ರ, ವಿಧಿ.
- ೨) ಈ ಪದಗಳಿಗೆ ನಾನಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ :

ಒರ್ನೆ, ನವ, ಹಾಲು, ಪರ.
- ೩) ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ :

ಮೊಳೆಕೆಯೊಗೆ, ಹುಲ್ಲಾಗು, ಫಲಮಾಗುವಂದು, ಹೆಬ್ಬಿದುಕು,

ಒಬ್ಬನೂಟ, ಹಾಲೀಕು.
- ೪) ಗಿಣಿಯೋದು, ಧರುಮದೀಪ, ಗರಡಿಫಲ – ಈ ಪ್ರಯೋಗಗಳ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು

ಗಮನಿಸಿ, ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ.

ಚಟುವಟಿಕೆ :

- ೧) ‘ಮಂಕುತಿಮೃಳನ ಕರ್ಗ’ ವನಾಧರಿಸಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ವಿಕಸನದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಿರಿ.
- ೨) ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಜೊಪದಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಉಪನಾಯಕರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಹಡೆಯಲಿ.

ಅಕರ ಗ್ರಂಥ :

ಡಿ.ವಿ.ಜಿ. ಕೃತಿ ಶ್ರೀಂಠಿ : ಸಂಮಾರ್ಟ-೯, ಕಾವ್ಯ-೧
 ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ. ಹಾ.ಮೂ. ನಾಯಕ
 ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಿದೇಳಣಾಲಯ, ನೃಪತುಂಗರಸ್ತಿ,
 ಬೆಂಗಳೂರು.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಟಿಪ್ಪಣಿ :

- ೧) ಮರುಳ ಮುನಿಯನ ಕರ್ಗ – ಡಿ.ವಿ.ಜಿ.
- ೨) ಸರ್ವಜ್ಞನ ವಚನಗಳು.

ರ್ಯಾಜ್‌ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ

– ಕೆ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ

ಬಾಣಂತನಕ್ಕೆಂದು ತವರಿಗೆ ಬಂದ ಮಗಳು ಗಂಡನ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಸಂದರ್ಭ – ತಾಯಿ-ಮಗಳಿಭೂರ ಮನಮಿಡಿಯುವಂತಹದ್ದು ಮಗಳನ್ನು – ಮೊಮ್ಮೆಗುವನ್ನು ಮನೆಯಿಂದ ಕಳಿಸಬೇಕಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಕಳವಳ ತಾಯಿಯದಾದರೆ, ಬಿಟ್ಟು ಹೊರದಬೇಕಾದ ದು:ಖ ಮಗಳದ್ದು. ಜಾನಪದರು ಅದನ್ನು ‘ತಿಟ್ಟತ್ತಿ ತಿರುಗಿ’ ತವರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸಾಗುವ ಹೆಚ್ಚೆನ ಅಳಲಿನ ಮೂಲಕ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಬಂಧಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಕೃತಕವೆನ್ನಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರ್ಯಾಜ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ತಾಯಿ-ಮಗಳ ಪ್ರಮೌಲ್ಯತ್ವರವು ಕರುಳಿನ ಬಾಂಧವ್ಯಮನ್ನು ಸೇರಿಹಿಡಿದೆ. ಕಕ್ಷುಲಾತಿ-ಕರ್ತವ್ಯಗಳ ನಡುವಿನ ಹೊಯ್ದಾಟಗಳನ್ನು ಸಂಭಾಷಣೆ ನೀಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಕವಿತೆ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿದೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಪಂಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ-ಉತ್ತರದಿಂದ ಸಂದರ್ಭ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಸನ್ಮಾನೇತ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಎರಡು ಅಂತಃಕರಣಗಳು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಅರಳುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಭಾವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷೆಯ ನೇರವಿಲ್ಲದೆಯೇ ಎರಡು ಅಂತಃಕರಣಗಳು ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಭಾಷೆಯ ವಿಶ್ವ ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಈ ಕವಿತೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿದೆ.

‘ಎಲ್ಲಾದ್ದಿಇಯೀ ಮಿಂನಾ?’

ಇಲ್ಲೀ ಇದ್ದೇನಮ್ಮು.

‘ತೊಟ್ಟಿಲು, ಹೆಟ್ಟಿಗೆ, ಹಾಸಿಗೆ?’

ಇಲ್ಲೀ ಇವೆಯಮ್ಮು.

‘ಏನನೊ೦೧ ಮರೆತಂತಿದೆ?’

ಮರೆಯುವುದೇ, ಹೇಗೆ?

‘ಏನನೊ೦೧ ನೆನೆವಂತಿದೆ?’

ನಾನಿರುವುದೆ ಹಾಗೆ.

‘ಇಸಿನೀರಿದೆಯೀ ಮಿಂನಾ,

ಮಗುವಿನ ಹಾಲನ ಮುಡಿಗೆ?’

ಬೇಂಕಾದಟ್ಟಿದೆಯಮ್ಮು –

(ಕಣ್ಣಲ್ಲೂ ಇತೆಗೆ).

‘ಮಗುವನು ಹಿಡಿಯೀ ಹಿಗೆ,
ಕ್ಷ್ಯಾದುವೆನು ಹಣಿಗೆ–
ಮೈ ಜಸಿಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲಿ
ಹೊರಡುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ’

ಫಂಟಿಯ ಹೊಡಿತಕೆ, ಸಿಳ್ಳಿಗೆ,
ಜೀಸಿದ ಬಾಪುಟಕೆ
ನಡುಗುತ್ತಿದೆ ಬಂಡಿಯ ಮೈ
ದೀಪದ ಬೆದರಿಕೆಗೆ.

ಕಿಟಕಿಯ ಜತೆಗೂ ಬರುವುದು
ಬೀಳಿಕ್ಕು, ಹೋಗು.
ಇಲ್ಲಂದಲೆ ಕೈಮುಗಿಯವೇ–
ನಲ್ಲಂದಲೆ ಹರನು.

ಕಂಜಗಳುದ್ದಕು ಹಜ್ಜತು
ಎಂಜನಿನ ಕೂಗು;
‘ಎಲ್ಲಿಂದೀಯೀ ವಿಂನಾ,
ಎಲ್ಲಿಂದೀಯೀ?’

ಕಡಿಗಳು ಹೊರಳುವ ಹೋಗೆಯಲ
ಹೆಗ್ಗಾಲಗಳುರುಳು;
ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀನಮ್ಮು,
ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದೀನೆ.

‘ಕಿಟಕಿಯ ಮುಳ್ಳಿಕೋ ವಿಂನಾ,
ಕಡಿ ಜಿಳುವುದೊಳಗೆ,’ –
ಕಿಟಕಿಯ ಮುಳ್ಳಿದೆನಮ್ಮು,
ಕಡಿ ಜಿಳೆದ ಹಾಗೆ.

ತಮಿ ಪರಿಚಯ : ‘ಮೈಸೂರು ಮಲ್ಲಿಗೆ’ಯ ಕಂಪನ್ಯು ನಾಡಿನಾಡ್ಯಂತ ಪಸರಿಸಿದ
ಕೆವಿ ಎಂದೇ ಜರಪರಿಜಿತರಾಗಿರುವ ಕೆ.ಎನ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ ಅವರು ಜನವರಿ

೨೫, ಗಣಾರಂದು ಮಂಡ್ಯ ಜಲೀಯ ಕೆ.ಆರ್. ಹೇಣಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕಿಕ್ಕೆರಿಯಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರ ತಂಡೆ ಸುಭೂರಾಯರು ; ತಾಯ ಹೊಸಹೊಳೆಲು ನಾಗಮ್ಮೆ ; ಇವರ ಪತ್ನಿ ಶ್ರೀಮತಿ ವೆಂಕಮ್ಮೆ. ಮೈಸೂರು ಮಲ್ಲಗೆ, ಬಾರಾವತೆ, ದಿಂಪದ ಮಲ್ಲ, ಉಂಗುರ, ಇರುವಂತಿಗೆ, ಶೀಲಾಲತೆ, ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲು, ನವಪಶ್ಚಲವ, ಮನೆಯಂದ ಮನೀಗೆ, ಉಪವನ, ದಂಖಯಂತಿ ಮುಂತಾದ ಕವಿತಾ ಸಂಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕೆ.ಎನ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಲ್ಲಗೆಯ ಮಾಲೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಇವರ ಸಮ್ಮಾನ ಕವಿತೆಗಳು ಪ್ರಕಟಿಸಿದಿವೆ. ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿರುವ ಕೆ.ಎನ್.ನ ಮೋಹನಮಾಲೆ, ನನ್ನ ಕನ್ಸಿನ ಭಾರತ, ಪ್ರಪಂಚದ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲ, ವಿಳದಿಯಾ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ರಿಜ ಮತ್ತು ರಾಜನ ಮಂಗ ಮುಂತಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಗಣಂರಳ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಒಂನೇ ಅಷಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕ್ಷನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದ ಕೆ.ಎನ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲು ಕೃತಿಗಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ದೊರೆತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಹಂಪ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಪುರಸ್ಕಾರಗಳು ಸಂದಿವೆ. ಶ್ರೀಯುತ್ಯರು ಟಿಎನ್.ಎ ಡಿಸಂಬರ್ ೨೦೧೯ರಂದು ನಿಧನರಾದರು.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ನೆನೆ-ಯೋಜನೆ ; ಕಪ್ಪ-ಕಾಡಿಗೆ ; ಬಂಡಿ-ರ್ಯಾಲುಗಾಡಿ ; ಬೆದರಿಕೆ-ಹೆದರಿಕೆ ; ಹರನು-ಆಶೀರ್ವಾದಿನು ; ಕಂಬಿ-ರ್ಯಾಲ್ವೆ ಹಳ.

ನಂದಭದ್ರ ಹೊಟ್ಟಿ, ನ್ನಾರಷ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ‘ಹನನೆಂಬ್ರೆ ಮರೆತಂತಿದೆ?’
- ‘ಜಸಿನಿರಿದೆಯೀ ಮಿನಾ, ಮಗುವಿನ ಹಾಲನ ಪುಡಿಗೆ?’
- ‘ಮೈ ಜಸಿಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲಿ, ಹೊರಡುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ.’
- ‘ಇಲಿಂದಲೇ ಕೃಮುಗಿಯವೆನ್ನಲಂದಲೇ ಹರನು.’
- ‘ಕಟಕಿಯ ಮುಜ್ಜದನಮ್ಮೆ ಕಡಿ ಜಳಿದ ಹಾಗೆ.’

ಒಂದೊಂದು ವಾಕ್ಯರಳ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಎಲ್ಲಾಧಿಕ್ರಮೀ ಎಂದು ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ಕೇಳಿದರು?
- ‘ನಾನಿರುಪುಡೇ ಹಾಗೆ’ ಎಂದುತ್ತರಿಸಿದವರು ಯಾರು?
- ತಾಯ ಮಗುವಿನ ಹಣಗೆ ಏನಿಂದವೇಂದಷ್ಟು?

- ಇ) ಬಂಡಿಯ ಮೈ ನಡುಗಿದ್ದೀಕೆ?
- ಈ) ಕಿಟಕಿಯ ಜತೆಗೂ ಬರುವುದು ಬೀಳವೆಂದು ಮಗಳು ಹೇಳಿದ್ದು ಯಾರಿಗೆ?
- ಉ) ಎಂಜನ್‌ನ ಕೂಗು ಹೇಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು?
- ಒ) ಕಿಟಕಿ ಮುಜ್ಜಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ್ದೀಕೆ?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳ್ಲಿ ಲುತ್ತಲಿಸಿ :

- ಇ) ‘ಇಸಿ ನೀರಿದೆಯೇ’ ಎಂಬ ತಾಯಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಮಗಳ ಉತ್ತರವೇನು?
- ಈ) ಬಂಡಿಯ ಮೈ ನಡುಗಲು ಕಾರಣವೇನು?
- ಉ) ‘ಕಿಟಕಿಯ ಜತೆಗೆ ಬರುವುದು’ ಎಂದರೆಂದು?

ಚಿವರವಾಗಿ ಲುತ್ತಲಿಸಿ :

- ಇ) ತಾಯಿಯ ಆತಂಕ, ವೇದನೆ ಕೆವಿತೆಯಲ್ಲ ಹೇಗೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ?
- ಈ) ಮಗಳು ತಾಯಿಗೆ ಕೊಡುವ ಉತ್ತರದ ಸ್ವಾರಸ್ಯವೇನು?
- ಉ) ತಾಯಿ-ಮಗಳ ಅಂತಃಕರಣ ಕೆವಿತೆಯಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಅನಾವರಣಗೊಂಡಿದೆ?

ಭಾಷಾಭಾಷಾ :

- ಇ) ಇವುಗಳನ್ನು ಜಡಿಸಿ ಬರೆಯಲಿ :
ಹೆಗ್ಗಾಲಗೆಳುರುಳು, ಕಂಬಗೆಳುದ್ದಕ್ಕು.
- ಈ) ಇವುಗಳ ನಾನಾಧಂಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ನೇನೆ, ಹಡಿ, ಬೀಡ, ಮರೆ, ಕಪ್ಪೆ.

ಜಟಿವಣತೆ :

- ಇ) ಈ ಕೆವಿತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ‘ತೊಟ್ಟಿಲ ಹೊತ್ತೊಂಡು’ ಎಂಬ ಜಾನಪದ ತ್ರಿಪದಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿ ನೋಡಿ.
- ಈ) ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತ ಡಾ. ನರಹಳ್ಳಿ ಬಾಲಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಅವರ ‘ಇಹದ ಪರಿಮಳದ ಹಾದಿ’ ಮಹಾತ್ಮಬಂಧವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.
- ಉ) ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿಯವರ ವಾಸ್ತವ್ಯ ರೀತಿಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯರ್ಥಿಸಿ.

- ಇ) ರ್ಯಾಲ್ಫೆಂ ನಿಲ್ಡಾಣದಲ್ಲ ನೀವು ಕೆಂಡ ದೃಶ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಬಂಧ ರಚಿಸಿ.
- ಈ) ಕೆವಿತೆಯಲ್ಲ ಬಂದಿರುವ ಪ್ರೇಶನ್‌ರು ಪದಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ.
- ಇ) ಈ ಕೆವಿತೆಯಲ್ಲ ಬಂದಿರುವ ಅನ್ಯದೇಶ್ಯ ಪದಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ.

ಅಕರ ಗ್ರಂಥ :

ತೆರೆದ ಬಾಗಿಲು – ಕೆ.ಎನ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರೇ : ಅಹಿ ಪ್ರಕಾಶನೆ,
ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦ ೦೦೪.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಟಿಪ್ಪಣಿ :

‘ಮುಲ್ಲಗೆಯ ಮಾಲೆ’ – ಕೆ.ಎನ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ ಅವರ ಸಮಗ್ರ ಕೆವಿತೆ.

ರಜ್ಞಲ್

– ಶಾಂತರಸ

ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಏರಿದುದು ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಾಮಧ್ಯದ
ಅರಿವು ನಮಗುಂಟಾದರೆ ಏನನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಹುದು. ಆಕಾಶದ ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನು ತಂದು
ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕಬಹುದು. ನೆಲದ ಮರೆಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಅಗೆದು ತೆಗೆದು ನವ ಜಗತ್ತನ್ನು
ನಿರ್ಮಿಸಬಹುದು. ನಮಗೊಂದು ವೀರ ಪರಂಪರೆ ಇದೆ, ಸುಭದ್ರ ಸಂಸ್ಕಾರವಿದೆ, ಫಲವತ್ತಾದ
ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಒಳ ಹೊರಗಿನ ಒಕ್ಕಲು ಮಾತ್ರ. ಹೊಸ ಪಂಥಾಹ್ಲಾನವನ್ನು
ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ತನು-ಮನಗಳಿಂದ ಶ್ರಮಿಸಿದರೆ ಉಜ್ಜಲ ಭವಿಷ್ಯ ನಮ್ಮದಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಗಿದು ಹೋದವು ತಾರೆ ಎಂದೋಳ ನೀಲಾಂಬರದ ಅಂಗಿಳಕೆ
ಯಾರು ತರುವರು ಮರಣ ಈ ನೆಲಕೆ ರಂಗೋಲಿ ಹಾಕಲಕೆ

ಕಾಡು ಕುಳತಿದೆ ನೆಲದ ಮರೆಯಲ ನಮ್ಮತನದ ನಿಧಾನವು
ಅಗೆದು ತೆಗೆಯಲಿರಿ ಜಿಮ್ಮೆ ಹಂಜರಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ನವ ನಿರ್ಮಾಣಕೆ

ಬಂಧಿಯಾಗಿವೆ ಕನಸು ನಮ್ಮವರ ಹಾಳುಕೋಂಟಿಗಳೆಲ್ಲ¹
ಮುತ್ತುಗೋಳಸಿರಿ ಬೀಂಗ ಜಿವನವು ಜಿಗುರೊಡೆದು ಬೀಳೆಯಲಕೆ

ಪಂಪನಾಗಿರ ಬಸವನಾಗಿರ ಕಾರಂಜಾ ತೆಗಿಳಲ
ಹೊಸತು ಕಾವ್ಯವ ಬರೆಯಬೇಕಿದೆ ಬದುಕು ಬಣಿವೇರಾಟಕೆ

ಬೋಕ ಮೆಳ್ಳಿದ ಚಿರ ಪರಂಪರೆಯಿದೆ, ಗ್ರಾನಿ ಏಕೆ ಏನೋಳ
ಉಗ್ರರೆ ಜಡುರೆ ಮೈಮನ ಒಡ್ಡಿರಿ ಹೊಸ ಹೊಸ ಆಹ್ಲಾನಕೆ

ಭೂಮಿಯಹುದು ಶ್ರೀಯಹುದು ಯಾಕೆ ಯಾಕೆ ಹೊಟ್ಟಿ ಸುಡುವುದು
ಸಮತೆ ಬೀಕು ನ್ಯಾಯ ಬೀಕು ಇಂಯಿಬೀಕು ಉಗ್ರ ಹೋರಾಟಕೆ

❖ ❖ ❖ ❖

ತಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಷಾಳ : ಶಾಂತರಸ (ಜನನ : ೦೨-೦೪-೧೯೭೪ ಮರಣ : ೧೩-೦೪-೨೦೦೮) ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಜಿರಪರಿಜಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಶಾಂತಯ್ಯ
ಹಿರೇಮತ ಅವರು ರಾಯಚೌರು ಜಲ್ಲೆಯ ಹೆಂಬೆರಾಳುವಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ತಂಡೆ
ಜನ್ಮಿಬಂಸವಯ್ಯ, ತಾಯಿ ಸಿದ್ದಾಂಗಮ್ಮ. ನವೋದಯ ಮೊದಲುಗೊಂಡು

ಬಂಡಾಯುದವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲ ಫಲವತ್ತಾದ ಬೀಕೆ ಬೀಕೆದ ಶಾಂತರಸರು ಕೆಲಾಗ್ಯಾಂ ಕನಾಂಟಕರೆ ಜೀವಿದ್ದನಿ ಎನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನಸಗಳ್, ಬಯಲುಸೀಮೆಯ ಜಿಲ್ಲು, ಗಳಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಇದಿ ದ್ವಿಪದಿ ಇವರ ಪ್ರಮುಖ ಕಾವ್ಯ ಕೃತಿಗಳು. ಬಡೀಸಾಬು ಹುರಾಣ, ನಾಯಿ ಮತ್ತು ಹಿಂಜಿನ್, ಉರಿಪ ಬಧುಕು ಇವರ ಪ್ರಮುಖ ಕೆಥಾ ಸಂಕಲನಗಳು. ಸಣ್ಣಗೊಿಂತಾನಿ ಕಾದಂಬರಿಯನ್ನು ಬರೆದ ಶಾಂತರಸರು ರಿಂತರೋಪಕ, ನಾಟಕ, ಜೀವನ ಜರಿತ್ತಿಗೆಂತಿನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಲ್ಲದೇ ಏಕು ಗ್ರಂಥ ಸಂಪಾದನಾ ಕೃತಿಗೆಂತಿನ್ನೂ, ಏಕು ಸಂಪಾದಿತ ಕೃತಿಗೆಂತಿನ್ನೂ, ಏದು ಸಂಶೋಧನ ಕೃತಿಗೆಂತಿನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿಜಾರ ಯಸ್ವಿ ಅವರ ಉಮರಾವ್ ಜಾನ್ ಅದಾ ಕೃತಿಯನ್ನು ಹಾಗೂ ಅವ್ಯಾತಾ ತ್ರೀಳತಂ ಅವರ ಕಥೆಗೆಂತಿನ್ನೂ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಸೋಗಸಾಗಿ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಹಾಸಿಂ ಮೂಲದ ಗಳಿಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ ಅತ್ಯಂತ ಶ್ರೀಮಂತವಾಗಿ ಬೀಕೆದಿದೆ. ಇಂತಹ ಗಳಿಲ್ಲ ಅನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಪಣವಾಗಿ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡ ಶ್ರೀ ಶಾಂತರಸರು ಕನ್ನಡ ಗಳಿಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆದ್ಯಾತ್ಮರೂಢರಿಂದೆಸಿದ್ದಾರಲ್ಲದೇ ಗಳಿಲ್ಲ ಗಾರುಡಿಗರಿಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನಾಂಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕನಾಂಟಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಫೆಲೋಷಿಪ್ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಿಂದ ಹುರಸ್ತ್ಯತರಾದ ಶಾಂತರಸರಿಗೆ ಗುಲಬಗಾಂ ವಿಷ್ಣುವಿದ್ಯಾಲಯ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಹಾಗೂ ಹಂಹಿ ಕನ್ನಡ ವಿಷ್ಣುವಿದ್ಯಾಲಯ ನಾಡೋಜ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸಿವೆ. ೨೦೦೬ರಲ್ಲ ಜೀದರದೆಲ್ಲ ಜರುಗಿದ ಉನೆಯ ಅಷಿಲ ಭಾರತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಸಾಂದರ್ಭ ಗೌರವವೂ ಇವರಿಗೆ ಸಂದಿದೆ.

ಗಳಿಲ್ಲ

ಜಗತ್ತಿನ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲ ಗಳಿಲ್ಲಗೆ ವಿಶ್ವಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವಿದೆ. ಗಳಿಲ್ಲ ಉದ್ದೇಶ ಕಾವ್ಯದ ಕನೆ. ಗಳಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅರಜಿ ಶಬ್ದ. “ಹೆಂಗಸರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡುವುದು, ಸಂಭಾಷಿಸುವುದು, ಬೈಂದು ಮೋಹಕ ಅನುರಾಗ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದು” ಎಂದು ಇದರ ಅರ್ಥ. ಗಳಿಲ್ಲ ಅರಜಿ ಶಬ್ದವಾದರೂ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಬೀಕೆದದ್ದು ಇರಾನ್ ದೇಶದ ಹಾಸಿಂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ.

ಅರಬ್ಬರ ಕಸೀದ್ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದು. ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಶಂಸನೆ, ಧಿರರ ಹೊಗಳಕೆ, ದಾರ್ಶನಿಕತೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಸೀದ್ ಒಕ್ಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಕಸೀದ್ ಹಿರಿಕಾ ದ್ವಿಪದಿಗಳು (ಇದಕ್ಕೆ ತಣಿಂಬ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ)

ಶ್ರೀತಿ-ಪ್ರೇಮ ಭಾವಾಭವ್ಯತ್ವಯನ್ನು ಒಕ್ಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ವಸಂತ, ತಂಗಾಳ, ಯೋವನ, ಮುಧಮತ್ತತೆ, ಶೃಂಗಾರಗಳನ್ನೂ ಒಕ್ಕೊಂಡ ಹೀರಿಕೆಯ ಷೇರ್‌ (ದ್ವಿಪದಿ)ಗಳನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ಅಪುಗಳಿಗೆ ಗಜಲ್ ಎಂದು ಹೆಸರಿಡಲಾಯಿತು. ಗಜಲನ ಪ್ರಾರಂಭಕ ದ್ವಿಪದಿಗೆ ಮತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಕಸೀದ್‌ನ ಹೀರಿಕಾ ದ್ವಿಪದಿಗಳನ್ನೂ ಗಜಲನ ಪ್ರಾರಂಭಕ ದ್ವಿಪದಿಗಳನ್ನೂ ತುಂಬಾ ಸಾಮ್ಯವಿದೆ.

ಗಜಲ್ ಹಾಸಿದ ಭಾಷೆಯಂದ ಉದ್ಯು ಭಾಷೆಗೆ ಬಂದಿತಾದರೂ ಹಾಸಿಯ ಯಥಾವತ್ ಅನುಕರಣವಾಗಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನದೇ ಆದ ವೃತ್ತಿಷ್ಟ್ಯ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂದೊಹ್ನಾನದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಉಜ್ಜಲ ಪ್ರತಿಕರಾಯಿತು.

ಮತ್ತಾ (ಗಜಲನ ಮೊದಲ ದ್ವಿಪದಿ), ಕಾಫಿಯ (ಮತ್ತಾದ ಎರಡೂ ಜರೆಣ ಹಾಗೂ ಇನ್ನುಂದ ದ್ವಿಪದಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಾನ), ರದಿಂಫ್ (ಇದು ಕೂಡ ಒಂದು ಪ್ರಾನ, ಅಕ್ಕರ ಮೂಣಾಂಥರವುಳ್ಳ ಶಬ್ದ). ಕಾಫಿಯಾದ ಬಳಕ ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ರದಿಂಫ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ರದಿಂಫ್ ಇಲ್ಲದ ಗಜಲ್‌ಗಳೂ ಇವೆ) ಮತ್ತು (ಗಜಲನ ಕೊನೆಯ ದ್ವಿಪದಿ. ಕೆವಿ ತನ್ನ ಕಾವ್ಯನಾಮವನ್ನು ಇಲ್ಲ ಹೇಳಬೇಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನಾದರೂ ಇದು ಕಡ್ಡಾಯವಲ್ಲ) ಈ ರಾಜನಿಕ ವಿನ್ಯಾಸ ಗಜಲ್ ಕಾವ್ಯದ್ದು.

ಸೂಫಿ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಜಲ್‌ಗೆ ಉನ್ನತ ನಾನವಿದೆ. ದ್ಯುವಿಕ ಶ್ರೀತಿಯ ಅಜವ್ಯತ್ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿ ಗಜಲ್ ಅತ್ಯಂತ ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ. ಅನುರತ್ನ ಮೂಲದ ಅನುಭಾವ ಕಾವ್ಯವಾಗಿರುವ ಗಜಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮ ಕೇವಲ ಅಮೂರ್ತ ತತ್ತ್ವವಲ್ಲ. ಕಣಕಣದಲ್ಲಿ ಮಿಡಿಯುವ ದಿವಾನುಭವ. ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅಪರಾಪರೆನಿಸಿದ ಈ ಭಂದೊರೂಪವನ್ನು ಪರಿಜಯಸಲೋಂಸುಗ ಪ್ರಥಮ ಬಾರಿಗೆ ಹಿ.ಯು.ಸಿ. ಬಣಿಕ ಪರ್ಯಾಕ್ರಮೆ ಇದನ್ನು ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ.

ಶಬ್ದಭಾಷಣ : ತಾರೆ-ನಕ್ಕೆತ್ ; ಅಂಬರ-ಆಕಾಶ, ಬಟ್ಟಿ ; ನಿಧಾನ-ಹೂತಿಟ್ಟ ಸಂಪತ್ತು, ಸಾವಕಾಶ ; ಬಂಡಿ-ಸೆರೆಯಾಳು ; ತೆರೆ-ಅಲೆ ; ಗ್ರಾನಿ-ಮಂಕು, ಕತ್ತಲೆ ; ಜದುರ-ಜಾಣ.

ನಂದಭಾಷಣ ಸಾಜಿನ, ನ್ನಾರನ್ನವನ್ನು ವಿವರಣಿ :

- ಗ) ‘ಬಂಧಿಯಾಗಿವೆ ಕನಸು ನಮ್ಮವರ ಹಾಳು ಕೊಳಡಿಗಳಲ್ಲ.’
- ಗ) ‘ಕೊಸತ್ತು ಕಾವ್ಯವ ಬರೆಯಬೇಕಿದೆ ಬದುಕು ಬಣಿವೇರಲಿಕೆ.’
- ಗ) ‘ಉಗ್ರರೆ ಜದುರರೆ ಮೈಮನ ಒಡ್ಡಿರಿ ಹೊನ ಆಹ್ವಾನಕೆ.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ತಾರೆಗಳು ಎಲ್ಲ ಜಗಿದು ಹೋಗಿವೆ?
- ೨) ವಿಶ್ವ ನವ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಏನನ್ನು ಅಗೆದು ತೆಗೆಯಬೇಕು?
- ೩) ಕನೆಸುಗಳು ಎಲ್ಲ ಬಂಧಿಯಾಗಿವೆ?
- ೪) ಬದುಕು ಬಣ್ಣವೇರಲಕೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕಿದೆ?
- ೫) ಹೊಸ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕೆ ಏನನ್ನು ಒಡ್ಡೆಬೇಕು?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಜಿಂದನ ಜಿಗುರೊಡೆದು ಬೆಳೆಯಲು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?
- ೨) ಹೊಸ ಕಾಷ್ಯಪನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕಾದುದು ಎಲ್ಲ? ಏಕೆ?
- ೩) ತಾರೆಗಳು ಎಲ್ಲ ಹೋಗಿವೆ? ಅವುಗಳನ್ನು ಮರಿ ತಂಡು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ವಿಶ್ವದ ನವ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನು?
- ೨) ಹೊಸ ಆಹ್ವಾನಕ್ಕೆ ಒಡ್ಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕವಿ ಹೇಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರೇರಿಂಹಿಸುತ್ತಾರೆ?
- ೩) ಗೆಜಲ್‌ದಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾದ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆಯಲಿ.

ಭಾಷಾಭಾಷೆ :

- ೧) ಇವುಗಳನ್ನು ಜಡಿಸಿ ಬರೆಯಲಿ :
ನೀಲಾಂಬರ, ಜಿಗುರೊಡೆದು, ಬಣ್ಣವೇರಲಕೆ, ಭೂಮಿಯಹುದು.
- ೨) ಇವುಗಳಿಗೆ ನಾನಾಧ್ವಂ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ಅಂಬರ, ಅಗೆ, ಒಡ್ಡು, ತೆರೆ.
- ೩) ಇವುಗಳಿಗೆ ನಮಾನಾಧ್ವಂ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ತಾರೆ, ಅಂಬರ, ನೆಲ, ಜಿಂದನ, ಲೋಕ, ಭೂಮಿ.
- ೪) ಇವುಗಳನ್ನು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಗಳಿ :
ಬಣ್ಣವೇರು, ಹೊಟ್ಟಿಸುಡು, ಮೈಯೊಡ್ಡು, ಜಿಗುರೊಡೆ.

జయవటిక :

- ①) నీఎవు కేళద గజలోగూ తఁ గజలోగూ ఇరువ వ్యత్యాసపన్న గమనిసి.
- ②) నేలద మరీయ నిధానదంతే తిలద మరీయ త్యేలదంతే – పజనపన్న గమనిసి.

ఆకర ర్యంథ :

గజలో మత్తు జడి ద్విషది – శాంతరస
ప్రకటణి : సివిజ పెజ్జిచేణన్నో, బెంగాళారు. ముద్రణ వఁడ్ : ۹۰۰॥

హెచ్చిన టదు :

- ①) ४७ గజలోగఁళు – ఎజో.ఎసో. ముక్కాయిళ్ళ
- ②) ५५ గజలోగఁళు మత్తు ४५ క్యుకుగఁళు – సిద్ధరామ కిరీముత జామరస ప్రకాశన, మ్యూనొరు – ముద్రణ వఁడ్ : ۹۰۱〇.
- ③) వోన-జిదానంద నాల, అభినవ ప్రకాశన, బెంగాళారు- ۹۰۰॥
- ④) ముళ్ళన బాయుళ్ళ హూ నాలగే-తీర జంబళ్ళ అమరజింత, సుములు ప్రకాశన, బెంగాళారు.

ಇಲ್ಲ ಭಾರತ ಬಲಿಯ ಕನಸಿನಲ್ಲ

– ಡಾ. ಸಿದ್ಧಲೀಂಗ ಪಟ್ಟಣಶಿಷ್ಟ

ನಮ್ಮ ದೇಶ ಬಲಿಪ್ರವಾಗಬೇಕು, ಸಂಪದರಿತವಾಗಬೇಕು, ಸರ್ವ ಜನಾಂಗದ ಶಾಂತಿಯ ತೋಟವಾಗಬೇಕು, ನಮ್ಮದಿಯ ತಾಳವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಆಶಯ ಕೇವಲ ಕಸಿನ ಮಾತಾಗಿಬಾರದು; ನನಸಾಗಬೇಕು. ಹಾಗಾಗೆಂದೂ ನಾವು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಬೇಕು. ಬಹುಕ್ರಿಂದ ಪಾಠ ಕಲಿಯಿತ್ತಾ, ನಮ್ಮನ್ನ ನಾವೇ ಶೋಧಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ನಡೆ-ನಡಿಗಳನ್ನ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಸ್ವಾಧ್ಯಾ ಮರೆತು ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ದುಡಿಯಬೇಕು. ಬರುವ ಎದರು ತೊಡರುಗಳನ್ನ ಧೈಯದಿಂದ ಎದುರಿಸುತ್ತಾ ಮುನ್ನಗ್ರಬೇಕು. ಅಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಸುಂದರ ಭಾರತ ಸಾಕಾರಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನಿಂದ, ಆಡಂಬರದ ಮಾತು, ಬೂಟಾಟಿಕೆಯ ನಡೆ-ನಡಿ, ಅಧಿಕಾರದ ಆರ್ಥಿಕ, ಮೋಸ-ವಂಚನೆಗಳಿಗೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಾಧ್ಯಾ ಸಾಧಕರಾದರೆ ದೇಶ ಬರಿಯ ಕಸಿನ ಮಾತಾಗುತ್ತದೆ. ಸುಭಾರ್ತ-ಸುಂದರ ದೇಶ ಕಟ್ಟಬಿಯಸುವ ಯುವ ಜನತೆ ಸಾರಾತ್ಮಕ ಧೋರಣೆ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಬೇಕೆಂಬ ಕರೆ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಬಂಧುಗಳಿ, ನಾಕಿನ್ನ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಕೆಳೆದೆಡ್ಡು
ಮುಕ್ಕು-ಮೋಳನಗೆಂತೆ ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಳೆದೆಡ್ಡು
ಇಲ್ಲ ಭಾರತ ಬರಿಯ ಕನಸಿನಲ್ಲ

ಈ ದೇಶ ನಿತ್ಯಪೂರ್ವ ನಲಾದು ಉಸಿರಾಡುವುದು
ಪ್ರಕೃತಿ ನಿಷೇಷನುತ್ತ ತೋನೆದು ಹಸಿರಾಗುವುದು
ನಿಮ್ಮ ವೃಷಭಾರದಲ ಮನಸಿನಲ್ಲ

ಬರಿಯ ಹಲು ಮಾತಿನಲ ವಂಚನಗೆ ಸೂಸಿದರೆ
ವೇಷಂದಾವೇಷಗಳ ವಾಸನೆಯ ಮೂಸಿದರೆ
ಜನತೆ ನಂಬುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದಿರಾ?

ಭರತ ಮಾತೆಯ ಮಾತು ಮಾತಿನಲ ಬಂಧಿಸುತ್ತ
ಅಧಿಕಾರದಾಮಿಷದಿ ಕಂಡವರ ವಂದಿಸುತ್ತ
ನಡೆಯುವುದೆ ನಡೆಯೆಂದು ಆಶಿಸಿದಿರಾ?

ಸಂಜೆ ಮುಂಜಾವಿನಲ ವಂಚನೆಯ ಸಂಜಿನಲ
ಮುಕುಗುತ್ತ ತೇಲುತ್ತ ಅಯುಷ್ಯದಂಜಿನಲ
ಸತ್ಯ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಬೋಧಿಸುವಿರಾ?

ಬದುಕು ಕಲಸುವ ಹಾರಗಳನಾಚಿ ತೂರುತ್ತ
ಸುಮೃನೇ ಎಲ್ಲರನು ಎಂದಿಗೂ ದೂರುತ್ತ
ಸಾಗಿರುವ ನಿಮ್ಮನ್ನೆ ಶೋಧಿಸುವಿರಾ?

ಉಪದೇಶ ಉಪವಾನ ನಾಡ ಕಟ್ಟಪುದಿಲ್ಲ¹
ಹೀಗಿಯಲ್ಲದ ನಡತೆ ವದೆಯ ತಟ್ಟಪುದಿಲ್ಲ²
ನಿಜದ ಮಾತನು ನಿಂಬು ಅರಿತಿಲ್ಲವೇ?

ಕಲ್ಲು ಮುಳ್ಳನು ತುಂಡ ದುಡಿಮೆ ಪ್ರಗತಿಯ ಅನ್ನ
ಸಹನೆ ಸಂಕೋಚಣಗಳಿಗೆ ಆಗ ಲಭಿಸುವ ಜಿನ್ನ
ಸ್ವಾಫ್ರಂ ಸಂಕೋಚಣಗಳ ಮರೆತಿಲ್ಲವೇ?

ಮುಳ್ಳ ಮೋಂಗಳನ್ನೆ ಸುತ್ತಲೂ ಬೆಳೆದದ್ದು
ಬಂಧುಗಳೆ, ಸಾಹಿನ್ನು ಇಟ್ಟ ದಿನ ಕೆಳೆದದ್ದು
ಇಲ್ಲ ಭಾರತ ಬರಿಯ ಕನಸಿನಲ್ಲ.

❖ ❖ ❖ ❖

ತಮಿ ಪರಿಷಯ : ಡಾ. ಸಿದ್ಧಲಂಗ ಪಟ್ಟಣಶೈಟ್ (ಹಿನೆ ಮಾಜ್‌ ಗೆಂಟ್) ಧಾರವಾಡ ಜಲ್ಲೆಯ ಯಾದವಾಡದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಇವರ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಬಸೆಟ್ಟಿಪ್ಪೆ, ತಾಯಿ ಗಿರಿಜಮ್ಮೆ. 'ಜ್ಹಾದ ಜೋಲಿ ಜೊಡಾದ್ದಾಂಗ'.... 'ಅಂಕಣದ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮನೆಮಾತಾಗಿರುವ ಡಾ. ಸಿದ್ಧಲಂಗ ಪಟ್ಟಣಶೈಟ್ಯಿಯವರು ಮೂಲತಃ: ಕವಿ. ಕಥೆ, ವಿಮರ್ಶೆ, ಅಂಕಣ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲ ಕೃಷಿ ಮಾಡಿರುವ ಶ್ರೀಯುತರು ಹಿಂದಿಯಂದ ಅನೇಕ ಪೋಲಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅರುವತ್ತುಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕನ್ನಡ ಮುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹತ್ತಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಿಂದಿ ಮುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ ಶ್ರೀಯುತರು ಸರ್ಕಾರಿ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಪತ್ರಿಕೆಯಿ ಸಂಪಾದಕ ತ್ಯಾಗಲೆಂಬಿಬಿರಾಗಿದ್ದರು. ನೀನಾ, ಜೀರಂಗಜೀಬ, ಪರದೀಸಿ ಹಾಡುಗಳು, ಅಯಸ್ಸಾಂತ, ಇಟ್ಟ ಹೆಳದ ಮೇಲೆ, ಅಪರಂಪಾರ, ನಿನ್ನ ಮರೆಯುವ ಮಾತು - ಪ್ರಮುಖ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು. ಮಾವ, ಹತ್ತಿಗಳು - ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳು, ಅನುಶೀಲನ, ರಂಗಾಯಣ, ಪರಿಭಾಷನ, ವಿವೇಚನ ಮುಂತಾದವುಗಳು ವಿಮರ್ಶಾ ಕೃತಿಗಳು. ಆಷಾಢದ ಒಂದು ದಿನ, ಅಂಥಯುಗ, ಶಸ್ತ್ರ ಸಂತಾನ ಮುಂತಾದ ಅನುವಾದಿತ ನಾಟಕಗಳಲ್ಲದೆ ಹದ್ದು ಮೀರಿದ ಹಾದಿ ನಾಟಕವನ್ನು ಹಿಂದಿಗೆ 'ಸಿಂಹ ಹಾರ' ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನುವಾದಿಸುವ ಮೂಲಕ ಕನ್ನಡ-ಹಿಂದಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಪರ್ಕ ಸೇತುವೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಕನಾಡ ಕರ್ತವೀಯರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕನಾಡ ಕರ್ತವೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಗೌರವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು, ಕನಾಡ ಕರ್ತವೀಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಫೇಲೋಶಿಪ್‌, ವರ್ಧನ ಮಾನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಇತ್ಯಾದಿ ಹತ್ತು ಹಲವು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಂದ ಮುರಸ್ತುತರಾದ ಡಾ. ಸಿದ್ಧಾಲಂಗ ಪಟ್ಟಣ ಶೈಕ್ಷಣಿಕ ವರು ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಮಂಡಳಿಯ ಸದಸ್ಯ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ಸಲಹಾ ಮಂಡಳಿಯ ಸಂಜಾಲಕರಾಗಿ ಸೆಳ್ಳಿಸಿದ ಸೇವೆ ಮನಸೀಯವಾಗಿದೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ತೊನೆ-ತೂಗಾಡು ; ಹುಲುಮಾತು-ಕ್ಷೇತ್ರಕ ಮಾತು ; ಹೊಸು-ಸವರು; ಆಮಿಷ-ಲಂಜೆ, ಆಸೆ ; ವಂಜನೆ-ಹೋಂಸ ; ಶೋಂಧಿಸು-ಪರೀಕ್ಷಿಸು ; ಅಂಜು-ತುದಿ.

ನಂದಭ್ರಂ ನೂಟಿನ, ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ೧) ‘ಸತ್ಯ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಬೋಂಧಿಸುವಿರಾ?’
- ೨) ‘ಸಾಗಿರುವ ನಿಮ್ಮನ್ನೆ ಶೋಂಧಿಸುವಿರಾ?’
- ೩) ‘ಸ್ವಾರ್ಥ, ಸಂಕೋಳಜಿಗಳ ಮರೆತಿಲ್ಲವೇ?’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಯಾವುದು ನಾಡನ್ನು ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ?
- ೨) ಎದೆಯನ್ನು ಯಾವುದು ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ?
- ೩) ಪ್ರಗತಿಯ ಅನ್ನ ಯಾವುದು?
- ೪) ಸಂಜೀ ಹಾಗೂ ಮುಂಜಾವುಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಕಚೇದಿದ್ದೇವೆ?

ಏರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಇನತೆ ಏನನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ?
- ೨) ನಿಜದ ಮಾತು ಯಾವುದು?
- ೩) ಅನ್ನ ಹಾಗೂ ಜಿನ್ನ ಯಾವುದು?

ಬಿಂಬಿಸಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಭವ್ಯ ಭಾರತದ ಕನನು ನನಸಾಗುವುದು ಹೇಗೆ?
- ೨) ಬಾಂಜು ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?

ಭಾಷಾಭಾಗ :

- ೧) ಇವುಗಳನ್ನು ಜಡಿಸಿ ಬರೆಯಲಿ :
ವೇಷದಾವೇಶ, ಅಧಿಕಾರದಾಮಿಷ, ಆಯುಷ್ಯದಂಜು.
- ೨) ಇವುಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾಧಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ಮಾತು, ದುಡಿಮೆ, ಪ್ರಕೃತಿ.
- ೩) ಇವುಗಳಿಗೆ ತಡ್ಡಮ-ತಡ್ಡವ ಬರೆಯಲಿ :
ಸಂಜೀ, ಆಯುಷ್ಯ, ಶ್ರೀತಿ, ಸಂತೋಷ.

- ಚಟುವಟಿಕೆ :**
- ೧) ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ನವ ನಿರ್ಮಾಣದ ಬಗ್ಗೆ ನೀವೇ ಒಂದು ಕವಿತೆ ಬರೆಯಲಿ.
 - ೨) ಎಂ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗರ ಕಟ್ಟಬೇವು ನಾವು ಹೊಸ ನಾಡೋಂದನು ಕವಿತೆಯೊಡನೆ ಈ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಹೋಳಿಸಿರಿ.
 - ೩) 'ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗ್' ಮಂಡಿಗಿ ತಿಂಡ್ರ ಗೋಂಡಿ ಲೀಕ್ ಕೊಡೊಂರಾಯ' ಈ ಗಾದೆ ಮಾತಿನ ಆಶಯ ಗ್ರಹಿಸಿರಿ.

ಅಕರ ಗ್ರಂಥ :

ಪಟ್ಟಣಶೈಟ್ಟರ ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯ - ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಅಂಗಾಯತ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಸ್ಥೆ, ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರು ತೋಂಟದಾಯು ಮತ, ಗದಗ.

ನನ್ನ ಜಷ್ಟಲಗಳಗೆ

– ಸತೀಶ ಕುಲಕರ್ನಿಂ

ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತುಳತಕ್ಕ ಒಳಗಾದ ಜನತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗಳ ಸಂಕೇತವಾಗಿ ಈ ಕವಿತೆ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದೆ. ಸುಧಿ-ಗೋಪುರದ ಮುಂದೆ ಚೆತ್ತಲಿಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಬಿಡುವಂತೆ ಸಮಾಜದ ಕೆಳವರ್ಗದವರು ಎನಿಸಿಕೊಂಡವರನ್ನು ಉಂಟಾಗಿದೆ. ದಿನವೆಲ್ಲ ತುಳಿಯುವ ಚೆತ್ತಲಿಗಳನ್ನು ತಯಾ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ನಿರ್ವಹಿಸುವಂತೆ, ನಿರಂತರವಾಗಿ ದುಡಿದು ಅನ್ನ ನೀಡುವ ಶ್ರಮಿಕ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಕಡೆಗೋಣಲಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ರಕ್ಷಣೆ ಹೊಡುವ ವಸ್ತುವಿಗೆ, ದುಡಿಮೆಯ ಮೂಲಕ ಅನ್ನ ಆಹಾರ ನೀಡುವ ಶ್ರಮಿಕ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಯಾವತ್ತೂ ಗೌರವ ಸಲ್ಲಿಸಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಏಷಾಯಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಕವಿತೆ ಘೂಸಿಸ್ತುತ್ತಾರೆ. ಲೋಕವು ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತುಳಿದಾಡುವ ಅಲಕ್ಕಿತ ಜೀವ ಮತ್ತು ಜೀವನಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ಒಷ್ಣಪೊಳ್ಳುವ ಮಾನವೀಯ ಪುಡಿತ ಇಲ್ಲಿ ಮಧುಗಟ್ಟಿದೆ.

ಇಷ್ಟು ಭಾರಹೋತ್ತು, ಇಷ್ಟು ಧೂರತಂದ
ಈ ಜಷ್ಟಲಗಳಗೆ, ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು.

ತಲೀಯ ಯೋಜನೆಗಳ, ಕೆಣ್ಣ ನೋಂಟಗಳ
ಕಿವಿಯ ನೂರು ಮಾತುಗಳ
ಎಂದೂ ಕೇಳದೆ, ಕಾಣದೆ
ನೆಲನೆಕ್ಕಿ ಬದುಕಿದ ನಿಮ್ಮ ರೀತಿಗೆ
ಶ್ರೀತಿಯ ಅಜಿನಂದನೆಗಳು.

ಹೊರಜಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನು,
ನೂರು ಕಾರುಭಾರು ಮಾಡಿದಾಗ,
ಯಾಕೆಂದು, ಏನೆಂದು, ಎಂದೂ ಕೇಳದೆ,
ಮತ್ತೆ ಹೊತ್ತು ನಡೆವ ನಿಮ್ಮ
ಹೆಗಲುಗಳಗೆ ಜನುಮು ಜನುಮುದ ನಮನಗಳು.

ದೊಡ್ಡವರು ಬಂದಾಗೆ, ಸಣ್ಣವರು ನಿಂತಾಗೆ,
ನೆಲಮಣಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತ,
ನನ್ನ ಪೂನ ಸಂಗಾತಿಗಳೆ,
ನಿಮಗಿದೊಂ ನಾವಿರದ ಶರಳು.

ಮುಳ್ಳು ಹಾದಿಯಾ, ಕಲ್ಲು ದಾರಿಯಾ
ಹೊಲನು ಹೇಸಿಗೆ ತುಳದರೂ
ನನು ನಕ್ಕು, ತನು ಬೇಸರವೂ ತೋರದ
ನನ್ನ ಕಾಲುಮರಿಗಳೆ, ನಿಮಗೆ ನಾನು ಸರಿಯೆ?

ಕಣ್ಣಗಳು ಕಿತ್ತಾಗ,
ಬಗಲು ಬದಿಗಳು ಹರಿದಾಗ,
ಎದೆಗೆ ಮುಳ್ಳುಗಳು ನೆಟ್ಟಾಗ
ಅಳದೆ ನಗದೆ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳದೆ
ಮೋಜಿ ಮೋಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮೋಳಿ
ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಉದಿ ಬಂದ, ಬಡ್‌ಮೋಜಿಯಾ ಜೋಡಿ ಮಕ್ಕಳೆ,
ನಿಮಗೆ ನಾ ಕೈಮುಗಿವೆ.

ಮುರಾಣದಲ್ಲಿಮ್ಮೆ, ತಲೆ ಮೇಲೆ ಹೊತ್ತ
ಭರತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾ ಕಂಡೆ,
ಕಾಡ ಕುಮಾರ, ನಾಡಿಗೆ ಮರಳ ಬರುವ ತನಕ
ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂತ ಮೌನಕೊಸುಗಳೆ,
ನಿಮಗಿದೋ ನನ್ನ ಪ್ರಣಾಮ.

ಕಾಲದ ವಿಡಂಬನೆಯ ನೋಡಿ,
ಸಭಾ ಮಧ್ಯ ನೀವು ಹಾರಿ ಬಂದರೆ,
ಅವಮಾನ ಎಂಬರು ಮಾನಗೇಡಿಗಳು,
ನೀವು ಜಿಂದಿಗೆ ಇದ್ದರೆ, ನಾವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.
ಓ ನನ್ನ ಅರಿವಿನಾ ದೇವರುಗಳೆ.

ಗುಡಿಗುಮೃಟ, ಮಸಿದಿ ಮಂದಿರ,
ಜಚ್ಚು ಆವರಣದೊಳಗೆ
ಸಹಭಾಗ್ಯಮಾಡುವ ಮರಿ ಹಾರಿವಾಕಗಳೆ,
ಹೊರಗೆಲ್ಲ ನೀವು, ಒಕಗೆಲ್ಲ ನಾವು,
ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಫ್ರಣನೆಯ ನೀವೆಂದು ಕೇಳಲ್ಲ,
ಓ ನನ್ನ ಮೌನ ತಪ್ಸಿಗಳೆ,
ನಿಮಗಿದೋ ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಿಸುವೆ.

ಕರಿ ಪರಿಜಯ : ಸತೀಶ ಕುಲಕರ್ಣೀ (ಜನನ ೧೯೫೮) ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ತಂದೆ ನೀಲಕಂಠರಾವ್, ತಾಯಿ ಅಲಾವತಿ. ವಿದ್ಯುಷ್ಟಕಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲ ನೌಕರರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಇದಿನಗೆ ನಿಪ್ಪತ್ತರಾಗಿ ಹಾರೇರಿಯಲ್ಲ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೇಸೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾವ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸತೀಶ ಕುಲಕರ್ಣೀ ತಮ್ಮ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಂಗ್ರಹ 'ಹಡಲಾಳದ ಕಿಳ್ಳ' (೧೯೮೦) ಪ್ರಕಟನುವ ಮೊದಲೇ ತಮ್ಮ ನಿಡುಗಾಲದ ಗೆಳೆಯ ಈ ಸರಜೂ ಕಾಟ್ಟರ್ಹ ಜೋತೆ ಸೇರಿ ಗುಣಿತಲ್ಲಿಯೇ 'ಬೆಂಕ ಬೆಂಕು' ಎಂಬ ಸಂಕಲನವನ್ನು ಹಿ.ಸಿ. ಜಾಜಿನ್ ಕಾಲೇಜನಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯಾಗಿದ್ದಾಗೆಲೇ ಪ್ರಕಟನಿಸಿದ್ದರು. ಬಳಿಕ ನೇಲದ ನೇರಳು, ವಿಷಾದ ಯೋಜನೆ, ಗಾಂಧಿ ರಿಡ್ ಹಾಗೂ ಕಂಪನಿ ಸರ್ವಾಲ್ ಮುಂತಾದ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯೋಂದಿಗೆ ರಂಗಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಧನೆಗೃಹಿರುವ ಕುಲಕರ್ಣೀ ಅವರಿಗೆ ಕನಾಡಕ ನಾಟಕ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (೨೦೧೧), ಧಾರವಾಡ ವಿದ್ಯಾವರ್ಥಕ ಸಂಘದ ಪ್ರಶಸ್ತಿ (೧೯೮೦)ಗಳು ಲಭಿಸಿವೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ನೇಲಮುಣಿ-ಹಲಗೆ ; ಕಾಲುಮರಿ-ಜೆಪ್ಪೆಲ ; ಬಗೆಲು-ಕೆಂಕಳು, ಮಗ್ಗೆಲು; ಮೋಜಿ-ಜಮ್ಮಾರೆ, ಜೆಪ್ಪೆಲ ಹೊಳಿಯುವವೆ ; ವಿಡಂಬನೆ-ಅಣಕೆ ; ಕಾಡು ಶುಮಾರೆ-ವನವಾಸಕ್ಕೆ ತೆರಳದ ರಾಮ.

ನಂದಭದ್ರ ನೂಟನ. ನ್ನಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- 'ಬಡ ಮೋಜಿಯಾ ಜೋಂಡಿ ಮುಕ್ಕೆಚೇ.'
- 'ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೀಲೆ ಕೂತ ಮೊನ ಕೂಸುಗಳಿ'
- 'ನಿಂಪು ಜಿಂದಿಗೆ ಜಿದ್ದರೆ, ನಾವೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.'

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಕರಿ ಜೆಪ್ಪೆಲಗೆ ಏನನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ?
- ನೇಲನೆಕ್ಕಿ ಬದುಕಿದು ಯಾವುದು?
- ಕರಿ ಜೆಪ್ಪೆಲಯನ್ನು ಯಾರ ಮುಕ್ಕಳಿಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ?
- ಜೆಪ್ಪೆಲಯನ್ನು ತಲೆಯ ಮೀಲೆ ಹೊತ್ತವರು ಯಾರು?
- ಮಾನಗೇಡಿಗಳು ಯಾವುದನ್ನು ಅವಮಾನ ಎಂಬರು?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಜಪ್ಪೆಲ ಕಾಣದಿರುವುದು, ಕೇಳದಿರುವುದು ಯಾವುದು?
- ೨) ಕವಿ ಯಾರನ್ನು ಪೋನ ಸಂಗಾತಿಗಳು ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ? ಏಕೆ?
- ೩) ಜಪ್ಪೆಲ ತುಳಯುವ ದಾರಿ ಯಾವುದು?
- ೪) ಮಾನಗೇರಿಗಳು ಎಂದರೆ ಯಾರು?

ಬಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ‘ನನ್ನ ಜಪ್ಪೆಲಗಳಗೆ’ ಕವನದಲ್ಲಿ ಸಂಕೇತಿಕವಾಗಿ ವ್ಯುತ್ಪಾದ ತುಳತಕೊಳಗಾದವರ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿಗಳನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿರಿ.
- ೨) ‘ಜಪ್ಪೆಲ’ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಮೂಲಕ ಮೂಡಿ ಬಂದಿರುವ ಬಂಡಾಯ ಸಂವೇದನೆಯನ್ನು ಜಿತ್ತಿಸಿ.

ಭಾಷಾಭಾಷಾ :

- ೧) ಇವುಗಳಗೆ ತತ್ವಮ-ತಢ್ವವ ಬರೆಯಲಿ :
ಸಾವಿರ, ಜನುಮ, ಕುಮಾರ.
- ೨) ಇವುಗಳಗೆ ನಾನಾಧ್ವ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :
ಸರಿ, ಹೊತ್ತು, ಸಾವಿರದ.
- ೩) ಇವುಗಳನ್ನು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿ :
ಬೆನ್ನುಟ್ಟು, ನಮಸ್ಕರಿಸು.

- ಜಟಿಲತೆ :**
- ೧) ಮೂರಾಳ್ಕೂರು ಜಿನ್ನನ್ನಾಮಿ ಅವರ ‘ಜಪ್ಪೆಲಗಳು ಮತ್ತು ನಾನು’ ಹಡ್ಡದೊಂದಿಗೆ ಈ ಹಡ್ಡದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಜಪ್ಪೆಲಗಳ ಸಾಂಕೇತಿಯತೆಯನ್ನು ಜಚಿಸಿ.
 - ೨) ಜ.ಎನ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪನವರ-‘ಕನೆಮೋರಕೆ’ ಕವಿತೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ.

ಅರ್ಥ ಗ್ರಂಥ : ‘ಶತಮಾನದ ಕಾವ್ಯ’ – ಸಂ : ಡಾ. ಕೆ. ಷರೀರಾಂ, ಪ್ರ : ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು.

- ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಹು :**
- ೧) ‘ಸತೀಶ ಸಮಗ್ರ ಕವಿತೆಗಳು’ – ಸತೀಶ ಕುಲಕರ್ಣಿ, ಲೋಹಿಯಾ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬಜಾರಿ.
 - ೨) ‘ಬಂಡಾಯ ಕಾವ್ಯ’ – ಸಂ : ಬರಗೊರು ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಅವಳ ಜೀವನ

– ಕೆ. ಪರೀಫಾ

ಜಗತ್ತಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಮಹಿಳೆ ಅಮೂಲ್ಯ ಹೊಡುಗೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ನಾಗರಿಕತೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಅವಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಾದಿ ದಟ್ಟವಾಗಿದೆ. ಅದರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರ್ಮಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ. ಮರುಷ ಪ್ರಧಾನ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೂ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ನಿಲ್ದಾಸಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮರುಷರಷ್ಟೇ ಮಹಿಳೆ ಸಾಧನೆಗೆ ದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಆಕಿಗೆ ಸಿಗರ್ವೇಕಾದ ಮಾನ್ಯತೆ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಅವಳ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೊಸ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ರಚಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವಳಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಕವಯಿತ್ರಿಯ ಘ್ರನಿಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕುತ್ವವಿಲ್ಲ. ಹಾತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ತಣ್ಣನೆಯ ನಿವೇದನೆ ಇದೆ.

ಹೀಗಿಂದ ಕಣ್ಣಿದ್ದ
ಅವಳ ನಾಗರಿಕತ್ವಿಗಳ ಮೇಲೆ
ಕಾಲುತ್ತಿದೆ ನಿಮ್ಮದೇ ಕುರಿ ಮುದ್ದೆ
ಅವಳೆ ಕಣ್ಣಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ಮೇಲೆ
ಇರಲ ಜಡಿ ಅವಳದೇ ಮುದ್ದೆ
ನಿಲ್ಲಿಸಲ ಜಡಿ ಅವಳದೇ ಸೌಧ
ತೋರಿಸಲ ಜಡಿ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊನ ಸೂರ್ಯೋದಯ
ಕೇಳಲ ಜಡಿ ಹೊನ ಸುತ್ತುಭಾತ
ರಜಿಸಲ ಜಡಿ ಅವಳದೇ ಇತಿಹಾಸ
ಅವನ ಜರಿತೆಯಲ್ಲ ಅವಳು
ಮೂಡಿ ಬಂದಿದ್ದ ಸಾಕು
ಬೀಕಲ್ಲಬೇ ಅವಳದೇ ಇತಿಹಾಸ?
ಯುಗಿಯುಗಿಗಳಿಂದ ಅವಳು ಸಂಗಾತಿ
ನಡೆದೇ ಬಂದಳು ನೋಡಿ
ನಿಮ್ಮ ಜೋತೆಗಾತಿ

ಅವಳಲ್ಲದ ನಿಮ್ಮ ಜರಿತೆ
ಮೂರಂಧಾಗುವುದಾದರೂ ಎಂತು?
ಅದಕ್ಕೆ
ನಿಮ್ಮ ಜರಿತೆಯಲ್ಲ

ಅವಳು ಮೂಡಿದ್ದು ನಾಕು
ಹೊನ ಜರಿತೆ ರಜಿಸುವ ಕೈ,
ಬುಡಿ ಭಾವಗೆಳೆಲ್ಲವೂ
ಅವಳವೇ ಆಗಿರಲ ನಾಕು.

ಕವಯಿತ್ರಿ ಪರಿಷಯ : ಡಾ. ಕೆ. ಷರೀರಪ್ಪಾ (ಜನನ ೧೯೫೨) ಅವರು ಗುಲಬಗಾಂಡಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ತಂಡೆ ಬಾಬುಮಿಯ್ಯೆ, ತಾಯಿ ಪುತ್ತಲಬೇಗಂ. ಮೈಸೂರು ಮುಕ್ತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ. ಪದವಿ ಗ್ರಾಂಡ್ ಇವರು ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯೀಯ ಮಹಿಳಾ ಸಂಪೇದನೆ ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ ಹಂಹಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಿಂದ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣ ಮಾರಾಟ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯ ಲೆಕ್ಚರರೆಂದೂ ಕರಾಗಿ ನೇಮೆ ಸಲ್ಲಾಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಜಡಗರಡೆಯ ಕವಿತೆಗಳು, ಸೂರೀನಂತರ ಅಂತರಂಗ, ಹಾಂಚಾಲ, ಮುಮ್ಮೊಜ್ಞಾ ಮಹಲು, ಬುಖಾರ ಹ್ಯಾರ್ಡ್‌ಸೌ ಎಂಬ ಕವನ ಸಂಕಲನಗಳು ; ಬಂಡಾಯ ಮುಲ್ಲೀಯ ಸಂಪೇದನೆ, ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜ ಮೊದಲಾದ ವಿಮುಶಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅತ್ಯಿಮೆಚ್ಚಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಮಂತ್ರಾ ಕಲಾ ವೇದಿಕೆ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಇವರಿಗೆ ಸಂದಿಹೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಕವಿತೆಯನ್ನು ‘ಬುಖಾರ ಹ್ಯಾರ್ಡ್‌ಸೌ’ ಕೃತಿಯಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ಮುದ್ರೆ-ಗುರುತು ; ಸೌಧ-ಮಹಲು ; ಸುಪ್ರಭಾತ-ಬೀಳಗು.

ಸಂದರ್ಭ ಹಾಜರ, ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ‘ಇರಲ ಇಡಿ ಅವಳದೇ ಮುದ್ರೆ.’
- ‘ಯುಗ ಯುಗಗಂಡ ಅವಳು ಸಂಗಾತಿ.’
- ‘ಬುಡಿ ಭಾವಗೆಳೆಲ್ಲವೂ ಅವಳವೇ ಆಗಿರಲಾಗಿದ್ದಾರೆ.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿದುದು ಯಾವುದು?
- ನಾಗರಿಕತೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವವರು ಯಾರೆಂದು ಕವಯಿತ್ರಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ?
- ಹೊನ ಸೂರ್ಯೋದಯವನ್ನು ಯಾರು ತೋರಿಸಬೇಕು?
- ಮಹಿಳೆ ಏನನ್ನು ರಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ?
- ಜೊತೆಗಾತಿ ಎಂದಿನಿಂದ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿದ್ದಾಗೆ?

ವರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳ್ಲ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಕ್ಲೋರ್ ಮುದ್ರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ?
- ೨) ಹೊಸ ಜರಿತ್ತೆ ರಚನೆಲು ಯಾವ ಅಂಶಗಳು ಬೇಕು?

ಬಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಜರಿತ್ತೆಯಲ್ಲ ದಾಖಲಾಗೆಲು ಹಂಬಾನುವ ಮಹಿಳೆಯ ಬಯಕೆಗಳು ಯಾವುವು?
- ೨) ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲನ ಪುರುಷನ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕವಯತ್ತಿ ಹೇಗೆ ನಿರೂಹಿಸಿದ್ದಾರೆ? ಜಿತ್ತಿಸಿ.

ಭಾಷಾಭಾಗ :

೧) ಇವುಗಳಿಗೆ ತಥ್ಯವ ಬರೆಯಲಿ :

ಯುಗ, ಶ್ರೀ.

೨) ಇವುಗಳನ್ನು ಜಿಡಿಸಿ ಬರೆಯಲಿ :

ಸೂರ್ಯೋದಯ, ಅವಳಿ, ಮಾರ್ಗವಾಗು, ಶ್ರೀತಿಯಂದ.

೩) ಇವುಗಳಿಗೆ ನಾನಾಧಂ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :

ನಾಕು, ಮುದ್ರೆ, ಭಾವ.

- ಜಪುವಟಕ :** ೧) ‘ಅಮ್ಮಾ’ – ಎಚ್.ಎನ್. ಮುಕ್ಕಾಯಿಕ್ಕೆ, ‘ಅಕ್ಕನಿಗೆ’ – ಎನ್. ಮಾಲತಿ, ‘ನಾನು ಅಮೃತಮತಿಯಲ್ಲ’ – ಕೆಮಲಾ ಹಂಪನಾ ಈ ಕವಿತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ‘ಅವಳ ಜರಿತ್ತೆ’ ಕವಿತೆಯನ್ನು ತೋಲನಿಕೆವಾಗಿ ಬೆಳಿಡಿಸಿ.
- ೨) ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಬಂಧ ರಚಿಸಿ.

ಅಕರ ಗ್ರಂಥ : ‘ಬುಂಬಾ ಹ್ಯಾರೆಡ್ಸೆನ್’ – ಸಿ.ವಿ.ಜಿ. ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.

- ಹೆಚ್ಚಿನ ಒದು :** ೧) ಶತಮಾನದ ಕಾವ್ಯ – ಸಂಪಾದಕರು : ಡಾ. ಕೆ. ಷರೀರಭಾಾ, ಕನ್ನಡ ನಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ೨) ಮಹಿಳಾ ಪಂಡಿತ ಅವ್ಯಾಸಿಗೊಂದು ಪತ್ರ- ಶಶಿಕಲಾ ವಿಳಯನ್ನಾಗಿ.
- ೩) ಮರಳುಗಾಡಿನ ಕುಸುಮ : ಶ್ರೀಮತಿ ಭಾರತಿ ಮೋಹನ ಕೋಟಿ

ಕಾಗದದ ದೊಳಿಂಯಲ್ಲ

– ಸುಬ್ರಿ ಹೋಲೆಯಾರ್

ನೋಂದವರ ನೋವು ಧಾರಾಹಾರವಾಗಿ ಸುರಿಯುವ ಮಳೆಯ ರೂಪಕವಾಗಿ
ಇಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಕವಿ ದಲಿತರ ಮತ್ತು ಬಡವರ ಬದುಕು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೊಯ್ದು
ಅದನ್ನೇ ಬೇಲಿಯ ಮೇಲೆ ಒಣಗಲು ಹಾಕಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಚಿತ್ರಣ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.
ಚೀವ ಜಲದ ಮೇಲೆ ತೇಲಿ ಹೋಸುವ ಕಾಗದದ ದೋಣಿ ದಲಿತರ, ಬಡವರ ಚೀವನದ
ಸಾಂಕೇತಿಕ ರೂಪವಾಗಿದೆ. ಇದು ಬೀಳುವ ಬಿರುಗಳಿ, ಸೆರೆಹಾವಳಿ, ಬೀಳುವ ಸಿದಿಲಿಗೆ
ಸಿಲುಕದೆ ದಡ ಸೇರಬೇಕೆಂಬುದು ಕವಿತೆಯ ಆಶಯವಾಗಿದೆ. ದಲಿತರ ಗುಡಿಕಲುಗಳಿಗೆ
ಚೆಂಂಟಿ ಇಡುವ ಕ್ಕೆ, ಕಣ್ಣಿ, ಮನಸ್ಸಿಗಳು ಮಲ್ಲಿಗೆಯಾಗಲಿ ಎಂಬ ಸದಾಶಯವಿದೆ.
ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ತೊಯ್ದು ಬಡವರ, ನೋಂದವರ ಕಸ್ಟೀರು ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ
ಮತ್ತು ತಳವರ್ಗಗಳ ನಡುವಿನ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಈ ಕವಿತೆ ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತದೆ.

ನೋಂದುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ ಮುತ್ತಿನ ಸರ
ಇಂಡಿಯಿಲು ಸುರಿವ ಮಳೆಯನ್ನು;
ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗಿ ಹಿಡಿ ಇಷ್ಟಿ ನೋಂದಿದ್ದೇನೆ
ಹಿಡೆ ಅಂಗೈಯನ್ನು
ಹಿಂಡಿ ಹಿಷ್ಟೇ ಮಾಡಿ ಹರಬಿ ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ
ಬೀಳಾಯ ಮೇಲೆ ನೆಂದ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು
ಮುದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ,
ಉಡಿದುಕೊಂಡ ಕರುಳು ಗೆಡ ಗೆಡ ನಡುಗಿ
ಉಡುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ನೆತ್ತಿಯ ನೀರು ಗಂಟಲಲ್ಲಾಗದು
ನರಷಿಂಹನೆ ಕತ್ತಲೆ ಕರಗುವಂತೆ ನಾಯ ಮರಿಯಾಗಿ

ಹುಯ್ಯಾತ್ತಲೆ ಇರುವ ಮಳೆಯನ್ನು
ನೋಂದುತ್ತಲೆ ಇದ್ದೇನೆ. ಮಳೆಯಲ್ಲ ಮಳೆಯಾಗಿ
ನನ್ನ ದುಃಖ ದುಮ್ಮಾನಗಳ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತ
ಮಳೆ ನಾಲು ಎಳಿಸುತ್ತ, ಕವಿಯೊಳಗೆ ನೀರಿಂಬಿ
ಲೊಳಕ ಮುಜ್ಜಿ ಹೋದ ಸದ್ವಾಗಿ ನಾನು ಕೂಗಿದ್ದು
ಯಾರಿಗೂ ಕೇಳಿದಂತಾಗಿ ಮರೆತು ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ.
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನನಗೆ-ಹರಿಯಬಟ್ಟ ದೋಣಿಗಳೆಲ್ಲ

ದಡ ಸೇರಿವೆಯಿಂದು; ನಾನಿಟ್ಟ ಗುಲಗೆಂಜಿ
ಕೂಡ ಅಲೆಯ ರೆಪ್ಪೆಯ ಮೇಲೆ
ತೇಱ ತಿಳರ ಸೇರಿದ್ದರೆ, ವಂದಿಸುವೆ ಮಹಾನದಿಗೆ.

ಹತ್ತಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಗುಡಿಸಲುಗಾಗೆ ಬೆಂಕಿ
ಇಟ್ಟವರ ಕೈ.
ಕಣ್ಣ ಮನಸ್ಸು ಮಣಿಗೆಯಾಗಲ,
ಒಟ್ಟಿದ್ದವರ ಜೀವ ಉಳಿಯಲ—
ಹೃಧಿಸುವೆ. ಹುಯ್ಯಾತಿರಲ ಮತ್ತಿ ನಿರಂತರ;
ನಿಲ್ಲದಿರು ಮುತ್ತಿನ ಮತ್ತಿಯೇ, ಹರಿಯುತಿರಲ ಹುಣ್ಣಿ
ಹೋಚಿ. ನೇರೆಯಾ ಮಹಾಮೂರ
ಅಲ್ಲ ನಡೆಸುವೆ ನನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಕಾಗದದ ದೋಣಿಯನ್ನ
ತೋರಿಸುವೆ ಆಕಾಶ ತುಂಜರುವ ನಕ್ಕತ್ತಗಳನ್ನ.

❖ ❖ ❖ ❖

ತಾ ಪಲಜಯ : ಸುಭ್ರು ಹೋಲೆಯಾರ್ ಕಾವ್ಯನಾಮುದ ಕವಿಯ ಮೂರ್ಣ ಹೆಸರು
ಹೆತ್ತಾರು ಕೊಮುರಯ್ಯ ಸುಭ್ರುಯ್ಯ (ಗಣಿತ). ತೆಂದೆ ಕೊಮುರಯ್ಯ, ತಾಯಿ ತಿಪ್ಪಮ್ಮೆ.
'ದಿಕ್ಕೊಂಡಿರು ಇನ್ನ ದ್ರಾವ್ಯ' ಪದವಿಭಾಗರಾದ ಇವರು ಅನೇಕ ನಾಟಕಗಳನ್ನ
ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ದೂರದ್ವಾರೆ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲ ಕರ್ತವ್ಯ
ಅಧಿಕಾರಿಯಾಗಿರುವ ಸುಭ್ರು ಹೋಲೆಯಾರ್ ಕನ್ನಡ ದಲತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಮುಖ
ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು. ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯ ಪುಟ್ಟಿದ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳಲ್ಲಿ ಕವಿತಾ ವಾಜನ
ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. 'ಸೂರ್ಯ ಗ್ರಾತ್ತದ ಹೋಳವೆಯಿಂದ ಪುನುಷ್ಟಿನೊಳಿನ ಹಾಡು' ಇದು
ಇವರ ಪ್ರಥಮ ಕವನ ಸಂಕಲನ. ಈ ಕೃತಿಗೆ ಡಾ. ಜಿ.ಎನ್.ಎನ್. ಕಾವ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ,
ದಿನಕರ ದೇಸಾಯಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಅತಿಮಾನಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಕನಾಡಕ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಅಕಾಡಮಿಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳು ಸಂದಿವೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ಒಡ್ಡೆ-ತೋರಿಯ್ಯ ; ನೆಂದ-ನೆನೆದ ; ಹರವು-ಹರಡು ; ಉಡುಗು-ಕುಗು;
ದುಮ್ಮಾನ-ಮನಸ್ಸಿನ ಉಮ್ಮೆಚ ; ಹುಯ್ಯಾ-ಸುರಿ.

ಸಂದರ್ಭ ಹಾಜಿ, ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ಗ) ‘ಹಿಂಡಿ ಹಿಂಡೇ ಮಾಡಿ ಹರವಿ ಹಾಕಿದ್ದೀನೆ.’
- ಉ) ‘ನರಾಳದ್ದೀನೆ ಕತ್ತಲೆ ಕರಗುವಂತೆ.’
- ಇ) ‘ಕಣ್ಣ ಮನಸು ಮಲ್ಲಗೆಯಾಗೆಲು.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಲುತ್ತಲಿಸಿ :

- ಗ) ಮುತ್ತಿನ ಸರ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಸುರಿಯುಪುದು ಯಾವುದು?
- ಉ) ಕವಿ ಬೇಳಾಯ ಮೇಲೆ ಏನನ್ನು ಹರವಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ?
- ಇ) ಹರಿಯ ಇಟ್ಟ ದೋಷಿಗಳು ಏನಾಗಿವೆ?
- ಈ) ಮಹಾಮಾರಿದಲ್ಲ ಕವಿ ಏನನ್ನು ನಡೆಸುವೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ?
- ಈ) ಯಾರ ಕೈ, ಕಣ್ಣ, ಮನಸು ಮಲ್ಲಗೆಯಾಗಬೇಕು?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಲುತ್ತಲಿಸಿ :

- ಗ) ಕವಿ ಉಡುಗಿ ಹೋಗಲು ಕಾರಣವೇನು?
- ಉ) ಮಹಾನಂದಿಗೆ ಕವಿ ಪಂದಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು?

ವಿವರವಾಗಿ ಲುತ್ತಲಿಸಿ :

- ಗ) ಮಂಡಿ ನಿರಂತರ ಹುಯ್ಯಾಲ ಎಂದು ಕವಿ ಹೇಳಲು ಕಾರಣಗಳೇನು?
- ಉ) ದಲತರ ಬದುಕಿನ ಬವಣಿಯನ್ನು ಮಂಡಿ ಪ್ರತಿಮೆಯ ಮೂಲಕ ಹೇಗೆ ಜೀತಿಸಲಾಗಿದೆ?

ಭಾಷಾಭಾಷಾ :

- ಗ) ಇವುಗಳಿಗೆ ನಾನಾಧಿಕ ಬರೆಯಲಿ :
ಹೋಕೆ, ಅಲೆ, ಬಟ್ಟಿ, ಹರಿ, ನೆನೆ.
- ಉ) ಇವುಗಳಿಗೆ ತತ್ವಮ-ತಧ್ವಮ ಬರೆಯಲಿ :
ಆಕಾಶ, ಸುಖ, ದಿಕ್.

ಜಡುವಟಕೆ :

- ೧) ಯು.ಆರ್. ಅನಂತಮೂರ್ತಿ ಅವರ ‘ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೊಯ್ಲಾದೆ’ಹಾಗೂ ಕೆ.ಎಸ್. ನಿಸಾರ್ ಅಹಮದ್ ಅವರ ‘ಸಂಜೀ ಲದರ ಮತ್ತೆ’ಕವಿತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಸಿರಿ.
- ೨) ಮತ್ತೆಯಲ್ಲ ತೋಯ್ದು ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವ ಬರೇಯಿರಿ.

ಅಕರ ಗ್ರಂಥ :

‘ಸೂಜಿ ಗಾತ್ರದ ಕೊಳಪೆಯಿಂದ ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನ ಹಾಡು’ – ದ್ರಾವಿಡ ಪಳ್ಳಕೇಶನ್, ಮೈಸೂರು – ಮುದ್ರಣ ವರ್ಷ : ೨೦೦೫.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಬಿಂದು :

- ೧) ಬೇಂದ್ರೀಯವರ ‘ಮತ್ತೆ ಬರುವ ಕಾಲಕ್ಕ’ ಹಂಡ್ಯ.
- ೨) ಡಾ. ಮೂಡ್ಲಾಕೂಡು ಜಿನ್ನಸ್‌ಸ್ಟ್ರಾಮಿಯವರ ‘ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವ ಮನ್ನ’ ಕವನ ಸಂಕಲನ.
- ೩) ಜೆನ್ನಾವಿರ ಕಣವಿಯವರ ‘ಧಾರವಾಡದಲ್ಲ ಮತ್ತೆಗಾಲ’ ಕವಿತೆ.

ಅಧುನಿಕ ಗದ್ಯ ನಾಹಿತ್ಯ

ನಮ್ಮ ನಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಅಧುನಿಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ಹರಹು ಅರ್ಥಾಗಳ ವಿಸ್ತೃತವಾದುದು. ಗದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಗದ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ನೇತೀಯ ಕಷಲನ್ನು ಪಡೆದು ಸಣ್ಣ ಕರೆ, ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕ, ಪ್ರಬಂಧ, ಪ್ರವಾಸ ಕಥನ, ಜೀವನ ಜರಿತ್ತು, ವಿಮರ್ಶೆ ಮುಂತಾದ ಬಗೆಯ ಧಾರೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು. ಹಿಂದೆಂದೂ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಅಪೂರ್ವ, ಅನನ್ಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿತು. ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಥನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದ ಬಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು. ಕನ್ನಡ ಕಥನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗದ್ಯವನ್ನು ಬಳಸುವ ಪರಂಪರೆಯೂ ದೀರ್ಘವಾದುದೇ. ವಿವರಣೆಗೆ, ನಿರೂಪಣೆಗೆ, ವಣಣನೆಗೆ ಗದ್ಯದ ಅನಿವಾಯತೆ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಯಿಲು. ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಈತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾದ ಕಥನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಯಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಯ ಗದ್ಯದ ಪ್ರಭೇದಗಳು ಬಳಕೆಗೊಂಡವು. ಆನಂತರ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ ಬಳಸುವ ಪರಿಪಾಠ ಮೊದಲಾಯಿಲು. ಗುಲ್ಬಡಿ ವೆಂಕಟರಾಯರು, ಎಂ.ಎಸ್. ಪುಟ್ಟಣಿನವರು ತಮ್ಮ ಗದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಬಲ ಶೈಲಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡರು. ಇದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾಸ್ತಿ, ಕುವೆಂಪು ಮುಂತಾದ ಲೇಖಕರು ಗದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಣವನ್ನು ತುಂಬಲು ಕಾರಣರಾದರು. ಹಾತ್ತಿಗಳ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ಭಾಷೆ, ನಿರೂಪಕನ ಭಾಷೆ, ಹಾಗೂ ಸನ್ನಿವೇಶ ನಿರ್ಮಾಣದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನವೋದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖ ಗದ್ಯ ಲೇಖಕರಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಂಪ್ರದಾಯಕ ಗದ್ಯ ಕಥನದ ಜೌಕಣಣ್ಣನ್ನು ಮೀರಿ ಅಧುನಿಕ ಶೈಲಿಯ ಕೃತಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕಡೆಗೆ ಅವರ ತುಡಿತವಿರುವುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬಹುದು. ನವೋದಯ, ಪ್ರಗತಿಶೀಲ, ನವ್ಯ, ದಲತ, ಬಂಡಾಯ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೆಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಧುನಿಕ ಗದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಪುಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಅಧುನಿಕ ಗದ್ಯ ‘ಮನಸ್ಸ್’ ಕೇಂದ್ರಿತವಾದುದು. ಯಾವುದೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಪರಿಧಿಯೊಳಗೇ ಮಾನವನ ಮನಸ್ಸು, ಅವನ ಜೀವನ ಕ್ರಮ, ನೋವು-ನೆಲವು ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತವೆ. ಅಧುನಿಕ ಗದ್ಯ ಸಂದರ್ಭದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳ ತಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವದೊಳಗೆ ವಸ್ತು ಬೇರೆ, ಭಾಷೆ ಬೇರೆ, ಸ್ವರೂಪ ಬೇರೆ, ಹಾತ್ತಿ ಬೇರೆ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು, ಭಾಷೆ, ತಂತ್ರ ಇವುಗಳೊಡನೆ ಸಾತತ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿವೆ. ಆ ವಸ್ತುವಿನ ಸ್ವರೂಪ ಹಾಗೂ ಅದರ ಬಲಷ್ಟುತ್ತಿರುವ ಅನುಗುಣವಾಗಿಯೇ ಅದರ ಭಾಷೆ, ಶೈಲಿ, ತಂತ್ರ, ಪ್ರತಿಮೆ, ರೂಪಕ ಎಲ್ಲವೂ

ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತ ಬಂದಿವೆ. ಒಂದು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯ ಅಧ್ಯಯನವೇಂದರೆ ಸಮಾಜವೋಂದರ ಒಟ್ಟು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಹುಮುಖ ಅಧ್ಯಯನವೇಂದು, ಲೇಖಕ ಕಟ್ಟಿದ ಅಲಂಕ ಬದುಕಿನ ಪರಿಪೀಠ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನವೇಂದು ತಿಳಿಯುವ, ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಂದು ನಾವಿದ್ದೀವೆ.

ಅಧುನಿಕ ಗದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರದ ಕೆಲವು ಮಾದರಿಗಳಾಗಿ ಸಣ್ಣಕತೆ, ಲಾತ ಪ್ರಬಂಧ, ವ್ಯಕ್ತಿ ಜಿತ್ತ, ಜೀವನ ಜರಿತೆ, ಪ್ರವಾಸ ಕಥನ, ವಿಚಾರ ಸಾಹಿತ್ಯದ ತುಳುಕುಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಪರಿಚಯನುವ ಆಶಯವುಳ್ಳ ಮಾದರಿಗಳಿಲ್ಲವೆ. ಈನ್ನಡ ಗದ್ಯದ ಆರಂಭಿಕ ನಡೆಯ ಪ್ರತಿಉಕೆಯೆಂಬಂತೆ ಹಂಜಕೆಂತ್ರದ ಕೆತೆಯೂ ಇದೆ. ಈ ಮುಖೇನ ಅಲಂಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಧಾರೆಗೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಸಮಕಾಲೆನ ಗದ್ಯ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರುವ ವಿಜನ್ನ ಸಂವೇದನೆಗಳನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಾಲ್ಕುರ್ವ ಧೂತರ್ವ ಒವೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಂ ವಂಚಿಸಿದ ಕಥೆ

- ದುರ್ಗಾಸಿಂಹ

ಶಕ್ತಿವಂತರೂ, ಉಪಾಯಗಾರರೂ ಆದ ದುರ್ಜನರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಯಾರನ್ನೇ ಆದೂ ವಂಚಿಸಬಲ್ಲರು. ಇಂಥವರ ಪ್ರಚೋದನೆಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾದ ವೃತ್ತಿಯು, ತನ್ನಲ್ಲೇ ಅಂತರ್ಗತವಾಗಿರುವ ಸತ್ಯವನ್ನು ಮರೆತರೆ ಅದು ಅತ್ಯಭಾಪಕತನವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಈ ಕಥೆಯು ಮನೋರಂಜಕ ಮತ್ತು ಮನೋವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿದೆ.

ಹಣ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರದ ಮೇಲಾಟಿದಲ್ಲಿ ದುರ್ಜನರೇ ಸಫಲರಾದರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯರ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿಗಳೇನಾಗಬಹುದು ಎಂಬ ಆತಂಕದ ಸನ್ನಿಹಿತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ಶೈಲಿತ್ವಿಯನಷ್ಟು ಹಾವೆಂ ಯಿಜ್ಞಾನಿಮಿತ್ತಂ ಒಂದಾಡಂ ಬೀಜೂರಿಂ ಮಾಡುಗೊಂಡು ಹೆಗಲೊಂಜಿಕ್ ಮೋಳಿಸಿ ನಾಲ್ಕುರ್ವ ಧೂತರ್ವ ಕಂಡು-ನಾವಿಂ ಬೀಜ್ಞನಾಳಿಕೆಗೊಂಡಿಯಾಡಂ ನಾಯಂ ಮಾಡಿ ತಿಂಬಂ ಬಸ್ವಿಮೆಂದು, ಮುಂದೆ ಪರಿದೋಳಿಸಿದರೆ ಮಾಬಿಂಜ್ಞಿಯೋಂ ಬರೆಂತಾಗಿ ಬರುತ್ತುಂ, ಮುನ್ನಮೋವೆಂ ಬಂದೆಲೆ ಹಾವೆ! ನಿಂನೆಮೊಳ್ಳೆ ದುವಾಸನನ ಸಮಾನನಷ್ಟು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ, ನಿಂನೀ ಶ್ವಾನನೇನಿಮಿತ್ತಂ ಹೊತ್ತು ಮೋಳದಪೆಯೆಂದು ನುಡಿದು ಮೋಳದಂ; ಆ ಭಣ್ಣನಿಂ ದುಷ್ಟಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ನಾಯಂ ಮುಟ್ಟಿಲಾಗಿದೆಂಬರದು ಕೆಣ್ಣ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಮೋಳದಪೆ, ನಿಂವೆತ್ತಾನುಂ ಮರುಖ್ಯಾಂಡಿರೋ ಮರುಂಜಿ ಅಟ್ಟಿದನುಂಡಿರೋ ಹೇಣೆ ಪುಲ್ಲಿದಾಗಿಂ ನಿಂನೆತ್ತುಲ್ಲಿ ಜಂಡಾಲಕೆಮಂಡೋಂ ತೂಡದು ಇಂತು ಭ್ರಾಂತಿಕಾರನಾದೆ, ನಿನ್ನಂ ಮುಟ್ಟಿಲಾಗಿದೆಂದವಂ ಕೆಣೆದು ಮೋಳಮುದುಂ; ಭಣ್ಣಂಗೆ ಭ್ರಾಂತಿ ಮುಟ್ಟಿ ನಿಂದು ಹೆಗಲೊಂಜಿದರೆ ಭಾಗಲಮುಂ ಭೂಭಾಗಿದೊಂಜಿಹಿ,

ಶ್ರೂತಿರಃಪುಭಾಸ್ಯ
ಧ್ಯಾಯವಮಂ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ನಾಯಲ್ಲಿದು ಭೂ
ಭುವನ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಿಂದಂ
ದವಧಾರಿಸಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋದಂ ಹಾವೆಂ

ಅಂತು ನಡೆದ ಹಾವೆಂಗೆ ಮತ್ತೊಂದನಿದಿರು ಬಂದೆಲೆ ಹಾವೆ! ನಿಮಗೆ ಕುಶಾಕ್ಷಮಾಲಾಯಜ್ಞೋಪವಿಂತೊಂತೆರಿಯಾದಿ ಜಿಹ್ವಂಗಿಂತೆಲ್ಲ ನಾಯಂ ಹೊತ್ತು

ಹೋಮದೆತ್ತಲೆತ್ತಾನುಂ ನಿಮಗೆ ಮೃಗಯಾವ್ಯಾಸನ ವ್ಯಾಪಾರಮಾದುದಕ್ಕುಮಲ್ಲದಾ
ಗಳಿದು ನಿಮ್ಮ ದುಷ್ಟಮಂದ ಫಲಮೆಂದು ಸುಧಿದು ಹೋಮದುಮಾ ಪಾರ್ವತಂ ಜೋಳಬ್ರಹ್ಮಂ
ಬಬ್ಬು,

ಚಿತ್ತಭ್ರಂತಿಶ್ರಾಂತಂ
ಹೋತ್ತದುಮಂ ತಡವಿ ನೋಡುತ್ತಂ ಭಾಗಲಮಂ
ಮತ್ತಾ ಪಾರ್ವತಂ ವಿಸ್ಮಿತ
ಚಿತ್ತಂ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಮುಂತೆ ಬರೆ ಮತ್ತೊರ್ವಾಂ

ಅಂತು ಬಂದೆಲೇ ದ್ವಿಜಾ! ನಿಂನಿನಿತು ಕಾಲಂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನುಂ ಸದಾಜಾರನುಮಾಗಿ
ದೀರ್ಘಾ ಶ್ರಾನನಂ ಹೋತ್ತು ಹಿಂಜಾತಿಸಮಾನನಾದೆ. ಇದಂ ಮಹಾಜನಂಗಳ್ ಕಂಡರಪ್ಪುದೆ ಸಭಾಜನಕ್ಕಂ ಸಹಪಣ್ಣಗಂ ಹೋಣಗೆಂದು ಸಮಯಬಾಹ್ಯನಂ
ಮಾಜ್ಞಾರದಣ್ಣಂದಿಂದನಾಯಿಸಿದಾದಿ ಪ್ರಾಯಶ್ಮಿತ್ತಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಮೆಂದು ಪೀಠ್ಯಾ
ಹೋಮದುಮಾ ಪಾರ್ವತಿನಿದಂ ಕಂಡವರೆಲ್ಲಂ ನಾಯಂ ಹೋತ್ತುಕೊಂಡು
ಹೋದಪನೆನುತ್ತುಮಿದರಾನೆತ್ತಾನುಂ ಮರುಕೊಂಡೆನಕ್ಕುಮದಲ್ಲದಾಗಿಂದು
ಕಾವುರೂಹಿಯಕ್ಕುಮಿದನೆಂತಣ್ಣಂಯಲಕ್ಕುಮೆಂದು ಭಯಂಗೊಂಡಾಡಂ
ಶ್ರಾನನೆಂದಿಂದಾದಿ ಮಾತಂಗೊಂಡೊಂಡಿದಂ. ಇತ್ತಲಾ ಧೂತರೆಲ್ಲರ್ ಬಂದು
ತಮ್ಮ ಪಂಚನೋಽಪಾಯಕ್ಕೆ ತಾವೆ ಮೆಜ್ಜಿ ನಕ್ಕು ಅಡಂ ತಿಂದರ್.

❖ ❖ ❖ ❖

ತವಿ-ಕೃತಿ ಪರಿಚಯ : ದುರ್ಗಾಸಿಂಹ (ಕ್ರಿ.ಶ. ಸುಮಾರು ೧೦೭೫) ಕನಾಂಟಕ ಪಂಚತಂತ್ರಂ ಕೃತಿಯ ಕತ್ಯು. ಇವರು ಜಾಲುಕೈರಲ್ಲ ‘ಸತ್ಯಾತ್ಮಯಿ ಹುಲತೀಲಕ’ ಎಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೯೫ ರಿಂದ ಕ್ರಿ.ಶ. ೧೦೪೭ರವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯವಾಳದ ‘ಜಗದೀಕ ಮಲ್ಲ’ ಅಥವಾ ‘ಜಯಸಿಂಹಸ್ನಾಲ್ಲ ಸಂಧಿವಿಗ್ರಹಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಈಸುವೋಕಲನ ಸ್ವಯಂದಿ ಅಗ್ರಹಾರವು ಇವರ ಉರು. (ಕಳಿಗಿನ ಗಡಗ ಜಿಲ್ಲೆ ರೋಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಸೂಡಿ). ಕ್ರಿಸ್ತಶಕದ ಆದಿಯಲ್ಲ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲ ರಜಿತವಾಗಿದ್ದ ವಸುಭಾಗಭಟ್ಟರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಚತಂತ್ರವನ್ನು (ಜಗತ್ತಿನ ನಾನಾ ಭಾಷೆಗಳಗೆ ಪಂಚತಂತ್ರದ ಕಥೆಗಳು ಅನುವಾದಗೊಂಡಿವೆ) ಆಧರಿಸಿ ದುರ್ಗಾಸಿಂಹ ‘ಕನಾಂಟಕ ಪಂಚತಂತ್ರಂ’ಕೃತಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ದುರ್ಗಸಿಂಹ ಅವರದು ಗದ್ಯಭೋಯಣ್ವಾದ ಜಂಪೊಶ್ವಲ್. ಇದು ಕನ್ನಡ ಗದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿಗೊಂದು ಮಾನ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಪ್ರಾಣಿಪ್ರಪಂಚ-ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಪರಿಶಾಮಾರಿಯಾಗಿ ಕೂಡಿಸುವ ‘ಕನಾಡಕ’ ಹಂಜತಂತ್ರಂ’ ಕೃತಿಗೆ ಕನ್ನಡ ವಾಜ್ಯಯಿದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಸಾಫಿನಿಯಿದೆ.

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕರೆಯನ್ನು ‘ಕನಾಡಕ’ ಹಂಜತಂತ್ರದ ಭೇದ ಪ್ರಕರಣದಿಂದ ಆಯ್ದುಕೊಂಡಿದೆ. ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೋರವನು ಯಜ್ಞಕ್ಷಾಗಿ ಕೊಂಡೊಯುಗ್ತಿದ್ದ ಆಡನ್ನು ನಾಲ್ಕಾರು ಧೂತರು ವಂಜಿಸಿ ತಿಂದ ವೃತ್ತಾಂತವು ಇದರಲ್ಲಿದೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ಶೈರೂತಿಯಿ-ಪೇದಾದ್ಯಯಿನ ಮಾಡಿದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ವೈದಿಕ ; ಹೆಗಲ್-ಹೆಗಲ್ ; ಪಾರ್ವ-ಹಾರುವ, ಬ್ರಹ್ಮಾನಿ ; ಮಾಣಿಗೊಂಡು-ಬೆಲೆಗೆ ಖರಿದಿಸು ; ಬೆಳ್ಳ-ಬೆಪ್ಪ, ಮುಗ್ಗ ; ಆಳವಾಡು-ಮೋನಮಾಡು ; ಮಾರ್ + ಬಟ್ಟಿ-ಬೇರೆ ದಾರಿ ; ನಿಂವ್ + ಎತ್ತಾನುಂ-ನಿಂವೆತ್ತಾನುಂ-ನಿಂವು ಎಲ್ಲಯಾದರೂ ; ಮರುಳ್ + ಗೊಳ್ - ಮರುಳೆಗ್ಗಳ್-ಹುಜ್ಜನಾಗು ; ಅಟ್ಟಿದು-ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿದ್ದು ; ತೊಡರ್-ತೊಡಗು ; ಕೆಡು ಮೋಲಮೆದು-ಸಾಗಿ ಹೋಗನುವುದು ; ಭಾಗಲ-ಆಡು; ಶ್ರವಣ-ಕಿವಿ ; ಶಿರ-ತಲೆ ; ಮಜ್ಜ-ಭಾಲ ; (ಆದ್ಯಾವಯವ-ಆದ್ಯ + ಅವಯವ), ಆದ್ಯ-ಮೊದಲಾದ ; ಅವಯವ-ಅಂಗ ; ಭೂ-ಭೂವನ ; ಅಜ-ಆಡು ; ಕುಶ-ದಭೀರ್ ; ಅಕ್ಕಮಾಲಾ-ಜಪಮಣಿ ಸರ ; ಯಜ್ಞೋಽಪವಿಂತ-ಜನಿವಾರ ; ಉತ್ತರಿಂಯ-ಮೇಲು ಹೊಡಿಕೆ ; ಮೃಗಯಾ ವ್ಯಾಸನ-ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಬೀಳಿಯಾಡುವ ಜಟ ; ಜೊಲದ್ಯ-ಆಳ್ಳಯ್ ; ಹೊರಗು-ಹೊರಗು ; ಶ್ರಾಂತ-ಆಯಾಸ, ದಣವು; ಭ್ರಾಂತಿ-ಭ್ರಮೆ ; ಸಮಯ-ಧರ್ಮ ; ಸಮಯ ಬಾಹ್ಯನಂ-ಧರ್ಮಬಾಹಿರನನ್ನಾಗಿ; ತಳಾಡು-ಜನಾಡು, ತ್ಯಜಿಸು ; ಮರುಳ್ + ಕೊಂಡೆನು (ಮರುಳೆಗಂಡೆನು)-ಹುಜ್ಜಾದೆನು ; ಕಾಮರೂಹಿ-ಬಯಸಿದ ರೂಪ ಪಡೆವೆ ; ಮಾಳಂಗೊಂಡು-ಬಯಲನ್ನು (ಮೃದಾನವನ್ನು) ಹಿಡಿದು.

ಪಿಂಚಣಿ :

ಹಂಜತಂತ್ರ : ‘ತಂತ್ರ’ ಎಂದರೆ ಹರಿಜ್ಞೀದ ಎಂದರ್ಥ. ಉಹಾಯ ಎಂಬರ್ಥವೂ ಸಂಗತವಾಗಿದ್ದು, ತಥೆ ಎಂಬರ್ಥವೂ ಇರಬಹುದೆಂದು ಉಹಾನೆಲಾಗಿದೆ. ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬಯಸು ಪ್ರಕರಣಗಳವೆ. ಭೇದ ಪ್ರಕರಣ, ಪರಿಂಕ್ಷಾ ವ್ಯಾಖಣನ, ವಿಶ್ವಾಸ ಪ್ರಕರಣ, ವಂಜನಾ ಪ್ರಕರಣ ಮತ್ತು ಮಿತ್ರ ಕಾಯ್ದ ಪ್ರಕರಣ.

- ೮) ‘ಭೇದ’ : ಕರ್ತವೀಕಾರಾಯಿದಿಂದ ಸ್ವೇಹಿತರಲ್ಲ ಒಡಕನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದು.
- ೯) ‘ಪರಿಣಾಮ’ : ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸುವೇ ಕವಾಗಿಯಲ್ಲದ ಮಾಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಸುವುದು.
- ೧೦) ‘ವಿಶ್ವಾಸ’ : ನಂಬದವರನ್ನು ನಂಬುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಒಳಹೋಗಿಸುವುದು.
- ೧೧) ‘ವಂಚನೆ’ : ಅನ್ಯರ ಬಗೆಯನ್ನರಿತು ಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ವಂಚಿಸುವುದು.
- ೧೨) ‘ಮಿತ್ರತಾಯ್’ : ಪರರನ್ನು ಸ್ವೇಹಿತಿಂದ ತನ್ನವರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಸಂದರ್ಭ ಸೂಚಿ, ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ೧) ‘ನಾಯಂ ಮಾಡಿ ತಿಂಬಂ ಬನ್ನಿಂ.’
- ೨) ‘ನಿಂನಮ್ಮೊಡೆ ದೂರಾದಸನ ಸಮಾನನಪ್ರಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಂ.’
- ೩) ‘ದುಷ್ಪಂಗೆ ಮುಣುಮಾತುಗೋಟ್ಟಿಡೆನಪ್ಪುದು?’
- ೪) ‘ಮರುಳ್ಳಿ ಅಟ್ಟಿದನುಂಡಿರೋ ಹೇಳಮೋ.’
- ೫) ‘ನಾಯಿಲ್ಲದು ಭೂಭುವನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮಜಂ.’
- ೬) ‘ಶ್ವಾನನಂ ಹೊತ್ತು ಹಿಂಜಾತಿಸಮಾನನಾದೆ.’
- ೭) ‘ಪ್ರಾಯಿಶ್ವಿತ್ತಮಂ ಕೈಕೊಳ್ಳಮೋ.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಶ್ರೋತಿಯನೆಂದರೆ ಯಾರು?
- ೨) ಹಾವನು ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಡನ್ನು ಖರಿದಿಸಿದ್ದನು?
- ೩) ಹಾವನು ಆಡನ್ನು ಹೇಳಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿತ್ತದ್ದನು?
- ೪) ‘ಅನೆತ್ತಾನುಂ ಮರುಳ್ಳಿಂಡೆನಕ್ಕುಂ’ ಎಂದುಕೊಂಡವರು ಯಾರು?
- ೫) ಭಯಗೊಂಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಕಡೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದನು?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಹಾವನನ್ನು ನೋಡಿ ಧೂತರು ಏನೆಂದುಕೊಂಡರು?
- ೨) ಮೊದಲ ಧೂತನೆ ಮಾತಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದ?

ಇ) ಭ್ರಮೆ ಮೂಡಿದೊಡನೆ ಬ್ರಹ್ಮಣನು ಏನು ಮಾಡಿದನು?

ಈ) ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯದ ಜಿಹ್ವೆಗಳಾವುವು?

ಬಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಧೂತರು ಪಂಚನೆಗೆ ಬಳಸಿದ ಉಪಾಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಾರಿ.
- ಅ) ವಂಚಕರ ಸಂಜಿಗೆ ಹಂತ-ಹಂತವಾಗಿ ಮರುಂತಾಗುವ ಬ್ರಹ್ಮಣನ ಮನಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕರೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲ ಜಡಿಸಿ.

ಭಾಷಾಭಾಷಾ :

ಗ) ಜಡಗಣ್ಯದ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ :

ಪ್ರಥಮಾ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ	ಮೋ/ನೋ	ಪಾರ್ವತಿ/ಹಾರ್ಷಿಕಾ
ದ್ವಿತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ	ಅಂ	ಪಾರ್ವತಿ
ತೃತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ	ಇಂ	ಪಾರ್ವತಿ
ಜತುಧಿರ್ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ	ರೆ	ಪಾರ್ವತಿ
ಪಂಚಮಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ	ಅತ್ಯಂತಿಂ	ಪಾರ್ವತಿ
ಷಟ್ತಿಂ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ	ಅ	ಪಾರ್ವತಿ
ಸದ್ವರ್ತಮಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯ	ಹಿಂ	ಪಾರ್ವತಿ

ಅ) ಇವುಗಳನ್ನು ಜಡಿಸಿ ಬರೆಯಲಿ :

ಬೀಳಿಯಾರು, ಮಾಬಂಟೆ, ಹೆಗೆಲೊಂಡರ್, ಅಟ್ಟುದನುಣ್ಣಾ.

ಇ) ಇವುಗಳಿಗೆ ನಾನಾಧ್ರ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :

ಅಜ, ಮೊತ್ತ, ಆಡು, ಕುಶ, ಬಟ್ಟ, ಸಮಯ.

ಈ) ಇವುಗಳಿಗೆ ನಮಾನಾಧ್ರ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ :

ಜೋಂಡ್ಯು, ಭುವನ, ಭಯ, ಪಾರ್ವತಿ.

ಒ) ಹಳಗನ್ನಡದ 'ಹ' ಕಾರವು ಹೊನಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ 'ಹ' ಕಾರವಾಗುವ ಧ್ವನಿ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ :

ಹೋತ್ತು>ಹೋತ್ತು, ಹಾರುವ>ಹಾರುವ, ಬೇಣಿಮೋ>ಹೇಣರಿ,
ಹೆಗಲ್ಲೋ>ಹೆಗಲು, ಹೋಮುದು>ಹೋಹುದು, ಪರಿದು>ಹರಿದು.

೩) ತೆಕ್ಕಿನ ಇರ್ದು ಭಾಗವನ್ನು ಹೊನಗನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಿ :

“ಅಂತು ನಡೆದ ಪಾವಣಗೆ ಮುತ್ತೊವನಿದಿರು ಬಂದೆಲೆ ಹಾವಡ! ನಿಮಗೆ ಕುಶಾಕ್ಕಾಮೂಲಾಯಿಜ್ಞೋಪವೀಕೋತ್ತರಿಂದಿಯಾದಿ ಜಿಹ್ವಂಗಳಿತ್ತಲೇ ನಾಯಂ ಹೋತ್ತು ಹೋಮುದೆತ್ತಲೆತ್ತಾನುಂ ನಿಮಗೆ ಮೃಗಯಾವ್ಯಾಸನ ವ್ಯಾಪಾರಮಾದುದಕ್ಕುಮಲ್ಲದಾ ಗಳದು ನಿಮ್ಮ ದುಷ್ಪಿರುದ ಫಲಮೆಂದು ನುಡಿದು ಹೋಮುದುಂ.”

ಜಟಿವರಣತೆ :

ಯಾವುದಾದರೂ ಎರಡು ಪ್ರಾಣಿ / ಹೆಚ್ಚಿಗಳ ಸಂಖಾರವನ್ನು ಕೆಳ್ಳಿಸಿಕೊಂಡು ಕೆಂಫೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲಿ.

ಅರ್ಥ ಗ್ರಂಥ :

ದುರ್ಗಸಿಂಹ ವಿರಜಿತ ಕನಾಂಡಕ ಪಂಜತಂತ್ರಂ - ಸಂಪಾದಕರು - ಡಾ. ಸಿ.ಹಿ. ಕೃಷ್ಣಕುಮಾರ್ ಪ್ರಕಾಶಕರು-ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಿದೇಳಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು. ಮುದ್ರಣ ವರ್ಷ : ೧೯೬೪

ಹೆಚ್ಚಿನ ಟಿಪ್ಪಣಿ :

- ೧) ಕನ್ನಡ ಪಂಜತಂತ್ರದ ಇತರ ಕೆಂಫೆಗಳನ್ನು ಓದಿರಿ.
- ೨) ದೇವುಡು ನರಸಿಂಹಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ ಕನ್ನಡ ಹಿತೋಪದೇಶ ಶೃಂತಿಯನ್ನು ಓದಿರಿ.

ರೋಮ್ ನಗರದಲ್ಲಿ

- ಕೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ

ಜ್ಞಾನದಾಹ ಮನುಷ್ಯನ ಸಹಜ ಗುಣ. ಜ್ಞಾನಾರ್ಥನೆಗೆ ಅನೇಕ ಮಾರ್ಗಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳನ್ನು ಸುತ್ತುತ್ತೇ. ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ, ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅರಿಯುವ, ಕಂಡದ್ದನ್ನು ವಿಶೇಷಣತ್ವಕವಾಗಿ ಬರಹ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದಾಖಲಿಸುವ ಪರಿಪಾಠವೂ ಒಂದು. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಪ್ರಾಂತ ಸಾಹಿತ್ಯ' ಪರಂಪರೆ ವಿಮಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರಕ್ಕೆ ಭಾಲನೆ ನೀಡಿದ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರಾಂಶ-ಪತ್ರಿಕೆಗಳೂ ಒಂದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಲೇಖನ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪರಂಪರೆಯ್ಯಾದ್ಯಾ ನಗರದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಾಗರೀಕತೆ, ಶಿಲ್ಪಕಲೆ, ಚಿತ್ರಕಲೆಗಳ, ಮೌಖಿಕ, ವಿಲಾಸ, ಲಾಲಿತ್ಯ, ವರ್ಣಾರ್ಥಯ ಉತ್ತಾರಗಳ ರಫಾತ್ಮಕ ವರ್ಣನೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅಮೂರ್ಖ ರೋಮ್ ನಗರದ ಬಹುಮುಖೀ ವಿನ್ಯಾಸದ ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಈ ನಗರವನ್ನು ಸ್ಕೃತಿಸಿದಾಗ ನಮಗೆ ಏರಡು ಹಳೆಯ ಗಾದೆಗಳು ನೆನ್ಹಾಗುತ್ತವೆ. 'ರೋಮ್ ಅನ್ನು ಒಂದು ದಿನದಲ್ಲಿ ಕೆಣಿದ್ದಲ್ಲ' ಎಂಬ ನಾಣ್ಯಾದಿಯೋಂದು; 'ಎಲ್ಲಾ ಹಾದಿಗಳು ಸೇರುವುದು ರೋಮ್ ಅನ್ನು' ಎನ್ನುವ ನಾಣ್ಯಾದಿ ಇನ್ನೊಂದು. ಯುರೋಪಿನ ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ರೋಮ್ ನಗರವು ದೊರಕಿಸಿಕೊಂಡ ಪ್ರಾಥಾನ್ಯ ಇನ್ನಾವ ಹಾಶ್ವಾತ್ಯ ನಗರಕ್ಕೂ ಬರಲಾರದು. ಅದರ ಇತಿಹಾಸ ಕ್ರಿಸ್ತುಶಕ್ತಿಯಂತೆ ಮೂರ್ವದ ಕೆಲವು ಶಿತಮಾನಗಳ ತನಕ ಒಂದು ಕಡೆ ಭಾಜಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ, ಈ ಕಾಲಪಟಲದ ಇನ್ನೊಂದು ಸೇರಿಗು ಇಂದಿನ ತನಕವೂ ನೀಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಅಗಸ್ಟಸ್ ನ್ಯಾಸ್ತಿನ್, ಜೂಲಿಯನ್ ಸೀಸರ್, ಎಡ್ರಿಯಾನ್ ಮೊದಲಾದವರಿಂದ ತೊಡಗಿದ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನ ಮುಸೋಲೊನಿಯ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ತನಕ ಹಜ್ಜಿದಂಥ ಒಂದು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಮೂನವ ಕುಲದ ಇತಿಹಾಸ ಇದು ಎನ್ನುವವು ಪ್ರಬಲವಾದದ್ದು.

ಇವತ್ತಿನ ರೋಮ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಅದರ ಮೂರ್ವ ಯುಗದ ಮತ್ತು ಮದ್ಯ ಯುಗಗಳ ಇತಿಹಾಸ ಸ್ಥಾರಕಗಳು ತುಂಜಿಕೊಂಡಿವೆಯಲ್ಲದೆ, ಅದು ಬಹುಮಣಿಗೆ ಪ್ರಾಜಿನ ನಗರವಾಗಿಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಅಗಲವಾದ ಜೀವಿತಗಳು, ಸುಂದರವಾದ ಹಿಯಾಜಿಗಳು, ಕಾರಂಜಿಗಳು, ಸ್ಥಾರಕಗಳು, ಅರಮನೆಗಳು ಅನೇಕವಿವೆ. ನಾಣ್ಯಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಅದು ಒಂದು ದಿನದ ರಜನೆಯಲ್ಲ; ಯುಗಮಾನಗಳ ರಚನೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಆ ಇನ್ನೊಂದು ನಾಣ್ಯಾದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಂತೆ ಯುರೋಪಿಯನ್

ನಾಗರೀಕತೆಯಲ್ಲ ರೋಮನ್ಸುರು ವಹಿಸಿದ ಪ್ರಥಾನ ಹಾತ್ತದಿಂದಾಗಿ, ಈಜಿಪ್ಪಿನಿಂದ ಮೂವೆಕ್ಕಿಂತ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಲ್ಲ ರೋಮ್ ಸ್ಥಾತ್ಯಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ನಗರವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಹೆಚ್ಚಿನದು ; ಅಧಿಕಾರ, ದರ್ಪಣಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನವು. ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಅದು ರಾಜಧಾನಿಯಾದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಹಾದಿಗಳೂ ಅಂದಿನ ರೋಮ್‌ನ ಕಡೆ ಮುಬ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದುದರಲ್ಲ ಅಳ್ಳಿಯುವಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಪ್ರಪಂಚದ ಶ್ರೇಸ್ತರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ರೋಮನ್ ಕೆಫೋಂಲಕ್ ಅದವರಿಗೆ, ಜರುಸಲೇಮ್ ದೊಡ್ಡ ಯಾತ್ರಾ ಸ್ಥಳವಾಗಿದ್ದರೂ ಈಡ, ಶ್ರೀನಿವಾಸರಾಮಾಲಿಗಿರುವ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ, ಶ್ರೀ ಜಗದ್ಗುರುವಿನ ಉರಿಗಿ ಸಂದಿದೆ. ಹಳೆಗಾಲದಿಂದ ಇಂದಿನ ತನಕ ಅನೇಕ ಶೈಲ್ಯಗಳು, ಜತ್ತಕಾರರು, ವಾಸ್ತುಕಲಾ ಕೊಲವಿದರು ಈ ನಗರದ ಶೀಳವಣಿಗೆಗೂ, ವಿನ್ಯಾಸರ್ಕೂ ನೇರವಾದವರು. ಅಧುನಿಕ ರೋಮಿನ ಯಾವ ಮೂಲಿಗೆ ನಾವು ಹೋಗೆ-ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಪ್ರಾಜೀನ ದೇವಾಲಯಗಳೂ, ಮಹಾದ್ವಾರಗಳೂ, ಸಭಾಂಗೇಣ (Forum)ಗಳೂ ಹರಡಿ ಇದ್ದಿವೆ. ಇವು ಹಂದೊಂದು ಸಾವಿರ, ಎರಡು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳ ಮೂವ ಕ್ರಾನಕವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಾಜೀನ ರೋಮಿನ ಒಂದು ಬಹುದೊಡ್ಡ ಸ್ವಾರ್ಥಕ ಕೊಲೊಸಿಯಮ್ ಎಂಬುದು. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀಸ್ತಮೂವೆದಲ್ಲ ಕಟ್ಟುಪುದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿ, ಶ್ರೀಸ್ತಶಕದ ಒಂಭತ್ತನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿದರು. ಕೊಲೊಸಿಯಮ್ ಒಂದು ವಿಜ್ಞಾನವಾದ ವಿನೋದ ಶಾಲೆ. ಈ ಕಟ್ಟಡ ವರ್ತುಲಾಕಾರವಾಗಿದ್ದು, ಅದರ ಪರಿಧಿಯೇ ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಎಂಟು ನೂರು ಅಡಿ ಉದ್ದ್ವಾಗಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಉಪ್ಪರಿಗೆಯುಕ್ಕ ಈ ವರ್ತುಲವಾದ ಮುಂದಿರ ಸುಮಾರು ೫೦,೦೦೦ ಜನ ಕುಳಿರಬಹುದಾದ ಒಂದು ವಿನೋದ ಶಾಲೆ. ಅದರ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಹತ್ತೆಂಟು ದ್ವಾರಗಳಿವೆ. ಆಗಿನ ಜನತೆಯ ರಾಜಕೀಯ ಅಂತಸ್ಥಿಗೆ ಸಮನಾಗಿ, ನಾಲ್ಕು ಮಹಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕುಳಿತುಕೊಂಡು, ನಡುವಣ ಅಂಗಣದಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವಿನೋದಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಈ ವಿನೋದಗಳು ಬತಿಹಾಸಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿನೋದಗಳೇ ಹೊರತು, ಮಾನವತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಕವಜ್, ಬಳಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಯೋಳಿರು, ಯೋಳಿರೋಡನೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ; ನಿಶ್ಚಯದ ಕಳ್ಳು ಕಟ್ಟಿ ಸಾಯುಧರು ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುಲಾಮರನ್ನು ಸಿಂಹಗಳಿದುರಿಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂಥವೇ ವಿನೋದಗಳು! ತಮ್ಮ ಕಾಲದ ರೋಮನ್ಸುರು ಅಮಾನುಷರೆಯೇ ಜನರ ವಿನೋದಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಹಳೆಯ ಜರಿತೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವನು ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಿಂತನಾದರೆ, ಅವನ ಕಟ್ಟಿದುರಿಗೆ ಕಟ್ಟಬಹುದಾದ ಭಂಡಣ ಜಿತ್ತ, ಇನ್ನೊಂದು ನರಕದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಬಲ್ಲದು. ಅದರೆ ಈ ಕಟ್ಟಡದ ವಾಸ್ತು ರಚನೆ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಭವ್ಯತೆ ರೋಮನ್‌ರಿಗೆ ಅಗಾಢ ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ, ಸಾಕಂಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಬಲ್ಲದು.

ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಮೀಪವಾಗಿ ಕಾನ್ಹಾಸ್ಟೆಂಟ್‌ನ್ ದೊರೆಯ ಸ್ವಾರ್ಥವಾದ ಒಂದು ಮಹಾಧ್ವರವಿದೆ. ಆತ ಕ್ರಿಸ್ತಧರ್ಮವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಹಳೆಗಾಲದ ರೋಮನ್‌ರನ್ನು ಗಡ್ಡನು; ಮುಂದೆ ಕ್ರಿಸ್ತಧರ್ಮ ಪ್ರಜಾರಕ್ಕೆ ತಜಾಯ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟ ಮಹಾ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ. ಈ ಪ್ರದೇಶದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೆಲ್ಲ ಪ್ರಾಚಿನ ರೋಮಿನ ಹಲವಾರು ಅವಶೇಷಗಳಿವೆ. ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಎಡ್ರಿಯನ್ ಕ್ರಿಸ್ತಿಯುಗಕ್ಕೆ ಮೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ವಿಳಿನ್ ದೇವತೆಯ ಒಂದು ದೇವಾಲಯವಿದೆ. ಹಳೆಗಾಲದ ಹಲವು ರೋಮನ್ ಸಭಾಂಗಣಗಳು ಇಲ್ಲವೇ. ಇಲ್ಲ ನಿಂತಿರುವ ಹಾಲುಗೆಲ್ಲನ ಶಿಲಾಸ್ತಂಭಗಳು, ಅನೇಕ ಭಾಗ್ಯ ಶಿಲಾಗಳು ನಮಗೆ ಪ್ರಾಚಿನ ವೈಭವವನ್ನು ನೇನಪು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲ ಈನಿ, ಗುರು ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಂದರ್ಭ ದೇವಾಲಯಗಳ ಭಾಗ್ಯವಶೇಷಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಅಗಸ್ಟಸ್‌ನ್ ದೊರೆ (ಕ್ರಿಸ್ತಮೂರ್ವ ಎರಡನೆಯ ಶತಮಾನ)ಯ ಸಭಾಂಗಣದ ಭಾಗ್ಯವಶೇಷಗಳಿವೆ. ಈಗ ಅಲ್ಲ ಅಷದುಷದು ನಿಂತಿರುವ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಚಿನ ಹಾಲುಗೆಲ್ಲನ ಸ್ತಂಭಗಳು, ಮೂರ್ವದ ಸಭಾಂಗಣದ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ನಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೊಡಲಾರವು.

ನಗರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಚಿನ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲ “ಪೇಂಟಿಯಾನ್” ಸುಫಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಸುಂದರ ದೇವಾಲಯ. ಇದಕ್ಕೆ ವರ್ತುಲಾಕಾರದ ಗೋಡೆಗಳಿಂದ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಧ್ಯ ಗೋಲಾಕೃತಿಯ ಮಾಡಿದೆ. ಮಾಡಿನ ರಂಗ್ರೆದೊಳಿದ ಬೆಳಕು ಒಳಕ್ಕೆ ಜೀಳಿತ್ತುದೆ. ಹೊರಗೆ ರ್ರೀಕ್ ಮುಖಮಂಟಪವಿದೆ. ಅದರ ಒಕ್ಕಿನ ಆಕೃತಿಯು ಮೊದಲನದೇ. ಇದು ಕ್ರಿಸ್ತಿಯುಗಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮೂರ್ವದ ಕಟ್ಟಡ. ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಳ ಪ್ರಾಚಿನ ರೋಮನ್ ದೇವತೆಗಳ ಮಂದಿರವಾಗಿತ್ತು. ಕ್ರಿಸ್ತಮೂರ್ವ ಏಕುನೂರ ಇಪ್ಪತ್ತೆಳೆನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಆ ಮಂದಿರ, ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಮನರುಜ್ಜೀವನಗೊಂಡಿತ್ತಲ್ಲದೇ, ಅನಂತರ ಬಂದ ಕ್ರಿಸ್ತ ಧರ್ಮಾಯಿರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ದೇವತೆಗಳೂ ಬದಲಾದರು. ಇವತ್ತು ಅದು “ಮೇರಿ”ಗೆ ಅಹಿತವಾಗಿದೆ. ಒಕ್ಕಿರುವ ವೃತ್ತಾಕೃತಿಯ ಸುಂದರವಾದ ಸಭಾಂಗಣವನ್ನು ಹಾಲುಗೆಲ್ಲನಿಂದ ಹಾಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಸುತ್ತಾಲರುವ ಸ್ತಂಭಗಳು, ಮಂಟಪಗಳು ಹಲವು ತೆರನ ಎಲಬಾಸ್ಟರ್ ಶಿಲೆಗಳಿಂದ ರಚನೆಗೊಂಡು ನಯನ ಮನೋಹರವಾಗಿವೆ.

ರೋಮ್ ನಗರದ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಮೂರ್ವ ಯುಗದ ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪವನ್ನು ನಾವು ಅನುಭೂತಿಸಿದ್ದಾರೆ ಕಾಣುತ್ತೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಆಧುನಿಕ ವಾಸ್ತುಶೈಲಿಯನ್ನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪ, ಇಲ್ಲನ ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣ. ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟ ಹಿರಿಯ ಮತ್ತು ಆಧುನಿಕವಾದ ರೈಲ್ಸೆ ನಿಲ್ದಾಣವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇದ್ದರೂ

ಇರಬಹುದು. ಅಲ್ಲ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುವ ಪ್ರಯಾಣಿಕನಿಗೆ ಈ ಕಟ್ಟಡವು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಒಂದು ಅನುಭವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕಟ್ಟಡದ ಮುಂಭಾಗವೇ ಅದರ ಜೆಲುವಿನ ಸರ್ವಸ್ಥ. ಸುಮಾರು ೩೦೦ ಅಡಿ ಅಗಲ, ೧೫೦೦ ಅಡಿ ಉದ್ದವಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಜಾವಡಿ ಎದುರಿಗಿದೆ. ಅದರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಜಾಜಿಕೊಂಡು ಅದರ ಅಧ್ಯಾದಷ್ಟು ಅಗಲಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಜಾವಡಿ ನೇರಿದೆ. ನಡುವೆ ಕಂಬಗಳೇ ಇಲ್ಲದೆ, ದೊಡ್ಡ ಸಮುದ್ರದ ಅಲೀಗಳಂತೆ ಕಾಣಿಸುವ ಮಾಡು ತರಂಗವಾಗಿ ಜಾಜಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮಾಡಿಗೆ ಗಾಜಿನ್ನು ಹೊದೆಯಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೇಳಿಸಿದಲೂ, ಎದುರಿಂದಲೂ, ಸುತ್ತಲಂದಲೂ ಬೆಳಕಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತೆರವಿದೆ. ಯಾವತ್ತೂ ಜಾವಡಿಯ ನೆಲವನ್ನು ಗಾಜಿನಷ್ಟು ನಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಶಿಲೀಗಳಿಂದ ಹಾಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಶಿಲೀಯದೇ ಮಂಜಗಳಿವೆ. ಈ ಮಂಜಗಳು ಸರ್ಜವಾದ ಹಾಸುಗಲ್ಲಗಳು; ನಯವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಜಾತಿಯ ಕೆಂಪು ಶಿಲೀಯಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾದುವು. ಕೆಲವು ಸರ್ಜವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವಂತಹ ಇಲ್ಲಿನ ನೇಲ, ಮಾಡು, ಅಲಂಕಾರಗಳು ಅಷ್ಟೊಂದು ಲಾತವಾಗಿವೆ; ಸಂತೋಷ ಉತ್ಸನ್ತುವೆ. ಯುದ್ಧಾನಂತರ ನಿರ್ವಾಣವಾದ ಈ ವುಂದಿರಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಗಳಾದರೂ ವೆಜ್ಜಿವಾಗಿರಬೇಕು. ಇಟೆಯಾಯ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಾಜಿಣವಾಗಿತ್ತೂ ಅಷ್ಟೇ ಆಧುನಿಕವಾಗಬಲ್ಲದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ನಿಲ್ದಾಣ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ರೋಮಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಲೇಬೇಕಾದಂತಹ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಹಲವಾರು ಜಟಿಲಗಳು ಮುಖ್ಯವೆನ್ನುಬಹುದು. ಸ್ಕ್ಯಂಟ್ ಹೀಟರ್ ಬೆಸಿಲಕಾ, ಸ್ಕ್ಯಂಟ್ ಹಾಲ್ಸ್ ಬೆಸಿಲಕಾ, ಗಿವ್ರೋಳನಿ ಬೆಸಿಲಕಾ, ಸ್ಕ್ಯಂಟ್ ಮಾಗಿಯೋರಿ ಬೆಸಿಲಕಾ ಮೊದಲಾದವುಗಳು.

ರೋಮ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋದವರು ಅದರ ಒಂದು ಅಂಶವಾದ, ಅದರೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯವಾದ ‘ವೆಟಕನ್’ ನಗರ ನೋಡದೆ ಬರುವಂತಿಲ್ಲ. ವೆಟಕನ್ ಮೂರ್ಯೀಯಮ್, ಸ್ಕ್ಯಂಟ್ ಹೀಟರನ ಬೆಸಿಲಕಾ, ಸಿಸ್ಟೆನ್ ಜೀವೆಲ್ ಇವೆಲ್ ಸುಮಾರು ಹದಿಮೂರು ಎಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ವೆಟಕನ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟಣೆಸಿ ನಿಂತ ವಾಸ್ತುಕಲಾ ಸ್ಕೂರಕಗಳು.

ಸ್ಕ್ಯಂಟ್ ಹೀಟನ್ ಬೆಸಿಲಕಾ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿಯೇ ಹಿಡಿದಾದ ಜೆಞ್ಜ್ ಎಂಬ ವಿಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ಅದರ ಎದುರಿಗೆ ಸುಮಾರು ೨೦೦ ಅಡಿ ನೀಳವೂ, ೮೦೦ ಅಡಿ ಅಗಲವೂ ಆದ ವರ್ತುಲವಿದೆ. ಅದರ ನಾಲ್ಕು ಸುತ್ತಲೂ ಸುಂದರ ನ್ಯಂಭರಾಜಿಗಳುಳ್ಳ ಜಾವಡಿಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನುಲಂಕರಿಸುವ ಅನೇಕ ಸುಂದರ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿವೆ.

ಈ ಅಂಗಣದ ನಡುವೆ ಹೇಳಬಯೋಮೋಳನ್‌ ನಗರದಿಂದ ತಂದ, ತೊಂಬತ್ತು ಅಡಿ ಉನ್ನತವಾದ ಒಂದು ಬಳಿನ್‌ ನಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಜಹ್ತಿನ ಈ ವಿಜಯಸ್ಥಂಭದ ಮೇಲೆ ಇಂದು ಕ್ರಿಸ್ತನ ವಿಜಯದ ಕುರುಹಾದ ಶಿಲುಬೆಯನ್ನು ಇರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾಸ್ತು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಸ್ಕ್ರಿಂಟ್ ಫೀಟನ್‌ ಬೆಸಿಲಕಾ. ಅರಂಭದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನಾಮುರುಚ್ ಕಾನ್‌ಸ್ಟೆಂಟ್‌ನ್‌ ಕಟ್ಟಿಸಿದನೆಂತೆ. ಅನಂತರ ಗಜನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಇದು ಮನರ್ಮಜ್ಞಾವನಗೊಂಡು ಇವತ್ತಿನ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಗ್ರಿಕ್ ದೇವಾಲಯದಂತೆ ಎದುರಿಗೆ ಏರಿ ಹೋಗುವ ಸೋಧಾನಗಳವೇ. ಉನ್ನತ ಸ್ಥಂಭಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿ ನಿಂತ ಭವ್ಯ ಮುಖಮಂಟಪವೂ, ಜಾವಡಿಯೂ ಇದೆ. ಅದರ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಅತ್ಯುನ್ನತವಾಗಿ ಮೇಲಕ್ಕೆರುವ ಗೋಲಾಕೃತಿಯ ಗೋಪುರವಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಸುಂದರವಾದ ಶಿಲುರವಿದೆ. ಎದುರಿನ ಜಾವಡಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋಡುವಾದರೆ, ಮೂರು ನಿಳವಾದ ಹಿರಿಯ ಸಭಾಂಗಣಗಳೂ, ಅವನ್ನು ವಿಂಗಡಿಸುವ ಸ್ಥಂಭರಾಜಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿತ್ತವೆ. ಕಟ್ಟಡದ ಒಳಗಿನ ರಚನೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲುಬೆಯ ಅಕೃತಿಯಲ್ಲದೆ. ಶಿಲುಬೆಯ ಮಧ್ಯಭಾಗದಿಂದ ನಡುವಣ ಗೋಪುರ ಮೇಲಕ್ಕೆರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲನ ಕಂಬಗಳು, ಗೋಡೆಗಳು, ಕರ್ಮಾನುಗಳು, ಮುಜ್ಜಿಗಳು ಅಂಗುಲ ಅಂಗುಲಕ್ಕೂ ಸಂಪತ್ತು ಶೋಭಿಗಳನ್ನು ಮೇರಿಯಸುವಂತವು. ಎಷ್ಟೊಂದು ಜಾತಿಯ ಎಲಬಾಷ್ಟೂ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲ ಬಳಸಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಫೆಲ್ಲ ಜಿತ್ತ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಬಣ್ಣಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಈ ಮಂದಿರವನ್ನು ಜೆಲುವುಗೊಳಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ದುಡಿಯದಂತಹ ಇಚ್ಛಿತಯನ್‌ ಕೆಲಾವಿದನೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಈ ಮಂದಿರದೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಬೇಂಪೆಲುಗಳವೇ. ಹತ್ತೆಂಟು ಅತಿ ಭವ್ಯವೂ ವಿಸ್ತಾರವೂ ಆದ ಮೋಸಾಯಿಕ್ ಜಿತ್ತಗಳವೇ. ಒಂದೊಂದು ಮೋಸಾಯಿಕ್ ಜಿತ್ತವೂ ಹತ್ತು-ಮೂವತ್ತು ಅಡಿ ಗಾತ್ರವಾಗಿದ್ದು, ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜಿತ್ತಗಾರರ ತೈಲಜಿತ್ತಗಳ ಅನುಕರಣೆಗಳಾಗಿವೆ. ತೀರಾ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನಿಂತರೂ ಇವು ಬಣ್ಣಿದೆ ಹಿಂಗಾಣಿಯ ಜೂರುಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿ ಮಾಡಿದುವೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಜೂರುಗಳ ಜೋಡಣೆಯು ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ತ : ಬಳಸಿದ ಬಣ್ಣಗಳು ಅಷ್ಟು ಉಜ್ಜಲ. ಜಿತ್ತಗಳ ಗಾತ್ರ, ಸೌಂದರ್ಯಗಳೆರಡೂ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಬೆರಗುಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ.

ಇಲ್ಲನ ಜೆಂಪೆಲ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಮೃಕೆಲ್ ಪಂಜಲೋ ನಿಮಿಂಸಿದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಅತಿ ಸುಂದರ ಶಿಲ್ಪವಿದೆ. ತಾಯಿ ಮೇರಿ ತನ್ನ ತೊಡೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಶಿಲುಬೆಯಂಡಿಜಸಿದ ಯೀಂಸುವನ್ನು ಹೂವಿನಿಂತೆ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಕೆಯ ಮೃತುಂಬ ಅರಿವೆ. ದೃಷ್ಟಿ, ತೊಡೆಯಲ್ಲ ಮಲಗಿದ ಮಗುವನ್ನು ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿದೆ. ಮನಸ್ಸು, ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂದರಿದ್ದ

ಬಿಪತ್ತನ್ನು ಜಿಂತಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅರೆ ಬತ್ತಲೆಯಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ಉಸಿರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಯೀಂಸು ಕ್ರಿಸ್ತನ ಮುಖದ ವರ್ಚನ್ಸ್ನು ಬಳ್ಳಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಮೂವತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನ ಯೋಷ್ಟನೆ; ಕರ್ಪಂಪರಿಯದ ಮುಖ; ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ ಪ್ರೇಮ-ಇವ್ರಾಚೆಲ್ಲಪೂರ್ ಸೇರಿದ್ದು, ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ತಜ್ಜೀಕೊಂಡ ಅವನ ಸ್ನೇಹವನ್ನು, ಶಾಂತ, ನಿಷ್ಠಾಂಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಸಮಿಂಪವಾಗಿ ಏಕಾಗ್ರವಾಗಿ ಈ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇವೆಯೋ, ಅಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಉಜ್ಜಲ ಭಾವಮಯ ಜೀವನ ನಮಗೆ ಹೋಕಿದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮೃಕೆಲ್ಲೋ ಏಂಜಲೀಂಟಿನ ದೃವತ್ವ ದರ್ಶನದ ಈ ಪ್ರತಿಕ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಾಣಿಯಲ್ಲದ್ದು. ಆತ ಮೋಣಸ್ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ್ದು ತನ್ನ ಅಪರ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲ ; ಇದನ್ನು ಕೆತ್ತಿದ್ದು ಬರಿಯ ಇಷ್ಟತ್ತನಾಲ್ಲಿ ವಷದ ತರುಣನಿದ್ದಾಗಿ. ಆ ಸಣ್ಣ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲ ಇಷ್ಟ ಸುಂದರವಾದ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಕೆತ್ತಲು ಮೃಕೆಲ್ಲೋ ಏಂಜಲೀಂಟ ದೃವದತ್ತ ಶತ್ತಿಯನ್ನೇ ಪಡೆದವನಾಗಿ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ತನ್ನ ಆಯುಷ್ಯದಲ್ಲ ಆತ ಇದೊಂದೇ ಪ್ರತಿಮೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅವನ ಬಾಕು ಸಾಧ್ಯಕೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು.

ನಾನು ರೋಮ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಕಳೆದೆ. ಇತರ ಪ್ರವಾಸಿಗಳೊಡನೆಯೂ ಅಲೆದಾಡಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನ ಶೃಂಗಾರಿ ಒಂದೊಂದು ದಿನ ಒಂದೊಂದೇ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಇದರ ನಡುವೆ ಒಂದು ದಿನ, ಹ್ರಾಜಿನ ಹೊಂಹೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನಾದರೂ, ನನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ಆವರಣವೆಲ್ಲಾ ರೋಮ್‌ಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಇದು ಆಧುನಿಕ ಇಟಿಲಿಯಲ್ಲ; ಇಂದಿಗೂ ಹ್ರಾಜಿನ ರೋಮ್ ಎನಿಸುತ್ತಿತ್ತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ.

ಅಂಬಿಕರ ಪರಿಜಯ : ‘ಕಡಲ ತೀರದ ಭಾಗವ’ ಎಂದೇ ಬಾಗ್ಯತರಾಗಿರುವ ಡಾ. ಕೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ (ಜನನ ೧೯೦೭, ಮರಣ ೧೯೬೨) ಉಡುಹಿ ಜಲ್ಲೀಯ ಹೋಟದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಕಾದಂಬರಿ, ಕತೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ನಾಟಕ, ನಿಖಂಟು ರಜನೆ, ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ, ವಿಶ್ವಕೋಶ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಿ ಮಾಡಿರುವ ಕಾರಂತರ ಆಸಕ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳು ಅವರಿಖಿತವಾದವು. ಯಿಕ್ಕಾನ, ಸಂಗೀತ, ಚಲನಚಿತ್ರ, ರಂಗಭೂಮಿ, ರಾಜಕೀಯ, ಸಮಾಜ ಸೇವೆ, ಪರಿಸರ ಹೋರಾಟ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮುಕ್ಕಾಯಿ ಕನಸುಗಳು, ಅಳದ ಮೀಲೆ, ಮರಳ ಮ್ಲೀಗೆ, ಸರಸ್ವತಿನ ಸಮಾರ್ಥಿ, ಜೋಂಮನ ದುಡಿ, ಜಾಗುರಿದ ಕನಸು, ಮೃಂಗಸರ್ಕಾರ ಸುಷಯಲ್ಲಿ ಮುಂತಾದ ಬವತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನು

ರಜಿಸ್ಟರ್ ಶ್ರೀಯತರು ಅಭಿವಿನಿಂದ ಬಿರಾಮಕ್ಕೆ, ಅಪೋವ್ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಎಂಬ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನಗಳು, ಬಾಳ್ಳೆಯೀ ಬೇಕು, ಅಳದುಳದ ನೆನಪುಗಳು, ಹುಣ್ಣಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಹತ್ತು ಮುಲಗಳು, ಯುಕ್ತಿಗಾನ ಬಯಲಾಟ, ಬಾಲ ಪ್ರಪಂಚ, ವಿಜಾನ ಪ್ರಪಂಚ ಮುಂತಾದ ವಿಜಾರಣೆಗಳ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಮೂಲಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತಿಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇವರ ಮೂಕಜ್ಞಯ ಕನಸುಗಳ ಕೃತಿಗೆ ಭಾರತೀಯ ಜ್ಞಾನಹೀಲತ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಯುಕ್ತಿಗಾನ ಬಯಲಾಟ ಕೃತಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಹುರಸ್ತಾರ, ಮೈಮನಗಳ ಸುಷಯಲ್ಲ ಕೃತಿಗೆ ಹಂತ ಪ್ರಶ್ನೆ ಗೌರವಗಳು ಸಂದಿವೆ. ಇಜಿಆರ್ಲ್ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜರುಗಿದ ಅಳಿಲ ಭಾರತ ಖಿಲನೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೀಕಣದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿಯ ಗೌರವ ಸಂದಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಪ್ರಥಮ ವಿಶ್ವ ಕನ್ನಡ ಸಮೀಕಣದ ಉದ್ಘಾಟನಾ ಸಮಾರಂಭದ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಪದವಿ, ಹಲವು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಗೌರವ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿಗಳು ಕಾರಂತರನ್ನು ಅರಸಿ ಬಂದಿದೆ. ಪ್ರಪಂಚದ ನಾನಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬಂದ ಕಾರಂತರು ‘ರೋಮ್’ನಗರಕ್ಕೆ ಭೇಟಕೊಟ್ಟ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾವು ಕಂಡ ಹಲವು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನದಲ್ಲಿ ಜಿತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶಭ್ಯಾಧ್ಯ : ಹಿಯಾಜ-ಜೌಕ (ಹತ್ತಾರು ಜನರ ಗುಂಪು ಸೇರುವ ಕೇಂದ್ರ) ; ಕೋಳವಿದ-ವಿದ್ವಾಂಸ, ಹಂಡಿತ ; ಜಾಂಟಣ-ಕರೀಟ, ಕರೀರೀರ ; ಹಾಲುಗಲ್ಲು-ಹಾಲನ ಬಣ್ಣದ ನುಱಿಹಾದ ಕಲ್ಲು ; ಸ್ಥಂಭ-ಕಂಬ ; ಸ್ಥಂಭರಾಜ-ಕಂಬಗಳ ಸಮೂಹ ; ಅಪರ ವಯಸ್ಸು-ಇಂ ವಯಸ್ಸು ; ಮಾಡು-ಮೇಲ್ಫಾವಣ, ಭತ್ತು.

ಟಪ್ಪಣಿ :

i) ರೋಮ್ : ಇಟಲಯ ಪ್ರಮುಖ ಪಟ್ಟಣ.

ii) ಜೂಅಯನ್ ಸೀತರ್ : ರೋಮ್ನಾನ ರಾಜಕಾರಣಿ. ಗ್ರಾಲನ್ ಜೂಅಯನ್ ಸೀತರ್ ಎಂಬುದು ಮೂರಣ ಹೇಸರು. ಸ್ವೇಣ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ (ಮಿಲಿಟರಿ) ಮಹಾಯೋಧ. ಮುಂದೆ ರೋಮ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ ದಿರೆ (ಕಾಲ : ಕ್ರಿ.ಪ್ರಾ. ೧೦೧ ರಿಂದ ಇಳರವರೆಗೆ). ‘ಡಿಕ್ಟೇಟರ್ ಫಾರ್ ಲೈಫ್’ ಎಂಬ ಜರುದು ಪಡೆದವ. ಜುಲೈ ತಿಂಗಳ ಹೇಸರು ಇವನಿಂದಲೇ ಬಂದದ್ದು. ಸರಾಡಿಕಾರೀ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ರೋಷನೊಂಡು ಇವನ ಅನುಯಾಯಗಳಾಗಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮನ್ ಮತ್ತು ಕ್ರಾಸಿಯನ್ ಎಂಬುವರಿಂದ ಹತನಾದ ದುದ್ದುವಿ.

iii) ಜರುನಲೆಮ್ : ಇಸ್ರೇಲ್ನ ರಾಜಧಾನಿ. ಕ್ರೈಸ್ತರ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳ.

ಇ) ಎಲಬಾಹ್ಯರ್ ಶಿಲೆ : ರಾಸಾಯನಿಕ ಹೆಸರು ಕಾರ್ಬಾನ್‌ಯಂ ಸಲ್ಟೀಂಟ್. ಇಂದ್ಯ ಬಣ್ಣದ ಖನಿಜ ಶಿಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಜಪ್ಪಡಿ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನಾಗಿ, ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಸುಗಲ್ಲುಗಳನ್ನಾಗಿ ಬಳಸಲು, ಮುದಿಮಾಡಿದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಆಭರಣ ಮತ್ತು ಅಲಂಕಾರದ ಹೂಡಾಸಿಗಳನ್ನಿಡಲು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ) ವಿಳವ್ ದೇವತೆ : ಗ್ರೀಕ್ ಜರಿತ್ರೀಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಈಕೆ ಸೌಂದರ್ಯದ ಅಧಿಕೇರತೆ.

ಉ) ಜೀರ್ಣತೆ : ಕ್ರೈಸ್ತರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರ.

ಊ) ಒಜ್ಞನ್ : ಕ್ರೈಸ್ತರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಮಂದಿರ.

ಋ) ಮೃತ್ಯುತೆ ಏಂಜಲ್‌ : ಮೃತ್ಯುತೆ ಏಂಜಲ್‌ ಏಂಬ ಇಟಾಯಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಶಿಲ್ಪ, ಇತ್ತು ಕಲಾರ್ಥಿ (ಕಾಲ ಗಳಿಗೆ- ಗಳಿಗೆ) ಹೊಳೆ ಆದೆಶದಂತೆ ರೋಮ್‌ನ ಗಳನೇ ಜಾಹೆಲ್ ವಿನ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಿ ಬ್ಯಾಬಲ್ ಕುರಿತು ಹಂದು ಹೊಸ ಕಲ್ಲನೆಯನ್ನು ಹಂಟ್ಟ ಹಾಕಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ಹೈಂಟಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ ಜಗತ್ತುಸಿದ್ಧ ಕಲಾರ್ಥಿ. ‘ಹನರುತ್ಥಾನ’ ಕಾಲದ ಅತ್ಯಂತ ಶೈಳಿ ಕಲಾರ್ಥಿ.

ಠ) ನಾಮ್ರಾಟ್ ಕಾನೆಸ್ಟ್ರೆಂಟ್‌ನ್ : ರೋಮ್‌ ಜರ್ಕೆವತ್ತಿ. ಕಾಲ ಕ್ರಿ.ಶ. ೨೨೪ ರಿಂದ ಕಿಂಬರವರೆಗೆ. ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮ ಪ್ರಜಾರವನ್ನು ಮಾಡಿದ ಮೊದಲ ಜರ್ಕೆವತ್ತಿ. ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮದಲ್ಲ “ಸಹಸ್ರ” ಎಂಬುದರ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ತುಂಬ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದ ದೊರೆ. ‘ಮಿಲಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇವನನ್ನು ಕುರಿತ ಶಾಸನಗಳಿವೆ.

ನಂದಭದ ನೂಟಿಹಿ, ನ್ನಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ಗ) ‘ಹಂದು ದಿನದ ರಜನೆಯಲ್ಲ; ಯುಗಮಾನಗಳ ರಜನೇ.’
- ಗ) ‘ಅದು ‘ಮೇರಿ’ಗೆ ಅಹಿತವಾಗಿದೆ.’
- ಗ) ‘ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಶಿಲೆಯದೇ ಮಂಜರಿಗಳವೆ.’
- ಗ) ‘ಜೋಂಡಿಯ ಅಷ್ಟು ಸೂಕ್ಷ್ಮ; ಬಳಸಿದ ಬಣ್ಣಗಳು ಅಷ್ಟು ಉಜ್ಜಲ.’
- ಗ) ‘ಇದು ಆಧುನಿಕ ಇಟಾಯಲ್ಲ; ಇಂದಿಗೂ ಪ್ರಾಚೀನ ರೋಮ್.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಉತ್ತರಿಸಿ ಮೂವೆಕ್ಕಿರುವ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ನಗರ ಯಾವುದು?
- ರೋಮನ್ ಕೆಫೋಲಾಕ್ ಕ್ರೈಸ್ತರ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ಯಾತ್ರಾ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹೇಳಿಸಿ.
- ರೋಮ್ ನಗರದ ಪ್ರಾಚೀನ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಷ್ಟಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸುಂದರ ದೇವಾಲಯ ಯಾವುದು?
- ಹೆಂತಿಯಾನ್ ದೇವಾಲಯದ ಸ್ಥಂಭಗಳು, ಮಂಟಪಗಳು ಯಾವ ಶಿಲ್ಪಗಳಿಂದ ರಚನೆಗೊಂಡಿವೆ?
- ವಿನಸ್ ದೇವತೆಯ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ರೋಮ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಯಾರು?
- ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಹಿರಿದಾದ ಜರ್ಜು ಯಾವುದು?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ರೋಮ್ ನಗರವನ್ನು ಕುರಿತ ಎರಡು ಹಳೆಯ ಗಾದೆಗಳು ಯಾವುವು?
- ಪ್ರಾಚೀನ ರೋಮ್‌ನ ಸಭಾಂಗಣವನ್ನು ಕುರಿತು ಕಾರಂತರ ಅಳಿಪ್ರಾಯವೇನು?
- ಕಾನ್ಸ್ಟಂಟಿನ್‌ನ ದೂರೆಯ ವಿಶೇಷತೆ ಏನು?
- ರೋಮ್‌ನ ಮೂರೆ ಕಥಾನಕಗಳು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತವೆ?
- ರೋಮ್‌ನಲ್ಲಿ ನೊಂಡಲೇಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜರ್ಜುಗಳು ಯಾವುವು?
- ವೆಟಕನ್ ನಗರವನ್ನು ಕುರಿತು ಕಾರಂತರು ತಿಳಿಸಿದ ವಿವರಗಳೇನು?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಕೊಲೊಸಿಯಮ್ ಸ್ಕಾರ್ಕವನ್ನು ಲೇಬಕರು ಹೇಗೆ ಬಳ್ಳಿಸಿದ್ದಾರೆ?
- ರೋಮ್ ನಗರದ ಪ್ರಾಚೀನ ಮಂದಿರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಷ್ಟಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಸುಂದರ ದೇವಾಲಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಿರಿ.
- ಮೈಕೆಲ್ ಹಂಜಲೋ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಶಿಲ್ಪದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಲೇಬಕರು ಹೇಗೆ ಬಳ್ಳಿಸಿದ್ದಾರೆ?

- ಇ) ರೋಮ್‌ನ ಆಧುನಿಕ ವಾಸ್ತುಶೈಲಿಯು ಇಲ್ಲಿನ ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣದ ಮೂಲಕ ಹೇಗೆ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದೆ?
- ಇ) ಸ್ವೇಂಟ್ ಹಿಟಪನ್‌ ಬೆಸಿಲಾಕಾದ ವಾಸ್ತು ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಕಾರಂತರು ಹೇಗೆ ಜಿತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ? ಪಿಂಪರಿಸಿ.
- ಈ) ಮೃಕೆಲ್ ಪಂಜಲೋಳವಿನ ಭಾಷು ಸಾಫ್‌ಕೌಂಟ್‌ಸಿದ ಶಿಲ್ಪ ಕಲಾಕೃತಿಯನ್ನು ಕಾರಂತರು ವರ್ಣಿಸಿದ ಬಗೆ ತಿಳಿಸಿ.

ಭಾಷಾಭಾಷೆ :

- ಇ) ಇವುಗಳಿಗೆ ತಡ್ಡಮು-ತಡ್ಡಪ ಬರೆಯಲಾಗಿ:
ಸ್ಥಂಬ, ಸಾವಿರ, ಪ್ರಯಾಣ, ಬಣ್ಣ, ದೃಷ್ಟಿ, ಸ್ವೀಕೆ.
- ಉ) ಇವುಗಳಿಗೆ ನಾನಾಭಾಷಾ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಾಗಿ:
ಕೂರು, ಕೊನೆ, ಮಾಡು, ಕಲೆ.
- ಈ) ಇವುಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕಾರಿಸಿ:
ಬೀರಗಾಗು, ಕಲ್ಪನಾಶಕ್ತಿ, ವಾಸ್ತು ವೈಭವ, ಸಾಳರಕ್.

ಚಟುವಟಿಕೆ :

- ಇ) ನೀವು ಸಂದರ್ಭಸಿದ ಬಹಿರಳಿಕೆ ಸ್ಥಳಗಳ ಕುರಿತು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಿರಿ.
- ಉ) ನೀವು ಕಂಡ ಕಲಾಕೃತಿಗಳ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಒಪ್ಪಣಿ ಬರೆಯಿರಿ.

ಅರ್ಥ ಗ್ರಂಥ :

‘ಅಪ್ರೋವ್ ಪ್ಲೆಟ್‌’ – ಡಾ. ಕೆ. ಶಿವರಾಮಕಾರಂತ, ಪ್ರಕಾಶನ : ಸಹ್ಯಾ ಬುಕ್ ಹೈಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಬದು :

- ಇ) ಅಮೇರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಗೊರೂರು – ಗೊರೂರು ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್
- ಉ) ಅಪರ ವಯಸ್ಕನ ಅಮೇರಿಕಾ ಯಾತ್ರೆ – ಎ.ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್
- ಈ) ಗಂಗೀಯ ಶಿವರಾಜ್‌ಪ್ಲ್ಯಾನ್ – ಜ.ಎನ್. ಶಿವರಾಜ್‌ಪ್ಲ್ಯಾನ್
- ಇ) ಹೆಚ್ಚಿನ ಪರಿತ್ರೆ ಕಣೆವೆ – ನೇಮಿಜಂಡ್

ಮೈ ಮೇಲೆ ದೇವರು, ದೇವ್ಯ ಬರುವುದು! ಏನು?

ಸಿ.ಆರ್. ಚಂದ್ರಶೇಖರ

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖಗಳಿಂದ ವಂಚಿತನಾದಾಗ ಮಾನವನು ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಭಿರೂಪದ ಆರ್ಥಿಕದಲ್ಲಿ ತೊಳಿಲಾಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ತಪ್ಪ ಮನಸ್ಸು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಬಹುದಾದ ನೆಮ್ಮೆದಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಅರಂತ ತೊಡಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸನ್ನಿಹಿತಗಳಲ್ಲಿ ದುರುಪಗೊಂಡ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಪರಿಸರದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿನ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಪ್ರಫಾವಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರದ ಪರಿಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “ಮನೋ ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಶೇಷ” ಎನ್ನಾತ್ಮರೇ. ಇದು ಷ್ವಾಸ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಮೇಲೆ ಬೀರುವ ದ್ವಾರಿಕಾಮ ಮತ್ತು ಅರ್ಥನಿರ್ವಹಣೆಯ ಉಪಾಯಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಕ್ರಿತ ಪಡಿಕಲಾಗಿದೆ.

ಹದಿನೆಂಟು ಪಣಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಶಾಂತಿ, ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹೂಂಕರಿಸಿ, ತಲೆಯನ್ನು ತೂಗೆತೂಗಿದಳು. ಅವಳ ಉಸಿರಾಟದ ಪೇರಿಗ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಅವಳ ಇಡೀ ದೇಹ ತೂಗೆತೂಗಿತು. ಅವಳ ಜಿಡಿ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯಂತು, ಕೂದಲುಗಳ ಹಾರಾಡತೂಗಿದವು. ಆಕೆ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಮನೆಯತೂಗಿದಳು. ಕರೆಣವಾದ, ದೊಡ್ಡ ದಸಿಯಲ್ಲ ‘ಎಲ್ಲ ಆ ತಾಟಿಕ ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ಎಲ್ಲ?’ ಅವಳ ನಾಲಗೆಯನ್ನು ಸೀಳಿ, ಅವಳ ಪ್ರಾಣ ಹಿಂಧುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲ ಅವಶ್ಯ? ಎಂದು ಕೂಗು ಹಾಕಿದಳು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ನೆರೆಮನೆ ಹೆಂಗನು, ‘ಯಾರು ನಿಂನು? ನಿನಗೇನು ಬೇಕು? ಈ ಹುಡುಗಿಯ ಮೇಲೆ ಏಕೆ ಬಂದಿದ್ದಿರೆಯೆ?’ ಎಂದು ಕೇಳದಳು. ‘ನಾನು ಯಾರಾ? ನಿನಗಿನ್ನೂ ಗೊತ್ತಾಗೆಲ್ಲವಾ? ಬಾವಿಗೆ ಇದ್ದು ಸತ್ತ ಗೌರಿ ನಾನು. ಶಾಂತಿ ನನ್ನ ಸ್ವೇಹಿತೆ. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋಗೊಂಣ ಅಂತ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಹೂಂಕರಿಸಿದಳು. ‘ನೋಡಾಯಿತಲ್ಲ, ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಂದು ಶಾಂತಿಗೆ ತೂಂದರೆ ಕೊಡಬೇಡ ನಿನ್ನ ದಮ್ಮಯ್ಯ’ ಎಂದು ಶಾಂತಿಯ ನಾದಿನಿ ಕೇಳಕೊಂಡಳು. ‘ಆಹಾ, ಬಾಯಿ ಮುಜ್ಜೀ ಪರ್ಯಾಯಿ, ನನ್ನ ಶಾಂತಿಗೆ ಹಿಂನೆ ಕೊಡುತ್ತಿರೋ ನಿನ್ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲದ್ದಾಳಿ, ಕರಿ. ಕತ್ತು ಮುರಿತಿನಿ, ಹಾಪ ಶಾಂತಿ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿ, ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿಯಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಗತಿ ನೆಟ್ಟಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಉಣಾರೋ, ಕರಿ ಆ ಮುದುಕಿಯನ್ನು. ನನ್ನ ಕಾಲಗೆ ಇದ್ದು ಕ್ಕೆಮೆ ಕೇಳಣ. ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಗೊಳಿಸಿದ್ದಾಗಿ ನೋಡಲ್ಲ, ಜೆನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿಕ್ಕೊಂಡ್ಲೇನೆ ಅಂತ ಮಾತು ಕೊಡಲ. ನಾನು ಹೋಗ್ಗೇನೆ’ ಎಂದು ಕೂಗು ಹಾಕಿದಳು. ಸಾವಿತ್ರಮ್ಮ ನಡುಗುತ್ತಾ ಬಂದು ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಗಲ್ಲ ಬಡಿದು ತಪ್ಪೆಹ್ವಾಹಿಕೊಂಡಳು. ಶಾಂತಿಯ ದೇಹ ವಿಪರೀತ ತೂರಾಡಿ ದೊಪ್ಪನೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಉರುಳಕೊಂಡಿತು. ನೆರದಿದ್ದವರು ಶೈತ್ಯಾಧಿಕಾರ

ಮಾಡಿದರು. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ನಂತರ ಕಣ್ಣಿರೆದ ಶಾಂತಿ ‘ಅಯೋಜ’ ಎಂದು ನರಾಂಶಿತ ನಂಗೆನಾಗಿದೆ. ವಿಹರಿತ ತಲೀನೋಎವು’ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣ ಮುಜ್ಜಿ ಮಲಗಿದಳು.

ವಿರಭದ್ರ ದೇವರ ಗುಡಿಯ ಮಾಜಾರಿಯ ಆರು ಅಡಿ ಎತ್ತರದ ಕಪ್ಪನೆಯ ದೇಹ ಇಡ್ಡಕಿದ್ದಂತೆ ಕುಣಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅವನ ಕಣ್ಣಗಳು ಗರಗರನೆ ತಿರುಗಿದವು. ಅವನ ಉಸಿರಾಟದ ವೆಗಿಕ್ಕೆ ಎದೆ ಏರಿಷಯುತ್ತಿತ್ತು. ತಟ್ಟಿಯಂದ ಕುಂಕುಮವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲ್ಲ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಳಿದುಕೊಂಡು. ವಿಜಿತ ಶಿಂಗಳನ್ನು ಮಾಡತೋಡಿದಾಗ, ನೆರದಿದ್ದ ಜನ, ‘ದೇವರು ಬಂತು, ದೇವರು ಬಂತು’ ಎಂದು ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಂದ ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಂತರು. ಮಾಜಾರಿಯ ಶಿಷ್ಯ, ಕರ್ಮಾರದಾರತಿ ಮಾಡಿ, ಅಡ್ಡ ಜಡ್ಡ, ‘ನಮ್ಮ ತಮ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲ ಹಾಕ್ಕಾಂಡು, ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಪಾಡಪ್ಪ, ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕ್ಕಾಂಡು, ಸಹಾಯ ಬೇಡಿತೋಚೆ ಬಂದವರೆ. ಕೇಳಿತೋಚೆ ಅಪ್ಪಣಿಯಾಗಬೇಕು’ ಎಂದ. ಮಾಜಾರಿ, ‘ಹ್ಮಾ, ಏನು ಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಲ್’ ಎಂದ. ಆಗ ಒಬ್ಬಾಳಿಗಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು, ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ, ಖಾಯಲೀ, ಜಗತ್, ನಷ್ಟ, ಕಂಡು ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲೊಡಿದರು. ಮಾಜಾರಿ, ಕೇಳಿಸಿ ಕೊಂಡಂತೆ ಮಾಡಿ, ಬೋಗನೆಗೆ ಹೂ ಹಾಕಿ ಶಿಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ; ದೇವರು ಏನು ಹೇಳತು ಎಂದು ಶಿಷ್ಯ ಅಥವ್ಯಾಸಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಹೀಗೆ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೀ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ದೃಷ್ಟಿ ಸಂದರ್ಭನ, ಸಂಜೀಯಾಗುವ ತನಕ ಮುಂದುವರೆಯಲು.

ಈ ದೃಷ್ಟಿಗಳು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲ ಬಹು ನಾಮಾನ್ಯ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ, ಅಥವಾ ಹಲವಾರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಹತ್ತಾರು ಜನರ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಅಥವಾ ದೇವ್ಯ ಬರುವ ಪ್ರಕರಣಗಳು ವರದಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣದಲ್ಲ, ಮಣಿ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲ, ಜಾತಿ, ರಘೋಽತ್ಸಂಗಳಲ್ಲ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಜೆರಣೆಯ ಸಂದಭಂಗಳಲ್ಲ ಇದು ಸರೇ ನಾಮಾನ್ಯ. ಇದೆನು? ಇದು ಅತಿಮಾನವ ಶಕ್ತಿಯ ರೂಪವೇ? ಆಗ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸಾಮಧ್ಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಾನೆ ಅದು ಹೀಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಿಕ ವಿವರಣೆಗಳಿಂದು?

ಇದುವರೆಗೆ ನಡೆದಿರುವ ಅನೇಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಮೈಮೇಲೆ ದೇವ್ಯ ಬರುವುದು ಒಂದು ಮನೋ-ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಶೇಷ. ಯಾವ ಯಾವ

ಸಮಾಜ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಜನ ದೇವ್ಯಗಳಿಗೆ, ಅವು ಜನರ ಮೈಲೆ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೋ, ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ದೇವ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ನಂಜಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ವಿಶೇಷ ಜರುಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರು ರೀತಿಯ ವಿವರಣೆಗಳಿವೆ.

೧) ಉನ್ನಾದ ಮನೋಭಿತ : ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹಲವು ಕಾರಣಗಳಿಂದ ತೀರಾ ಸಂಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಚಳಡಾದಾಗ, ದ್ವಿಂದ್ವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದಾಗ, ಮನಸ್ಸಿನ ನೆಮ್ಮೆದಿ ನಾಕಷ್ಟು ಕಲಸಿ ಹೊಂದಾಗ ಜಾಗ್ರತ್ತ ಮನಸ್ಸು, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದರೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆತು, ಲೀಂಫ್ ಕರ ನನ್ನವೇಳದಿಂದ ಮರೆಯಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಆಗ ಸುತ್ತ ಮನಸ್ಸು, ಮೇಲ್ಮೈದರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಜನ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವ ಅಥವಾ ಒಷ್ಣಕೊಳ್ಳುವ ನಡವಳಕೆ, ವಿಶೇಷ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿ, ಅವರ ಗಮನ ಸೆಚೆಯುವುದಲ್ಲದೆ, ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನೂ ಪಡೆಯುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ : ಶಾಂತಿ, ಅತ್ಯೇಯ ಕಾಂಡಿಂದ ನೂಂದವಳು. ಆದರೆ ಹಿರಿಯಾದ ಅತ್ಯೇಯನ್ನು ದೂರುವಂತಿಲ್ಲ, ಶೀಕ್ಷಣುವಂತಿಲ್ಲ, ಗಂಡನೂ ತಾಯಿಯ ಕಡೆಯೇ. ಅಂತಹ ನನ್ನವೇಳದಲ್ಲ ಆಕೆ ದೇವ್ಯ ಹಿಡಿದವಳಿಂತೆ ವರ್ತಿಸಿ, ಅತ್ಯೇಯನ್ನು ದೂಷಿಸಿದಾಗ, ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆಳತಿ ಇತ್ತಾಗ, ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ಒಷ್ಣಕೊಳ್ಳುವ ಸಂಭವವೇ ಹೇಳು. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಯಾರೂ ದೂರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಆಕೆಯ ಜಾಗ್ರತ್ತ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಾನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಆಕೆಗೆ ನಡೆದದ್ದು ಹಂಡೂ ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲ ಇಲ್ಲದಿರಲು ಇದೇ ಕಾರಣ. ಹಿಂಗಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದಲ್ಲ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಶೋಷಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗುವ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೈಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೇವ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇದು ಹೇಳು.

೨) ಹರೋಳಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಭಬನ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕ ನಾಧನ : ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಂಡನ್ನು, ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಲು ಧೈಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಅಥವಾ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳದರೂ ಯಾರೂ ಗಮನ ಕೊಡುವೇ ಇದ್ದಾಗ, ವ್ಯಕ್ತಿ ಮೈ ಮೇಲೆ ದೇವ್ಯ (ಅಥವಾ ದೇವರು) ಬರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾಟಕಿಯವಾಗಿ ನಡಿಸಿ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರ ಗಮನ ಸೆಚೆದು ಪ್ರತಿಭಬನಸಬಹುದು. ತನಗೇನು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಬಹುದು, ಪಡೆಯಲೂ ಬಹುದು.

೩) ಅನುಕರಣ : ನೂರಕ್ಕೆ ಬಹುತ್ತು ಜನ ಸುಲಭವಾಗಿ, ಇತರರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವಂಥವರು. ಇತರರು ಜೋರಾಗಿ, ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಒಂದು ಅಜಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದರೆ, ಹೌದು ಎಂದು ಒಷ್ಣಗೆ ಕೊಡುವಂಥವರು

ಗುಂಹಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿ, ಹೆಚ್ಚು ಜನ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ತಾವೂ ಅದನ್ನೇ ಮಾಡುವಂಥವರು, ಇಂಥವರು, ಬೀರೆಯವರಿಗೆ ಮೈ ಮೇಲೆ ದೆವ್ವೆ (ದೇವರು) ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ, ತಾವೂ ಅಂತೆಯೇ ಅನುಕರಿಸಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ (ಸಮಾಹ ಸನ್ನಿ). ಆನಂತರ ತಾವೇಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆವೆಂದು ಅವರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಬಳ್ಳಿ ಆಕಾಶಲು ತೊಡಗಿದರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಆಕಾಶಲು ಇರು ಮಾಡುವುದು, ಬಳ್ಳಿ ಮೂರ್ತಿ ವಿನಿಷಣನೆಗೆಂದು ಹೊರಟರೆ, ಇತರರೂ ಹೊರಡುವುದು ಇಂತಹ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳು.

ಮೈ ಮೇಲೆ ದೆವ್ವೆ ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಪರಿಳ್ಳಿಸಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತಿಳ್ವ ಬಗೆಯ ಮಾನಸಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರವಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಸಂತೋಷ, ಶೃಂತಿ ಅವರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದುಃಖ, ಭಯ, ನಿರಾಲೀ, ಅಸಹಾಯಕತೆ ಕಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಅವರಿಗೆ ಇತರರ ಸಹಾನುಭೂತಿ-ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಸಲ ಮನೋಽವ್ಯಾದ್ಯರ ಸಲಹೆ ಜಿಕಿಣಿಯೂ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಭೂತ ಜಡಿಸುವ, ಅಪಾಯಕಾರಿ, ಕ್ಷುರ ಜಿಕಿಣಿ ವಿಧಾನಕ್ಕೆ ಒಕ್ಕಪಡಿಸಿದೆ, ಮಾನಸಿಕ ಆಸ್ತಿತ್ವಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದು ಅತ್ಯಗತ್ಯ. ಮನೋಭಿಲೀಂಜೆಣಿ ಮತ್ತು ಮನೋಜಿಣಿಯಿಂದ ಅವರು ಗುಣಮುಖರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ಇನ್ನು ಮೈ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಬರುವುದು ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಒಂದು ಸ್ವಾಗತಾಹ ವಿಶೇಷ. ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಾಣದ, ಎಲ್ಲದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿಯದ, ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಮಾತಾಡೆದ ದೇವರು, ಬಳ್ಳಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೈ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಜನರೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿ, ಅವರ ಕಣ್ಣ-ಸುಖಗಳನ್ನು ಕೇಳಬೇಕೆಂಡು, ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವೇ? ದೇವರು ಮೈ ಮೇಲೆ ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ದೇವಸಮಾನನಾಗಿ ಜಡುತ್ತಾನೆ. ಜನ ಆತನನ್ನು ಹಿತ್ಯಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವನ ಅಪ್ಪಣಿಯೇ ವೇದ ವಾಕ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನನ್ನು ಸುತ್ತಿತನನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಹಿಡಿತ ಮಾಡದೆ ಕಾಣಿ-ದಕ್ಷಿಣಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಮುಖ ನಿಧಾರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗಲೇಲ್ಲ ಅವನ ಸಲಹೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು, ಮಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸಿಗುವುದಾದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಬೇಡ? ಅನೇಕ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಆದಾಯದ ಪ್ರಮುಖ ಮೂಲ ಮತ್ತು ಜನಸ್ಥಿಯತೆಯ ಮೂಲ ಆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಹೊಜಾರಿಯ ಮೈ ಮೇಲೆ ಅಥವಾ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಬರುವುದು. ಅದು ನಡೆದಾಗ, ಆ ದೇವರು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿದೆ,

ಇನ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದೆ, ಮಾತಾಡದ ಬೀರೆ ಕಲ್ಲು ದೇವರಿಗಿಂತ, ಮಾಡುವ ಈ ದೇವರು ಜೆನ್ನಲ್ಲವೇ.

ಮೂಜಾರಿ ತನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷ ಶ್ರಮದಿಂದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರ ಕಣ್ಣ-ನಷ್ಟಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಂಡುಕೊಂಡು ಅಥವಾ ಅನುಭವದಿಂದ ಆದಣ್ಣ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಕಣ್ಣಸಿಕೊಂಡು, ಸಮಾಧಾನ, ಪರಿಹಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ, ನೋಂದವರಿಗೆ ಸಾಂಕ್ಷೇಪಿಕ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರಲ್ಲ ಆಶಾವಾದದ ಬೀಳಕನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಲೈಂಗಿಕವನ್ನು ಕೆಳೆದು ಪುರುಷ ಪ್ರಯುತ್ತ ಮಾಡುವಂತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ನಿವಾರಣೆಯಾದರೆ, ಅದರ ಕಿರಿ ಪರಿಮಳದಂತೆ ಎಲ್ಲಿಡೆ ಹರಡುತ್ತದೆ. ತೊಂದರೆ ನಿವಾರಣೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ, ವಿಫಲತೆಯನ್ನು ಇನ ಸುಲಭವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಇಡುತ್ತಾರೆ. ‘ನಮ್ಮ ದುರ್ಬಳಿತ್ವ, ನಮ್ಮ ಕರ್ಮ, ಇನ್ನೂಂದು ದೇವರ ಕೃಷ್ಣ ಯತ್ನಸೋಽ’ ಎಂದು ಮರಳ ಯತ್ನವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೈ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಈ ರೀತಿ ನಿನ್ನಾರ್ಥದಿಂದ ರೋಗಿಯ ಅಸಹಾಯಕರ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ, ಅವರಿಗೆ ಸಾಂಕ್ಷೇಪಿಕ ನೀಡುವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎಷ್ಟೂ ಕಡೆಗಳಲ್ಲ, ಅವರ ಶೋಷಣೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಲ್ಲದೆ, ಅವರ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು, ಅವಲಂಬನೆಯನ್ನು ಮತ್ತಣ್ಣ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಕಾಣಿಕ ಹೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟರೆ, ವಿಶೇಷ ಕೊಡುಗೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ದೇವರು ಬೀಕೆಂದಾಗ ಮೂಜಾರಿಯ ಮೈ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ. ‘ನನ್ನನ್ನು ನಂಜಿ, ನೀವಿನ್ನೇನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ನಿಮಗೆ ಒಕ್ಕಿಯದನ್ನು ಮಾಡುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದು’ ಎಂದು ದೇವರು ಹೇಳಿದರೆ, ಇನ ನಿತ್ಯಿರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಮರುಷ ಪ್ರಯುತ್ತ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಹರಕೆ, ಕಾಣಿಕ ಸೆಲ್ಲಸಲು ತಮ್ಮ ಅಂಡುಂಡ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕೆಳೆದು ಕೊಳ್ಳುವುದಣ್ಣೇ ಅಲ್ಲ, ಸಾಲಗಾರರೂ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಖಾಯಲೆ ಇರುವ ರೋಗಿಗೆ, ಮೂಕ ಜಿಕಿತ್ಸೆ ಕೊಡಿಸುವ ಬದಲು ಮೂಜೆ ಮನಸ್ಸಾರಗಳಲ್ಲ ಹೊತ್ತು ಕೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಮೈ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಜನಾರ್ಥಕಣ ಮಾಡಲು ಅನೇಕ ಅಟಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಬೀಂಕಿಯ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದು, ಮುಳ್ಳನಿಂದಾಗಿಯನ್ನು ತುಳಿಯುವುದು, ಕತ್ತಿಯಂದ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು, ನಾಲ್ಕಾರು ಇನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ನೇರಿ ಮಾಡಲಾಗಿದಂತಹ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಯಾರು ಬೀಕಾದರೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ತರಬೇತಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸ್ವ-ಸೂಜನೆ

(auto hyponosis) ಗಣಂದ ಮಾಡಲಹುದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನ ಈ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಇತಿಹಾಸನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಅನಾರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಗೆ ಅತನನ್ನು ಅವಲಂಜಸುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಜಡಬೇಕು.

ದೇವರ ಕಲ್ಪನೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಜಾಂಗಿರಿಕೆಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ತನಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ಶಕ್ತಿಯೊಂದಿದೆ. ಅದರ ಕ್ರಿಯೆ ಇದ್ದರೆ ತನ್ನ ಕಷ್ಟ-ನಷ್ಟ ನೋಂಪುಗಳು ಇಲ್ಲವಾಗಿ, ಸುಖ, ತೃತ್ಯಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಆಶಾವಾದ ಕಷ್ಟಕ್ಕಿಲಂಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಸರೆಯಾಗಿ ನಿಲ್ಲಬಹುದು. ಆತನ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ನಿವಾರಿಸಬಲ್ಲದು. ಈ ದಿನೆಯಲ್ಲ ಸರಳ ಧಾರ್ಮಿಕ ಜಟಿವಣಕೆಗಳಾದ ಧ್ಯಾನ, ಉಪವಾಸ, ಪ್ರತಿಗಳು, ಹಾಥಾನೆಗಳು ಅನುಕೂಲಕಾರಿ. ಅವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿ, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬಲ್ಲವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ, ಪ್ರೇಕ್ಷಾಸಿಕ ರೀತಿಯ ವಿಳೀಂಜಣಿ ಮತ್ತು ಹೃದ್ವಾಣಿಕ ಹಾಗೂ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯೋಜಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವ ಸಂಭವ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಹಣ ಮತ್ತು ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯಧಿವಾಗಿ ಹಾಕು ಮಾಡುವ ಆಂಬಿರದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಜರಣೆಗಳು ಹಾಗೂ ಕೆಂದಾಜಾರಿಗಳು ಅಪಾಯಿಕಾರಿ ಆಗಬಲ್ಲವು.

ಆದ್ದರಿಂದ ಮೈ ಮೇಲೆ ದೆವ್ರೆ ಮತ್ತು ದೇವರು ಬರುವುದು ಅಭಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬಹುದಾದಂಥ ನಾಮಾನ್ಯ ಮನೋ-ನಾಮಾಜಿಕ ಸಂಗತಿ. ಅದರಲ್ಲ ಅತಿ ಮಾನವ ವಿಶೇಷವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ದೆವ್ರೆ ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಮನೋಜಿಕಿತ್ತೆ ಅಗತ್ಯವಾದರೆ ಮೈ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಉದಾಸೀನವೇ ಮದ್ದ.

❖ ❖ ❖ ❖

ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ : ಡಾ. ಸಿ.ಆರ್. ಜಂಡ್ರೆಲ್ಲಿರಾರವರು ರಾಮನಗರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಿಂದಲ್ಲಿ ೧೯೫೧ ಕೆನೆಂಬರ್ ಗಳಿಗೆ ಜನಿಸಿದರು. ತಂದೆ ಜ.ಎಂ. ರಾಜಾಳ್ಳಾಜಾರ್, ತಾಯ ಸರೋಜಮ್ಮೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನಿಮಾನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಗಳಿಗಿರಿದ್ದು ಹಿರಿಯ ವಿಷಯ ತಜ್ಞರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನೋರ್ಯಾಗಿ ಜಿಕಿತ್ಸೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬೋಧನೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಶ್ನಾಂತರ ನಾಡಿನ ಹಲವಾರು ಕೆನ್ನಡ ನಿಯತಕಾಲಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ನಾವಿರಕ್ಕೂ ಮೀರಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ ಮಾನಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆ ಮತ್ತು ಜಿಕ್ಕೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದವರು ಎಂಬ ಕೀರ್ತಿಗೆ ಭಾಜನರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ‘ಮನಸ್ಸೆ ನೀ ಪ್ರಶ್ನಾತ್ಮಕಾಗಿರು’, ‘ಅನೈರ್ಲಭ್ಯ ದಾಂಪತ್ಯ ಹೇಗೆ?’ ‘ಖಾಯಲಿಗೆ ಶಾರಣಗಳು-ನಿವ್ಯಾ ನಂಜಕೆ ಎಷ್ಟು ಸರಿ?’, ‘ಆಹಾರ, ಪರಿಸರ ಮತ್ತು ಅರೋಗ್ಯ’; ‘ಹದಿಹರೆಯಿದ ಮಾನಸಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು’ಮುಂತಾದ ಇಲ್ಲಿ ಮಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲದೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ ಕೃತಿಗಳನ್ನೂ ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೆಲುಗು, ಉದ್ಯು ಮತ್ತು ಗುಜರಾತಿ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ತಜುಂಮೇಗೊಂಡಿವೆ.

‘ಕನ್ನಡ ವೈದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್’ನ ಸಂಸ್ಥಾಪಕ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ವೈದ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರವಣಿಗೆಯನ್ನು ಜನಹಿಯಗೊಳಿಸುವ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಇವರಿಗೆ ಗೆಲಂ ಮತ್ತು ೨೦೦೫ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮರಸ್ತಾರ, ಡಾ. ಬಿ.ಸಿ. ರಾಯ್ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಧನಸಹಾಯ ಆಯೋಜಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಾಡಿನ ಹಲವಾರು ಸಂಘ-ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಇಂಕ್ಷು ಹೇಳುವ ಮರಸ್ತಾರಗಳು ಲಭಿಸಿವೆ.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ಕ್ಲೇಶ-ದುಃಖ, ನೋಂಟ, ತೊಂದರೆ ; ಆಣತಿ-ಆದೆಶ ; ಕ್ಲೈಬ್ರ್ಯಾ-ಅಂಜಕೆ, ಹೆದರಿಕೆ ; ಸಾಂಖ್ಯನ-ಸಮಾಧಾನ ; ಸುತ್ತಿಲತ-ತೃಪ್ತಿ ಹೊಂದು ; ನಿತ್ಯಾಯ-ಜಡಗೊಳ್ಳು ; ಸನ್ನಿ-ಮತಿಭ್ರಮೆ.

ಟಪ್ಪಣಿ :

- ೧) **ಉನ್ನಾದ ಮನಸ್ಸಿತಿ :** ಒಂದು ಬಗೆಯ ಅವೇಶ ಮತ್ತು ಉನ್ನತ್ವಾವಸ್ಥೆ. ಜಾಗೃತ ಮನಸ್ಸಿನ ಅರಿವಿಗೆ ಬಾರದಂತೆ ವರ್ತಿಸುವ ಜೆಟುವಣಿಗಳಿಂದ.
- ೨) **ಸ್ವ-ಮಾಜನೆ (Auto Hypnosis) :** ಜಾಗೃತ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲ ತನಗೆ ತಾನೇ ನೀಡಿದ ಸಲಹೆ ಅಥವಾ ಸೂಜನೆಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಅಧಿಭಾವಿಸುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ. ಇದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಅವಧಿಯದ್ವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಂದಭ್ರ ಸೂಚಿಸಿ, ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ಗ) ‘ಅವಕಣನ್ನು ನೋಂತಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಗತಿ ನೆಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಣಾರೋ!’
- ಗ) ‘ಹೊಳ್ಳಿ, ಏನು ಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿ?’
- ಇ) ‘ತನಗೇನು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಬಹುದು, ಪಡೆಯಲಾಬಹುದು.’
- ಈ) ‘ಮನೋ-ಪಿಶೀಷಣೆ ಮತ್ತು ಮನೋ ಜಿಕಿಂದಿಯಂದ ಅವರು ಗುಣಮುಖರಾಗುತ್ತಾರೆ.’
- ಇ) ‘ಅದರಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮಾನವ ವಿಶೀಷವೇನೂ ಇಲ್ಲ.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಯಾವ ವಿಶೀಷದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಮೈ ಮೇಲಿ ದೆವ್ಷೆ ಬರುತ್ತದೆ?
- ಗ) ಯಾರ ಮೈ ಮೇಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೆವ್ಷೆ ಬರುತ್ತದೆ?
- ಇ) ಯಾವುದು ಜನರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಗತಾಹ ವಿಶೀಷವಾಗಿದೆ?
- ಇ) ಅನೇಕ ದೇವಾಲಯಗಳ ಆದಾಯ ಮತ್ತು ಜನಹಿಯತೆಯ ಮೂಲ ಯಾವುದು?
- ಇ) ಯಾವಾಗ ಭಕ್ತರಿಗೆ ವಿಶೀಷ ಕೊಡುಗೆಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಮನೋ-ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಶೀಷವನ್ನು ಪರಿಜಯಿಸಲು ಲೇಬಕರು ನೀಡುವ ಮೂರು ವಿವರಣೆಗಳಾವುವು? ಹೆಸರಿಸಿ.
- ಗ) ಪರೋಕ್ಷ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ಮತ್ತು ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧನೆ ಎಂದರೇನು?
- ಇ) ಅನುಕರಣೆ (ಸಮೂಹ ಸ್ನಾನ) ಎಂದರೇನು? ಲೇಬಕರು ನೀಡುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉದಾಹರಣೆಗಳಾವುವು?
- ಇ) ಹೊಜಾರಿಯು ನೋಂದವರಿಗೆ ಸಾಂತ್ವನವನ್ನು ಹೇಗೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ?
- ಇ) ಜನರು ಪುರುಷ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಯಾವಾಗ ಕೈ ಜಡುತ್ತಾರೆ?
- ಇ) ದೆವ್ಷೆ ಮತ್ತು ದೇವರು ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಲೇಬಕರು ಸೂಚಿಸುವ ಮದ್ದಾಗಳು (ಜಿಕಿಂದಿ) ಯಾವುವು?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಮೈ ಮೇಲೆ ದೆಷ್ಟೆ ಬರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮನೋಷ್ಟೇಜಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಯಾವ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಿ?
- ೨) ಉನ್ನಾದ ಮನೋಷ್ಟಿ ಎಂದರೆನು? ವಿವರಿಸಿ.
- ೩) ಮೈ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಬರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೆಷ್ಟುವ ಆಟಗಳಾವುವು?
- ೪) ಮೈ ಮೇಲೆ ದೇವರು ಬರುವುದು ನಮ್ಮ ಜನಗಳ ಸ್ಥಾನತಾಹೀ ವಿಶೇಷ?

ಭಾಷಾಭಾಷಾನ :

- ೧) ಇವುಗಳನ್ನು ಜಡಿಸಿ ಬರೆಯಲಿ :
ಶ್ವರೋಽಪಜಾರ, ಕಟ್ಟರೆ, ಕರ್ಮಾರದಾರತಿ, ರಥೋಽಣವ, ಮೇಲ್ಮದರ
- ೨) ತೆಕ್ಖಿನ ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಿಮ್ಮ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ :
ವೆದವಾಕ್ಯ, ಶ್ವರೋಽಪಜಾರ, ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲ ಹಾಕಿಕೊನ

ಚಟುವಟಿಕೆ :

- ೧) ನಿಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರು ಕಂಡಿರುವ ದೆಷ್ಟೆ / ದೇವರು ಮೈ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಪ್ರಸಂಗವೊಂದನ್ನು ಕುರಿತು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಲಿ.
- ೨) ಪರ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವ ಹಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಗಳನ್ನು ಹಟ್ಟಿ ಮಾಡಿ.
- ೩) ‘ಪವಾಡಗಳ ರಹಸ್ಯ ಬಯಲು’ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ವಿಳಿಸಿ.

ಅರ್ಥ ಗ್ರಂಥ : ವಿಜಾರ ಸಾಹಿತ್ಯ – ಸಂಪಾದಕರು-ಮರುಷೋಽತ್ತಮ ಜಿಷ್ಮಲೆ, ಪ್ರಕಾಶನ-ಕನಾಡಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ, ಬೆಂಗಳೂರು. ಮುದ್ರಣ ವರ್ಷ : ೧೯೯೭

ಹೆಚ್ಚಿನ ಟಿಪ್ಪಣಿ :

- ೧) ನಿಮ್ಮ ಒದುಕೆನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ – ಲೇಖಕರು : ಸಿ.ಆರ್. ಜಂಪ್ರಶೇಖರ್. ನವಕನಾಡಾಟಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.
- ೨) ಕಟ್ಟು ಮನಸ್ಸಿಗೆ; ಖಾಯಿಲೆ ದೇಹಕ್ಕೆ – ಲೇಖಕರು : ಸಿ.ಆರ್. ಜಂಪ್ರಶೇಖರ್. ನವಕನಾಡಾಟಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ದಾಲ ಯಾವುದಯಾಗ್ಯ ಕಾಲೇಜಗೆ?

– ಸ.ಜ. ನಾಗಲೋಟಿಮರ

ಆತ್ಮ ಚರಿತ್ರೆ ಎಂಬುದು ವ್ಯಕ್ತಿ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಒಂದು ಅದರ್ಥವೂ, ಅರ್ಥಪೂರ್ವಾವೂ ಆದ ಬದುಕನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಹೇಗೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಭಾಗ, ಜ್ಞಾನದಾಖ, ನೀತಿ ಮ್ಗ್ನಿತೆ, ನಿಃಸ್ವಾಧ್ಯ ಮನೋಭಾವ, ಪ್ರಾರ್ಥಣೆಕೆತೆ, ಕಷ್ಟಪರಿಹಿತ್ಯೆತೆ ಇದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಗುರಿ ತಲುಪಲು ಖಂಡಿತ ಸಾಧ್ಯ ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲಿನ ಗುರಿ. ಸ್ವಾರ್ಥವೂ ಹುತಾಹಲಕರವೂ ಅದ ಸ್ವಾನುಭವದ ಸಂಗತಿಗಳು ಬದುಕಿನ ಹಲವು ಮುಖಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುವಿಶಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನೇರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಎನ್.ಎನ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಹಾನಾಗುವದು ಬಜಿತೆ. ಮುಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತಯಾರಿ ನಡೆಯಿತು. ನಮ್ಮ ಉರಿನ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಭೇಣಯಾಗಿ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಮುಣಿಯಲ್ಲಿರುವ ಫಾರ್ನ್ಯೂನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಕಾಲೇಜಿನ ಹೆಸರು ಮೊದಲು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಜೊನ್ಸ್‌ನಿಗೆ ಈದಬೇಳಕೆಂದರೆ ಆ ಕಾಲೇಜು ಇಕ್ಕೆಯಿದು. ಅದರ ಹೊಸ್ಟೆಲ್‌ನ್ನು ತರಿಸಲು ಓಲೆ ಬರೆದೆ. ಕನಾಟಕ ಸ್ಕೂಲ್ ಕಾಲೇಜು ಸಹ ದೂಡ್ಲೆ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ ಸಂಸ್ಥೆ. ಅದಕ್ಕೂ ಬರೆದು ಹೊಸ್ಟೆಲ್‌ನ್ನು ತರಿಸಿ ಫಾರ್ನ್ಯೂನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮಾಡುವುದೆಂದು ನಿರಂತರಿಸಿದ್ದೆ. ಯಾಕೋಂ ಏನೋಂ ಫಾರ್ನ್ಯೂನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸೇರಬೇಕು, ಅಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಗತಿ ಹೊರ್ತೋಣಿ ನಡೆಸಬೇಕು ಎಂಬ ಹಂಬಲ. ಜಾಣತನದಲ್ಲ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ ಸಾರಸ್ವತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಜಿತ್ವಾವನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೂ ಆ ಕಾಲೇಜಿನ ಜಾಸ್ತಿ ಬರುವರು ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅವರೊಡನೆ ಇದ್ದ ನಾನೂ ಜಾಣನಾಗಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆ ಇತ್ತು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಘಾತಾಂಶ ಹೊರಬಂತು. ನಮ್ಮ ಹೈಸ್ಕೂಲಗೆ ನಾನೇ ಪ್ರಥಮನಾಗಿದ್ದೆ. ನನಗೊಬ್ಬನಿಗೇ ಡಿಸ್ಟಿಂಕ್ಷನ್ ಅಂಕಗಳು ದೂರತ್ವದಲ್ಲಿ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪ್ರಥಮ, ಎಂಬತ್ತುಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಅಂಕಗಳು. ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ನಾನೇ ಪ್ರಥಮ ಎಂದರು. ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಗುರುಗಳೂ ಮೆಚ್ಚಿದರು. ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿಷಯ ಜಟ್ಟಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಗೆ ಪ್ರಥಮ ರಾಧಿಕ್ ಹಡೆದವನು ನಾನೇ ಮೊದಲು. ಅದೇ ನನ್ನ ಗುರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಸಂಸ್ಕೃತ

ಗುರುಗಳು ಮೊದಲೇ ನಾರಿಜಟ್ಟಿದ್ದರು ; ಸಂಸ್ಕೃತ ಜಟ್ಟವನು ಶಾಲೆಗೆ ಪ್ರಥಮ ಬರುವುದು ಅಶಯ್ಯ ಎಂದು! ಘಾತಾಂಶ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಮೌನವಾದರು. ಎರಡನೇಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ವಿರೆಭಾದ್ರ ಕುಳಿ ಹಡೆದಿದ್ದ. ಮೂರನೆಯ ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಪಡೆದವನು ಮಗೆಪ್ಪು ಮಂಡಿ. ಇವನೂ ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹಾಸಾಗಿದ್ದ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಗುರುಗಳ ಶಿಷ್ಯರು ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಂತೆ ನೇನಹಿದೆ. ಉರಳ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರದವರೆಗೆ ಇದೇ ಸುದ್ದಿ. ನನ್ನೊಡನೆ ಇದ್ದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯ ಗುಂಡಿ ಜಯವಂತ ಹಾಗೂ ಸಿದ್ದಣಿ ಅವರೂ ಹಾಸಾಗಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಿ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ನಹಾಸಾದವರು ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದರು. ಆ ಕಡೆಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಮಬ್ಬು ಮುಸುಕಿತ್ತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎನ್ನೋ.ಎನ್ನೋ.ಸಿ. ಘಾತಾಂಶ ಇಡೀ ಉರಣ್ಣೇ ಎಜ್ಜಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ನಾವು ಯಾವ ಕಾಲೀಜಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರೂ ಜೆಚ್ಚಿಸಿ ನಾವು ಎಲ್ಲಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನನ್ನ ತಂದೆಗೋ ಸಂತೋಷ; ನಾನು ರಾಧಾಕೃಷ್ಣ ಪಡೆದದ್ದಕ್ಕಲ್ಲ. ಜಾಸ್ತಿ ಅಂಕ ಗೆಳಸಿದ್ದಕ್ಕಲ್ಲ. ಅವರು ಸಂತೋಷ ಹಟ್ಟದೆಂದರೆ ನನ್ನ ಹಿಡಿ ಮುಗಿಯಿತು. ಮರುದಿನದಿಂದ ನಾನು ಶ್ರಿಂಟಂಗ್ ಪ್ರೇಸ್ಸಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವೆನೆಂಬ ವಿಷಯ. ನಾನು ಪ್ರೇಸ್ಸಿನ ಕೆಲಸ ನಿರವಹಿಸಿದರೆ ತಂಡ ಕೆಲಸ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದು. ಆಗ ಅವರು ಪ್ರೇಸ್ಸಿನ್ನೂ ಉಂಟಾದ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನೂ ವ್ಯಾಧಿ ಮಾಡುವ ಲವಲಬಿಕೆ ಇತ್ತು. ಆ ಕಾರಣ ಮರುದಿನದಿಂದ ಪ್ರೇಸ್ಸಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬರಲು ಹೇಳದರು. ಪ್ರೇಸ್ಸಿನಲ್ಲ ಆಗ ನಾಂಗಿಯಿಂದ ಹಿಡಿ ಕೆಲಸಗಾರ ಬಂದಿದ್ದು. ಅವನು ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಗೆರೆ ಮೂಡಿಸುವ ಯಂತ್ರವನ್ನು ತಂದು ಯಾರಿಗಾದರೂ ಅದನ್ನು ನಡೆಸಲು ತರಬೇತಿ ಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದು. ಆದರೆ ಪ್ರೇಸ್ಸಿನ ಯಾವ ನೌಕರನಿಗೂ ಅವನ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿರಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲ ನಾನು ಸೇರಿದೆ. ನೇರವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ರೂಲಂಗ್ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ ನಾನು ಅಲ್ಲ ಆ ಮರಾತಿ ಕೆಲಸಗಾರನ ಕ್ರೈ ಕೆಳಗೆ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಅವನಿಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕ್ಷಾತ್ರಜಟ್ಟಿ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಅವನ ಮನೆಯಿಂದ ಕರೆ ಬಂದಿತು. ಒಂದೆರಡು ದಿನದ ಮಟ್ಟಗೆ ಉರಿಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವೆನೆಂದು ಹೇಳ ಹೋದೆ.

ಪ್ರೇಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಾಧಾಕಿನ ಮುಸ್ತಕಗಳು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದವು. ತಂದೆಯವರು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ‘ಪ್ರಯುತ್ತಿಸುವೆ’ ಎಂದು ಹೇಳದೆ. ಮರುದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಸಂಜೆಯ ಹೂತ್ತಿಗೆ ಬಾಧಾಕಿನ ಕೆಲಸವನ್ನೂಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿ, ತಂದೆಯವರನ್ನು ಕರೆದು ತಂದು ತೋರಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಅವರು

ಅಳ್ಳರಿಪಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಕರೆದು, ಕೆಲಸ ಎಷ್ಟು ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಸಿದರು. ಅಗಲೇ ಹೇಳಬಿಟ್ಟರು, ನಾನೇ ಆ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನೆಂದು. ಸಾಂಗ್ರಹಿಕ ಕೆಲಸಗಾರ ಮರಣ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಉಳಿದ ಕೆಲಸಗಾರರೊಡನೆ ದುಡಿಯಹತ್ತಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ಬ್ರಾಂಕಿನ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಬ್ರಾಂಕಿನ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಅವರಿಗೆ ವಿನಂತಿಸಿದರು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಒಂದೆರಡು ದಿನ ಬ್ರಾಂಕಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲ ವಿವರಿಸಿದರು. ತಂದೆಯವರು ತಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸ್ವೇಚ್ಛರಿಗೆ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಯೇ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಸುದ್ದಿ ಶಾರಣೆ ಹರಡಿತು. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಶಾರಿನ ಹಿರಿಯರು ನನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದರು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಯ್ದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. “ನಿನ್ನ ಮಗನು ಮುಂದೆ ಓದಲು ಹೋಗಬೇಕು. ಇಷ್ಟು ಜಾಣಿಸಿದರು ಹುಡುಗನನ್ನು ನೀನು ನಾಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸಗಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ತಲೆ ಸರಿಯಿದೆಯೋ, ಇಲ್ಲವೋ” ಎಂದು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದರು. ಅವರೆ ಹಿಂದೆಯೇ ನನಗೆ ಕಾಲಿಸಿದ ಗುರುಗಳು ಬಂದರು, “ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ! ಅವನನ್ನು ಕಾಲಸುವಾದು ನಿಮಗೆ ಭಾರವಿಸಿಸಿದರೆ ತ್ರೀ ಬೋಂಡಿಂಗ್‌ಲೆ ಇಟ್ಟು ನಾವೇ ಕಾಲಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊರುತ್ತೇವೆ” ಎಂದರು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲ ತಂದೆ-ತಾಯಿಂದಿರು ಚೆಚ್ಚಿಸನ್ತೋಡಿಗಿದರು. ಅವರಿಗೂ ಹೇಮ್ಮೆ ಇತ್ತು, ಕಾಲಸುವ ಆಸೆ ಇತ್ತು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಶೀಕ್ಕಣ ಅಷ್ಟಕ್ಕಣ ಇತ್ತು. ನನ್ನ ತಾಯಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋದವಳ್ಳ. ಆದರೆ ಒಂದೊಂದು ಶಬ್ದ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ತಂಡೆ ಇನೇ ಇಯತ್ತೆ ಹಾನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಅಗಿಗೆ ಸುದ್ದಿಪತ್ರಿಕೆ, ವಾರಪತ್ರಿಕೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಜನರು ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಲಸುವ ನಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿದರು. ಮಣಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾತನ್ನು ಒಪ್ಪಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಹುಡುಗಿಯರು ಮರುಳು ಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮಾಲ್ಯಾಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವರು ಎಂದು ಯಾರೋ ಹೇಳಿದರು. ಹಿಂಗಾಗಿ ಭಾಗ್ಯಸನ್ನೋ ಕಾಲೇಜಿನ ಕನಸು ಮುರಿದುಇತ್ತು. ಕನಾಡಿಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲಯುವದೆಂದು ಹೇಳಿಸಿದರು. ಆಗ ಕನಾಡಿಕ ಕಾಲೇಜು, ಧಾರವಾಡ ಜಾಣಿ ಕಾಲೇಜಿಂದು ಹೇಸರಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಅಂಕಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲ ನನಗೆ ಸ್ಥಾನ ಸಿಗುವುದೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲ ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರ ಸ್ವೇಚ್ಛತಾದ ಜನ್ಮಮಲ್ಲಪ್ಪ ಅಬಕಾರ ಎಂಬುವರು ಬಂದರು. ಅವರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕೆ.ಎಲ್.ಇ. ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಸಹವಾಸದಲ್ಲ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಹೇಳದರು, “ಜಂಬಯ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ ! ನಿನ್ನ ಮಗನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನಗೆ ಇಡು. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಒಕ್ಕೆಯ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸುವೆ.” ನಿಜವಾಗಿ ನನ್ನ ತಂಡೀಗೆ ಇದೇ ಬೀಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ಕಾಲೇಜು ಮುಂತಾದವುಗಳ ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಂದವರೇ ಅಲ್ಲ. ಆ ವಣ ಕೆನಾರಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ರ್ಯಾಂಕ್ ಪಡೆದ ಕಾಲೇಜಿಂದರೆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲ ಹೊಸದಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಹಿ.ಸಿ. ಜಾಜಿನ್ ಸ್ಕ್ಯೂನ್ ಕಾಲೇಜು. ಅದೇ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಸುವದೆಂದು ತೀರುಾಡಿಸಿದರು. ಬೀಕಾದ ಹಣವನ್ನು ನನ್ನ ತಂಡ ಅಭಕಾರ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಲು ಹೇಳ ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿ ಕುಳಿತರು.

ಒಂದು ದಿನ ಅಭಕಾರ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಹಾಗೂ ಮಂಡಿ ಮಗಿನ್ನೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಸ್ಸಿನ ಮೂಲಕ ಕುಡಜಿಗೆ ತಲುಹಿಡರು. ಕುಡಜಿಯಂದ ರೈಲನ ಮೂಲಕ ಧಾರವಾಡಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಧಾರವಾಡದಲ್ಲ ಅವರ ಮಗ ಕಾಲೇಜು ಕಾಲಯತ್ತಿದ್ದು. ಅವರ ಮಗಿಕ ಮನೆಯಲ್ಲ ಮನೆಯಲ್ಲ ಉಂಟ ಮಾಡಿಸಿ ಮಲಗಿಸಿದರು. ಮರುದಿನ ನಾನ್ನನ ಉಂಟ ತೀರಿಸಿಕೊಂಡು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಜಾಜಿನ್ ಕಾಲೇಜು ತಲುಹಿಡೆವು. ಅಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೀಸ್ವಿಹಾಲರು ಅಭಕಾರರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಅಂತಪಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಶ್ರೀಸ್ವಿಹಾಲ್ ಬೋಮ್ಮಣಿನವರು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ನಮ್ಮಿಬ್ಬಿರನ್ನು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡರು. “ಕಾಲೇಜಿನ ಕ್ಲಾಸುಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲು ಇನ್ನೂ ೨೦ ದಿನಗಳವೇ. ನಿಂತು ಉರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಸ್ಸಿ” ರೆಂದರು. ಆಗಲೇ ನಮ್ಮಿಬ್ಬಿರನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ನಿಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿ ಹಣ ತುಂಜಿದರು.

ನಮಗೆ ಬೀಕಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳದರು. ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಆಗ ನಮಗೆ ಖಾನಾವಾಗಿಯಲ್ಲ ಉಂಟ ಮಾಡುವುದು ದೋಡ್ಡ ಸಾಹಸವೇನಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಉಂಟವನ್ನು ಮೊದಲ ಸಲ ಉಂಡಾಗ ಆಳ್ಳಿಯವೇನಿಸಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲ ಇಂಥ ಶಿಸ್ತು ಇರುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಜೆಹಾತಿ, ಪಲ್ಯ, ಜಟಿ, ಉತ್ತಿನಕಾಯಿ, ಅನ್ನ, ನಾಯ, ಹಪ್ಪೆಕ, ನಿಂಬೆಹಣ್ಣಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟೆವು. ಮನೆಯಲ್ಲ ನಾವು ರೊಟ್ಟಿ, ಜಟಿ, ಪಲ್ಯ ಎಂದರೆ ಉಂಟ ಮುಗಿದಂತೆ. ಖಾನಾವಾಗಿಯ ಉಂಟ ಮಾಡಿದರೆ ನಾವು ಹೈಲವಾನ ಆಗುವೆವೆಂದು ಮಾತಾಡಿದೆವು. ಉರಿಗೆ ಮರಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯ ಹೈಭವ ಹಾಡಿದ್ದೇ ಹಾಡಿದ್ದು. ಹತ್ತಾರು ಜನ ನಮಗೆ ಬುದ್ದಿ ಹೇಳಿದ್ದೇ ಹೇಳಿದ್ದು. ಈ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಜಯವಂತ ಗುಂಡಿ ಹಾಗೂ ವಿರಭದ್ರ ಕುಳಿ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಜಾಜಿನ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ದಾಳಿಸಿ ಬಂದರು. ಅವರು ಹಾಸ್ಟೆಲ್ ತುಟ್ಟಿಯೆಂದು ಹೋರಿಗೆ ಕೊರತಡಿ ಹಿಡಿಯಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಉರಿನ ಕೆಲ

ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇಂಜನೀಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜನಲ್ಲಿ ಉದ್ದೃತಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಅವರು ಗುಂಡಿ ಹಾಗೂ ಕುಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ದಾಖಲೆ ನೀಡಿರು.

ಹುಬ್ಬಳ್ಗೆ ಹೊರಡುವ ದಿನ ಬಂದೇ ಜಟಿತು. ಒಂದು ಗಾದಿ, ಒಂದು ತ್ರಿಂಕು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಸ್ಸಿಗೆ ಹತ್ತಿದೆ. ಕುಡಜಿಯಿಂದ ಹುಬ್ಬಳ್ಗೆ ರೈಲು ತಿಕೆಣಿ ತೆಗೆದ್ದರೂ ನೆಲರವಾಗಿ ಹೋಗಲು ಧೈಯು ಸಾಲದು. ಧಾರವಾಡ ಸ್ಟೇಂಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಂದೆ. ಒಂದು ಉಂಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಬಕಾರ ಅವರ ಜಿರಂಜಿಂಬಿ ಗುರು ಅವರ ರೂಪಿಗೆ ಹೋದೆ, ಇದ್ದರು, ಬರವಾಡಿಕೊಂಡರು. ರಾತ್ರಿ ಉಂಟವನ್ನು ಅವರ ಖಾನಾಪಾಳಿಯಲ್ಲಿಯೇ ತೆರಿಸಿದೆ. ಮರು ದಿನ ಅವರು ಧೈಯು ಹೇಳಿದರು. ಕಾಲೀಜಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಸಂಗತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿಸಿದರು. ಅವರು ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಒಂದೆರಡು ಪಣಗಳಾಗಿದ್ದವು. ದುರ್ದೈವದಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪರಿಳಕ್ಕಾಗಿಂನ್ನು ಪಾನಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ನೋಡಲು ಆಕಣ ಕೂಡಿದ್ದರು. ಅವರು ಸಿನೆಮಾ ನಟನಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅಶಿಸಿದ್ದರು. ಇದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕಿಂದು ಮುಂಬ್ಯಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ನಟನ ಹೆಸರು ಬಂದರೆ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿವರ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲೀಜಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಯುವ ಹಾಳಗಳ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಿತ ಅನಾಸ್ತಿ. ಧಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಓವೆ ಯುವತಿಯನ್ನು ತ್ರೀಡಿಸಿದ್ದರು. ಅವಳನ್ನು ನನಗೂ ತೋರಿಸಿ ಹೇಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಾಚೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಇದೆಲ್ಲ ಹೊಸದು. ಆಕೆ ಮಾಲಾಸಿನ್ನಾಳುಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾಚೆ ಎಂದು ವರ್ಣಿಸಿದರು. ನಿತ್ಯ ಆಕೆ ಒಂದು ಕಡೆ ವಾಯುವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಾಚೆ. ಆ ಕಾರಣ ಇವರು ಶ್ರೀಗಂಗರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ತ್ರೀಡಿ ಅದೇ ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಉಪದೇಶಿಸಿದರು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಲತು ಮರುದಿನ ಹುಳ್ಳಳಗೆ ಹೊರಟಿ. ಬಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಹಾಸಿಗೆ ಗಂಟು ಏರಿಸಿದೆ. ಬಸ್ಸು ಜಾಜಿನ್ ಕಾಲೀಜಿಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಇಂದಿನಿಂದೆ ಗುರು ಅವರು ಕಂಡಕ್ಕರನಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಧೈಯವನ್ನು ನಾನು ಮೇಚಿದೆ. ಬಸ್ಸು ಹೊರಟಿ. ಜಾಜಿನ್ ಕಾಲೀಜಿನ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿತು. ಕೆಳಗೆ ಇಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಏರಿದೆ. ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಒಗ್ಗಿದೆ. ಆದರೆ ಪ್ರಿಯನ್ನು ಹಾಗೆ ಎನ್ನೆಯಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಂಡಕ್ಕರ್ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ನಾನು ಕಾಲಿಲ್ಲ ಚಪ್ಪಲು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಗಾಂಧಿ ಹೊಸ್ತಿಗೆ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ತಂಡೆ ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು, ತಲೆಯ ಮೇಲನ ಹೊಸ್ತಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದರೆ ನಾಜಿಕೆ ಜಟಿಂತೆ, ನಾಜಿಕೆ ಜಟಿರೆ ಗುರು-ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಾನ, ಅಂಥ

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮುಂದು ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಅವರ ನಂಬುಗೆ. ಕಾರಣ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಹೊಸ್ಟಿಗೆ ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಉಡುಹಿನೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಮೇಲೆ ಹೋತ್ತುಕೊಂಡು ಕಾಲೀಜನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದೆ.

ಕಾಲೀಜನ ಮುಂದೆ ನೂರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆ ತೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕೊರಳಗೆ ಹೈ ಕಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕಾಲಲ್ಲಿ ಖಾಂಟಿ, ಯಾರ ತಲೆಯ ಮೇಲೂ ಹೊಸ್ಟಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಗೆಳಿಜಿಲ್‌ಗೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಹಾಗೂ ಹಾಸಿಗೆ ಗಂಟು ಎಲ್ಲಿಯವರಿಗೆ ಒಯ್ಯಬುದು? ಅವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಇಟ್ಟು ಶ್ರೀಸಿಂಹಾಲರನ್ನು ಕಾಣಲು ಹೋಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಂದರೆ ಹೇಗೆ? ಅವು ಕಳೆದು ಹೋಗಬಾರದು. ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಗಿಟ್ಟು, ಪ್ರಿಯ ಎತ್ತಿಕೊಂಡೇ ಶ್ರೀಸಿಂಹಾಲರ ಕೊಂಡೆ ಸೇರಿದೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಗಾಬರಿಯಾದರು. ಏನು? ಏನು? ಎಂದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲವೂ ಅಧಿಕಾರಿಯಾಯಿತು. ಆದರೆ ಉತ್ತರಿಸುವ ಧೈಯು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿಸಿದೆ, “ನನ್ನ ಹೆಸರು ನಾಗಲೋಂಟಮರ, ನಾನು ಬನಹಟ್ಟ ಉರಿಂದ ಬಂದಿರುವೆ. ಅಬಕಾರ ಅನ್ನವರು ಇಂದಿನ ಹಿಂದೆ ಬಂದು ನನ್ನ ಹೆಸರು ದಾಖಲಾಗಿ ಹೋಗಿರುವರು. ನನಗೆ ಹಾಷ್ಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿರಲು ಫೀ ತುಂಬಿರುವರು.”

ಶ್ರೀಸಿಂಹಾಲ ಬೊಮ್ಮೆಣಿನವರು ತತ್ತ್ವಾರ್ಥಿ ನೆನಹಿಸಿಕೊಂಡರು. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಕರೆದು ನನ್ನನ್ನು ಹಾಸ್ಟೆಲಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ತಿಂಡಿದರು. ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಾಂಟ, ಬುಶ್ಯಾಶಿಟ ಧರಿಸಿದ್ದ. ಕೂದಲನ್ನು ಜೆನಾಷಿಗಿ ಹಿಕ್ಕಿದ್ದ. ಅವನು ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ. ನನಗೊಂಡ ಗಾಬರಿ. ನನಗಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸಿದ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನ್ನ ಪ್ರಿಯ ಹೋರುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಎಂಥ ಅನಧಿ. ನಾನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ, “ಸಾಹೇಬರಿ! ನಿಂವು ತ್ರಾಸು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿರಿ. ನಾನೇ ಎರಡನ್ನೂ ಹೋರುತ್ತೇನೆ. ನಿಂವು ನನ್ನ ರೂಪು ತೋರಿಸಿ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿರಿ”.

ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ ಹೇಳಿದೆ. “ಹಿನ್ನೀ! ಶ್ರೀಸಿಂಹಾಲರು ಹಿಂಗೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದವರಲ್ಲ. ನಾನು ಕಾಳಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ನೌಕರಿ ಉಳಿತದ, ಏನ್ನಾವ್ಯಾ?” ನನ್ನೊಳಗೆ ಮತ್ತೂ ಗೊಂಡಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಯಾರು? ನೋಡಲಕ್ಕೆ ದೂಡು ಹುದ್ದೆಯವನಂತೆ ಕಾಣುವನು. ಯಾರು ಈತ? ನಿನ್ನ ಹುದ್ದೆ ಏನು? ಎಂದು ಕೇಳಲು

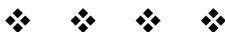
ಬಾರದು. ಅವನು ಹಾಸ್ಯೇಲಗೆ ಬಂದು ಮೊದಲನೆಯ ರೂಪಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಾಮಾನು ಇಟ್ಟಿ ಅಲ್ಲಿಯ ಜವಾನನಿಗೆ ಹೇಳ ಹೋದ. ಜವಾನನನ್ನು ಅನಂತರ ಕೇಳದೆ, “ನನ್ನೇಡನೆ ಬಂದವನು ಯಾರು?” ಎಂದು. “ಅವನು ಫಿಸಿಕ್ಸ್ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರೌಣ್ಯ” ಎಂದು ಹೇಳದ. ನೋಡಲು ನಾನೇ ಪ್ರೌಣ್ಯನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವನು ಸಾಕೆಬರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೀ!

ಕಾಲೇಜು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ನಾನು ಹೊನ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡೆ. ಮೇನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಟ, ಸಾಧಾನ ವ್ಯಾಡಲು ನಾಕಷ್ಟು ನಿರು, ಒಳ್ಳೆಯ ಗಾಳಿ ಬೇಕಕು ಆಡುವ ಕೋರಡಿಗಳು, ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣ, ನನಗಂತೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಇಂಥಲ್ಲ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪುದಬಹುದು ಎನಿಸಿತು. ಹಿಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ದಿನ ಕೆಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ರೂಪುಗಳಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ನನ್ನ ರೂಪೋಮೇಚ್ ಯಾರೂ ಬರಲಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ.

ದಿನಾಲು ವೇಳೆಗೆ ಮುಂಬೆಯೇ ಕಾಲೇಜು ಕ್ಲಾಸುಗಳಗೆ, ಪ್ರಯೋಗಾಲಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗತ್ತೊಡಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಕಲಾಸುವ ಗುರುಗಳು ಪ್ರಭಾವಿ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಹೊಂದಿದವರು. ಅವರಲ್ಲ ಕೆಲವರನ್ನು ನಾನು ಮರೆಯುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ನಮ್ಮ ಕ್ಲಾಸಿನೋಳಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆ ಕಡೆ, ಈ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಮುಂದಿನ ಡೆಸ್ಪುಗಳ ಮೇಲೆ ಹುಡುಗಿಯಿರು ಹೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕಡೆ ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಣೀ ಹೋಗಬಹುದು ಎನ್ನುವಂತೆ ಪೂಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೊನೆಯ ಬೆಂಜಿನ ಮೇಲೆ ಕೂಡುವ ಆನಾಮಿ. ಆಗೇನೊಮೈ ಕಳಗೊನೊಮೈ ನನ್ನ ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತತ್ತು. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿಯ ಕೆಲ ಕಿಡಿಗೇಡಿಗಳು ಬಂದು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಟೊಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಹಾರಹೊಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಹಾರಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಜಿಂಕುತ್ತತ್ತು. ಬೇರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಹುಡುಗಿರು ತಂದು ನನಗೆ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಏನೂ ಅನ್ನುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಉಂದ ಕೆಲವರು ಗೊಳಿಂದು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ಮಾತ್ರ, ಎಲ್ಲರೂ ಕಿಡಿಗೇಡಿಗಳೇ ಎನ್ನಲು ಆಗದು. ಒಂದರು ಸಲ ನನ್ನ ಟೊಟ್ಟಿಗ ಮೇಲೆ ಹಾರಿತು. ಅದು ಕೆಳಗೆ ಮುಟ್ಟಿವ ಮೊದಲೇ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎದ್ದು ಬಂದು ಟೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಾರಿಸಿದವನ ಕತ್ತು ಹಿಡಿದು ಟೊಳಿ ಜಡ್ಡಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಎತ್ತಿ ತಂದು ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಇಂಥವರಲ್ಲ ಹಾವೇರಿಯ ಅಂಬೇಕರ ಎನ್ನುವ ಗಳಿಯ ಮುಂದು. ಬರಬರುತ್ತ ಈ ಮಂಗಾಟ ಮಾಯಿವಾದುವು. ಸಂಪೂರ್ಣ ಬಂದಾಗಲು ಮೂರು ತಿಂಗಳೇ ಬೇಕಾದುವು.

ನಮಗೆ ರೂಪವಾಲಜ ವಿಷಯ ಕೆಲಸಲು ಮಂತ್ರಿ ಎಂಬ ಲೇಕ್ಕರ್‌ ಇದ್ದರು. ಒಟ್ಟೆಯ ರೂಪವಂತರು. ಅವರ ಅಕ್ಷರಗಳೂ ಅಷ್ಟೆ ಮುದ್ದು. ವಿಷಯ ಪರಿಣತರೂ ನಿಜ. ಅವರ ಕ್ಳಾಸುಗಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೂರು ತಿಂಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಅವರು ಒಂದು ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಿದರು. ನಾವು ಬರೆದ ಉತ್ತರ ಹತ್ತಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಕರೆದು ಅವರು ಪಡೆದ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಹೇಳ ಎಲ್ಲ ಸುಧಾರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಸಾದವರು ಮುಗಿದರು. ಪ್ರಥಮ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಂದವರನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಹತ್ತಿಕೆ ನನಗೆ ಸಿಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೇ. ಎಲ್ಲ ಉತ್ತರ ಹತ್ತಿಕೆಗಳು ಮುಗಿದವೆಂದು ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಿಳಿದಿದ್ದೇವು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ ಅವರು ನನ್ನ ರೋಲ್ ನಂಬರ್ ಕರೆದು “ಯಾರು ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ?” ಎಂದರು. ಇಡೀ ಕ್ಳಾಸ್ ತಣ್ಣಾಯಿತು. ನನಗಂತೂ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲಲು ಸಹ ಶ್ರೀ ಹೋದಂತಾಯಿತು. ಮುವ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತೆ. ಜೋರಾಗಿ, “ನಿನೇ ಏನು?” ಎಂದರು. ಕೆತ್ತು ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿ, “ಹೌದು” ಎಂದೆ. ಮುಂದೆ ಬರಲು ಹೇಳಿದರು. ನಡುಗುತ್ತಲೇ ಹೋದೆ. ತಾವು ನಿಂತ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೊಡುವ ಕಣ್ಣೆಯ ಮೇಲೆ ಏರಲು ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನೇನು ಅಳುವುದೊಂದೇ ಬಾಕಿ ಉಳಿದಿತ್ತು. ನನ್ನ ಹೆಗೆಲ ಮೇಲೆ ಕೈಯಿಟ್ಟರು. ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಹತ್ತಿಕೆಯನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತೋರಿಸಿ, “ಈ ಉತ್ತರ ಹತ್ತಿಕೆಯ ಉತ್ತರಗಳು ಉತ್ತೃಷ್ಟಿ” ಎಂದರು. “ಇಡೀ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಇವನೇ ಪ್ರಥಮ” ಎಂದರು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರೆಲ್ಲ ಜಪ್ಪಾಳಿ ತಟ್ಟಿದರು. ಮಂತ್ರಿ ಗುರುಗಳೂ ಜಪ್ಪಾಳಿ ತಟ್ಟಿ, “ಜೆನ್ನಾಗಿ ಹೀಗು ಮುಂದೆ ಬರುವೆ” ಎಂದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಬಾಗಿ ಕೈ ಮುಗಿದು ನನ್ನ ಉತ್ತರ ಹತ್ತಿಕೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೊನೆಯ ಬೆಂಜಿಗೆ ಹೋದೆ. ಕಿಡಿಗೇಡಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಲ್ಲ ಹೇಳಾಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಬಂದು ಅಭಿನಂದಿಸಿದರು. ಕೆಲವರಂತೂ ಬಂದು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳ ಹೋದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲ ನನ್ನ ಅಂತಸ್ತು ಬೇರೆ ಆಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಯಾದೆ ಕೊಟ್ಟಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಚೋಹಿಗೆ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಡಿತು. ನನ್ನ ಜೊತೆ ಇದ್ದ ಚೋಹಿ ಧರಿಸುವ ಸ್ನೇಹಿತರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಉಳಿದವರ ಆದರ ಹೇಳಿತು.

ಅಂತರ ಪರಿಷತ್ತಾಗಿರುವ ಡಾ. ಸ.ಜ. ನಾಗಲೋಟಮರ್ ಇವರು ೭೦-೧-೧೯೫೦ರಲ್ಲಿ ಗದಗದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ತಂಡ ಜಂಬಯ್ಯ, ತಾಯಿ ಹಂಪ್ಪೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಬನಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲ. ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮುಖ್ಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಹಂಪ್ಪೆ ಅಂತಾರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಾದರು. ‘ಭಾಷಕಣ್ಣ ಮತ್ತು ಬ್ರಿಜ್‌ಪ್ರಶ್ನೆ’, ‘ಸ್ವಾಧ್ಯಾ ಸಂಗಾತಿ’, ‘ಶ್ರೀನಾಮಾನ್ಯ ಮತ್ತು ವೈದ್ಯ’, ‘ಬುನೆಲ್ಲಾ ರೋಗ’ ಮುಂತಾದ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವ ಶ್ರೀಯುತರು ದೇಶ-ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿ ಅತಿಥಿ ಉಪನಾಯಕರಾಗಿಯೂ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದರು. ಡಾ. ಜ.ಸಿ. ರಾಯ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಕನಾಡಕ್ಕೆ ರಾಜೀವ್‌ಲೆಕ್ಕಾಪ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಪ್ರಪ್ರಥಮ ಶ್ರೀ ರೇಖಾಕಾ ಪ್ರಶ್ನೆ; ಹರಿಹರ ಆಶ್ರಮ ಅಲೆಂಜಿಕ್ ರಿಸಬ್ಸ್ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪ್ರಶ್ನೆ, ಬುನೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದವರು. ಅಷ್ಟವಾಗಬಹುದಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಮಾನವಿಳಿಯತ್ಯಾ ಆರ್ಥಿಕಾವರ್ಗಾಳ ಬುನಾದಿಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದವರು.

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ಗಾದಿ-ಹಾಸಿಗೆ ; ತ್ರಾಸು-ತೊಂದರೆ ; ಹಿಕ್ಕು-ತಲೆಗೊದಲು ಬಾಬು ; ತುಟ್ಟಿ-ದುಭಾರಿ ; ಪ್ರತೀಕ-ಸಂಕೇತ ; ಬಾನಾವಂತ-ಉಣಿದ ಮನೆ.

ಪದ್ಧತಿ :

- ೧) ಮಾಲಾಹಿನ್ನಾ :** ಐವತ್ತು-ಅರವತ್ತರ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿ ಜೆಲನ ಜಿತ್ತರಂಗದಲ್ಲಿ ಜನಹೃದಯಾಗಿದ್ದ (ನಟ) ಅಜನೇತ್ರಿ.
- ೨) ನಾರಸ್ತತ :** ಮೂಲತಃ ಸರಸ್ವತಿ ನದಿ ತೀರದಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು. ಸರಸ್ವತಿ ಮುನಿಗಳ ವಂಶಜರೆಂದು ಪ್ರತಿಂತಿ. ಕಾಲಾಂತರದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ನಾನಾ ಕಡೆಗೆ ಹಂಚಿ ಹೋದವರು.
- ೩) ಜತ್ತಾವನ :** ಕೊಂಕಣ ಸಿಹಿಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಇವರ ಮಾತ್ರಾಭಾಷೆ ಕೊಂಕಣೆ. ಕೊಂಕಣಿನ ಸಿಹಿಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು, ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿದವರು, ಪಶ್ಚಿಮ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಇರುವವರು, ದೇಶಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಹೇಸರಾದವರು. ಮರಾಠಿ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಆಡುವವರು.

ಇ) ರೋಲ್ ಮಾಡಲ್ : ಮತ್ತೊಳ್ಳಿರು ಅನುಸರಿಸಲು ಯೋಂಗ್ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ.

ಅನ್ಯದೇಶ್ಯ ಶಬ್ದಗಳು :

ପ୍ରୀତ-ବୋଲଦିଇଣଙ୍ଗେ ; ଡିସ୍ଟିନ୍‌କ୍ଷେତ୍ର ; ରାୟିଙ୍କେ ; ନେଇଶ୍ଵରନ୍ଦ୍ର.

ಸಂದರ್ಭದ ಸೂಚಿಸಿ, ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ಗ) ‘ನಿನ್ನ ಮಗನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನಗೇ ಇಡು.’

ಉ) ‘ಆಕೆ ಮಾಲಾಸಿನ್ನಾಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಾಳೆ.’

ಇ) ‘ನಾನು ಕಾಳಜಿ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮೆ ನೌಕರಿ ಉಳಿತಾದ, ಏನುಪಾ?’

ಈ) ‘ನಾನೇ ಪ್ರ್ಯಾನ್‌ನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆ.’

ಉ) ‘ಈ ಉತ್ತರ ಪ್ರತಿಕೆಯ ಉತ್ತರಗಳು ಉತ್ತಮವ್ವೆ.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಮುಣಿಯಲ್ಲನ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾಲೀಜಿನ ಹೆಸರೆಂನು?

ಉ) ಲೇಬಕರು ಮೊದಲಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದೀಲ್ಲ?

ಇ) ಲೇಬಕರ ತಂಡೆಯವರು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆದಿದ್ದರು?

ಈ) ‘ಜಾಣರ ಕಾಲೀಜು’ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದ ಕಾಲೀಜು ಯಾವುದು?

ಜ) ಲೇಬಕರನ್ನು ಹಾಣೆಲ್ಲಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದಿವರು ಯಾರು?

ವರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಲೇಳಕರು ಪ್ರೈಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಕಾರಣವೇನು?

ಅ) ಉರಿನ ಹಿರಿಯರು ಲೇಳಕರ ತಂಡೆಯೊಡನೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು?

ಆ) ಗಾಂಧಿಯೊಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಲೇಳಕರ ತಂಡೆಯವರಿಗೆ ಯಾವ ಭಾವನೆಯಿತ್ತು?

ಇ) ಹುಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿಯ ಹಾನಿಗಳನ ವಾತಾವರಣ ಯಾವ ರೀತಿಯಿತ್ತು?

ಬಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಎನ್.ಎನ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಪರೀಕ್ಷೆಯ ನಂತರ ಲೇಖಕರು ಮುಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದರು?
- ೨) ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನಗರದ ಪರಿಸರಕ್ಕೆ ಕಾಲಾಚಾರಗಳ ಎದುರಿನುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪ್ರಸ್ತುತ ಹಾರಿದಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಜಿತ್ತಿತವಾಗಿದೆ?
- ೩) ಲೇಖಕರ ಕಾಲೇಜು ಜಿವನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಲದ ಶಿಕ್ಷಣ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಿರಿ.

ಭಾಷಾಭಾಷೆ :

- ೧) ಇವರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ:
- ಅರ್ಥ, ಶರ್ಕಾರ, ಜಿಂತೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಹಾಸು, ಆದರ.
- ೨) ಇವರಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಕ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿ:
- ನೇಲ, ಗ್ರಾಮ, ಜವಾನ, ದೇವರು.
- ೩) ಇವರಿಗೆ ಸ್ಥಂತ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಜಿಸಿ ಬರೆಯಲಿ:
- ಮುಂದಾತಿ, ಅಭಿನಂದಿಸು, ಕೆಣ್ಣತೆರೆ, ಹೆಣ್ಣಗಾಯಿ ನೀರುಗಾಯಿ.

ಅಕರ ಗ್ರಂಥ :

‘ಜ್ಞಾದ ಜೋಜಾಗ’ – ಡಾ. ಸ.ಜ. ನಾಗೆಲೋಟಿಮುರ್ - (ವೈದ್ಯನ ಆತ್ಮ ನಿವೇದನೆ) (ಸುವರ್ಚಂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ)-ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಇಲಾಖೆ, ಬೆಂಗಳೂರು. ಮುದ್ರಣ ವರ್ಷ : ೨೦೦೫.

ಕರುಬುನ

- ಕುಂ. ವೀರಭದ್ರಪ್ಪ

ಪ್ರಗತಿ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆಗಳು ಬದುಕಿನ ಎರಡು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಂದಲಾರದ ವಿಭಿನ್ನ ಲಯಗಳು. ಇವುಗಳ ನಡುವೆ ಘಟನೆಗೆ ನಡೆದು ತೀವ್ರ ವೇದನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತವೆ. ನಾಗರಿಕತೆ ಅಯಾ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಬಗೆಯ ಪಲ್ಲಟಗಳನ್ನು ತರುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಪಲ್ಲಟಗಳಿಗೆ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಹಿಳೆ ಸ್ವಂದಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಪರಂಪರೆ ಹಾಗೂ ನಾಗರಿಕತೆ ಎರಡನ್ನೂ ವಿದಂಬನೆಯಿಂದ ಕಾಣುವ ಲೇಖಕರು ಬದುಕಿನ ನಿರವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಶೋಧಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಮೂರೆದ ಸಿಂಧಾದಿ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಪಶ್ಚಿಮದ ಕುಂತಳ ನಾಡನ್ನು ಬೀಳಪಡಿಸುವ ನದಿಯೊಂದರ ಅವಶೇಷವನ್ನು ಕೆರೆಲೂ ನಮ್ಮೆ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಸೈಮಿತ್ಯ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಯಾವ ಕೆಲ್ಲು ಎತ್ತಿದರೂ ಒಂದಾದರೂ ಜೀಳು ಗೊಳಿಸಿಸುವ ಜೀಕುಗುಡ್ಡವೂ; ಯಾವುದಾದರೂ ಹೊದೆ ಕಲಿಕದರೆ ಒಂದಾದರೂ ಬಳಿವಡಕನಂಥ ಹಾವು ಗೊಳಿಸಿಸುವ ಹಾವುಗುಡ್ಡವೂ ನತ್ತಡ್ವಣೆ ನದಿಯ ಎಡಬಲ ಮಗ್ನಿಲಾಲ್ವಾವೆ. ಈ ಎರಡೂ ಗುಡ್ಡಗಳ ತಪ್ಪಲಾಲ್ವರುವ ಏಕೈಕ ಗ್ರಾಮವಾದ ವಡ್ಡಣಿಯು ಸ್ವಾತಂತ್ಯಾತ್ಮರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಶಿಲಾಯುಗ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲ ಲಕ್ಷಣ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಜೀಳುಗೆಳು, ಹಾವುಗೆಳು ನಾಗರಿಕತೆಯ ಸೇರಳು ಆ ಗ್ರಾಮದ ಮೇಲೆ ಜೀಳದ ಹಾಗೆ ನೊಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವು. ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಹಾವಿನ ಗುಡ್ಡ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಇದೆ ಅನ್ನತಿರಲಕ್ಕೆ ವಾಪಾನಾದರೆ, ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದವರು ಜೀಕುಗುಡ್ಡ ಅಷ್ಟು ದೂರ ಇದೆ ಅನ್ನತಿರಲಕ್ಕೆ ವಾಪಾನಾಗುತ್ತಿರುವರಾದ್ದರಿಂದ ವಡ್ಡಣಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮವು ರಾಜಕೀಯ ನಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಪಡೆದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ವಾಕ್ಯದ ಷರಾದಿಂದ ನೆಲದ ಹಾಲಾಗಿ ಇಡುವ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೇ, ಅದನ್ನು ತಡೆವಿ ಯಾಕೆ ತಂದಾಯ ಇಲಾಖೆಯ ಲಕ್ಷಣ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿಯೋ ಏನೋ ಯಾರೊಬ್ಬಿರು ಆ ಗ್ರಾಮವನ್ನು ನಿಸುರು ಮಾಡುವ ಗೊಳಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅರಕ್ಕೆಳರದೆ, ಮೂರಕ್ಕೆಳಿಯದೆ ಏನೋ ಒಂದು ರೀತಿ ಬದುಕುವ ಆ ಗ್ರಾಮದ ನಾನ್ಯಾರು ಜಿಲ್ಲೆ ಮಂದಿಯೂ ತಮಗಾದು ಬೇಕು, ತಮಗಿದು ಬೇಕು ಎಂದು ಅಹವಾಲು ಸಲ್ಲಸುವ ಗೊಳಿಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ರೋಗ ರುಜನಗಳ ತಂಡಿ ತಕರಾರುಗಳ್ಲದೆ ಶತತಮಾನಗಳ ಲಾಗಾಯ್ತು ಬದುಕುತ್ತ ಬಂದಿರುವ ಅವರು ದೇವರು ಕೊಟ್ಟರೋದು

ಮನಾರ ಇರುವಾಗ ಓವ್ವುಜರು ಮಂದಿ ಏನು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತು? ಏನು ಜಟ್ಟಿರುತ್ತು? ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವಂಥ ಸಾದಾ-ಸೀದಾ ಮಂದಿ. ಅವರು ವಡ್ಡಣ ವಿನಾ ದುಸರಾ ಪ್ರಪಂಚ ನೋಡಿದವರಲ್ಲ. ಅವರು ಹೋರ ಪ್ರಪಂಚದ ಉಸಾಬರಿಗೂ ಹೋಡಿದವರಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾಗುತ್ತಲೇ ಎಡ್ಡು ಮುದ್ದೆಹಿಂಡಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟಿರು ಸೀಮೆಲಾರೋ ಹುಆಗುಡ್ಡ ತಪ್ಪಾಗೆ ಹೋಗಿ, ರೆಟ್ಟಿ ಮುರಿದು ಬಂಡಿಗಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ಎಜ್ಜಿಸಿ, ಅವುಗಳಗೊಂದು ಆಕಾರ ಕೊಟ್ಟು, ಸಂಜೀಯಾಗುತ್ತಲೇ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ವಾಪಾಸಾಗಿ ದುಬಾಡಿಸಿ ಉಂಡು ಗಪ್ಪಂತೆ ಮಲಗಿ ಇಡುವ ಅವರು ಅಕ್ಕರ ಕಂಡರೆ ಗಡಗಳ ನಡುಗಿ ಮೂರು ಮಾರು ದೂರ ನಿಲ್ಲುವ ಸಾಥು ಸ್ವಭಾವದ ಮಂದಿ. ಅವರ ಬಂಧು-ಬಳಗ್, ನೆಂಟಿಷ್ಟುರೆಲ್ಲರು ಆ ಗ್ರಾಮದೊಕ್ಕರೇ ಇರುವುದರಿಂದ, ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಜಾಬು ಹೋರ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ಬರುವುದಾಗೇಲ್ಲ, ತಾವು ಯಾವುದೇ ಜಾಬನ್ನು ಹೋರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಬರೆಸುವುದಾಗೇಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಆ ಗ್ರಾಮವಾಗೇಲ್ಲ, ಆ ಗ್ರಾಮದ ಮಂದಿಯಾಗೇಲ್ಲ ಭೂತಕಾಲದ ಉಕ್ಕಿನ ತೆರೆ ಸೀಳಕೊಂಡು ವರ್ತಮಾನದ ಜಗತ್ತಿಗಿನುವ ರಂಗಭೋಮಿಯಿತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಕಿದವರಲ್ಲ.

ಇಂಥ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿ ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಕರ ಕಲಾತು ಬೆಂಗಳೂರಂಥ ನಗರದಲ್ಲ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನೆಟ್ಟುಕಟ್ಟಲ್ಲ ದೃವಾಂಶ ಸಂಭೂತನೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು.

ಎಲ್ಲ ಅಕ್ಕರನ್ನರಂತೆ ಅವನ ಬಾಲ್ಯವೂ ಸಹ, ಅವನ ಕುಟುಂಬ ಯಾರೊಬ್ಬಿರೂ ಅಕ್ಕರವೆಂಬ ಹಾತರಗಿತ್ತಿಯ ದುಂಬಾಲು ಇದ್ದಿದವರಲ್ಲ. ಜರ್ಜ್‌ಲ, ಗುಡೆಕೊಡಟಿಯ ಅಭೀಂದ್ಯ ಕೊಂಟಿಗಳನ್ನು, ದರೋಜೆ, ಕೆಮಲಾಮರದ ಕೆರೆಗಳನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿದವರ ಹೈಕಿ ಅವನ ಮೂರ್ಚಿಕರು ಇದ್ದರೆಂಬುದೇ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಸಂಗತಿ. ಸ್ಕ್ರಿಬರಲ್ಲನ್ನು ಎದೆ ಮೇಲೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡೆ ಎರಡನೆಯ ದಿನಕ್ಕೆ ಸತ್ತ ಮೊಮ್ಮೆಗೆ ಏರುಕೆಳಿನ ಬಗೀಗಾಗೇಲ್ಲ, ಹೆತ್ತೊಡನೆ ಉಡಿತುಂಜಿ ವಾರೊಪ್ಪತ್ತಿನಲ್ಲ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಗಾಳಿಗಾಗಿ ಮೂಗು-ಬಾಯಿ ತೆರೆದು ಕೊಂಡು ನರಾ ನರಾ ಸತ್ತ ಮೊಮ್ಮೆಗಳು ಗುಡುದವ್ವನ ಬಗೀಗಾಗೇಲ್ಲ, ಬಂಡೆಪ್ಪೆಜ್ ಎರಡು ರಾತ್ರಿ, ಮೂರು ಹಗೆಲು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆಂದೇ ಒಂದು ಭಂದ ಒಂದು ಸುತ್ತಿಗೆಯು ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ಗುಡುವನ್ನು ಮುಡಿ ಮುಡಿ ಮಾಡುವಂಥ ಪರಾಕ್ರಮಿ ತನ್ನ ಮರಿ ಮೊಮ್ಮೆಗೆ ನೆಟ್ಟುಕಟ್ಟಲ್ಲ ಆಗಬೀಳಕೆಂದೇ ಮುದುಕಿ ಕೆನಸು ಕೆಂಡಿತ್ತು. ತನ್ನ ಬತ್ತಲೆ ಸುಕ್ಕಿಗಣಿದ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಕಂಡಮ್ಮೆನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೇ ಬೆಂಜಿ ಹೋಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಬೀಗಾಲಡುತ್ತಿದ್ದ ಅದರ ಕ್ಷೇಗೆ ಸುತ್ತಿಗೆ ಜಾಬುಕೊಟ್ಟು ಅಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಂಡಗಲ್ಲಿನ ನೆರಾಗಳು ಕಂಡಮ್ಮೆನ ಬಾಯಿಗೆ ಮೆಂಧಿದ್ದಿಂಡಿ ಮುದ್ದೆಯನ್ನು ತುತ್ತು ಮಾಡಿ ಉಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಬೀಗಾಲಸಿಂದ

ತೊದಲು ನಡಿಗೆಗೆ ಬಹುತ್ವ ಪಡೆದ ನೆಟ್ಟಕೆಲ್ಲು ಹುಅಗುಳ್ಳದ ಕಡೆ ಹಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಲಾರಿಗೆ ಹಣೆಪಟ್ಟೀಲಾದ್ದ ಅಕ್ಕರಗೆಂತನ್ನು ಶುತ್ತಾಹಲದಿಂದ ನೋಡತೊಡಗಿತು. ವಡ್ಡಟ್ಟ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ, ಹೊರ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೂ ತಾಕೆ ಹಾಕಿ ನೋಡತೊಡಗಿತು. ಹೊರ ಪ್ರಪಂಚದ ನಯ ನಾಜೂಕನ್ನು ಅನುಕರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಯಾವ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಆರಂಭಿಸಿತೋ ನೆಟ್ಟಕೆಲ್ಲು ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ನಿಶ್ಚಾರು ನಡಿಗೆಗೆ ಬಹುತ್ವ ಪಡೆಯಿತು.

‘ಯವ್ಯೋ ಸೀಲೇಂಬು ಬೊಳಾಪ ಕೊಡು. ನಾನಿಸ್ಕೂಲಾನೋಳತಿನಿ’ ಎಂದೊಮ್ಮೆ ಅದಕ್ಕೂ, ಇಸ್ಕೂಲಾನೋಗಿ ಪಳೂರು ಕಾಗಿ ಯಜಸಬೀಕಂತ ಮಾಡಿಯೋನಲ್ಲೋ ಎಂದೊಮ್ಮೆ ಮುದುಕಿಗೂ ಜಾಪಟ ಆತು. ಮೊಂಡಿ ಹಿಡಿದ ಅದರ ಬೆಸ್ಕಿಗೆ ರಪ್ಪ ರಪ್ಪ ಅಂತ ಬಾರಿಸಿತು. ‘ಯಾವ ಕೇಂಡಿಗಂತ ನಷ್ಟ ನೆಟ್ಟಕೆಲ್ಲು ಇಸ್ಕೂಲಾನೋಳತಿನಿ ಅಂತತೆ’ ಅಂಥದೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಗ್ರಾಮದ ಹಿರಿಕ ಕರಗೆಲಪ್ಪನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಆತ ಹೇಳದ ಯಾವತ್ತೂ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿತು. ಅಂತರ ಕಟ್ಟಿಸಿತು, ಮಂತುರ ಮಾಡಿಸಿತು, ಆದರೆ ನೆಟ್ಟಕೆಲ್ಲು ಜಾಲು ಸುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬಂದಳಕೆಯೋಗೆ ಬಜ್ಜಿಟ್ಟು ಸುಟ್ಟಿಕ್ಕಾಗಿ ನಡಕೊಂತ, ನಡಕೊಂತ ಹೋಗಿ ತನಗೆ ತಾನೆ ಯಜಮಾನನಾಗಿ ಇಸ್ಕೂಲಾಗೆ ನೇರಿಕೊಂಡಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಕ್ಕರಗೆಂತ ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದರಂತೆ ಒಂದು ಜಟಿವು. ಇದು ಕ್ರಮೇಣ ವಡ್ಡಟ್ಟ ಎಂಬ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಪಜ್ಜಲಕ್ಕಾಗಿಲು ಮುದುಕಿ ಅಯ್ಯೋ ಅಯ್ಯೋ ಎಂದು ತಲೆ ಜಜ್ಜಿಕೊಂಡಿತು. ಹೊನೀಕ ಗ್ರಾಮದ ಕರಗೆಲಪ್ಪ ಮುಂತಾದ ಹಿರಿಕರು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಕಾಲ ಬದಲಾಗ್ಯತೆ ಅವನಾದ್ದೂ ನಾಕ್ಕರ ಕಲ್ಲಾಲ ಜಡು ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳ ರಂಪಾಟವನ್ನು ತಹಬಂದಿಗೆ ತಂದರು. ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಏನು ಕಲತೆ! ಏನು ಜಟ್ಟಿ! ಎಂದು ನೆಟ್ಟಕೆಲ್ಲುವಿಗೆ ಸಮೋಳರು ಕೊಡತೊಡಗಿದರು. ಹೀಗೆ ಹಿನ್ನೀರು ಮುನ್ನೀರು ಎಲ್ಲ ಲಯವಾಗಿ ಒದಗಿ ಬರಲು ನೆಟ್ಟಕೆಲ್ಲು ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಭಂದದಲ್ಲಿ ಬೇಕಿಯುತ್ತ ಒಂದೊಂದು ಕ್ಳಾಸನ್ನು ಒಂದೊಂದು ವಿಕ್ರಮದೊಂದಿಗೆ ಡಾಬುತ್ತ ಕ್ರಮೇಣ ದೊಡ್ಡ ಸಾಲಯಿನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿದನು. ಹಿಂಗಾಲ ಕಸುವು, ಮುಂಗಾಲ ಕಸುವು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲು ಗೋಳರುಮೆಂಟು ನವ್ಯಕರಿ ಸೇರಬೀಳಕೆಂದು ನಿಧರಿಸಿದನು. ಮೀನಲಾತಿ ಸವಲಭ್ಯ ಎಂಬ ಬೆಳ್ಳಿ ಜುಕ್ಕಿಯ ಬೇಕಳ್ಳಿ ಅವನು ನವ್ಯಕರಿಗೆ ಅಪಲ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಲೇ, ಇಂಂತರು ಬಂದದ್ದಾಗಲೇ ತಡವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಂತೂ ವಡ್ಡಟ್ಟ ಇಲೀಜಿನಲ್ಲಿ ನೀವೋಬ್ಳನಾದ್ದೂ ಯಜುಕೆಂಟಿಕ್ಕಾದಲ್ಲಿ ಎಂದಾಹೀನರು ಎಂದವನನ್ನು ಅಟಿಂಡರು ಜಾಜಿಗೆ ಸೀಕ್ಕಿ ಮಾಡಿದ್ದಾಗಲೇ ತಡವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ತಾನು ಜಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಗರವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಂಬ ನೋಡಬೀಕಂದು ಆಸೆ ಪಟ್ಟದ್ದನೋ ಅದೇ ನಗರದಲ್ಲಿ ನವ್ಯಕರಿ ಮಾಡಬೀಕಾಗಿ ಬಂತು. ಗಗನಜುಂಜ ಕಟ್ಟಿದೆ

ತುಟ್ಟತುದಿಯಲ್ಲ ಅವನು ನವ್ಯಕರಿ ಆರಂಭಿಸಿದ ಕೆಳೆರಿ ಇತ್ತು. ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಕೈ ಮುಗಿದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಮೊದಮೊದಲು ಇರುಸು ಮುರುಸು ಉಂಟಾಯಿತು. ಕ್ರಮೀಣ ಹೊಂದಿಕೊಂಡ. ಎಲ್ಲರೂ ಉನ್ನಾ, ಮನ್ನಾ ಎಂದು ಮಾತಾಡುವವರೆ. ನೆಟ್ಟಲ್ಲಿ ಆ ಹೈಲು ತಗೋಂಡು ಬಾ.... ನೆಟ್ಟಲ್ಲಿ ಈ ಹೈಲು ತಗೋಂಡೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೊಡು ಎಂದು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸುವವರೆ. ಉರು, ವಿದ್ಯಾಭಾಗಿನ, ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳ ಸಂಗ್ರಹಿಸುವವರೆ. ಗ್ರಾಮ್ಯಕ್ಕೆ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಖಿಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಅವನು ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರನ್ನು ಕೇಳ ರೋಮಾಂಚನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರೆ. ಓಹೋ! ತಾನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಷ್ಟು ಮೆಚ್ಚಿ, ಯಾರ ಬಿಳಿದ ವೈಳಿಂಜ ವೈಕಿಂತಿ ತನ್ನದೆಂದು ನೆಟ್ಟಕೆಲ್ಲ ತನಗೆ ತಾನು ಉಜ್ಜಿಹೋಣತ್ತಿದ್ದ. ತನ್ನನ್ನು ಇತರರೊಂದಿಗೆ ಹೋಣಸಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳ ತೋಡಗಿದ. ವಸ್ತುತಃ ತಾನು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಒಂದು ಕೈ ಖಿಗಿಲಾಗಿರಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಭಾವತಃ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ. ಇತರರ ಲೇಖದಿಗೆ ಗ್ರಾಸವಾಗುತ್ತಿರುವ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಧರಿಸಿ, ಆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾಯಿಪ್ರವೃತ್ತನಾಗಿ ಕಾನೂನು ರೀತಾಗ್ಯ ತನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಎನ್ನೋ. ಕೆ. ವಡವಟ್ಟ ಎಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡ. ವಡವಟ್ಟ ಬ್ರೌಟಫುಲ್ ನೇಮ್ಮ್ ಎಂದು ಕೆಳೆರಿಯ ಎಲ್ಲರೂ ಉದ್ದರಿಸಿ ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಅದರರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಜೀವನ ಶೈಲಯನ್ನೂ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡ. ಮೇಲ್ವಿಗೆದವರು ವಾಸಿಸುವ ಬಡಾವಣಿಗಳಲ್ಲ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆ ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನಾದರೂ ತನ್ನ ಮಾಸಿಕ ಅದಾಯದ ಮಿತಿಯನ್ನು ಅನುಲಕ್ಷಿಸಿ ಗಾಯತ್ರಿ ನಗರದಲ್ಲ ಎರಡು ಕೊಣಿಗಳ ಒಂದು ತಗಡಜ್ಞಾದಿತ ಮಟ್ಟ ಮನೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆ ಹಿಡಿದ. ಅಟಿಂಡರ್ ಎಂಬ ಅಧ್ಯತ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ತಾನು ಸುಂಕಲಮ್ಮ, ಕಂದಾರೆಮ್ಮರಂಥ ಶೂದ್ರ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲುದ್ದು ಶೋಭೆ ತರುವ ಸಂಗತಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಮೇಲ್ವಿಗೆದವರು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬೆಣ್ಣೆ ಅಂಜನೇಯ, ಜಲುವನಾರಾಯಣ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಥಮ ದಜ್ಞಯ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲೊಡಗಿದ. ಪ್ರಸಾದ ರೂಪದ ಹೂವನ್ನು ಕಿವಿಯ ಸಂದಿಯಲ್ಲ ಇಟ್ಟಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವನು ಹಾಕೆಟಿನಲ್ಲ ಇರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲೊಡಗಿದ. ನಾಗರಿಕವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವುದನ್ನು, ವತ್ತಿಸುವುದನ್ನು ರೂಧಿಸಿಕೊಂಡ. ಬಡೆವ ಪ್ರಾರದ ಅಧ್ರ ಭಾಗವನ್ನು ತನ್ನ ಬಜೆಗೆ ಇರಿಸಿಕೊಂಡು ಉಳಿದಧರದ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಸುದಿಂಜ ಪತ್ರದೊಂದಿಗೆ ವಡ್ಡಿಟಯಲ್ಲರುವ ತನ್ನ ಅಳ್ಳಿಗೂ, ಇನ್ನೂಂದು ಭಾಗವನ್ನು ತಾನು ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವ ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳ ನಂತ್ರಿತಿಗೂ ಖಿಂಸಲಿಸಿದ.

ಅವನು ಕೆಳಸಿದ ಲಕೋಟಿ ಮತ್ತು ಮನಿಯಾಡರು ವರ್ಷಣ್ಯಗೆ ಹೋಗಿ, ಪಲಾನ ಮುದುಕಿಗೆ ವಿಶೇಷ ವಿಷಯದಲ್ಲ ಗುಣಸಾಗರದ ಹೋನ್ನೊ ಮಾನ್ಯರರಿಗೂ, ಅಂಚೆಯಣಂದಿರಿಗೂ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ಜಡಾಪಟ ಅಯ್ಯು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗಾಗಲೇ, ಜೀಕುಗುಡ್ಡ ಮತ್ತು ಹಾವುಗುಡ್ಡಗಳ ನಡುವೆ ಇಡ್ಡ ಹಾದಿಯನ್ನು ಸೈಕಲ್ ಮೂಲಕ ಅಂಚೆಯಣಿ ಪಲಾನ ಮುದುಕಿಯ ಹಣ್ಣ ಮುಂದೆ ನಿಂತು ಹೆಸರು ಹಿಡಿದು ಶಾಗಿದ್ದಾಗಲೇ, ಯಾವನೋ, ಮಡ್ಡಿಂಡೆತ್ತೀನ ಕರದಂಗ ಯಸರಿಡಿದು ಕರೆಯೋನು? ಎಂದಭಿರಿಸುತ್ತ ಕಾಮನ ಜಿಣಿನಂಥ ಮುದುಕಿ ಒಂದೇ ನೆಗೆತಕ್ಕೆ ಅಂಗಡಿದಲ್ಲ ನಿಂತು ಅಂಚೆಯಣಿನ ಕಡೆ ದುರುಗುಟ್ಟ ನೋಡಿದ್ದಾಗಲೇ, ಕಡಿಕೆ ಆ ಕಾಗದ ನೋಡಿ ಗಾಗಿದ್ದ ನಡುಗಿದ್ದಾಗಲೇ, ಕೆಲವು ನೋಟಗಳನ್ನು ಕೈಲ ಹಿಡಿದು ಅದರ ಮೇಲೆ ಕೆಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತ ಸೆಟ್ಟುಲ್ಲಿ.....ಸೆಟ್ಟುಲ್ಲಿ.....ಎಂದು ಉದ್ದರಿಸಿದ್ದಾಗಲೇ ಮಿ. ವಡವಟ್ಟ ಉಹಿಸಿಕೊಂಡು ದೇದಿಂಬ್ಯಮಾನವಾಗಿ ಅನುಭವಿಸುವುದಾಗಲಲ್ಲ.

ಅಂತೂ ವರ್ಷಣ್ಯಯ ಸಮಸ್ತರು ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರಾಗಿಯೋ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿಯೋ ಬಂದು ಬೇತಾಳ ಬಿಂಶತಿಕರ್ಥಿಗಳೇ ಬರೆದಂತಿದ್ದ ಕಾಗದವನ್ನು ನೋಡಿ ಜೀಕ್ಕನ ಬೆರಗಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ದವಡೆಯಿಲ್ಲ ತೊಂಬಲದುಂಡೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲಲಾ ಸೆಟ್ಟುಲ್ಲಿ.....ಸೆಕ್ಕುರಿ ಸೆಂಬ್ಲ ತಿಪ್ಪಿದಿಯಾ ಎಂದು ಮೇಲು ಮಾತಿಗೆ ಉದ್ದರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪಲಾನ ಮುದುಕಿಯನ್ನೂ ಮಾತಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು, ಅದರಿಂದ ಪ್ರೇರಣಹಿತರಾಗಿ ತಂತಮ್ಮ ಕರುಳ ಕುಡಿಗಳನ್ನು ಇಸ್ತ್ರಿಲಗೆ ಕಳಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಜಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು, ಇದೆಲ್ಲವೂ ಆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಮಿ. ವಡವಟ್ಟನ ಅರಿವಿಗೆ ನಿಲುಕೆಲಲ್ಲ.

ತಾನಿಷ್ಟಿದ್ದವನನ್ನು ಅಪ್ಪಿದ್ದ ಮಾಡಿದ ಮುದುಕಿ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ. ಬೆಣ್ಣೆ ಆಂಜನೇಯ ಬೇರೆ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಯೇ ಸೆಟ್ಟುಕೆಲ್ಲು ಅಲಯಾನ್ ವಡವಟ್ಟ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಮನಿಯಾಡರು ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಗುಣಸಾಗರ ಮತ್ತು ವರ್ಷಣ್ಯ ನಡುವೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಸಾರ್ಥಕ ಅಡ್ಡಾಡುವಂಥ ಕಾಲು ಹಾದಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಿಷಯ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದು.

ತಾನಿಂಗ ಮೌದಳನಂತಿಲ್ಲ, ಹೋಟ್ಟಿಗೂ, ಬಟ್ಟಿಗೂ ದೇವರು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಸಿನಿಮಾ ಯಾಟಿನೊನಂತ ಅತಿಲೋಕ ಸುಂದರಿಯಿರ ನಡುವೆ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವ ತನಗಿಂಗ ಕಡಿಮೆ ಬದ್ದಿರುವ ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಇಜ್ಞೆಯನರಿತು ನಡೆಯುವಂಥ ಹೆಂಡತಿ, ತಾನಿನ್ನ ತಡ ಮಾಡೆ ಅನುಯಾಯಿತಾದ ಕನ್ಯಾಮಣಿಯೋಬಂಚನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕು, ನಾಲ್ಕುರು ಮಕ್ಕಳಗೆ ತಂಡೆಯಾಗಬೇಕು. ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಕಣ್ಣಗೆ

ಹಳ್ಳಿವಾಗುವಂತೆ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ ಅವನು ಕೈ ಕಟ್ಟಿ ಕೂತ್ತಲ್ಲ. ಅಪ್ಪಾ ಓಸ್‌ ತ್ರೈನ್‌ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕನ್ಯಾಸ್ನೇಷಣ್‌ಗೆ ತೊಡಗಿದ. ಹಿಂದೆ ಹತ್ತಾರು ಕಡೆ ತಿರುಗಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಅದೇ ನಗರದ ಇನ್ನೊಂದು ಕಳೆರಿಯ ಸೀನಿಯರ್‌ ಅಟಿಂಡರನಾಗಿ ಕೆಲನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಯ್ಯಾಳಪ್ಪೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಮುದುವೆ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಮುಂದೆ ಬಂದ. ಹುಡುಗಿ ಇದ್ದುದರ ಹೈಕಾರ್ಡ್‌ ವಯನಾಗಿದ್ದಳು. ಹಿರೇರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಈಳ್ಳೇ ನಾಮಾಜಾರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಅಯ್ಯಾಳಪ್ಪೆ ಸೂಚಿಸಿದ. ಹುಡುಗಿಯ ಕಟ್ಟುಮಸ್ತಾದ ಚಳನ್‌ಮನ್‌ ಕಲರು ಮೋಟೊಲ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮುದುಕಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ಒಫ್‌ಸಿ ಕರೆತೆರಲು ಆ ರಾತ್ರಿಯೇ ವಡ್‌ಟ್ರೆಟ್ ಕಡೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ.

ಎರಡು ಬಿತ್ತಿಹಾಸಿಕ ಗುಡ್‌ಗಳ ನಡುವೆ ನಡೆದು ಕರಗಲ್ಲು ದಾಟ ದುತ್ತನೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕೆನಾದ ಇನ್‌ಸಂಟ್ ಮಾಡಿದ ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಗ್ರಾಮದ ಅನೇಕರು ಓಹ್‌ ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಡಕೊಂಡೊಂಬ್ಲುಕೆ ಯಾದೋ ದೇವ್‌ ಬಂದ್ಯತೆ ಎಂದು ಅನ್ಯಾಥಾ ಭಾವಿಸಿ ಕಾಲಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳದರು. ಹಾಗೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲ ತರುಣ ತನ್ನನ್ನು ತಾನು ಪರಿಜಯಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಓಯ್‌ ನಮ್ಮೆಟ್‌ಲ್ಲು ದೊಡ್‌ಹಿಂಸ್‌ನ್‌ರಿಜಿಟ್‌ನ್‌ನೆ ಎಂದುಗ್ರಿಸುತ್ತ ಅವರೆಲ್ಲ ಅವನ ಸುತ್ತುಮುತ್ತ ಮೆರವಣಿಗೆಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲ ಮುದುಕ ಹಟ್ಟಿಗೆ ಕರೆದೋಯ್ದರು. ಮುದುಕ ಕ್ರಮೇಣ ಅದು ತಮ್ಮ ನೆಟ್‌ಕಲ್‌ ಎಂದು ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿತು. ಸರಕಾರಿ ಸಂಬಳ ತಿಂಬುವವನೆ ಎದುರು ಹೆಂಗೆ ಮಾತಾಡುವುದು! ಹೆಂಗೆ ಜಡುವುದು ಎಂದೊಂದು ಕ್ಷಣ ಕಸಿವಿಸಿ ಅನುಭವಿಸಿ ಕ್ರಮೇಣ ಸಾವರಿಸಿ ಕೊಂಡಿತು. ಷಡುರಸವ ಸವೆಸಿ ನಾನಾ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಮರಿ ಮೊಮ್ಮೆಗನನ್ನು ಸತ್ತಾರ ಮಾಡಿತು. ಎಲ್ಲ ಆದ ಮೇಲೆ ವಡವೆ ಮುದುವೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೆತ್ತಿದೆ. ಅವನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ನಾಲ್ಕು ಅಕ್ಷತೆ ಕಾಳು ಹಾಕಲು ತುದಿಗಾಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಮುದುಕ ಅವನು ತೋರಿಸಿದ ಹುಡುಗಿ ಮೋಟೊಲ್ ನೋಡುತ್ತಲೇ ಕಟ್ಟಿ ಬಾಯಿಗೆಂದ ಜಾಲು ಸುತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಹರಿಸತ್ತೋಡಿತು. ಇಡೀ ಗ್ರಾಮದ ಜನ ಮುದುಕಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಬೆಂಬಳಸಿದರು. ಕುಬುಸ ತೊಡೋಳ್ಳ ಅದೆಂಗೋಡೆ ಮಧ್ದಿ ಅಗ್ರಿಯಾ..... ಈ ಉರಂಬೋ ಉರಾಗ ಯಾವ ಯಾವ ಮಗಳಾದ್ದು ಕುಬುಸ ತೊಟ್ಟಾಳೆನೋ ನೋಡು ಎಂದು ಕಿಡಿಕಿಡಿ ಕಾರಿತು. ಕುಬುಸದ ವಿಷಯದಲ್ಲ ಮುದುಕಿಗೂ, ನೆಟ್‌ಕಲ್‌ವಿಗೂ ನಡೆದ ಮಾತಿನ ಜಕಮುಕಿಯಲ್ಲ ಕೆಲವು ಅಪರೂಪದ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಹೊರಜಿದ್ದವು. ಎಂದು ಕುಬುಸ ತೊಡುವಿರೋ ಅಂದೇ ಜಾಗ ಬಾಲ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಅಪ್ಪಣಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಉಡುಸಲಮ್ಮೆ ದೇವತೆಯ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟೇ ವಡವಟ್ಟಿಯ

ಯಾವ ಹೆಣ್ಣು ಕುಬುನು ತೊಡುವಂಥ ಅಪರಾಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವಂತೆ. ತಮ್ಮ ಜಾತಿಯ ಕುಲದೇವರೇ ಕುಬುನ ತೊಟ್ಟಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ನರಮಾನವರು ಹೇಗೆ ಕುಬುನ ತೊಡುವುದು ? ಕದ್ದು ಮುಜ್ಜಿ ಕುಬುನ ತೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಮೇಲಗಿರಿಯವರ ವಂತೆ ನಿರ್ವಂಶವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವುದಂತೆ! ಇಂಥು ಹತ್ತಾರು ಸಂಗತಿಗಳು ಹೊರಜಿದ್ದು ಘಟಿತಿಗಿಟ್ಟಿಕೊಂಡ ನೆಟ್ಟಿಕಲ್ಲು ಕಾಲ ಬದಲಾಗಿದೆ ಎಂದೂ, ಪಡ್ಡಣಿಯ ಪ್ರತಿಯೋವ ಮಹಿಳೆ ಕುಬುನ ತೊಡಬೇಕಿರುವುದೆಂದೂ ಕುಬುನ ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜದ ಲಕ್ಷಣವೆಂದೂ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಧದ ಪ್ರತಿಭಟನೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ. ಮುದುಕಿ ಕರುಳು ಸಂಬಂಧ ಹರಿದುಕೊಂಡು ಕುಬುನ ತೊಡೋ ಹುಡಗಿನ ಮುದುವೆಯಾಗಿ ಅದೇನು ಅನುಭೋಸ್ತಿಯೋ ಅನುಭೋಸು ಎಂದು ಎದೆ ಎದೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡಿತು. ಇನ್ನು ಈ ಮಾನವ ರೂಹಿ ಗೋಕರಲ್ಲಾಗಳನ್ನು ಒಷ್ಟಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಮಿ. ವಡವಟ್ಟು ಒನ್ನು, ಓರ್ನು, ತ್ರೀ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ವಾನಿಂಗ್ ನಂಬರುಗಳನ್ನು ಏಣಿಸಿ ನಿಮಿಷ್ಟ ಎಂದು ಅಂದೇ ನಗರಕ್ಕೆ ವಾಪಾಸಾದನು. ಕನ್ನಾಗಿತ್ತೆ ಅಯ್ಯಾಕ್ಕಿಪ್ಪೆಗೆ ಏನೇನು ವಿವರಿಸಬೇಕೋ, ಅದೆಲ್ಲವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದನು. ಅದೇ ಜನಾಂಗದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಆತಗೆ ಇದು ಬಲು ವಿಜತವೇನ್ನಿಸಿತು. ಅವರ ಹೃತಿ ಕೆಲವರು ವರನ ಪರವಾಗಿ ನಿಂತು ತಂಡೆ, ತಾಯಿ, ಅಕ್ಕ, ಅಜ್ಜಿ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದರು. ತೀರ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಂಭ ಮುಹೂರ್ತ ನೋಡಿ ಅದೇ ಗಾಯತ್ರಿ ನಗರದ ಕಲ್ಯಾಣ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ವಡವಟ್ಟನ ಮುದುವೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದರು. ನೋಬನ ಆದ ಮರುದಿನವೇ ಏನೇನು ಕೊಡಬೇಕೋ, ಅದೆಲ್ಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನು ಇದೆ ಅಂತ ತಿಖ್ಕಾಂಡು ಜಿವನ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ರಿ ಎಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ನೂತನ ದಂಪತ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಟೋ ಹತ್ತಿಸಿ ಕಷಣಿಕೊಟ್ಟರು.

ವಡವಟ್ಟನ ಬಾಳ ಸಂಗಾತಿಯಾಗಿ ಬಂದ ಕೆಮುಲ ಎಂಬ ಯುವತಿಯು ಟಿನ್ನೆನ್ನು ಫೇಲಾಗಿದ್ದರೂ ತುಂಬ ಜಾಣಿ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಷ್ಟು. ಗಂಡನ ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ದಿನವೇ ಗೃಹ ಬಾತೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಅಥವ ಬಾತೆಯನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಂಡಷ್ಟು. ಹನು ತಿನ್ನಬೇಕು! ಎಷ್ಟು ತಿನ್ನಬೇಕು! ಎಷ್ಟು ಉಳತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು! ಎಂದು ಮುಂತಾದ ನಿದೇಶನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂಡಷ್ಟು. ಇನ್ನು ಮಕ್ಕಳು ಮರಿ ಆದ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಉಳಿಸಲು ಯೋಜಿಸುತ್ತಾಳೋ ಎಂದು ವಡವಟ್ಟು ಒಕ್ಕೊಳಗೆ ಅಂದುಕೊಂಡ. ತಾನು ಆಕೆಯನ್ನು ತುಂಬ ಶ್ರೀತಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆಕೆಗೆ ಸಣ್ಣಗೆ ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದ. ಆಕೆಯ ಯಾವ ಮಾತನ್ನೂ ಮಿಳಿಸುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಆಫಿಲಿನ ಸಹೋರಿಯೋಗಿಗಳ ಪತ್ತಿಯಿರಿಗೆಲ್ಲ ಅವನ ವಿಧೇಯತೆಯ ಸುಧಿ ಮುಟ್ಟಿತು. ಅವರೆಲ್ಲ ತಂತಮ್ಮ

ಗಂಡಂದಿರನ್ನು ಅಟಿಂಡರು ವಡವಟ್ಟನ್ನು ನೋಡಿ ಕೆಲತುಕೊಳ್ಳ ಎಂದು ತಾರ್ಕಿತು ಮಾಡತೂಡಿದರು. ಅವರಿವರ ಗೊಡವೆಕಡೆ ವಡವಟ್ಟ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಕಿವಿ ಜಾಬುತ್ತಿರಲ್ಲ. ತಾವಾಯಿತು, ತಮ್ಮ ಮನೆ ಭಾಷುವೆಯಾಯಿತು.

ದೇವರು ಕಣ್ಣ ತೆಗೆದ, ಬಂದರ ಹಿಂದೆ ಬಂದರಂತೆ ಹಟ್ಟ ಮೂರಾದವು. ಇರ್ಯೋ ಮನೆ ಜಿಕ್ಕಿದಾಗಲು ಆಕೆ ಮತ್ತುಷ್ಟು ಆರ್ಥಿಕ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟನಿಟ್ಟಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಳು. ವಡವಟ್ಟ ಅದನ್ನು ಒಷ್ಟಿ ಹಾಲಸತ್ತೊಡಗಿರು. ಆಗೋಂಹೈ, ಉಗೋಂಹೈ ಬಿದೋ, ಹತ್ತೊಂದು ಕದ್ದು ಮುಳ್ಳ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಲಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು. ಕೆಮಲ ಅದು ಹೇಗೋ ಪತ್ತೆ ಹಜ್ಜಿ ಕಟ್ಟ ಮಾಡಿದಳು. ಉಳತಾಯಿ ಖಾತೆಯನ್ನು ಸದ್ಗೃಘಿಗೋಂಸ ಬೀಕಾದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೀಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಡವಟ್ಟ ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಜಜಿನಿಸಿ ಒಂದು ನಿಧಾರಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಸ್ವಾಫ್ಟಿ ವಡ್ಡಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿರೋ ಜರ್-ಸ್ಥಿರ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೋದಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾರಿ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ನಗರಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟಕೊಳ್ಳುವುದು, ಆಕೆ ಇಲ್ಲದ್ದರೆ ತಮಗೆ ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳು ಹಣ ಕೆಳಸುವುದು ತಪ್ಪತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕ್ಷೇಮಲಾಭ ವಿಜಾರಿಸಲ್ಪೋಂಸುಗ ದಟ್ಟಂಡಿ ದಾರಂಡಿ ಅಡ್ಡಾಡುವುದೂ ತಪ್ಪತ್ತದೆ. ಅದ್ಲುದೆ ಮುದುಕಿ ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳ್ಳನ್ನು ಆಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮನೆಯಲ್ಲದ್ದರೆ ತಾನು ಅಗರಬತ್ತಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು ಎಂಬ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಕೆಮಲಜ್‌ದಾಗಿತ್ತು. ಆಕೆಯ ಈ ಎಲ್ಲ ನಿಂದಾಯಿಗಳು ಸ್ವಾಗತಾಹಂಕವೇ!

ಮರುದಿನವೇ ವಡವಟ್ಟ ತನ್ನ ಮುತ್ತಜ್ಜಿಯನ್ನು ಕರೆತರಲ್ಪೋಂಸುಗ ವಡ್ಡಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದನು. ವಿವಾಹಿತನೋಂವೆನ, ತಂದೆಯೋಂವೆನ, ಸರಕಾರಿ ನೌಕರನೋಂವೆನ ಗತಿನಿಂದಲೇ ಅವನು ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿ ಸೀಟು ಹಿಡಿದು ಹತ್ತಿ ತಲುಹಿಡ್ದ ವಡ್ಡಟ್ಟಿಗೇ, ಗುಣಸಾಗರದ ನಡುವೆ ದಿನಕ್ಕೊಂದರೆ ಮೂರಾವತ್ತಿ ಸ್ವೇಕಲ್ ರಿಕ್ಷ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ಅವನು ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಹಾರಿವೇ ಇರಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಂತೋಷದ ಮತ್ತು ಆಶ್ಚರ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಹಾಗೆ ಸ್ವೇಕಲ್ ರಿಕ್ಷ ತುಳಯುತ್ತಿದ್ದ ವ್ಯಕ್ತ ತನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ಗೆಳಿಯನೇ ಅಗಿದ್ದನೆಂಬುದು. ಕಲ್ಲು ಹೊಡ್ಡು ಒಂದು ಹೊತ್ತು ಉಂಬುವುದಕ್ಕಿಂತ ರಿಕ್ಷ ತುಳಿದು ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಉಂಬುವುದೇ ವಾಸಿ ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಹಾಗೆಯೇ ವಡ್ಡಟ್ಟಿಯ ಅನೇಕ ಹುಡುಗರು ನಾಲೆ ಕೆಲಯಲೇಂದು ಗುಣಸಾಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿರುವರೆಂಬವೇ ಮೊದಲಾದ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಹೇಳ ಹೇಳ ಉರು ಮುಟ್ಟಿಸಿದ.

ಮುದುಕಿ ಅದೇ ಬಗುಮಾನದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೂಲೆ ಹಿಡಿಯಲು. ಈಣಿ ಸರೀಕರ ನರವಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ಮೂಲೆಯಿಂದ ಕಡಲಸಿ ಮಾತಾಡಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲದ್ದು ಒಂದು ಅಡಿ ಕೆಳಕೆ ಸರಿಯಲು. ನಿನೇನು ಮೊಮ್ಮಕ್ಕೆ ನೋಡಿರೋ ಆನೆ ಇಲ್ಲೇನಬೇ ಎಂದು ಇಜ್ಞಾಮರಣಿಯಾದ ಅದನ್ನು ಕೇಳಿದ. “ಯಾಕಿಲ್ಲಿರೋ ಭಾಡ್ಯಾವಾ” ಅಂತ ಒಂದೇ ಮಾತು ಅಂತು. ಹಂಗಿದ್ದೆ ಹೊಂಡು ಅಂದ. ಏರಡಕ್ಕೂ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿತು.

ಕಮಲಜ ಮಾತಿಗೆ ತಪ್ಪದ ಗಂಡನಾದ ವಡವಟ್ಟ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ನಗರಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ದೀಬೇಕೆಂದು ಕೂತು ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದನು. ಅದು ವಲ್ಲೆ ಅಂದರೇನಾಯ್ದು; ಈಣಿಯವರು ಸತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ! ಅವರವರ ಅಂತಸ್ತಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಸಂಬಂಧವಾಚಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಅವರಿವರ ಕೈಕಾಲು ಹಿಡಿದನು. ಅವನ ಪಯನ್ನಾದ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಕರಗಿ ಅವರು ಉಡುಸಲಮ್ಮಗೆ ಅವನಿಂದ ದಂಡ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ನಷ್ಟಿಸಿದ್ದುವೆ ಶೂದ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಗೆಬಗೆಯ ಮಾತುಗಳಿಂದ ತಿದ್ದಿ ತೀಡತೂಡಿದರು. ಬದಲಾಗಿರುವ ಕಾಲವನ್ನು ; ನಾಕು ಇನ ಹಂಗಿತಾರೋ ಹಂಗಿರಬೇಕೆಂದು ಇಷವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಂಠಂಡು ಉಂಬಬೇಕೆಂದು ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಜೂತೆಗೆ ವಡವಟ್ಟ ಅಂಗಲಾಜಿದನು. ಮುದುಕಿ ಕರುಳನ ಕುಡಿಗಳನ್ನು ಕೆಳ್ಳಿಲ್ಲ ತಂದುಕೊಂಡು ಜಾವತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಿ ಯೋಜಿಸಿ ಒಷ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಹಳೆಪಜೆ ಸೀರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಪಯಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಒಂಜೂರು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದಂತೆ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಬಲು ಜೂಪಾನವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಡವಟ್ಟಗೆ ಹೀಳೆಂಬಿಸುಗೆ ನಾಕ್ಕೆಯ ಮಂದಿ ಗುಣಸಾಗರದವರೆಗೆ ಹೊರಟು ನಿಂತರು.

ಗುಣಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತುವಾಗ ಮುದುಕಿಯ ಕಾಲುಗಳು ಥರಥರ ನಡುಗ ತೊಡಗಿದವು. ತನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲ ಅದೇ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಬಸ್ಸು ಹತ್ತುತ್ತಿರುವುದು. ಅದು ಒಂದು ಸಲ ಗಂಡನ ಮನೆವರೆಗೆ ಬಂಡಿಯಲ್ಲ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿರುವುದುಂಟು. ಕಾಡು ಬಲವಾಗಿ ಕೈಜಿನಿ ಕರೆಯುತ್ತಿರುವ ಮುಳ್ಳಂಜಿ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದುಭಾರಿ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲ ದೂರ ದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವುದೆಂದರೇನು! ಅದು ಕರೆದೊಯ್ದುವ ಪರಿ ಎಂಥೂದೇ! ಹನೋ ಕರುಳನ ಕುಡಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದೂ ಒಂದೆ ; ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದೂ ಒಂದೆ. ಸುತ್ತಾನಾಂಕಡೆ ಕೊಳವೆ ಜಟ್ಟಿದವರು ಅಡುಗೋಳಜ್ಞಯ ದೇಹ ಸಿರಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರಲು ಅತ್ತ ವಾಪನು ಬರುವೆನೋ

ಇಲ್ಲವೋ ಎಂಬಂತೆ ಭಾವಿಸಿ ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು. ನಬಾಡಿನೆಟ್‌ಗೆಂದ ಪದಾಳಿವಂದನೆ ಮಾಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನೀರು ತಂದು ಕೊಂಡಿರಿತ್ತೇ; ಕೈಗೆಂಜನ್ನು ಹಿತಮಿತವಾಗಿ ಅಲುಗಾಡಿಸುತ್ತಿರಿತ್ತೇ ಮುದುಕಿ ಬನ್ನಾರೋಹಣ ಮಾಡಿ ಇತಿಹಾಸ ಸೃಜಿಸಿತು. ಬನ್ನು ಜಲಸತ್ಯಾರ್ಥಿಗಿದಾಗೆ, ದೇಹವೆಂಬ ಸಮುದ್ರದಿಂದ ಪ್ರಾಣವೆಂಬ ವಿಳಾ ಜಿಗಿದು ಸುಧುವ ಮರಳೆಲ್ಲ ಇದ್ದಂಥ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ಅನುಭವ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾಯಿತು. ಬನ್ನು ಉರು ಜಟಿಲ್ಲ ಜಟ್ಟು. ಮುದುಕಿನ್ನು ಯಾಕಾದರೂ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡೆವಹ್ವಾ ಶೀವನೆ ಎಂದು ಕಂಡಕ್ಕೂರ್ ಒಂದು ನೂರು ಸಲ ಹೇಜಾಡಿರಬಹುದು! ಬೀಳಕಂತಾಗೆಂ, ಬೀಳವಂತಾಗೆಂ ಮುದುಕಿ ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿರಲಲ್ಲ. ಒಂದೊಂದು ಗಡಿಗೆ ಅದರ ದೇಹವೆಂಬೋ ದೇಹವು ಆ ರಿಂತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ‘ಅದು ಬಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದೋ! ಬಸ್ಸೇ ಅದರೊಳಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದೋ ಎಂಬಂಥ ಅನುಭವ’ ಎಷ್ಟು ಜಿಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೂ ಮೈ ತಿರುಗದೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲದ್ದು ಬಾಯಿಗೆ ಬರುವುದು ತಡವಾಗುತ್ತಿರಲಲ್ಲ. ಹಂದು ಮುಂದುಗಡೆ ಕೂತಿದ್ದ ಸಕ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ರೇಗಾಡುವುದು, ವಿಥ್ ಜೆಟ್ ಬ್ಲೌಜು.....ಶೇಂಪ್ರೋಲೆನ್ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಗೊಣಗುವುದು ಮಾಮೂಲಾಗಿತ್ತು. ಅದರೆ ವಡವಟ್ ಮಾತ್ರ ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ತಾಳ್ಳೆ ಎಂಬ ಲೇವಣಿಯನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಲ್ಲ.

ಉರು ತಲುಪುವಷ್ಟರಲ್ಲ ಮುದುಕಿ ಹಣ್ಣುಗಾಯಿ, ನೀರುಗಾಯಿ ಆಗಿಜಟ್ಟಿತು. ಇಂಗೆ ನಾಯುವನೋ; ಇನ್ನೊಂದು ಸೊಲುಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾಯುವನೋ ಎಂಬಂತಾಗಿದ್ದ ಅದರ ರೆಟ್ಟಿ ಹಿಡಿದು ತುಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಂದ ವಡವಟ್ ಕೆಕ್ಕಿಂಬಿದನು. ಸೊಲುಪ ಸೊಂಟವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ; ಮಂಜುಗವಿದಿದ್ದ ಕಣ್ಣಗೆಂಜನ್ನು ಜಿಜ್ಞಾಸಿದಿದ್ದಂತು ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಜಟಿತು. ಇದ್ದಾವ ಸೀಮೆ ಉರಿಗೆ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿಯೋ.... ಎಂದು ಉದ್ದರಿಸಿತು. ಆ ನಗರವನ್ನು; ಆ ನಗರದ ಯಾವತ್ತು ಥಿಂಕ್ ಬಳುಕಿನ ಮಂದಿಯನ್ನು ಮಾತಿನಿಂದ ಥಿಂಗಿತ್ತೊಡಗಿದ ಆ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು ಗಾಯತ್ರಿ ನಗರದ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಸೇರಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲ ಆ ಮಹಾಶಯನಿಗೆ ಸಾಕುಸಾಕಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಆ ಮುದುಕಿ ಸೇವಕದೆಯಂದಾಗಿ ಗಾಯತ್ರಿ ನಗರದ ಜಹರೆಯೇ ಬದಲಾಗಿ ಜಟಿತು. ಇಷ್ಟೊಂದು ವಯಸ್ಸಾಗಿರುವ ಮುದುಕಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ವಂಶಾವಳಿಲ್ಲರ ಬಹುದೆಂದು ಕನಸು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಜಿಸಿರದಿದ್ದ ಕಮಲಕೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಅವಕ್ಕಾಗಿ ಜಟಿಂದ ಮೇಲೆ ಉಳಿದವರ ಹಾಡೆನು! ವಡವಟ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಣ್ಣಂಬ ನೋಡಿ

ಪ್ರಸನ್ನಜಿತೆಯಾದ ಮುದುಕಿ ಕ್ರಮೇಣ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ವಸ್ತುವಾಂಶ. ದಿನಸಿತ್ಯ ಓಟೀಯ ಒಬ್ಬರಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬರು ಮನೆಗೆ ಬರುವುದು “ಹನ್ನಿ ಕರುಳಾರವೈ..... ನಿಮ್ಮನೇಲ ಹಳ್ಳಿನ್ನೊ ಪುಮ್ಮಾನ್ ಇದೆ ಅಂತಲ್ಲ..... ನೋಡೊಂಡು ಹೋಗೊಂಧಾಂತ ಬಂಡಿ” ಎಂದು ಕೇಳಬುದು. ಹಾಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಕರುಳಾ ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಜಕಾನೋ; ಜ್ಯೋನೋ ನೀಡಿ ಸತ್ಯರಿಸಿ ಜರೆಪಟ್ಟಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದು; ಆ ಅತಿಥಿ ಅಭಾಗರು ಅದರ ಕಡೆ ದೈನಾನಾರ್ಥ ಕಡೆ ನೋಡುವಂತೆ ಹುಂ ಹುಂ ನೋಡುವುದು, ಅದರ ದೇಹಕ್ಕಂಡರುವ ಜರು ಸುಕ್ಕಿಗಟ್ಟಿರುವ ಪರಿಗೆ ಬೆರಗಾಗುವುದು, ಯಾರಾದರೋ ಒಬ್ಬರು ಅಜ್ಞ ಪ್ರಥಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ ಸಂಗ್ರಹ ನೋಡಿದ್ದೀರ್ಯಾ ಎಂಬಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಬುದು, ಬೆರಗುಗೋಳ್ಳಿವುದು. ಆ ಬೆರಗನ್ನು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ಕೇಳಬುದು, ಕೇಳುವುದು ಹಿಗೆ ನಡೆದಿತ್ತು. ಹೆಂಗನರು ಮಕ್ಕಳಂದ ಹೆಚ್ಚು ಜೆಂಟಲ್ ನೋಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿದ್ದ ಮುದುಕಿ ಗಂಡಸರೆದುರು ಮುದುಡಿಕೊಂಡು ಇಡುತ್ತಿತ್ತು ನಾಜಿಕೆಯಂದ.

ಎಚ್.ಜಿ. ರಾಜು ಎಂಬ ಹವ್ಯಾಸಿ ಭಾಂಗಾಗ್ರಹಕ ಅದಾವ ಮಾದರಿಯಂದಲೋ ತೆಗೆದ ಅದರ ಹೋಟೊಲೆಗಳು ನಾಡಿನ ಪ್ರಮುಖ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ ಬೆಂಕಟೀಶ ಗೆಂಟೆಲೆ ಎಂಬ ಸಮಾಜ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾಗೆಲ್ಲ ; ಅರುಣ ಕುಮಾರ್ ಮೂಲಪುನಿ ಎಂಬ ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞನಾಗೆಲ್ಲ ; ಜೆಲಪೆತಿ ಕೊಂಬಳ ಎಂಬ ಕವಿಯಾಗೆಲ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಜರ್ಜೆ ನಡೆಸಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಲೇಬನಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಆಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಏ. ವಡವಟ್ ನಿಮ್ಮನೇಲ ಬ್ಲೌಜ್‌ಲೆನ್ ಮುದುಕಿ ಇದೆಯಂತೆ; ಹೌದೆ; ನೀನು ಬ್ಲೌಜ್‌ಲೆನ್ ಪಂಡಿಂದ ಬಂದವ್ಯಂತ ಹೌದಾ ಮುಂತಾರಿ ಇಕ್ಕತ್ತೊಡಗಿದರು. ಅದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ನಮೂನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಆ ಮರ್ಯಾದೆ ಮರುಷೋತ್ತಮ ತನ್ನ ಸಹಧರ್ಮಿಣಿಗೆ ಕೇಳಬಣಿ. ಆಕೆಯೂ ಅಂಥದೇ ಮುಜುಗರ ಅನುಭಿವಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಕ್ಕಳೂ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಮೆಂಟ್ ಸ್ಕೂಲಲ್ಲ ಇಂಥ ಮಾತುಗಳಂದ ಕುಟುಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕುಬುನ ತೊಟ್ಟು ಕೊಂಡರೆ ಆಗಿರುವ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ಶೋಭೆ ಬಂದಂತೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು, ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಾರ್ಕೆ ಕುಬುನ ತೊಡಿಸಿಕ್ಕೆ ಯೋಜಿಸಿದ್ದಿರಿ; ನೀವೇನಾದ್ದು ಕುಬುನ ತೊಡಿಸಿದ್ದಿ ಅಂದ್ರ ಹೋದ ವಯಸ್ಸು ವಾಪಸು ಬಂದಿಂತಾ ಎಂದು ಹೇಳಲೆತ್ತಿಸಿದ ಕೆಲ ಆತ್ಮೀಯರನ್ನೂ ಲೀಕ್ಕಿಸದೆ ಆ ದಂಪತಿಗಳು ಆ ಮುದುಕಿಗೆ ಒಂದು ಕುಬುನ ತೊಡಿಸಲು ಕೂತು ನಿಷ್ಟಿಯ ಮಾಡಿದರು.

ತನ್ನ ಯಾವತ್ತೂ ಹಂಜೆಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಾಗಿಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮುದುಕಿ ತನಗೆ ಕುಬುನ ತೊಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಂಚಿನ ವಿದ್ಯಾಮಾನಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸದೆ

ಇರಲ್ಲ. ಅವರಿಗಿಂತ ಮೊದಲೆ ಅದು ಹುಣಾರಾಗಿ ಜಟ್ಟು ದುರುಕಿ ಹಾಕಿಬಿಡ್ಡತು. ಕುಬುನ ತೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾಗರಿಕ ಸಮಾಜವನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕೆಂದೂ; ತೊಡದಿದ್ದಲ್ಲ ಕುಟುಂಬದ ಪ್ರತಿಯೋಧ ಸದಸ್ಯ ಸಮಾಜದಲ್ಲ ನಗೇಹಾಟಲಾಗುವನೆಂದೂ ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಹೇಳದರು. ಅವರು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಾಯಿ ತಂದುಕೊಂಡು ಕುಬುನದ ಮಹಾತ್ಮೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಹೇಳದರೂ ಮುದುಕಿ ಅವರತ್ತ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟತು. ಅವರು ಒತ್ತಾಯಿಸಿದಾಗ ತನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಲ್ಲಗೆ ಜಟ್ಟು ಜಡಿರೆಂದು ಘರ್ಜಿಸಿ ಬಾಯಿ ಮುಜ್ಜಿಸಿತು. ಯಾರನ್ನೇ ಆಗೇ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಷ್ಟು ನುಲಭವಲ್ಲ, ಜಟ್ಟು ಬರುವುದು; ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಘರ್ಜೀತಿಯನ್ನು ಯಶ್ಸಿಸಿಯಾಗಿ ನಿಖಾಯಿಸಲು ವಿಶ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು.

ಮುದುಕಿಯನ್ನು ಕುಬುನವೋಽ ; ಕುಬುನವನ್ನು ಮುದುಕಿಯೋಽ ಆಕಣಿಸ ಜೀಕಾದರೆ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೋಽ ಅವೆಲ್ಲ ತಂತ್ರಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವರು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು. ಕುಬುನ ತೊಟ್ಟು ಅತ್ಯಾರ್ಥಕರ್ಣಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಗಾಯತ್ರಿ ನಗರದ ಹೆಸರಾಂತ ಮುದುಕಿಯರಾದ ಲಟ್ಟಮಜ್ಜಿ, ಅಲುಮೇಲಮೃಜ್ಜಿ, ಲಪತಾಟ್ಟಕಮೃಜ್ಜಯೀ ಮೋದಲಾದವರನ್ನು ಕಂಡು ಇದ್ದ ವಿಷಯ ಹೇಳ, ಬಹುಮಾನದಾರಿಯ ಒಡ್ಡಿಯೂ ಕರೆತಂದು ತಮ್ಮ ಭೌಜೀನ್ ಮುದುಕಿಯ ಬಳಿ ಜಟ್ಟರು. ಆ ಮೂರು ಮುದುಕಿಯರು ಕಡಿಮೆಯಾದವರಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೋಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲ ಹೆಸರು ಮಾಡಿದ್ದಂಥವರೇ ; ಅವರವರ ವೃದ್ಧಾಷ್ಟ್ಯ ಅವರವರ ಮನೆಗಳಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸದರಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅತ್ಯಾರ್ಥಕದಿಂದ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು.

ವಡ್ಡಣಿ ಮುದುಕಿಯೋಂದಿಗೆ ಅವರು ಜಿಟಕೆ ಹೊಡಿವೆಷ್ಟರೆಲ್ಲ ನ್ಯಾಸ್ತ ಬೆಳೆಸಿ ಜಟ್ಟರು. ಅದರೆದುರು ತಮ್ಮ ವೃದ್ಧಾಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಹಳಯಿತ್ತ ಅದರ ವೃದ್ಧಾಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡಾಡತೊಡಗಿದರು. ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹೆಂಡರ ಸೆರಗು ಹಿಡಿದು ಅಡ್ಡಾಡುವ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮ್ಯಾಡು ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ವರಣನ ಮಾಡಿ ಹೆಚತೊಡಗಿದರು. ಅಷ್ಟುತ್ತಿಗಾಗಿಲೇ ಒಂದಿಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದು ಕಲಾತ್ಮಕ ವಡ್ಡಣಿ ಅಜ್ಞ ತಮ್ಮ ವಡ್ಡಣಿ ಗ್ರಾಮದ ಜೀವನ ಶೈಲಾಯ ಬಗೆಗೋಽ, ತನಗೆ ಎಂಧೀಂಥ ಪರಾಕ್ರಮಿ ಮಕ್ಕಳದ್ದರು ಎಂದೋ, ತಾನು ಎಂಧೀಂಥ ಬೆಕ್ಕು, ನಾಯ, ಕೋಳಗಳನ್ನು ನಾಕಿದ್ದನೆಂದೋ; ತಾನು ಎಂಧೀಂಥ ಗಿಡ-ಮರಗಳನ್ನು ನೆಟ್ಟಿದ್ದನೆಂದೋ; ತಾನು ನೆಟ್ಟಿಕಲ್ಲು ಎಂಬ ಕಂದಮ್ಮನನ್ನು ಹೇಗೆ ಜೋಹಾನ ಮಾಡಿದನೆಂದೋ ವರುಣನ ಮಾಡಿ ಹೇಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಂಡ ಕೇಂಡ ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ತಿಂಡಿ ತೀಂಥ್ರ ಸರೆಬರಾಜು ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ರೋಸಿ ಹೋಗಿ ಕಮಲಮ್ಮೆ ಆ ವೃಧ್ಧ ತ್ರಿಮೂರಿಗಳನ್ನು ಕಕ್ಷನು ಕೋಣೆ ಮರೆಗೆ ನಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ಕರೆದು ಕುಬುಸದ ಮೇಲೆ ಆಸಕ್ತಿ ಕುದುರಿಸುವಂಥ ಓಹಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅಧಿಕಾರವಾಳಿಯೆಲ್ಲ ನೂಜಿಸಿದಳು. ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದ ಅವರು ಅದರೆಡುರು ಸೆರಗು ಜಾರಿಸಿಕೊಂಡು ತಾವು ತೊಟ್ಟಿರುವ ಕುಬುಸಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸತ್ತೊಡಗಿದರು. ಅವರ ಪತನೆ ಅಲ್ಲಿಲವನ್ನಿಸಿ ಪಡ್ಡಟ್ಟಿ ಮುದುಕಿಯು “ಅಯ್.....ಸೆರಗು ಹೊದ್ದಣ ನಮ್ಮಪ್ಪರೇ.....ಯಾರಾದ್ದೂ ಹುಡ್ಡು ಹುಕ್ಕಿ ನೋಡ್ಯಾರು” ಎಂದು ಗದರಿಸಿತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಎದೆ ಮುಖ್ಯವಂತೆ ಸೆರಗು ಹೊದ್ದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಜ್ಞಾಮಾರ್ವದಕವಾಗಿ ಬಯಸುವ ತಮ್ಮ ಮುದುಕಿ ಯಾಕೆ ಕುಬುಸ ಧರಿಸಲು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬುದೇ ಯಕ್ಕಿ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಯಿತು ಕಮಲಾಗೆ. ಆಕೆಯ ಸಲಹೆ ಮೇರೆಗೆ ಅವರು ಪಡ್ಡಟ್ಟಿ ಮುದುಕಿಯನ್ನು ನೇರಿವಾಗಿ ಕೇಂಡಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಅದು ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಸೋಪ್ಪು ಹಾಕದೆ ಗಯಾಗ್ನಿಂದ.....ತಾಟಗಿತ್ತೇರ ಎಂಜವೇ ಮೊದಲಾದ ವಿಶೇಷಣಗಳಿಂದ ಶಹಿಸಿ ಅವರನ್ನು ದೂರತ್ವಿಸುತ್ತು. ನಮ್ಮನ್ನು ಉಂಡು, ನಮ್ಮ ಬಚ್ಚೆ ಹೊದ್ದು ಅದೂ ಯಕ್ಕಿತ್ತಿತ್ತು ಬ್ಲೌಜ್‌ಲೈಸ್ ಮುದುಕಿಯಿಂದ ಬಯ್ಯಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದೇ ?..... ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ತಡೆದ ಕಮಲಾಗೂ ಆಕೆ ತೋರಿಸಿದ ಆಮಿಷಗಳಗೂ ಮರುಭಾಗದೆ ಅಮ್ಮಾ ತಾಯಿ..... ಆ ಉಡುಸಲಮ್ಮನ ಮೊಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಮನೆಣಬ್ಬ ಕೊಂಡು ಅದ್ಯಾವ ನುಱ ಅನುಭವಿಸ್ತೀರ್ಯೋ..... ಎಂದು ರೋಸಿ ನುಡಿದು ಹೋಗಿಜಿಟ್ಟುವು. ಬಾಯಿಲ್ಲ ತೊಂಬಲ ತುಂಜಿಕೊಂಡು ಜಮ್ಮಗೆ ಕೂತಿದ್ದ ಮುದುಕಿ ಕಡೆ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ಅಡುಗೆ ಮನೆ ನೇರಿಕೊಂಡ ಕಮಲಾಗಿದೀ ದಿನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ವಾಧಿನದಲ್ಲಿರಲ್ಲ.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಖ.ಣ. ಮಾಡಿ ಧಣಿದು ಬಂದ ಗಂಡನಿಗೆ ಕೇಂಡನುವಂತೆ ಹೀಗೆ ಕುಬುಸ ತೊಡದೋರ ವಂಂಡದೋರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಮಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಲ್ಲ ನಮ್ಮಪ್ಪ..... ಎಂದು ಶುರು ಮಾಡಿದಳು. ಈ ವಿಷಯ ನಿಮ್ಮಪ್ಪಗೂ ಗೋತ್ತಿತ್ತೆಂದೂ, ನಿಮ್ಮ ವಂಶದ ಹಿರಿಯರೂ ಕುಬುಸ ತೊಡುತ್ತಿರಲ್ಲವೆಂದೂ ವಡವಟ್ಟ ತಗ್ಗಿದ ಧನಿಯಲ್ಲ ಹೇಳಲು ಉಪಕ್ರಮಿಸಿದನು. ಇಡೀ ಮನೆ ಬಣ ಬಣ ಆಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಬಗೆಬಗೆಯ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ನಿಮ್ಮಜ್ಞ ಒಂದು ವಾರದೋಳಗೆ ಕುಬುಸ ಧರಿಸಿದ್ದಲ್ಲ ನಾನು ಮಕ್ಕಳ ಮರಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಿಟಿ ಬಸ್ಸು ಏರುವೆನೆಂದು ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದಳು.

ಒಳ್ಳೆ ಹಜರತಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿತಲ್ಲ ನನ್ನ ಬಾಳುವೇ ಎಂದು ಪರಿಶಹಿಸಿದ
 ಅವಯ್ಯನೇನು ಕೈಕಟ್ಟ ಕೂತಿರಲ್ಲ. ಕುಬುನ ತೊಡುವಂಥ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮುದುಕಿಗೆ
 ದಯಪಾಲಸಿದರೆ ಬೀಳ್ಳೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿ ಕೋಣಿ ಆಂಜನೇಯನಿಗೆ
 ಎಂದೋ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತಿದ್ದನು. ಯಾರ ಹತ್ತಾಯಿದಿಂದಲೂ ಆಗುವ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲವಿದು
 ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಅವನು ಮರುದಿನವೇ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಜಿಂಮುಷ್ಟನ ಬಿಂಗಿ ಹೋಗಿ
 ಅಂತ್ರ ಮಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದನು. ನಿದ್ದೆ ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಮುದುಕಿಯ ರಚ್ಚಿಗೆ
 ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ವಿಶ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದನು. ಮುದುಕಿ ಸದಾ ಕೋಣ ನಿದ್ದೆ
 ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ ಅದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಅದರ ಸೀರೆ ಸೆರಿಗಿ ಕಟ್ಟಿ
 ಗಂಡು ಹಾಕುವೆಲ್ಲ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಮಾಧಾನದ ಉಸಿರು ಇಟ್ಟನು. ಅದು ಈ ಕ್ಷಣಿ
 ಕುಬುನ ಬಯಸಬಹುದು.... ಆ ಕ್ಷಣಿ ಕುಬುನ ಬಯಸಬಹುದೆಂದು ಜಾತಕ
 ಪಕ್ಷಿಯೋಜಾದಿಯಲ್ಲ ಕಾಯಿತೋಡಿದನು. ಅದರ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಎಟಕುವಂತೆ ಹತ್ತಾರು
 ನಮೂನೆಯ ಹೋಲಕ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಹರಡಿದನು. ಯಾಕಿ ತನ್ನ ಮರಿಮೋಮ್ಮೆಗ
 ನೆಟ್ಟಕಲ್ಲು ಹೀಗೆ ಬಯಲಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿರುವನೆಂದು ಮುದುಕಿ
 ಯೋಜಿಸಿತಾದರೂ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೋಳಿಯಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ “ಮಾಗಾ
 ನೆಟ್ಟಲ್ಲಿ..... ಒಂದು ಜಾಲು ಸುತ್ತಿಗ ತಂದೆನ್ನಿಂಬಿ..... ಕಲ್ಲು ಹೋಡಿಯಂಗಾಗ್ಗೆತಿ”
 ಎಂದು ಹೇಳ ಎಲ್ಲರನ್ನು ದಿಗ್ರಿಮೆಗೊಳಿಸಿತು. ಆದ ಬೇಸರವನ್ನು, ನಿರಾನೆಯನ್ನು
 ತೋರಿಗೊಡದೆ ಅವನು “ಹೋಗಿವ್ವಾ ಹೋಗು..... ಇದೇನು ಹೇಳಿಂ ಮಾತ್ಲ....
 ಕೇಳಿಂ ಮಾತ್ಲ..... ನಿಂಗಿಂ ಕಡ್ಡೆ ಆಗಿರೋದಾದ್ದು ಏನು ! ಮೈ ತುಂಬ ನಿಂಟಾಗಿ
 ಬಟ್ಟಿ ಬರೆ ತೋಟ್ಯಾಂಡು ಆರಾಮಾಗಿರಬಾದೇನು !” ಎಂದನವನು. ಅವನ ಮಾತಿನ
 ಒಳ ಅಭಿ ಕ್ರಮೀಣ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಮುದುಕಿ..... ಅಲಲಾ ಹನಲೋ ಅದು ಮೈ
 ತುಂಬ ಬಟ್ಟಿ ಬರೆ ತೋಟ್ಯಾಂಡು ಅಂದ್ರೆ.....ನಾನೇನಿಂಗ ಬರಿ ಬೀಳೆ ಇದ್ದಿನಾ.....
 ಆ ತಾಟಗಿತ್ತಿ ನಿನ್ನೇಣಿ ಮಾತು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಿಂಗಾಡಿದ್ದಿಯಲ್ಲಾ..... ನಾನು ಕುಬುನ
 ತೋಟ್ಯಾಂಡು ಅದ್ಯಾವ ನರಕಕ್ಕೂಳಿ..... ಎಂದು ಬಿರಾವಣ ಮೈರಾವಣ ಆಗಿ ಇಟ್ಟಿತು.
 ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿದು ಕುಬುನ ತೋಟ್ಯಾಂಡಾಕ್ಷಣ ನಂಗೇನು ಹರೆವು ಮತ್ತೆ ಬರ್ತದಾ....
 ನಾನೆಂಧೋರ ಪಂಸದೋಳಕು ಏನು ಕಥೆ..... ಇಲ್ಲಾ ನಾನೋಂದು ಜಣ ಈ
 ಉರಾಗಿರಾಕಿಲ್ಲ..... ಇಲ್ಲಿ ಹಿರಾಣ ಬಟ್ಟೀ ಅಂದ್ರೆ, ನಿಂಮೊ ನಿನ್ನೇಣಿ ಸೇರ್ಪಂಡು
 ನನ್ನ ಯಣಕ್ಕೆ ಕುಬುನದ ಸಿಂಗಾರ ಮಾಡಿ ಮಣ್ಣಾಗ ಇಕ್ಕೂಲರೆ..... ಎಂದು ಇಡೀ
 ಗಾಯತ್ರಿ ನಗರ ಅಲ್ಲಾಡುವಂತೆ ಗಜನೆ ಮಾಡಿತು.

ಅದರ ರೋಣಾವೇಶದ ಮಾತು ಕೇಂಜ ವಡವಟ್ಟು ದಂಪತ್ತಿ ದಿಜಾಂಡರಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಮುಬ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಕುಬುನದ ಪರ ಅವರೂ; ಅದರ ವಿರುದ್ಧ ಅದೂ ಮಾತಿನ ಜೆಕಮುಕ ನಡೆಸಿದರು. ಕುಬುನ ತೊಡಲು ನಿರಾಕರಿಸುವ ಮುದುಕ ಎಲ್ಲರಿಂದೇ ಅಲ್ಲಿರುವುದೇ ವಾಸಿ ಎಂದು ಅವರು ಬಗೆದರು. ಕೂಳು ನಿಲ್ಲು ಜಟ್ಟ ಕೂತ ಮುದುಕ ವಡ್ಡಟ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಾಮದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಗು ಹೋಗುಗೆಂತ್ತನ್ನು ಕನವರಿಸ ತೊಡಗಿದಳು. ವಡ್ಡಟ್ಟಿಗೆ ಗ್ರಾಮ ತನ್ನನ್ನು ಕೈಜಿಂಸಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಅದು ಹಳೆ ಹಳೆ ಸೀರೆಗೆಂತ್ತನ್ನು ಗಂಟು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೊರಡಲು ರೆಡಿಯಾಂಟು. ಉರು ಬರೋ ಮಟ ನಡೆದೇ ಹೋಗುವುದಾಗಿ ಹೇಳತು. ಅದು ಹೇಳಿತ್ತೀ ಮಾತ್ಲ, ಕೇಂಜೊಂ ಮಾತ್ಲ.... ಜೋಹಾನೆವಾಗಿ ಕರೆಯೋಯ್ದು ಉರಳ್ಳ ಜಟ್ಟ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗಂಡನನ್ನು ಅದರ ಸಂಗಡ ಕಮಲ ಕಂಸಿಕೊಟ್ಟಳು.

❖ ❖ ❖ ❖

ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ : ಹಂ.ಹಿ. ಎಂದೇ ಕನ್ನಡ ನಾರಸ್ತತ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಖ್ಯಾತರಾಗಿರುವ ಕುಂಬಾರ ವಿಳರಬ್ರಹ್ಮ (ಜನನ ಇಂಡಿ) ಅವರು ಜನಿಸಿದ್ದು ಬಜ್ಞಾರಿ ಜಲ್ಲೆಯ ಕೊಟ್ಟಿರಿನಲ್ಲ. ಅಂದ್ರಪ್ರದೇಶದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲ ಪುರಾಂತರ ದ್ವಾರಾ ದ್ವಾರಾ ಕಾಲ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ, ವಿಶ್ವಾಂತ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನಾಂದೂ ನಾಯಬೀಕು, ದೋಷ ಮತ್ತಿತರ ಕಥೀಗಳು, ಭಾಗವತಿ ಕಾಡು, ಅರ್ಥಾವ ಜಿಂತಾಮಣಿ ಕಥೆ, ಭಿಜಾರ ವಿಜಿತ್ತಂ ಮುಂತಾದ ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳನ್ನು ಬೇಳ ಮತ್ತು ಹೋಲ, ಕಷ್ಟ, ಕೆಂಡದ ಮತ್ತಿ, ಕೊಟ್ಟಿ ಹೈಸ್ಕ್ರೋಲರ್ ಸೇರಿದ್ದು, ಶಾಮಲ್ಲಿ, ಅರಮನೆ ಮುಂತಾದ ಕಾದಂಬರಿಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಹಂ.ಹಿ. ಅವರು ಅನೇಕ ಜೀವನ ಜರಿತ್ತೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದಲ್ಲದೆ, ತೆಲುಗಿನಿಂದ ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಅನೇಕ ಕಥೀಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹಾಗೂ ಅನೇಕ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿವೆ. ಹೊಟ್ಟೇಶಿ ಕನಸು, ಮನಮೇಜ್ಜಿದ ಹುಡುಗಿ, ದೋರೆ, ಬೇಳ ಮತ್ತು ಹೋಲ ಮುಂತಾದವು ಜಲನಜಿತ್ತಗಳಾಗಿವೆ. ಇವರ ಅರಮನೆ ಕೃತಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ನಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮರಸ್ತಾರ ಲಭಿಸಿದೆ. ಕನಾಡಕ ನಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ರಾಜ್ಯೋಳಾಸ್ತವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ವರ್ಧಂಮಾನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಮರಸ್ತಾರಗಳು ಇವರಿಗೆ ಸಂದಿವೆ.

ಶಭ್ಯಾಧ್ಯ : ನಿಸೂರೆ-ನಿರಾಕ ; ಮನಾರೆ-ಸಾಕಷ್ಟು ; ಉಪುಜರು (Trousure)-ಸುಶೀಲಿತ ; ಜಾಬು-ಉತ್ತರ ಹತ್ತೆ ; ಜರ್ಜಲ-ಉರು, ಸ್ಥಳ ; ಹಲಾನ-ಸಿಗದಿತ ; ದೇದಿಪ್ಯ-ದಿವ್ಯವಾದ, ಬೆಳಕು ; ಯಾಟುನ್ (Actors)-ಸಿನಿಮಾ ನಟರು ; ವೃನಾಗಿ-ಚೆನ್ನಾಗಿ; ಷಡುರಸ-ಉಪ್ಪು, ಹುಣ, ಖಾರ, ಸಹಿ, ಕಹಿ ಒಗರು ಈ ಆರು ರಸಗಳು ; ಜೆಹರೆ-ಗುರುತು ; ನಾಸ್ತೆ-ಸ್ನೇಹ, ನಂಬಿಸ್ತಿಕೆ.

ನಂದಭ್ರ ಹಾಚಿಹ, ನ್ನಾರನ್ನವನ್ನ ವಿವರಿಸಿ :

- ಗ) 'ಯಾವ ಕೆಳಡಿಗಂತ ನಮ್ಮೆ ನೆಟ್ಟಲ್ಲಿ ಇಸ್ತೊಲಗೊಳಿಸಿ ಅಂತತೆ.'
- ಗ) 'ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನ ಇದೆ ಅಂತ ತಿಳಿಂಧು ಜೀವನ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗ್ರಿ.'
- ಇ) 'ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕೆ ನೋಡಿಕೂ ಆನೆ ಇಲ್ಲೇನಬೇ.'
- ಇ) 'ಕರುಂಗನ ಕುಡಿಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದೂ ಒಂದೇ; ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದೂ ಒಂದೇ.'
- ಇ) 'ಇದ್ದಾವ ಸೀಮೆ ಉರಿಗೆ ಕರೊಂಡು ಬಂದಿಯೋ.'
- ಇ) 'ಕುಬಸ ತೊಟ್ಟಿಂಡು ಅದ್ದಾವ ನರಕಕ್ಕೊಳಗ್ಗಿ?'

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಗ) ಮುದುಕಿ ಕಂಡಿದ್ದ ಕನಸು ಯಾವುದು?
- ಗ) ನೆಟ್ಟಕಲ್ಲು ಜಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ಯಾವ ನಗರ ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಆನೆ ಪಟ್ಟದ್ದನು?
- ಇ) ವಡವಟ್ಟನು ಯಾವ ನೌಕರಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡನು?
- ಇ) ವಡವಟ್ಟನ ಮದುವೆ ಎಲ್ಲ ಆಯಿತು?
- ಇ) ವಡ್ಡಿಯ ಗ್ರಾಮದೇವತೆ ಯಾರು?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಒ) ನೆಟ್‌ಕಲ್ಲನ ಕ್ಷದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮುದುಕಿಯ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಉರಿನ ಜನ ಪರಿವರ್ತನೆಯ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?
- ೩) ನೆಟಕಲ್ಲನನ್ನು ದೃವಾಂಶ ಸಂಭೂತನೆಂದು ಉರಿನವರು ಏಕೆ ತಿಳಿದ್ದರು?
- ೪) ನೆಟಕಲ್ಲು ತನ್ನ ಹೆಸರು ಏನೆಂದು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡನು? ಮತ್ತು ಏಕೆ?
- ೫) ಅಯ್ಯಾಚ್ಪೆ ನವದಂಪತ್ತಿಗಳಗೆ ಏನೆಂದು ಆಶೀರ್ವಣಿಸಿದನು?
- ೬) ವಡ್ಡಟ್ಟಿಯ ಜನರು ಕುಳಿಸವನ್ನು ಏಕೆ ಧರಿಸುತ್ತಿರಿಲ್ಲ?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೭) ನಗರ ಜೀವನ ನೆಟಕಲ್ಲುವಿನ ಮೇಲೆ ಜೀರಿದ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- ೮) ಕುಟುಂಬದ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಲು ಕುಟುಂಬ ಹೇಗೆ ಯೋಜಿಸಿದಳು?
- ೯) ಮುದುಕಿಗೆ ಕುಳಿಸ ತೊಡಿಸಲು ವಡವಟ್ಟು ದಂಪತ್ತಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಡನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- ೧೦) ಗ್ರಾಮ ಹಾಗೂ ನಗರ ಜೀವನದ ಯೋಜನಾ ವಿಧಾನದ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವನ್ನು ಕಿಂತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಿರಿಸಿ.
- ೧೧) ತೆಲೆಮಾರುಗಳ ನಡುವಿನ ವ್ಯೇರುಧ್ಯ ಮುದುಕಿ ಮತ್ತು ಮಗನ ಹಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಹೇಗೆ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ? ಜಿರಿಸಿ.

ಭಾಷಾಭಾಷಾ :

- ೧೨) ಇವುಗಳನ್ನು ಜಡಿಸಿ ಬರೆಯಲಿ :
ಸಹೋರದ್ಯೋಗಿ, ಕನ್ನಾಗ್ನೇಂಡೆಂಟೆ, ದೇವಾನುದೇವತೆ, ಮೇರವಣಿಗೋರಿಂತಾದಿ, ಪ್ರತಿಯೋಽವ, ಮುಸ್ಸಂಜೆ, ವಂಶಾವಳ, ಪದಾಭವಂದನೆ, ಅತ್ಯಾತ್ಮಾಹ, ರೋಣಾವೇಂಡೆ.

ಉ) ಹರ್ಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಅನ್ಯದೇಶ್ಯ ಶಭ್ದಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ :

ಉದಾಹರಣೆ : ಜಾಬು, ಗೌರಮೆಂಟ್, ಮೋನ್‌ಸ್ಟ್ರೋ, ಅಟೆಂಡರ್, ಪೊರ.

ಇ) ಈ ಕೆಳಗಿನ ಶಭ್ದಗಳಂದ ಸ್ವಂತ ವಾಕ್ಯ ರಚಿಸಿ :

ಅವಶೀಷ, ನತ್ಯಾಙ್ಕ, ಯುಕ್ಷೀತ್, ಜಾತಕಪಕ್ಷ, ತಾಳಿಹಾಕು.

ಈ) ಈ ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಂತ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಲಿ :

ಸೊಪ್ಪುಹಾಕು, ಕಿಡಿಕಾರು, ಜಾಣಸ್ಯತ್ತಿಗೆ, ಪ್ರಕರಿಸು (ಕೆಂಡ ಮಂಡಲವಾಗು), ವ್ಯೇಜೆಂಜಿನ್, ಕೆಣ್ಣು ತೆಗೆ, ಹೆಣ್ಣುಗಾಯ-ಸೀರುಗಾಯ.

ಚಟುವಟಿಕೆ :

ಗ) ಹರ್ಯಾದಲ್ಲಿ ಬಂದಿರುವ ಗ್ರಾಮ್ಯಪದಗಳ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.
ಉದಾಹರಣೆ : ಕುಂಠಿಂಡು, ತೊಡೊಳಿ.

ಉ) ನೀವು ಗಮನಿಸಿರುವ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ನಾಗರಿಕತೆಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಆದ ಬದಲಾವಣೆ ಕುರಿತು ಪ್ರಬಂಧ ಬರೆಯಿರಿ.

ಅಕರ್ತೃ ಗ್ರಂಥ :

ಭಿಜಾರೆ ವಿಜಿತ್ರಂ (ಕತೆಗಳು) – ಸಂಪಾದಕರು : ಕುಂ. ವಿಳರಭಿದ್ರಾವ್

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಮನೋಳಹರ ಗ್ರಂಥ ಮಾಲೆ, ಧಾರವಾಡ.

ನಂಜನಗೂಡು ತಿರುಮಲಾಂಬ

- ವಿಜಯಾ ದಬ್ಬ

ಬದುಕಿನ ವಿಷಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ದೃತಿಗೆದದೆ, ಅಭಾತಗಳ ಅಗ್ನಿಹಂಡದಲ್ಲಿ ಚಿಸುರುವ ಜೀವ ಜೈತನ್ಯಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ಜೀವನಗಳು ನೋವನ್ನು ಸಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ. ತನ್ನಂತೆ ನೊಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಜೀವಕ್ಕೆ ಸಾಂಕ್ಷಣ ಹೇಳುವ, ದಾರಿದೀಪವಾಗುವ, ನೊಂದವರ ನೋವಿಗೆ ದನಿಯಾಗುವ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂದರ್ಭದ ಮೊದಲ ಬರಹಗಾರ್ತಿ, ಪ್ರಕಾಶಕ, ಪತ್ರಿಕೆಗಳ್ಯಾದ್ಯಾಮಿ ಎನಿಸಿದ ನಂಜನಗೂಡು ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರ ಸಾಧನೆ ಅಪೂರ್ವವಾದದ್ದು, ಮಾದರಿಯಾದ್ದು. ಸಮಾಜದ ಕುಟುಂಬತ್ವದ ನ್ಯಾಯ ತಾಳಿ ನಿಂತು ದೃಢ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಬದುಕ್ಕೆದುರಿಸಿದರು. ಬದುಕಿನ ಸಿಹಿ-ಕಹಿಗಳನ್ನೊಂದ ಈ ಹಿರಿಯ ಜೀವ ತಮ್ಮ ಮಿತಿಯೊಳಗೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉಲನೆಯ ಅಲೆಗಳನ್ನೆಚ್ಚಿದರು.

ವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವಕ್ತಿಲರೂ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾಪ್ರೇಮಿಗಳೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲ ಆಜಾರನಿಷ್ಠರೂ, ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರೂ, ಲೇಖಕರೂ ಆಗಿದ್ದ ನಂಜನಗೂಡಿನ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರ ಮಗಳೇ ನಂಜನಗೂಡು ತಿರುಮಲಾಂಬ. ಗಲಿಗಳ ಮಾರ್ಗದ ಇರಿಸಿದ್ದು ವ್ಯಯ ಸಂಪತ್ತರದ ಹಾಲ್ಗಳ ಶುಭ ಧ್ವನಿಯಿಂದು ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್ ಮತ್ತು ಅಲಮೇಲಮ್ಮನವರ ಮೂರನೆಯ ಮಗುವಾಗಿ ತಿರುಮಲಾಂಬ ಜನಿಸಿದರು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಎರಡು ಹೆಣ್ಣು ಮತ್ತೆ ತಾಯಿಯಾಗಿದ್ದ ಅಲಮೇಲಮ್ಮ ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನು ಹೊಟ್ಟೆ ನಂತರದ ವಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಹೆಣ್ಣು ಮಗುವನ್ನೂ, ಗಂಡು ಮಗುವನ್ನೂ ಪಡೆದರು. ಹೊನೆಯ ಮಗು ಇನ್ನೂ ಆಯಿತಿಗಳ ಕೊಸಾಗಿಯಾಗಿಲೇ ಕೆಲ್ಲಾಜ್ಞಿದರು. ಐದು ವಣಿಗೆ ಬಾಲೆ ತಿರುಮಲಾಂಬ ತಾಯಿಯಲ್ಲಿದೆ ತಬ್ಬಾಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು.

ಎಂಟು ವಣಿಗೆ ಹುಡುಗಿ ತಿರುಮಲಾಂಬ ನಂಜನಗೂಡಿನ ಬಾಲಕ ಹಾಲೆಲಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾದಕ್ಕು. ಹನ್ನೀರು ವಣಿಗೆ ತುಂಬುವ ಮೊದಲೇ ಆಕೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೀವನ ಮುಗಿಯಿತು. ಜೀವನದುದ್ದಕ್ಕೂ ಅಧ್ಯಯನಶಿಲರಾಗಿದ್ದ ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ನಾಲ್ಕನೆಯ ತರಗತಿಯವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಗಿತು. ಅವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯಾಗಿಯಾಗಿ ಮುಖ್ಯಾಲಪಾಧ್ಯಾಯ ಪದ್ಧತಿ ಸಹ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಂದ ಅಕಾರಣ ದೂರು ಬಂದ ಪರಿಣಾಮ ಮುಖ್ಯ ತಿರುಮಲಾಂಬಿಗೆ ಇದು

ಅನ್ಯಾಯವೆನಿಸಿತು. ಜೋತೆಗೆ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದ ಕಾರಣ ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಶಾಲೆ ಜಟ್ಟು ಬಂದ ಹುಡುಗಿ ಮುದುವೆ ಮಂಟಪ ಕಾಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹದಿಮೂರರ ಈ ಮುಗ್ಡ ಹುಡುಗಿ ಮಟ್ಟ ಮುತ್ತುದೆಯ ಪಟ್ಟವೇರಿದ ದಿನಗಳು ಹಸಿರಾಗಿರುವಾಗೆಲೇ, ಆ ಉಲಗದ ಸದ್ಗಿನ್ಯು ಕವಿಯಿಲ್ಲ ಗುರ್ಯಾಗುಡುತ್ತಿರುವಾಗೆಲೇ ಯಾರೂ ಶಾಹಿಸಿರದ ಆಫಾತೆ ವರಗಿತು. ಅರುಣೋದಯವನ್ನು ಕತ್ತಲೆ ನುಂಗಿತು; ಆ ಮಟ್ಟ ಹುಡುಗಿಯೊಡನೆ ಹಸೆಯೀರಿದ್ದ ಹುಡುಗಿ ಪ್ಲೇಗಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಆಕೆಯಂದ ಅಗೆಂದ. ಹದಿನಾಲ್ಕು ಹುಡುಗಿ ತಿರುಮುಲಾಂಬೆ ವಿಧವೇ! ಹೀಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ದುರಂತ ಅಲ್ಲಗೇ ನಿಲ್ಲಾಲ್ಲ. ೧೯೦೦-೧೯೦೨ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲ ಮತ್ತೆರಡು ಶ್ರಯ ಜೀವಗಳಾದ ತಮ್ಮ-ತಂಗಿಯರನ್ನು ಅವರು ಕೆಳಿದುಕೊಂಡರು.

ಇಂಥ ಆಫಾತೆಗಳಗೆ ಒಳಗಾಗಿ ಕತ್ತಲಲ್ಲೇ ಸದ್ಗಿಲ್ಲದೆ ಬಾಳು ತಳ್ಳು ಕೊನೆಯುಸರೆಳಿಯುವ ಜೀವಗಳಷ್ಟು! ಆದರೆ ಈ ಆಫಾತೆಗಳ ಅಗ್ನಿಕುಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಗುರುವ ಜೀವಗಳೂ ಇವೆ. ಅಂಥ ಜೀವಗಳು ವಿನಾಶವನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿನಿಂತು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ. ಬದುಕು ನಿಂಡುವ ವಿಷವೂ ಅವಕ್ಕೆ ಅಮೃತವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಜೀವಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಂಜನಗೂಡು ತಿರುಮುಲಾಂಬ ಅವರು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಎದುರಾದ ಆಫಾತೆ ಅವರನ್ನು ಅಲುಗಿಸಿದರೂ ಧೃತಿಗೆಡದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಬದುಕಿನ ದಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡುಹೊಂಡರು. ಬದುಕಿನ ಒಂದು ನಿಟ್ಟನ ಮೇಲೆ ಶಾಶ್ವತವಾದ ತೆರೆ ಜಾಗಿತಾದರೂ ಅದರೊಡಲಲ್ಲೇ ಸಂಪಾದಕಿ, ಲೇಖಕಿ, ಪ್ರಕಾಶಕಿ ತಿರುಮುಲಾಂಬ ಹುಟ್ಟಿದರು.

ಕೊಳ್ಳಿಗಾಲದ ಸಿರಿವಂತ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸೋನೆಯಾಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ತಿರುಮುಲಾಂಬ ಬಾಲ ವಿಧವೆಯಾಗಿ ತಂದೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲ ಉಳಿದರು. ತಮ್ಮ ಮೆಜ್ಜಿನ ಮಗಳನ್ನು ವಿಶೇಷ ಆದರದಿಂದ ಕಂಡ ತಂದೆ ವೆಂಕಟಕೃಷ್ಣ ಅಯ್ಯಂಗಾರರು ಮಗಳ ದುಃಖಿತಿಗಾಗಿ ನೊಂದರೂ ಮಗಳಗೆ ಅನೇಕ ಬಗೆಯಲ್ಲ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದರು. ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಸದ್ಗುಂಥಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಹಿತಬೋಧಿ-ತತ್ವ ವಿಚಾರಗಳಂದ ಧೃರ್ಯ-ಸ್ಥೇಯಗಳನ್ನು ತುಂಜಿದರು. ತಿರುಮುಲಾಂಬ ಸತತ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲ ಮುಖುಗಿದರು. ೧೯೦೭-೧೯೦೮ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಮುಖ್ಯ ಘಟ್ಟ ತೆರೆಯಿತು. ಗಳಿ ವಯಸ್ಸಿನ ಅವರು ಒಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಒಂದೂವರೆ ಹಂತಿ ಸಮಯ ಸೂರ್ಯ ಜಂಬ ನೊಂಡುತ್ತ ಭಾಗವಂತನ ಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗೆ, ಜಂಬದ ಮಧ್ಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಪರವಶರಾದರು. ಅವರ ಬಾಯಿಂದ 'ಸರಸ್ವತೀ (ಭಾರತಿ) ಹೋರಯೆನ್ನನು' ಎಂಬ ಮೂರು ನುಡಿಯ ಗೀತೆಯೊಂದು ಹೋರಬಂದು ಅದೇ

ಗಿಂತೆ ರಚನೆಗೆ ಸ್ಥಾತ್ಮಿಯಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವರು ‘ಭಾಗವಂತನ ಸ್ತುತಿ’ ನಂಬಿಂಧಿಯಾದ ರಚನೆಗೆ ತೊಡಗಿದರು. ‘ಸಾಹಿತ್ಯ ಜರಿತೇ’ ಎಂಬ ಯಾಕ್ಷಣಾನವನ್ನು ತಾವು ಈ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿದ್ದಾಗಿ ತಿರುಮುಲಾಂಬ ಅವರೇ ಹೇಳದ್ದರೂ ಅದು ಕ್ಳೆಗೆ ಅಲಭ್ಯಾವಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಕೆಗೆಕ್ಕಿಲ್ಲ ಪ್ರಕ್ಷೇಪಣಾಗುತ್ತಿದ್ದ ವಿಧವೆಯು ಪರಿತಾಪ ಸ್ಥಿತಿಗೆಗೆಕ್ಕಿಲ್ಲ ನೋಡಿ ನೋಡಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಸಂತಾಪ-ಅನುತಾಪಗೆ ಈ ಮನಾಧಿವಾಗಿ ಸ್ವಾನುಭವಪೂರ್ವ ಸೇರಿ ‘ವಿಧವಾತ್ತತ್ವ’ ಎಂಬ ಲೇಖನವನ್ನೂ ‘ನಭಾ’, ‘ವಿಯ್ಯಲ್ಲತಾ’ ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿಗೆಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅವರು ರಚಿಸಿದರು.

ಆರೇಳು ವರ್ಣಗಳ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ತೋಳಜಿದ್ದನ್ನು ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅವರು ಗಣಗರಲ್ಲಿ ‘ಪುಧುರವಾಣಿ’ಪ್ರತಿಕೆಯ ಲೇಖನ ಸ್ವರ್ಥಿತಗೆ ಬರೆದ ‘ಸದಾಜಾರ’ ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧವೇ ಮೊದಲ ಪ್ರಕಟಿತ ಬರಹವಾಯಿತು. ಮಧುರವಾಣಿಯ ಸಂಪಾದಕರು ಖದ್ದಾಗಿ ಸಂಜನಗೌಡಿಗೆ ಬಂದು ಲೇಖಕಿಯನ್ನು ಅಳಿಸಂದಿಸಿದರು. ಮುಂದಿನ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತೇಳಣ ನೀಡಿದರು. ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಗಣಗರಲ್ಲಿ ‘ಸುಶೀಲೆ’ ಹೊರಬಂದಿತು. ಪ್ರಬಂಧ, ನಾಟಕ, ಕಾದಂಬರಿ, ಗಿಂತೆಗೆಕ್ಕಿಲ್ಲ ಒಳಗೊಂಡಿತು. ಜೊತೆಗೆ ತಿರುಮುಲಾಂಬ ತಮ್ಮ ಹಾಗೂ ಇತರರ ಕ್ಳೆಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳಾಗಿ ‘ಸತೀ ಹಿತ್ಯಾಖಿಲೀ’ ಮತ್ತು ‘ಸಂಘಾನ ಗ್ರಂಥಾವಳಿ’ ಎಂಬ ಪ್ರಕಟಣ ಮಾಲೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಇದರೊಡನೆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ನಂದಿನಿ ಮತ್ತು ಸಂಘಾರದ ಶೀರ್ಷ ಪ್ರತಿಕೆಗೆ ಸಂಪಾದಕಿಯೂ ಆದರು. ತಿರುಮುಲಾಂಬ ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬರಹಗಾತ್ಮ, ಪ್ರಕಾಶಕ, ಸಂಪಾದಕ ಎಂಬ ಹಲವು ಪ್ರಥಮಗಳಿಗೆ ಭಾಜನರಾದುದು ಹೀಗೆ.

ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಬರವಣಿಗೆ, ಮುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಪ್ರತಿಕೊಳ್ಳುವುದ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲವೂ ಉತ್ತಾಹ, ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಬೆಸ್ಸಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೆಲಕಾಲದ ನಂತರ ತಿರುಮುಲಾಂಬ ಅವರ ಎರಡೂ ಪ್ರತಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶನಗಳು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿದ ಸಾಲದ ಹೊರ ಹೆಚ್ಚಿತು. ತಂದೆಯೂ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಗಣನೆಲ್ಲಾದ್ದರು. ಈದೂಗೆ ಲೋಕದ ಬೆಂಬಲವೂ ಈ ಹೊರಿಯನ್ನಿಂತಲು ನೇರವಿರುತ್ತಾದಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರು ಏದು ಸಾಹಿರ ಯಾಪಾಯಿಗಳ ಮುಂದಿಂದ ಹಣ ನೀಡುವುದರ ಮೂಲಕ ನೇರವಿಗೆ ಬಂದರು. ಈ ಹೊರಿತ್ವಾಹ ತಿರುಮುಲಾಂಬ ಅವರ ಪ್ರಕಟಣಾ ಕಾಯ್ದಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಆ ಹಣದಿಂದ ಹಳೆ ಸಾಲದ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ತೀರಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಅದರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಕಾರದಿಂದ ಪಡೆದ ಸಾಲವನ್ನು ಮರುಪಾವತಿ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಮುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಕಾರ ಬುಕ್ ಡಿಮೋಂಗೆ

ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಮಹಾಸಿನ ಪೆಲ್ಮೆಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಭಾಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಚೆಗೆ ವಿದ್ಯಾವರ್ಥಕ ಸಂಭಾಷಣೆ ಹಾಗೂ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಒಡೆಯರವರಿಂದ ತಿರುಮುಲಾಂಬ ಅವರ ಕೃತಿಗಳಿಗೆ ಬಹುಪೂರ್ವಾನಗಳು ದೊರೆತವು. ಹೇಗೆ ಮತ್ತು ಮಹಾಸಿನ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೆ ಇವರ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪೆಲ್ಮೆಸ್ತವಾದವು. ಹೀಗೆ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮೌಲ್ಯಾಕೆ ಆಗಾಗೆ ದೊರೆತರೂ ಒಟ್ಟಂದೆಲ್ಲ ಅಂದಿನ ವಾತಾವರಣ ಅವರ ಉತ್ಪಾದಕ, ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಕುಗ್ರಿಸಿದವು. ಆರ್ಥಿಕ ಹೊಡಿತ ಅವರ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮತ್ತು ಬರಹಗಳನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ನುಂಗಿತು. ಪ್ರತಿಕೆಗಳು ನಿಂತವು, ಹಿತ್ಯೈತಿ ಮೌನಿಯಾದಳು.

ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಂಸಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿದೆ ವಿಧವೆಯರಿಗಾಗೆಂಬು, ಅವಿವಾಹಿತೆಯರಿಗಾಗೆಂಬು ಅಪಾರ ಜಡುವು ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂದೂ ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಸತ್ತಿಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಗೃಹಿಣಿಯರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆಂದೂ ಯಾರಾದರೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ್ದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಆರ್ಥಿಕ ಬಲವಿದ್ದು, ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬದುಕಬಲ್ಲಂಫವರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಈ ಅನಿಸಿಕೆ ಸರಿ ಎನಿಸಬಹುದಾದರೂ ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಪರಾವಲಂಜಯಾಗಿದ್ದು, ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಬದುಕುವವರಿಗೆ, ಗೃಹಿಣಿಯರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಒತ್ತಡಗಳರುತ್ತವೆ. ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಕ್ಕಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮನೆ, ಮತ್ತು ಇಲ್ಲವಾದರೂ ಬಂಧುಗಳಿಲ್ಲರ ಮನೆ, ಮತ್ತು ಇವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಅವರ ಮೇಲೆ ಜೀಕುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ. ತಿರುಮುಲಾಂಬ ಅವರ ಬದುಕು ಕೊಡ ಇದಕ್ಕೆ ಅಪವಾದವಾಗೆಂಬು. ತಾಯಿಯಲ್ಲಿದೆ ಮತ್ತು ಇರಲಾ, ಬಾಯಿಲೆ ಜಿಂದ್ಬೆ ಬಂಧುಗಳೇ ಇರಲಾ, ಬಸುರಿ-ಬಾಣಂತಿಯರೇ ಇರಲಾ ತಿರುಮುಲಾಂಬ ಅವರ ಆರ್ಪಕೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಜೋತಿಗೆ ಮನೆವಾತ್ತೆ - ಈ ಎಲ್ಲಾ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ದುಡಿಮೆಗಳ ನಡುವೆಯಿ ಅವರ ಬರಹದ ಬದುಕು ನಾಗಿತ್ತು. ತುಂಜದ ಸಂಸಾರ, ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಅತಿಥಿ, ಅಭ್ಯಾಗತರಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಸತ್ಯಾರ - ಹೀಗೆ ಜಡುವಿಲ್ಲದ ದುಡಿಮೆ, ಹತ್ತಾರು ಜನರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆಯ ನಡುವೆ ಅವರ ಸಂಹಾದನೆ, ಪ್ರಕಾಶನ, ಲೇಖನದ ವ್ಯವಸಾಯ ನಡೆಯಬೇಕಿತ್ತು. ಅವರ ನಿತ್ಯದ ದುಡಿಮೆ ಮುಗಿಯಿವಾಗ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದೋ, ಹನ್ನೆರಡೋ ಹೊಡೆದಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಆಮೇಲೆ ಬರಹಕ್ಕೆ ಜಡುವು. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಶರಿಯ ಸೋಂದರ ಶ್ರೀಮುಕುಂದನ್ನು ಜೋತೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಪಣಣನೆ ರೂಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು! ಮತ್ತು ಮೇಲನ ಮಮತೆ, ಪ್ರೇರ್ಗಾ ರೋಗಿಗಳ ಶುಭ್ರಾಂತಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಹೆದರದ ಮನಸ್ಸು-ದೇಹದ ಒಡತಿ ಅವರಾಗಿದ್ದರು.

ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರದು ಹಕ್ಕಿಲವ್ಯ ಪರಂಪರೆ. ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯಗಳ ಅಧ್ಯಾಯಿನದಲ್ಲ ಅವರು ತಮಗೆ ತಾವೇ ಗುರುವಾದರು. ತಮ್ಮ ಬಂಧುವೊಬ್ಬರಿಂದ 'ರಘುವರ್ಣ'ದ್ವಾರಾ ಎರಡು ಸರ್ಗಣಗಳನ್ನು ಕೆಲತ್ತರು. ಅಷ್ಟೇ ಅವರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಹಾರೆ. ಮುಂದಿನದು ಸ್ವಾಧಾರ್ಯಾಯ. ಇಂಗ್ಲಿಂಡನ್ನೂ ಅವರೇ ಕೆಲತುಕೊಂಡರು. ವಿಜಾನ ಬರೆಯಲು, ಬಂದ ಕಾರೆದಗಳನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಾಧ್ಯವಾಗುವಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಂಡ್ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಬಂಗಾಳಿಯೂ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಂಗಾಳ ಕಥಗಳನ್ನೂಲ್ಲ ಓದುವ ಅಭಾರ್ಯಸವಿತ್ತು. ತಮ್ಮ ಇಂನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲ ತಮಿಶು ಧಾರ್ಮಿಕ ಬರಹಗಳನ್ನೂ ಓದುವ ಆಸೆಯಾಗಿ ಮನೆಮಾತಾದ ತಮಿಶು ಅಹಿಯನ್ನು ಕೆಲತ್ತರು. ಯಾವ ಭಾಷೆ ಕೆಲತ್ತರೂ ಅವರು ಬರೆದದ್ದು ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡದಲ್ಲ. ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರದು ಅಪೋವಂ ಜ್ಞಾಪಕ ಶಕ್ತಿ. ಓದಿದ್ದೇ ಆಗಲ, ನೋಡಿದ್ದೇ ಆಗಲ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅವರ ನೆನಹಿನಲ್ಲ ಉಳಿದು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೂವತ್ತನೆಯ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಅಂಟಿದ ವಾತರೋಗ, ಎರಡು ಬಾರಿ ಶಿಸ್ತ ಜಿಕ್ಕಿಗೆ ಒಳಗಾದ ಕಣ್ಣಿ, ಇಂಗಾಲದಲ್ಲ ಕಾಲನ ಮೂಕಿ ಮುರಿತ ಇಂಥ ದೈಹಿಕ ವಿಪತ್ತುಗಳ; ತಂದೆ-ತಾಯಿಯ, ಪತಿಯ, ಸೋಂದರ್-ಸೋಂದರಿಯರ ಮರಣ, ತಮ್ಮ ತ್ರಿಂತಿಯ ಅಮೂಲ್ಯ ಮುಸ್ತಕ ಸಂಗ್ರಹದ ಬೆಂಕಿನಾಶ - ಇಂಥ ಯಾತನಾಮಯ ಅನುಭವದ ಮಧ್ಯಯೊಂದಿಗೆ ಕೊಂಡರೆ ಕೊಡದಿರಲು ತಿರುಮಲಾಂಬ ಯೊತ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಕಾಶಿ, ಸಂಪಾದಕಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗೆಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸ ಅವರದೇ. ಪತ್ರ ವ್ಯವಹಾರವೇ ಇರಲ, ಕರಡು ಓದುವುದೇ ಇರಲ, ತಮ್ಮ ಉಣಿ-ಉಡುಗೆಯ ವಿಷಯವೇ ಇರಲ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಾವೇ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಿತ ಅಗತ್ಯಗಳು, ಸಂಯುದ್ಧ ಬದುಕು, ಪರೋಂಪರಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿಗೆಯಿದ ಕ್ಯು - ಈ ಎಲ್ಲವೂ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲ ಬೆರೆತು ಹೊಗಿದ್ದವು. ನಾಟಕ ಸಂಭಂ, ರಾತ್ರಿ ಶಾಲೆಯನ್ನೂ ತಿರುಮಲಾಂಬ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. ಕೆಲವು ಜೀಷಧಿಗಳನ್ನೂ ಅವರೇ ತಯಾರಿಸಿ ಜಿಕ್ಕೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಮೂರಾಂಹ್ಯದ ಗಮನಾರ್ಹವಾದ ಹಾಲು ಸಾರಸ್ವತ ಲೋಕಕ್ಕೇ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. 'ಸಭಾ', 'ವಿರಾಗಿಣೀ', 'ವಿಕ್ರಮ', 'ಗಿರಿಜಾಬಾಯ', 'ಮಣಿಮಾಲಾ', 'ವಿವೇಕೋಂದಯ' ಕೃತಿಗಳಲ್ಲದೆ 'ಹತ್ಯೆಚಿಣೀ ಸಂದೇಶ', 'ಭಾವನಾಲೋಕ', 'ಅಳುಗಿಯ ಅಳಲು' ಮುಂತಾದ ಎಂಟು ಪ್ರಬಂಧಾವಳಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. 'ಧ್ರುವ ಜರಿತ್ರೆ', 'ಮತ್ತುಕಾಮೇಷ್ಠಿ', 'ರಜೀಂದ್ರಮೋಹಕ' ಮುಂತಾದವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ.

ದೃಢ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಶಿಸ್ತಗಾತ್ರ ತಿರುಮಲಾಂಬ ಒಮ್ಮೆ ಜೋಳದ ಕಡ್ಡಿ (ಹೊಂಳು) ಕಾಲಗೆ ಹೊಡಿದು ಅವರ ಭಾಗ ಕಾಲನ ಒಳಗೆ ಸೇರಿತು. ಈಸ್ತ ಜಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಹೊರ ತೆಗೆಯಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ತಿರುಮಲಾಂಬ ವ್ಯಾದ್ಯರಿಗೆ 'ಶ್ಲೋಬೋಫಾರರ್' ಹೊಡಿದೆ ಈಸ್ತ ಜಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದರಂತೆ. ಸ್ಥಿರತೆ, ನಂಜದನ್ನು ನಿಷ್ಟೆಯಿಂದ, ಎದೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೊಗನ್ನಿಖಿಕೆ ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಮೂಲಗುಣ ಎನ್ನಬಹುದು. ತಮ್ಮ ಧ್ಯಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳುವಾಗ ತಾವು ರಾಕ್ಷಸಗಣದವರೆಂದು ತಿರುಮಲಾಂಬ ಬರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಶ್ವನ್ನು ಬೆದರಿಸಿ ಉಡಿಸುವಲ್ಲಿಯಂತೂ ಅವರು ರಾಕ್ಷಸಗಣದವರೇ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಈಸ್ತ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಅವರ ಮುಸ್ತಕಗಳು ಅಜ್ಞಾಗಿರುವ ರೀತಿ, ದಾಳಲೆಗಳನ್ನು ಅನುಗೋಳಿಸಿರುವ ಕ್ರಮ, ದಿನಜರಿಯನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟ ರೀತಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಈ ಅಜ್ಞುಕಟ್ಟಿ ಮೇರೆದಾಡಿವೆ. ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸೀರೆ-ರವಿಕೆ ಇರಲ, ಶ್ಲೋಕ ಪಠನವೇ ಇರಲ, ರಾಮಾಯಣದ ವಾಚನವೇ ಇರಲ, ತಮಗೆ ಬಂದ ಪತ್ರಗಳೇ ಇರಲ, ಎಲ್ಲದರ ಮೇಲೆ ಅದು ತಲುಹಿಡ, ಉದಿದ ತಾರಿಖು ಅಲ್ಲಿರಬೇಕು. ತಿಂಡಿ ಹಂಚುವಾಗಲೂ ಅದೇ ಶಿಸ್ತ, ಜೊಡುವಾಗಲೂ ಅದೇ ಶಿಸ್ತ. ಶಿಸ್ತ ತಪ್ಪಿದರೆ ಈ ಸಿಹಾಯಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಡುಕೊಳಪಡ ಯಜಯನ್ನು ಅವರ ಬಂಧುಗಳು ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೇಲುನೋಣಕ್ಕೆ ತಿರುಮಲಾಂಬ ಗಳನು, ಶಿಸ್ತ, ಸ್ಥೇಯ, ಕಡ್ಡಿ ತುಂಡಾದಂತೆ ಮಾತು. ಅದರೆ ಈ ಗಡಸಿನ ರಕ್ಷಾ ಕವಚದೊಳಗೆ ಬತ್ತದ ಅಂತಹಕರಣದ ಒರತೆ ಇರುವುದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೋಜ್ಞರೂ ಅರಿತಿದ್ದರು. ತಬ್ಬಾಗಿ ತಾಯಾಗಿ, ಅಪತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಆಪಣಿಂಧುವಾಗಿದ್ದವರು ತಿರುಮಲಾಂಬ.

ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರು ನಾರಸ್ತತ ಲೋಕಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆಗಾಗಿ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟು ಮರಸ್ತಾರ, ಹೊರತ್ವಾಹಿಕಾರ್ತಿಕ್ ಲಭಿಸಿವೆ. ಕನಾಡಕ ವಿದ್ಯಾವರಂತಕ ಸಂಖ, ಮದರಾಸಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಖ, ಮದ್ರಾಸ್, ಮುಂಜ್ಯ, ಮೈಸೂರು ಶಿಕ್ಷಣ ಇಲಾಖೆ, ಮೈಸೂರು ಮಹಾರಾಜರ ಹೊರತ್ವಾಹಿಕ ಬಗ್ಗೆ ತಿರುಮಲಾಂಬ ತಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗಣರಾಜ್ಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಅವರನ್ನು ಗೌರವಿಸಿತು. ಗಣರಾಜ್ಯ ಕನಾಡಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಗೌರವ ಮರಸ್ತಾರಕ್ಕೆ ಅವರು ಭಾಜನರಾದರು. ಹದಿಮೂರರ ಮುಗ್ಡ ಮುತ್ತುಗೆಯಾಗಿ, ಹದಿನಾಲ್ಕರ ಬಾಲ ವಿಧವೆಯಾಗಿ ತಪಸ್ಸಿನಂತೆ ಬರಹ, ಪ್ರಕಾಶನ, ಪತ್ರಿಕಾ ಸಂಪಾದನೆಯನ್ನು ಹಜ್ಜೆಕೊಂಡ ಯುವತಿಯಾಗಿ, ಪ್ರಕಾಶನ, ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಎದುರಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಮುಗ್ಡಿನಲ್ಲ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ವಿಮರ್ಶೆ, ಟೆಕ್ನಿಕ ನಡುವೆ ದೃಢವಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದ ಸ್ಥಿರಜ್ತತೆಯಾಗಿ, ನಿಷ್ಕಾವಂತೆಯಾಗಿ, ಅನಿಕೆಂತನೆ ಸ್ವೇಹಮಯಿಯಾಗಿ ಬದುಕಿನ ಕಹಿ-ಸಿಹಿಗಳನ್ನು

ಉಂಡು, ಏರು-ತಗ್ಗಿಗೆಳನ್ನು ಕೆಂಡು ಹಣ್ಣಾದ ತಿರುಮಲಾಂಬರ ಜೀವ ಇಹದ ತೊಟ್ಟಿನಿಂದ ಗನೇ ಸೆಪ್ಪೆಂಬರ್ ಗಡಲ್ಲಿರಂದು ಕೆಳಜಿಂದಿತು. ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರ ಜನ್ಮ ಶತಮಾನೋಽತ್ಸವವನ್ನು ಲೇಖಕಿಯ ಹುಟ್ಟಿರಾದ ನಂಜನಗೂಡಿನಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಭಾರತದ ಬೀರೆ ಬೀರೆ ಸ್ಥಗಿತ್ತಲ್ಲ ಆಜಿರಿಸಲಾಯಿತು. ಬೀಂಗಳೂರಿನ ‘ಎನ್.ಎಂ.ಕೆ.ಆರ್.ಬಿ. ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ’ಯು ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ‘ನಂಜನಗೂಡು ತಿರುಮಲಾಂಬ’ ಪ್ರಶಸ್ತಿಯನ್ನು ಲೇಖಕಿಯರಿಗೆ ನೀಡಿ ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಲೇಖಕರ ಪರಿಚಯ : ಆಧುನಿಕ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಜನಶೀಲ ಲೇಖಕಿಯಾಗಿ, ಸಂಶೋಧಕಿಯಾಗಿ, ಸಂಪಾದಕಿಯಾಗಿ, ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಜಿಂತಕಿಯಾಗಿ, ಮಹಿಳಾ ಜಳುವಳಿಯ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹೋರಾಟಗಾತ್ರಿಯಾಗಿ, ಪ್ರಗತಿಪರ ಜಿಂತನೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಡಾ. ವಿಜಯಾ ದಬ್ಬಿಯವರು ವಹಿಸಿದ ಪಾತ್ರ, ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಸಾಧನೆ ಬಹು ದೊಡ್ಡದು. ಬೀಳೂರು ಸಮಿಳಪದ ‘ದಬ್ಬಿ’ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಇನಿಸಿ, ಮೈಸೂರು ವಿ.ವಿ. ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿಯಾಗಿದ್ದ ಇವರು ಅಪ್ರಾತಕ್ಷೀಲಾಗಿ ನೆನಹಿನ ಶಕ್ತಿ ಕೆಳಿದುಕೊಂಡು ತೆರೆಮರೆಗೆ ಸರಿದಿದ್ದಾರೆ.

ಅವರು ‘ಇರುತ್ತವೆ’, ‘ನೀರು ಲೋಕದ ಜಿಂತೆ’, ‘ತಿರುಗಿ ನಿಂತ ಪ್ರಾಣಿ’, ‘ಅತಿಗಿರಿತೆ’ ಎಂಬ ಕವಿತಾ ಸಂಕಲನಗೆಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೂತೆಗೆ ‘ಸಯನಸೇನ’, ‘ಸಂಪ್ರತಿ’, ‘ಮಹಿಳೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮಾಜ’, ‘ಸಾರಿ ದಾರಿ ದಿಗಂತ’, ‘ಅನುಭವಾ ನಿರಂಜನ’, ‘ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಮಾನವತೆ’ (ಮಾರ್ಡ ಸಂಕಲನಗೆಳು); ‘ಸಾಗರಜಂಡು ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ’, ‘ಹಿತ್ತೆಣಿಯಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆಳು’, ‘ಸಾರಸರಸ್ವತಿ’ (ಸಂಶೋಧನೆಗೆಳು); ‘ಸಾಗರಜಂಡು’, ‘ಶ್ರೀಮಲಾ ಸಂಜಯು’, ‘ಸಾನಂದ ಗಣೇಶ ಸಾಂಗತ್ಯ’ (ಸಂಪಾದಿತ); ‘ಮೇರಿ ಮೇಕಾಲಯಾಡ್ ಬೆಧಿನೆ’ (ವೃತ್ತಿಜ್ಞತ್ವ); ‘ಉರಿಯ ಜಿಗುರ ಉತ್ತಲೆ’ (ಪ್ರವಾಸ ಕಥನ); ‘ಗುರುಜಾಡ’, ‘ವಿವೋಽಜನೆಯಿದೆಗೆ’ (ಅನುವಾದ); ಮುಂತಾದ ಕೃತಿಗೆಳನ್ನುಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೇವೆಗೆ ಕನಾಡಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಗೌರವ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಅನುಭವಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ವರ್ಧಮಾನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಶಸ್ತಿ, ಸದೋದಿತಾ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಹಾಗೂ ಕನಾಡಕ ಸಕಾರದ ದಾನ ಜಿಂತಾಮಣಿ ಅಶ್ರಿಮಂಜ್ಜೀ’ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಪ್ರಶಸ್ತಿಗೆಳು ಇವರಿಗೆ ಸಂದಿವೆ.

ಶಭ್ಯಾಧಿ : ಧೃತಿ-ತಾಳುವಿಕೆ, ಧೈರ್ಯ ; ಮೋರೆ-ರಕ್ಷಿಸು ; ಪರಿತಾಪ-ಕಡುಬೀರೆ ; ಶಮನ-ಕಡಿಮೆ ; ಭಾಜಿನರಾಗು-ಹಾತ್ರಾಗು ; ಮುಗ್ಗಟ್ಟು-ಕಣ್ಣದ ಸ್ಥಿತಿ ; ನರ್ಗ-ಅಧ್ಯಾಯ ; ಕೆಲ್ಲೇರೊಳಫಾರೆಂ-ಅರಿವಳಕೆ

ನಂದಭ್ರ ನೂಟಿಹಿ. ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- ‘ತಾಯಿಯಿಲ್ಲದ ತಬ್ಬಿಯಾಗಬೇಕಾಯಿತು.’
- ‘ಅರುಣೋದಯವನ್ನು ಕತ್ತಲೆ ನುಂಗಿತು.’
- ‘ಹತ್ಯೆಂಳಿ ಹೌಸಿಯಾದಕು.’
- ‘ಕೆಲ್ಲೇರೊಳಫಾರೆಂ ಕೊಡೆದೆ ಶಸ್ತ್ರ ಜಿಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ.’
- ‘ತಿಂಡಿ ಹಂಜುವಾಲೂ ಅದೇ ಶಿಸ್ತು.’

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರ ತಂಡೆ-ತಾಯಿಗಳಾರು?
- ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರಿಗೆ ವೈಧವ್ಯ ಹಾತ್ರವಾದುದು ಎಷ್ಟನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲ?
- ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರ ಮೊದಲ ಪ್ರಕಟತ ಪ್ರಬಂಧ ಯಾವುದು?
- ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಕಟಣ ಮಾಲೆಗಳಾವುವು?
- ‘ಸಂಜನಗೊಡು ತಿರುಮಲಾಂಬ’ ಪ್ರಶ್ನಿಯನ್ನು ಯಾವ ಸಂಖೆ ಸ್ಥಾಹಿಸಿದೆ?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ತಿರುಮಲಾಂಬ ಎಲ್ಲ, ಯಾವಾಗ ಜನಿಸಿದರು?
- ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರ ತಂಡೆ ಮುಗಳಗೆ ಹೇಗೆ ಧೈರ್ಯ ತುಂಜಿದರು?
- ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲ ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರು ಸಾಧನೆಗ್ಗೆ ದಿದ್ದಾರೆ?
- ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲ ಗೀತ ರಚನೆಯಲ್ಲ ಸ್ಥಾತ್ರ ನೀಡಿದ ಸೆನ್ನುವೇಳ ಯಾವುದು?
- ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳಾವುವು?
- ಮಹಾರಾಜರಿಂದ ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತ ಸಹಾಯವೇನು? ಅದನ್ನು ಅವರು ತೀರಿಸಿದ ಬಗೆ ಹೇಗೆ?

- ಒ) ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಯಾವುವು?
- ಆ) ತಿರುಮಲಾಂಬ ಯಾವ ಯಾವ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿದ್ದರು?

ವಿವರವಾಗಿ ಲುತ್ತಲಿಂ : :

- ಒ) ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರ ಬಾಲ್ಯ ಜೀವನವನ್ನು ಜಿತ್ತಿಸಿ.
- ಆ) ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರ ನಾಥನೀಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ.
- ಈ) ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಮತ್ತು ಮನೋಽಂಶ್ಯಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ.
- ಇ) ಕುಟುಂಬದ ಹಿರಿಯಕ್ಕನಾಗಿ ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರು ನಿರ್ವಹಿಸಿದ ಹಾತ್ತುವೇಣು? ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿ.

ಭಾಷಾಭಾಷೆ :

- ಒ) ಇವುಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ :
ವೃತ್ತಿ, ವ್ಯಯ, ಅಮೃತ, ದುಂಬಲ, ನಿರ್ಮಾಂತ.
- ಆ) ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ :
ಅರುಣೋದಯ, ಮುಖ್ಯಾಂಪಾಧ್ಯಾಯ, ವಿಸಿಯೋಗವಾಗು.
- ಇ) ಇವುಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಸ್ವಂತ ವಾಕ್ಯ ರಚಿಸಿರಿ :
ಅಗ್ನಿಕುಂಡ, ಬಾಳುತಕ್ಕ, ಕೊನೆಯುಸಿರೆಕೆ, ಕತ್ತಲೆ ನುಂಗು, ಕಣ್ಣಿಜ್ಞ.

ಜಟಿಲತೆ :

- ಒ) ನಂಜನಗೊಡು ತಿರುಮಲಾಂಬ, ಅನುಪಮಾ ನಿರಂಜನ, ತಿರುಮಲೆ ರಾಜಮ್ಮೆ, ಅರ್ಜೆ. ಕಲ್ಯಾಣಮ್ಮೆ ಮುಂತಾದವರ ಜೀವನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ.
- ಆ) ಕೆಡು ಕೆಣ್ಣದಲ್ಲಿ ಅರಂಭ ನಿಂತ ನಾಥಕರ ವಿವರಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ.

ಅರ್ಥ :

‘ಹಿತ್ಯಾಂಶಿಯ ಹೆಚ್ಚಿಗಳು’—ನಂಜನಗೊಡು ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರ ಬದುಕು ಬರಹ ಕೃತಿಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿತ – ಲೇಖಕರು : ಡಾ. ವಿಜಯಾ ದಬ್ಬೀ ಸಂಗ್ರಹಕ ರೂಪ : ಎಚ್.ಎಸ್.ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ, ಬಾಲಕಿಯರ ಸರ್ಕಾರಿ ಪದವಿ ಮೂರ್ವಕಾಲೀಜ್ಞ, ಬಸವನಗುಡಿ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಪ್ರಕಾಶಕರು : ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತ ನಿದೇಶನಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಒದ್ದು :

- ೧) ಕನ್ನಡ ಲೇಖಕಿಯರು ಯಾರು? ಯಾರು? – ಲೇಖಕರು : ಜಿ.ನಾ. ಮಂಗಳ.
- ೨) ಕನ್ನಡ ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜರಿತ್ತೆ – ಸಂಪಾದಕರು : ಎಚ್.ಎಸ್. ಶ್ರೀಮತಿ, ಪ್ರನಾರಾಂಗ, ಹಂಹಿ ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.

ದೊಂಸೆ ರಾಜಕೀಯ

– ಪ್ರಧಾನಿ

ಲಲಿತ ಪ್ರಬಂಧ ಗಡ್ಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಲವಲವಿಕೆಯ ಹಾಗೂ ರಂಜನೀಯವಾದ ಪ್ರಕಾರ. ಲೇಖಕನ ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳು, ಅನಿಸಿಕೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಹಾಸ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಲಲಿತವಾಗಿ ಮೂಡಿರುತ್ತವೆ. ದಿನದಿನದ ಬದುಕಿನ ಅಪ್ತು ಸಂಗತಿಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿಚಾರಗಳ ಕಾಳಜಿಯೂ ಸೇರಿ ಇದು ಓದುಗರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೇಳಿಯುವ ಜನಪ್ರಿಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಒಂದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಅದೇವ್ಯಾ ಸಾಫ್ಟ್‌ರಸ್ಕರ್ವಾಗಿ, ಜೀವನಾನುಭ್ರವದೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಡಬಹುದಂಬುದಕ್ಕೆ ಈ ಲೇಖನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ.

ಅವಶ್ಯಕ ಒಂದು ಸೆಮಿನಾರಿನಲ್ಲಿ, ಸೆಮಿನಾರುಗಳನ್ನು ದೊಂಸೆ ಮುಗುಷುವುದಕ್ಕೆ ಸಮೀಕರಿಸಿದ್ದು ಕೇಳಿದೆ. ಒಂದು, ಆ ಸಮೀಕರಣವೇ ನನಗೆ ಆಳ್ಳಿಯೂ ತಂದಿತು. ಎರಡು, ಹೇಳಿದ ದಾಟಯಲ್ಲ ದೊಂಸೆ, ಅದನ್ನು ಮುಗುಷುವಿಕೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಹಗುರವಾಗಿ ಕಂಡಂತೆ ಅನಿಸಿ ತತ್ವಮಂಜಸೋಂಡಿ. ದೊಂಸೆಯನ್ನು ಜಿಂಸಿದೆ. ಅಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಜಟ್ಟು ದೊಂಸೆ ಸಮಾಜಾರ ಯಾಕೆ ಎನ್ನಬೇಕಿ ಮನೆಯೊಳಗಿರುವ ನಮ್ಮಂಥ ಕೆಲವರ ಇಡೀ ಕಾಯಿಕವನ್ನೇ, ಸಮಯದ ಬಹುಭಾಗವನ್ನು ಅಡುವ, ಬಡಿಸುವ, ನಾಕೆಗೇನೆಂದು ನೋಡಿ ತೆಗೆದಿಡಲು ಮುಡಿಹಿಡುವ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನೇ-ಹ್ಯಾ ಅಂತ ಜನುಟ ಹಾಗಾಗಿ, ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಯಾವುದೇ ಆಗೆಂ, ತಿನ್ನಲು ಬೇಕು, ಜಂಟಿಗೆ ಬೇಕೆ ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ? ನೋಡಿದರೆ ಜಗತ್ತಿನ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ವಾದಗಳ ಮೂಲದಲ್ಲ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇರುವುದೇ ಇಂತಹ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಅವುಗಳ ತೊಡುಗೆ ತುಸು ಇನ್ನುಬಿಡ್ಡಿಂತು, ಅಷ್ಟೆ.

ದೊಂಸೆ ಸುತ್ತ ಎಷ್ಟಿದೆ ನಿಜಕ್ಕೂ. ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ಹರಿಕಳೆದಾಸರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು: ರಾತ್ರಿ ಮುಗುಜಿ ಹಗೆಲು, ಹಗೆಲು ಮುಗುಜಿ ರಾತ್ರಿ. ಈ ಮುಗುಷುವಿಕೆಯ ಮಧ್ಯದೇಶವೇ ನಾವು ಕಾಣುವ ನಿಗಿನಿಗಿ ಪ್ರಪಂಚ ಅಂತ. ಯಾರೋ ಆಗೆ 'ಹಗೆಲು ಕರಣದರೆ ರಾತ್ರಿ' ಅಂತ ಹಿನ್ನಗುಟ್ಟ ನಕ್ಕಿದ್ದರು. ಉರುಟು ಇರುವುದೆಲ್ಲ ದೊಂಸೆಯಲ್ಲ ಮುಂತಾದ ಗಾದೆ ಹುಟ್ಟಿಕಾಕಿದವರೂ ಆ ದಾಸರೇ. ಯಾಕೋ ಆ ದಾಸರಿಗೆ ಬರಿದ ದೊಂಸೆಯೇ ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮುಖ್ಯ ಉಪಮೆಯಾಗಿ ಸಿಗುವುದು. ಹಾಗಾಗಿ, ಇನ ಜಡುವರೇ, ಅವರಿಗೆ 'ದೊಂಬಾದಾನಿ?' ಎಂದು ಅಡ್ಡ ಹೆಸರಿಟಿದ್ದರು. ('ದೊಂಸೆಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲ ಏನು ಗುರುಗಳಿ?' 'ದೊಂಬಾ' 'ಯಾವ ಷ ಗುರುಗಳಿ?' 'ಹಣ್ಣಿ ಷ ಅಲ್ಲ. ಮುರುಟಲು ಈ')

ಈಗ ಅವರಿದ್ದಿದ್ದರೆ ದಾಸರೇ, ದೋಸೆಯ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಕೆ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿದೆ. ಮಾನುಜಿಕಾಕುವ ಕಾಲ ಹೊಗಿ ಗರಿಗಿರಿಯಾಗಿ ಹಾಗೆಯೇ ಎತ್ತಿ ಬಡಿಸುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ. ತನ್ನಾತ್ಮೀಯ, ಈಗ ರಾತ್ರಿ ಎಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ಇಲ್ಲ ಹಗೆಲೇ. ಏನೆನ್ನುತ್ತಿರಿ? ಅಂತ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಬಹುದಿತ್ತು ಎಂದು ಜನ ಅವರನ್ನು ಈಗಲೂ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂಗೆ ಆ ದೋಷಾದಾಸರು ಉದ್ದೇಶದೇಶಾಂತರ ಹೊಗಿಯೂ ಕಾಲಮಿಲಿ ಅಪುರರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ದೋಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನೆನೆಯ ಹೊಳದರೆ ಹೊಳಿಯುತ್ತಲೇ ಹೊಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಜ್ಞಾನಿನಲ್ಲ ತಾಯಿ ಮನೆಯಲ್ಲ ಅಡುಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಚೆಮ್ಮೆ ಎಂಬುವರು ಶುಜ್ಜಿಗೆ ಅಕ್ಷಿಗೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯ ಹಾಕಿ ಅರೆದು ಒಂದು ವಿಧದ ದೋಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ರೋಟ್ಟಿಯೂ ಅಲ್ಲದ ಮಾಮೂಲ ದೋಸೆಯೂ ಅಲ್ಲದ ವಿಶೇಷ ದೋಸೆಯಾದ ಅದನ್ನು ಬೆರಳನ್ನಾಯೇ ಹರಡಬೇಕು. ಸೌದೆ ತನು ಹಿಂಡಿಕೆದು, ಬೆಂಕಿ ಕಿರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಂಗ್ವೀಯಲ್ಲ ಹಿಟ್ಟನ್ನೆತ್ತಿ ಕಾದ ಕಾವಲಾಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಬಿಡು ಬೆರಳನ್ನು ಅಗಣಿಸಿ ಹಿಡಿದು ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಎಚೆಯುತ್ತ ದೋಸೆ ಉರುಣಗೆ ಹಿಗ್ಗಿಸಿ ಎಡ್‌ಗ್ಯಾಂಗಿಂದ ಬೆಂಕಿ ಮುಂದೂಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಬೆರಳುಗಳು ಹಡಿದ ಹಣ ಗುರುತಿನ ಮೇಲೆ ಎಣ್ಣೆ ಇಟ್ಟಂತೆ ಮಾಡಿ ಮುಖ್ಯತ್ವಿದ್ದರು. ನಿಮಿಷ ಕೆಳಿದು ಮುಖ್ಯಕ ತೆಗೆದು ಗಾಜಿಗೆ ಇಟ್ಟು, ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರ ತಡೆದು ಮಾನುಜಿ ಹಾಕಿದೆಯೇ ಬರಿಗ್ಯಾಂಗಿಂದ ಎತ್ತಿಜಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೊಂದು ದೋಸೆಗೆ ಸಣ್ಣಗೆ ಯಾಕೆ ಬೀಡೆ? ಸಣ್ಣಗೆದಲ್ಲ ಎಣ್ಣೆಸಿದರೆ ಹನಾಗುತ್ತದೆ? ಮಗಜುವುದಿಲ್ಲ ಯಾಕೆ? – ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೇ ಏಳುತ್ತಿರಲ್ಲ. ಆ ದೋಸೆ ಹುಟ್ಟಿದ್ದೇ ಹಾಗೆ, ಇರುವುದೇ ಹಾಗೆ ಎಂಬಂತ್ತು. ಮಾಚೆಮ್ಮೆನ ಕೋಮುಲತೆ ಕೆಳಿದಿತ್ತು ದಪ್ಪ ಉಂಡುಂಡೆ ಬೆರಳುಗಳು ನೆನಪಾಗುತ್ತವೆ. ಅವರು ಎದ್ದು ಹೊಳದ ಗಳಿಗೆ ನೋಡಿ ಅವರಂತೆಯೇ ದೋಸೆ ಮಾಡಲು ಹೊಗಿ ಸುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಮುಟ್ಟ ಎಚೆಯ ಬೆರಳುಗಳೂ.....

ಹಿಂಗೆ ಇಲ್ಲ ಹೇಳ ಹೊರಟರೆ ಮೂರು ಹಗೆಲು ಮೂರು ರಾತ್ರಿ ಬೀಳು. ಒಂದು ಜಸಿಜಿಸಿ ದೋಸೆ ತಿನ್ನುವ ಆಸೆಯನ್ನೂ ತಣೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಮಣ್ಣಾದ ನಾ ಕಂಡ ಕೆಲ ವಿಧವೆಯರು, ಮಕ್ಕಳ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಬರುವಾಗ ತಾಯ ಮಾಡಿಟ್ಟ ದೋಸೆ ರಾತ್ರಿ ನೋಡಿಯೇ, ತನ್ನ ಮಾವನಿಗೆ ಅಣ್ಣಪ್ಪ ಸಾಲವಿರುವುದು ಯಾಕೆಂತ ಈಗ ತಿಳಿಯಲು ಎಂದು ಜಗತ್ತ ತೆಗೆದ ನೋಸೆ, ಸೋಸೆಗೆ ದೋಸೆ ಎಂದರೆ ಹಂಚಬ್ರಾಣವೆಂದು ಆಕೆ ಸಂಭೇ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಹೊಯ್ದಿ ಹಿಟ್ಟನ್ನೂ, ದೋಸೆಯನ್ನೂ ಖಾಲ ಮಾಡಿತ್ತುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಅತ್ಯೇ..... ಮುಂತಾಗಿ, ಮುಂಜೆ ಮುಂಜೆ ‘ಹೋಟೆಲು

ದೋಂನೆಗಿಂನೆ ತಿನ್ನಲು ನಾವೇನು ಗಂಡಸರೆ, ಹೋಂಟಿಲುಗೆಳ್ಳಲ್ಲ ದೋಂನೆ ಹಂಚಿಗೆ ಹಿಟಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಣ್ಣೆ ಸವರುತ್ತಾರಂತಲ್ಲ ಅಸಹ್ಯ' ಎಂಜಾಗ್ಯಾದಿ ಜ್ಞಿಂಸುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ತೀರೋಚ ನಿಥಾನವಾಗಿ ಅದರ ರುಚಿಗೆ ಬಾಪುಗಾಗಿ 'ನಾವು ಹೇಗೆ ಮಾಡಿದರೂ ಹೋಂಟಿಲನ ದೋಂನೆ ರುಚಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ' ಅಂತಲೂ ಜ್ಞಿಂಸತೋಡಿದ್ದು, 'ಯಾವ ಜಾತಿಯವೋ, ಕೇಳಲಕ್ಕೇ ಹೋಗಬೇಡ. ಬೇರೆ ಕೆಸುಬಿಲ್ಲವೇ. ಕಣ್ಣಮುಜ್ಜಿ ತಿನ್ನ' ಎಂದು ಪರಸ್ಪರ ಸುಧಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದ್ದು - ಮುಂತಾಗಿ ಎಷ್ಟೂ ಇರುವಾಗೆ, ಸಹ್ಯ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳ ವಿರಮಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಅವಶ್ತು ಆ ಸೆಮಿನಾರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ದೋಂನೆ ಶೆಳ್ಳಿದ್ದೀರು, ಕುಳತವಳು ಕುಳತಲ್ಲೀ ಇದ್ದೆ ; ಮನಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಸಿದ ವಿಮಲಕ್ಕನ ಬಳ ಹಾರಿತು. ಆ ಸಂಜೀ ಹಲಸಿನ ಮರದ ಬುಡದಲ್ಲ ಕಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳತು ವಿಮಲಕ್ಕ ಗಂಡನ ಮನೆ ಸುಖ-ದುಃಖ ಜಿಜ್ಞಿಸೊಡಿದ್ದಷ್ಟು. ಅವರ ಸುಖ-ದುಃಖ ಎಂದರೆ ಗಂಡನ ಮನೆ ಕಢಿಯೇ. ಅದರಲ್ಲಯೂ 'ದೇವರ ತಲೆ ಮೇಲನ ಹೂ ತಪ್ಪಿದರೂ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲ ಬೇಳಿನ ತಿಂಡಿಯಾಗಿ ಬರಿಯಕ್ಕಿ ದೋಂನೆ ತಪ್ಪದು' ಎಂಬ ವಿಚಾರ. (ಬರಿಯಕ್ಕಿ ದೋಂನೆ=ತೆಳ್ಳಿನ್ನ ದೋಂನೆ, ನಿರ್ಯಾದೋಂನೆ ಇತ್ಯಾದಿ....) ಇನ್ನೊಳಿಯೂ ಕಾಣದ ಮನೆ ತನ್ನದು ಎಂದು ನಗೆಯಾಡುವಕ್ಕೂಮೈ, ಕಣ್ಣಿಲ್ಲ ನಿರ್ಯಾ ಹಾಕುವಕ್ಕೂಮೈ, ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲ ಎಷ್ಟೇಲ್ಲ ಬಗೆಯ ದೋಂನೆಗಳಿವೆ. ಈಗಾಗಿ, ಈ ಹಲಸಿನ ಮರವನ್ನೇ ನೋಡು, ಹಂಸಿಸೊಳಿ ಅಥವಾ ಉಸ್ಕಿಗೆ ಹಾಕಿದ ಸೋಕೆಗೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ, ನಾಕು ಮೇಣನು ಅಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ ಅರೆದು ದೋಂನೆ ಮಾಡಿದರೂ ಎಷ್ಟು ರುಚಿ ಹೌದ. 'ದೇವರು ನೆಡೆಸಿ' 'ಅವು' ಕಂಡದ್ದು ಬರಿಯಕ್ಕಿ ದೋಂನೆ ಮಾ . . . ತ್ರ, ಥೋ. ಎನ್ನುವಳು. ಅರೆವಕಲ್ಲನ ಬುಡದಲ್ಲ ಕುಳತೂ ಕುಳತೂ ಕಾಲುಗಂಟು ಜಡ್ಟು ಕಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ ಅಂತ ತೋರಿಸದೆ ಇರಲಾರದವಳು. ಅದೇನು ತಾನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಸುರುವಾದ ಹೋಸವೇಷವಲ್ಲ. ಮುಂಜಿನಿಂದಲೂ ಇದ್ದಿದ್ದೇ. ತಾನು ಬರುವವರೆಗೆ ಯಾರೆಲ್ಲ ಅರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾನು ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ತಾನೊಬ್ಜಿದ್ದೇ. 'ಅಪ್ಪಯ್ಯ ಅರೆಯಲಕ್ಕಿ ಒಂದು ಜನವನ್ನು ಆ ಮನೆಗೆ ಹೊಟ್ಟಿ ಹಾಗಾಯಿತು. ಮದುವೆಯಾಗಿ ಹೋದ ಹೋಸತು, ಉಮೇದು. ಜಡಿಜಡಿ, ನಾನು ಅರೆಯುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೋಯ್ಯುತ್ತೇನೆ ಎಂದೆ. ಸ್ನೇ, ಆಯಿತು, ಆ ಕೆಲಸ ನನಗೆ ಖಾ . . . ಯಂ! ಸಿಂದಭಾದ ನಾವಿಕ ಮತ್ತು ಮುದುಕನ ಕತೆಯಂತೆ. ಎಲ್ಲ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಕ್ಕಿ ಅರೆದು ಅರೆದೇ ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಬಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ನಾ ಹೇಳುವುದು ಕೇಳ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲ ಅತೀ ಉಮೇದು ತೋರಲು ಹೋಗಬೇಡಿ. ಪನಾದರೂ ಬರುತ್ತದೆಯೆ ಎಂದು ಕೇಳದರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನಿ. ನಾಕು ದಿನ ನೋಡಿ ಮೆಲ್ಲ ಆಖಾಡಕ್ಕಿಂತಿರಿ' ಅಂತಲ್ಲ ಹತಿ

ಗೃಹದ ರಾಜಕೀಯ ಎದುರಿನುವ ತಂತ್ರವನ್ನು ಸಣ್ಣಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೋಳಿಸುವಚಳು. ಅವಕ ಬೆನ್ನು ಬಾಗಿದೆಯೇನೋ ಹೌದು, ನುಳ್ಳಲ್ಲ.

ಬರಿಯಿಕ್ಕಿ ದೋಸನೆಗೆ ಅರೆಯುವುದೆಂದರೆ ಏನು, ರೊನ್ನು ಅದು, ಯೊನ್ನೇ. (ಹಮೊಮೈ ಉತ್ತರ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳದರೆ ನಾವು ‘ಹೋಗು ಬರಿಯಿಕ್ಕಿ ದೋಸನೆಗೆ ಅರೆ’ ಎನ್ನುವುದಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ “ರೊನ್ನು” ಶ್ವಾಲಯ ಉತ್ತರ ಅದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ಇತ್ತು ಗೊತ್ತೆ? ‘ಖಾಡ ಅಯಿತೆ? ಎಂದು ಕೇಳದರೆ ‘ಮುಂಡಾಸು ಮೂವತ್ತು ಮೋಕ್ಕ’ ಎಂದು ಜವಾಬು ನಿಂದಿ ನಗುವುದು?) ಸದ್ಯ ಧರ್ಮ, ಅರ್ಥ, ಕಾಮ, ಮೋಕ್ಕ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೇ ಇದೊಂದೇ ಎಂಬಂತೆ ಇದು ಜಟ್ಟಿ ಬೇರೆ ಪ್ರಪಂಚವೇ ಇಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಕಾಲವನ್ನು ಮರೀತೇ ಜಟ್ಟಂತೆ ಅರೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಹಿಟ್ಟಿ ನುಣ್ಣಿಗೆ ಗಂಧದಂತೆ ಆಗಬೇಕು. ನಡುನಡುವೆ ಹದವಾಗಿ ನಿರ್ಲಯ ಜಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜಾಸ್ತಿ ನಿರ್ಲಯ ಜಟ್ಟಿಕೊಂಡಿಯೋ ಐಕ್ಕೆ ಘೆಕ್ಕೆ ಅಂತ ಹೈ-ಮುಖ, ಉಡುಗೆ, ಗೊಂಡಿ ಉರು ತುಂಬಾ ಅಕ್ಕರಿಂತಿಗೆ ಜಿತ್ತ ವಿ-ಜಿತ್ತ ತ್ರಿಂಟು ಹೊಡೆಯುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಸಣ್ಣ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಹೊರಟರೂ ಉಹೂಂ, ಅದು ಅದರದೇ ಕಾಲಾವಕಾಶ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತ್ತ ತಾಳ್ಳಿಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಕಲಾಸುತ್ತದೆ. ಆಗಾಗೆ ಬಂದು ಹಿಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ಸಣ್ಣ ನಾಲದು, ಇನ್ನೂ ಅರೆ ಇನ್ನೂ ಅರೆ ಎಂದು ಸಹನೆ ಪರಿಳ್ಳಿಸುವ ರೊನ್ನು ಗುರುಗಳು. ಅರೆವರಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಅರೆ ಎನ್ನುವರಿಗೆನು ಎಂದು ವಿಮುಲಕ್ಕ ಸ್ವರ್ಗತವಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಯಾರೂ ಹೇಳಬೇಯೂ ಗಂಧದಷ್ಟು ನುಣ್ಣಿಗಾಗದೆ ಕೆಲ್ಲ ಬುಡದಿಂದ ಪಳದ ಆಕೆ ರೊನ್ನು ಗುರುವಿನಂತೆಯೇ ಕಾಲುವಕು.

ಮರುದಿನ ದೋಸನೆ ಹೊಯ್ದುವ ರಾಮಾಯಣ. ಎಲ್ಲ ದೋಸನೆ ಹೊಯ್ದುವ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಇದು. ಹಿಟ್ಟಿನ್ನು ನಿರ್ಲಯಿಸಿದರೆ ನಿರ್ಲಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾವಲಾಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಸವರಿ ಸೌಣಿನಿಂದಲ್ಲಿಯೋ ನುಣ್ಣಿಗೆ ಕಿಳಿಸಿದ ಕರೆಟದಿಂದಲ್ಲಿಯೋ ಎತ್ತಿ ಸರಕ್ಕೆ ಸರಕ್ಕೆ ಅಂತ ಜೆಲ್ಲ ಬೇಕು. ಜೊಗೆಯಿಬೇಕು. ನಿಮಿಷ ಕಳೆದು ಮುಜ್ಜಳ ತೆಗೆದು ಮಗುಜಿ ಹಾಕದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಗಾಳಿಗೆ ಜಟ್ಟಿ ಮಡಜಿ ಮೇಲಿತ್ತಬೇಕು. ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂತೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ರೀಳ್ಮೀ ಮಗುಟ ನಾಜಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿತು. ಇಣ್ಣೆಲ್ಲ ಭರಮಿನ ಮಾತು ಎಲ್ಲ ಸಾಂಸಾಗಿ ಸಾಗಿದರೆ ಮಾತ್ರ ದ್ಯುವ ಆಳದರೆ? (ತಿಂಡಿಗಳಿಗೂ ದ್ಯುವ ಆಕುವುದಿದೆ. ಮಯಾದ ತೆಗೆಯುವಂತೆ, ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೆಂಟರು ಬಂದಾಗೆಲೇ, ಮಯಾದ ಎಂಬುದು ಹೇಗೆಲ್ಲ. ಎಣ್ಣೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ!) ದ್ಯುವ ಆಳತೂ ಅಂದರೆ ಏನೆಂದರೂ ದೋಸನೆ ಕಾವಲ ಜಟ್ಟಿ ಪಳದು. ಅದೇ ಅಕ್ಕಿ ಅದೇ ಕಾವಲ, ಅವರೇ ಹೊಯ್ದುವವರು, ಅರೆವಾಗೆ ಕಾಯಿಯನ್ನೂ

ಹಾಕಿದೆ, ಅದರೂ ಏಕುತ್ತಿಲ್ಲ! ಯಾಕೆ? ಕೇಳುವುದು ಯಾರ ಬಣ? ಉತ್ತರವೇ ಸಿಗೆದ
ಎಷ್ಟು ಯಾಕೆಗಳು ಬೇಕು ಹೇಳ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲ!

‘ಕಿವಿಮಾತು’ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಜಿಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದಿನದು
ಜೊಕ್ಕ ರಾಮಾಯಣ. ಎಂದರೆ, ದೋಸನೆ ಹೋಯ್ದು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಸುತ್ತಣ ಒಲೆದಂಡಿ
ಗೊಂಡೆಯ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಮೂಡಿದ ನಾನಾ ಜತ್ತ-ಕಲೆಗಳು. ಎಂದೂ ಕಲೆಯಾಗಿದೆ
ಕೇವಲ ಕಲೆಯಾಗಿಯೇ ಕಾಣುವ ದುರಂತಗಳು. ಇರೆಸಿ ತೆಗೆಯಲು ತಗಲುವ
ಸಮಯಾಸಮಯಗಳು.

ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅಭ್ಯಾಸವಾದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದೂ ಕಷ್ಟವೆಂದೇ ಕಾಣಿದು, ಇಡೀ.
ಅಂತೂ ಹೀಗೆ ಆ ಹಿಟ್ಟು, ಆ ಬೆಂಕಿ, ಆ ಹದ, ಆ ವಿಮಲಕ್ಕನ ಮನೆ, ಆ ಒಲೆ.....
ಅದರ ಮುಂದೆ – ‘ತಿನ್ನ, ಇನ್ನೊಂದೇ ಹಂದು, ನನ್ನ ಲೀಕ್ಕದ್ದು’ ಅಂತ ಒತ್ತಾಯದಲ್ಲ
ದೋಸನೆ ಹಾಕುವ, ಕೊಳ್ಳಿರಿ ಎಣ್ಣೆ, ಮಿಡಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿ ರಸ, ಜಟ್ಟಿ, ಕಾಯಬೆಲ್ಲ,
ಜೋನಿಬೆಲ್ಲ ಅಥವಾ ಜೀನುತ್ಪಣಿ, ಮಾವಿನ ಶ್ರಾಯವಾದರೆ ರಸಾಯನ ಬಡಿಸುವ
ವಿಮಲಕ್ಕ. ಮನೆಯವರು ಯಾರೂ ಸುತ್ತ ಇಲ್ಲದ ವೇಳೆ ಹಿಸುವಾಗಿ “ನೋಡಿದೆಯಲ್ಲ,
ಒಬ್ಬರಾದರೂ ಈಚೆ ಮುಖ ಹಾಕಿದರ? ‘ಹಳು, ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಿಂನು ತಿನ್ನ’
ಎಂಬವರು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ? ಬಂದರನ, ತಿಂದರನ, ಎಷ್ಟು ಅಲ್ಲಾಡಿಕೊಂಡು ನಡೆದರನ.
ನೋಡಿದೆಯಲ್ಲ ಕಣ್ಣಾರೆ?” ಎಂಬಳು. ಎಡದ ಎತ್ತಿಗೆ ಹೋಡಿದರೆ ಬಲದ ಎತ್ತಿಗೂ
ತಾಕುತ್ತದೆಯಂತೆ. ಗಾದೆಯಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮೆಲ್ಲ ಕನ್ನೆ ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು “ಹಳು ವಿಮಲಕ್ಕ,
ನಾನು ಹೋಯ್ದುತ್ತೇನೆ, ನಿಂನು ತಿನ್ನ” ಎಂದರೆ “ಹಳ್ಳಂ ಹಳ್ಳಂ, ಅದೇನು
ಹುಡುಗಾಟಕೆಯ? ಯಾರು ಯಾರು ಹೋಯ್ದರೆ ಏಕುವುದಿಲ್ಲ ಅದು, ನಾನೇ ಸ್ನೇ. ಅದೂ (ಹಿನ್ನ) ನಿಂನು ಯಾಕೆ ದೋಸನೆ ಹೋಯ್ದಬೇಕು? ಇಷ್ಟು ಮಂದಿ ಮನೆಯವರೇ
ಇರುವಾಗ, ಮಯಾದೆಯಲ್ಲ” ಎಂದು ಒಳಸೂಕ್ಕು ಬೋಧಿಸುವಳು. ಅಲ್ಲಂದೆದ್ದು
ಆಜಿಗೆ ಹೋಡರೆ – ಮನೆಯವರು! ಯಾರಾದರೂಬ್ಬರು “ಹನ! ತಾನೊಬ್ಬಳೆ
ಹೋಯ್ದಬೇಕು, ಯಾರೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದಕ್ಕೆ ಆ ದೋಸನೆ ಯಜಮಾಂತಿ? ನಿಂನು
ಒಮ್ಮೆ ಎಜ್ಜಿಸಿ ನೋಡು ಅವಶಯನ್ನು, ಸಾವಿರ ಪರಹ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಹಣವನ್ನು
ಅವಳು ಸಾಯುವವರೆಗೆ ಜಡುವವರ್ಕಲ್ಲಿಪ್ಪ, ನಮಗೂ ಇನ್ನೂ ಸಣ್ಣ ಮುಕ್ಕಂತೆ
ತಾಪೆಂದಾರಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹುಡಾಡಿ ಹುಡಾಡಿ ಕಾಲು ಜಡ್ಡ ಹೋಗಿದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ
ಕೂತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಅಂದರೆ ದಗಡಿ ದೋಸನೆ ಹೋಯ್ದುಲೂ ಜಡುವುದಿಲ್ಲ.
ಅರೆಯಲೂ ಜಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈಚೆ ಪ್ರಪಂಚ ನಡೆಸಲು ಯಾರಾದರೂ ಅಪ್ಪ ಸತ್ತವರು
ಇದ್ದರೆ ಯಾವ ಜಂತೆಯಲ್ಲದೆ ವ್ಯಾಳಂ ಅಂತ ರಾಗಮಾಲಕೆ ಜಿಜ್ಞಸೂಂಡು
ಅರೆಯಲಕ್ಕೇನಾಗಬೇಕು? ಒಟ್ಟಾರೆ, ಸುಖಪುರುಷಿ” ಎಂಬರು. ನಡುವೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ನಾವು

ವಿಮಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ಹೂಂ, ಇತರಿಗೂ ಹೂಂ, ಪಾರಾಗುವ ದಾರಿ ಅದೊಂದೆ. ಸಂದರ್ಭಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಜೋಡಿಸಿದರೆ ವಿಮಲಕ್ಷ್ಮಿನೂ ಸರಿ, ಇತರರೂ. (ಏಳು ಅಂದರೆ ಏಳಾಲ್ಲವಲ್ಲ ಅವಳು, ಸ್ವತಃ ನಾವೇ ಸೋಡಿದೆವಲ್ಲ) ಜೋಡಿಸುವಾಗೆ ಎಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿರಬೇಕಾಯ್ತು!

ತಿಳ್ಳು ರೊಂಡವಂತೂ ಕಾಣದ ಆ ಎಲ್ಲರ ಹಿನ್ನ ಹನಕು ಉರಿದನಿಗಳು, ಯಾವಾಗ ಥಗ್ಗನೆ ಜ್ಞಾಲೀಯಾಗುತ್ತವೆ, ಹರಡುತ್ತವೆ, ಏನೆಲ್ಲವನ್ನು ಸುಡುತ್ತವೆ ಎಂದೇ ಜಟ್ಟುಕೊಡು ಮುಟ್ಟು ಮುಟ್ಟು ರಾಜಕೀಯಗಳು, ಹೊರಪ್ಪಬಂಜದೆಲ್ಲ ಕಾಣುವುದು ಮೂಲತಃ ಇಂತಹ ರಾಜಕೀಯಗಳಿಂದ ಮುಂದರಿಕೆ, ಅಥವಾ ಇದರದೇ ವಿವಿಧ, ವಿರಾಟ್, ಕೆಲವೇಡೆ ವಿಕ್ರ್ತ, ಅತಿಕ್ರೂರ ರೂಪಾಂತರಗಳಷ್ಟೇ? ಹೇಗೆ ಇನ್ನು?

‘ನಾನೇ ಸೈ’ ಎಂದು ವಿಮುಲಕ್ಕೆ ಎಂದಾಗೆ ನಮಗೂ ಏನು ತೆಗೆದೇ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಸಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗಿಯೇ ಅಂತ ಗುಮಾನಿ ಬಂದಿತ್ತಲ್ಲ. ತೆಗೆ ನೇನೆಡರೆ ಹಾಗೆ, ಇನ್ನೊಳಿಯೂ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದ ವಿಮುಲಕ್ಕೆ ಸಾಧಿಸಿದ್ದು ಅದೋಂದೇ ಅಂತಲೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ತೆಗೆಲೂ ಬರಿಯಕ್ಕಿಂತ ದೋಷ ಬಡಿಸಿದರೆ ತಿನ್ನಪರಿಗೆ ಮೊದಲು ನೇನಪಾಗುವುದು ವಿಮುಲಕ್ಕೆ, ಅವಕು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ರೀತಿಮೊಯಂಥ ದೋಷನೇ, ಆ ಕಾಲ ಕೆಳೆಯಿತು ಜಿಡು ಎನ್ನುತ್ತ ಎದುರಿಯವ ಪರ್ವತಮಾನದ ದೋಷನೇಗೆ ಕೈ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಾಲ ಹಾಗೆ ಕೆಳೆಯಲು ಹಾಗೆ, ವಿಮುಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬೀಳಗೆ ಎದ್ದವರೇ ನಾಳೆಗೆ ಅಕ್ಕಿ ತೊಳೆದು ನೇನೆಹಾಕಿ ಇವತ್ತಿನ ತಿಂಡಿ ಆರಂಭಸುತ್ತಿದ್ದಾಗು. ಹತ್ತು ಹತ್ತೊಂದರೆವರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ಮುಗಿಸಿ ಆಚೀಜೆ ನೋಡುವುದರೊಳಗೆ - ಉಂಟದ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಮುಧಾಗ್ರಹ ಕೊಂಬೆ ಅಡ್ಡಾಗಿ ಆಚೀಜೆ ನೋಡುವುದರೊಳಗೆ - ಬೈಸರಿಯಾಯಿತು. ಆಗೆ, ಅವಕೇ ತಮಾಣಗೆ ಹೇಳಬೋಳುವ ಹಾಗೆ, ‘ಕೃಷ್ಣನಾ ಕೊಳೆಲನಾ ಕರೇ’ ಕರೆದಂತೆ ಸೀದ ಕೆಳಕೊಳೆಯಲ್ಲಿನ ಅರೆವ ಮೂಲೆಗೆ ಹೊರಡುವುದಾಯಿತು. ಅಕ್ಕಿ ಜಾಲಸಿ ಕಲ್ಲನೆದುರು ಶುಳತು ಒಂದು ಕಾಲು ಮಂಡಿ ಒಂದು ಕಾಲು ನಿಂಡಿಕೊಂಡು ಅರೆಯುತ್ತ ‘ರಾಗಮಾಲಕೆ’ ಜಡಿಸುವುದಾಯಿತು. ಏಳುವಾಗು ಸೂರ್ಯಂ ಹಾಗೆ ಕಾದು ಕಾದು ನಾಕಾದವನ್ತೆ ಶರ್ಧಿಶಯನನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ದೇವರ ಭಜನೆ ತಾಳ ತಟ್ಟುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಭಜನೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಉಂಟ, ಉಂಟವೂ ಮುಗಿಯಿತು. ಆ ದಿನವೇ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದಂತೆ. ವಿಮುಲಕ್ಕೆನ ಅಯುಷ್ಯ, ಆಯುಷ್ಯವೆಂದರೆ, ‘ತ್ರಿಯಾಶೀಲ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆಲ್ಲ ಅದು, ಈ ಮಾದರಿಯಲ್ಲ ಕೆಳೆಯಿತು. ‘ತ್ರಿಯಾಶೀಲ’ವೆಂದರೆನು ಹಾಗಾದರೆ? ಯೋಜಿಸುತ್ತೇನೆ. ಕೆಳಿದ ಆ ಕಾಲವು ಕೆಳೆಯ ಬೇಳಿಕೆ ಬೇಳಿದವೇ?

‘ವಿಮುಲಕ್ಕೆ ತಂಗ ಸೀತಾನದಿ ಹೋಟೆಲನಲ್ಲ ನೀರುದೋಣಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಏನು ಜನ ಗೊತ್ತ’.

‘ಮುಂಬೈ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅದಿಗ ಭಾರೀ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಯರಂತೆ.....’
ಎಂದೆವು.

ಕೆಳಕುತ್ತ ‘ಹೋಟುವನ ಒಮ್ಮೆ, ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ ನೋಡುವ.... ನಾನು ತಂಗ ಹುಟ್ಟಬೇಕಿತ್ತು, ನಾಕು ಗ್ರೈಂಡರ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಂದು ‘ಬರಿಯಕ್ಕಿ ದೋಸೆ ಹೋಟೆಲ್’ ಅಂತ ಸ್ವಾಟ್ ಮಾಡಿ ದುಡ್ಡಿ ಗೋಚರಹುದಿತ್ತು. ಸುಮ್ಮನೆ ಅಷ್ಟು ಬೆಂಗ ಹುಟ್ಟಿ ಬಂದು ಜನ್ಮ ದಂಡ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವೂ ತಪ್ಪಾಲಲ್ಲ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಾಸೂ ಇಲ್ಲ.’ ನಕ್ಕಿಉ. ಬಹುಶಃ ಕುಶಾಲಗೆ . . . ಅಥವಾ, ಏನೋಂ ಯಾತಕ್ಕೂ ಕಡೆಗೂ.

ನಗೆಯಷ್ಟು ನಿಗೂಢ ಅಳುವಲ್ಲವೆಷ್ಟೇ?

❖ ❖ ❖ ❖

ತೇಬಕರ ಪರಿಚಯ : ‘ವೈದೇಹಿ’ ಎಂಬ ಕಾವ್ಯನಾಮದಿಂದ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮತಿ ಜಾನಕಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸಮೂರ್ತಿಯವರು ಜನಿಸಿದ್ದು ಇನ್ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ ಇಂಜಿರಂದು. ಉಡುಹಿಯಿಲ್ಲ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಇ.ಕಾ.ಎ. ಪದವಿಯ ನಂತರ ಹವ್ಯಾಸಿ ಪತ್ರಕರ್ತೆಯಾಗಿದ್ದ ವೈದೇಹಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ಫನ ಕೌಶಲದಿಂದಾಗಿ ಸಮಕಾಲನ ಮಹತ್ವದ ಬರಹಗಾರರಲ್ಲ ಒಬ್ಬರೆನಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸುಖ-ದುಃಖಗಳ ವಿಜ್ಞತ್ವ ಮಿಶ್ರಣವಾದ ಈ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಹದವನ್ನು ವೈದೇಹಿಯವರ ಕರ್ಫನ ಶೋಧಿಸುತ್ತವೆ.

‘ಪರಿಷಬ್ಜ’, ‘ಅಂತರಂಗದ ಮಂಗಳ’, ‘ಗೋಲ’, ‘ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ಅಷ್ಟಣಗೆ’, ‘ಅಮೃಜಿ ಎಂಬ ನೆನಪು’, ‘ಕ್ರೋಂಚ ಹೆಚ್‌ಗಳು’ ಮುಂತಾದ ಕರ್ಥಾ ಸಂಕಲನಗಳು. ‘ಜಂಡು ಜಂದಿಗೆ’, ‘ಪಾರಿಜಾತ’ ಎಂಬ ಕವಿತಾ ಸಂಕಲನಗಳು, ‘ಅನ್ನಶ್ಯಾಯ’ ಎಂಬ ಕಾದಂಬರಿ, ‘ಮಲ್ಲನಾಥನ’ ಧಾರ್ಮಿನ, ‘ಜಾತೀ’, ‘ಮೇಜು ಮತ್ತು ಬಡಗಿ’ ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನಗಳು. ‘ಗೋಂಬೆ ಮ್ಯಾಕ್ಸೇತ್’, ‘ಸೋಂಪಾರಿ ಕಲ್ಯಾ’, ಮುಂತಾದ ಹನೊಲ್ಲಿಂದು ಮತ್ತು ನಾಟಕಗಳು, ‘ಭಾರತೀಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಸ್ವಾತಂತ್ಯ ಹೋರಾಟ’, ‘ಬೆಳ್ಳಿಯ ಸಂಕೋಳಿಗಳು’ ಮುಂತಾದ ನಾಲ್ಕು ಅನುವಾದಿತ ಕೃತಿಗಳು.

ಕೋ.ಲ. ಕಾರಂತ, ಸೇಡಿಯಾಪು, ಜ.ವಿ. ಕಾರಂತ, ಸರ್ಸ್‌ತೀ ಬಾಯಿ ರಾಜವಾಡೆಯವರ ನೆನಬುಗಳ ಸಂಗ್ರಹ - ಇವುಗಳು ಪ್ರೇದೇಹಿಯವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃಷಿಯ ಫಲಗಳು. ಆಳ್ವಿಕೆ ನುಡಿಸಿರಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಗೌರವ ಪಡೆದಿರುವ ಪ್ರೇದೇಹಿಯವರ 'ಕ್ರೈಂಚಕ್ಟಿಗಳು' ಕೃತಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಮರಸ್ತಾರ ಲಭಿಸಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಕನಾಡಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಮಸ್ತಕೆ ಬಹುಮಾನ ಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ರಚಿಸಿರುವ 'ಗುಳಾಜ ಉತ್ಸವ ಮತ್ತು ಹೊಸ ಅಲೆಗಳು' ಎಂಬ ಕಥೆಯು ಗಿರಿಳ್ಳಾ ಕಾಸರಗಳ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶನದಲ್ಲಿ ಜೆಲನಜಿತ್ರವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿಗಳ ಸ್ವಂತಕರ್ಮಲ ಪ್ರಾಣಿಸಿ ಗಳಿಸಿದೆ.

ಶಭ್ಯಾಧಿ : ಅಡುವ-ಅಡುಗೆ ಮಾಡುವ ; ಕುಜ್ಜಿಗೆ ಅಕ್ಕಿ-ಕುಸುಬಲಕ್ಕಿ, ಬೀಂಬಿಸಿದ ಅಕ್ಕಿ ; ಸಣ್ಣಗೆ-ಸವಟು ; ಸಮೀಕರಣ-ಹೊಂದಿಸು ; ಉದ್ದೇಶ-ಮೇಳನ ; ಹಡಿಕೆಣ್ಣಿ-ಕಡ್ಡಿ ಹೊರಕೆ ; ಸೋಳಿ-ತೋಳಿ ; ಉಮೆಂದು-ಉತ್ತಾಹ ; ಮುಂಡಾಸು-ರುಮಾಲು ; ಕೀಂಸು-ನಯಿಗೊಳಿಸು ; ಭರಮಿನ ಮಾತು-ಗವಣದ ಮಾತು ; ಕಾವಲ-ದೋಂಸೆ ಹಂಜು ; ಜೋಣಿಬೆಲ್ಲ-ಬೆಲ್ಲದ ಹಾಕ ; ತಾಪದಾರಿಕೆ-ಜಾಕರಿ, ಸೇವೆ ; ಬ್ರೀನರಿ-ಸಂಜೆ ; ಗೋಂಜು-ಬಾಜಿಕೋಂ ; ಅಪಾಡ-ಕಣ ; ಶ್ರಾಯ-ಕಾಲ.

ನಂದಭರ ನೂಟಿನ, ನ್ನಾರಸ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ :

- 'ತಿನ್ನಲು ಬೀಂಕು, ಜೆಜೆಂಗೆ ಬೀಂಡ ಎಂದರೆ ಹೇಳಿ?'
- 'ಹೊಂಟೆಲು ದೋಂಸೆ ತಿನ್ನಲು ನಾವೇನು ಗಂಡನರೇ?'
- 'ಹಬ್ಬಿರಾದರೂ ಈಜೆ ಮುಬ ಹಾಕಿದರ?'
- 'ಹಂತ್ರಾರೆ ಸುಖಮರುಣಿ.'
- 'ನಿಂನು ಒಮ್ಮೆ ಎಜ್ಜಿಸಿ ನೋಡು.'

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಲೇಳಿಕಿಯ ತವರಿನಲ್ಲಿ ದೋಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಯಾರು?
- ಹೊಂಟೆಲನ ದೋಂಸೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ತ್ರೀಲೋಕ ಅಸಹ್ಯ ಪಡುವುದೇಕೆ?

- ಇ) ವಿಮಲಕ್ಕನಿಗೆ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲಿನ ಪಾಯಂ ಕೆಲಸ ಯಾವುದು?
- ಈ) 'ದೋಷ ಯಜಮಾಂತಿ' ಎಂದು ಯಾರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು?
- ಈ) ನಗೆಯಷ್ಟು ನಿಗೂಢ ಯಾವುದು ಅಲ್ಲ ?

ವರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಇ) ಲೇಬಕಿಯು ದೋಷ ಬಗ್ಗೆ ಜಂತಿನಲು ಕಾರಣವೇನು?
- ಈ) ಹರಿಕಥೆ ದಾಸರನ್ನು ದೋಷಾದಾಸರೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇಕೆ?
- ಇ) ಪೆಟ್ರಿಕಹದ ರಾಜಕಿರಿಯ ಎದುರಿಸಲು ವಿಮಲಕ್ಕ ಬೋಧಿಸಿದ ತಂತ್ರ ಯಾವುದು?
- ಈ) ವಿಮಲಕ್ಕನನ್ನು ರೇಖಾ ಗುರುಪಿಗೆ ಹೋಳಿಸಲು ಕಾರಣವೇನು?
- ಈ) ನೀರುದೋಷ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ ಹೇಗೆ?
- ಇ) ಮುಂಬ್ಯ ಹೋಣಿತನ ದೋಷ ಜನಹೃದಯತೆ ಕೇಳದ ವಿಮಲಕ್ಕನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳಾವುವು?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಇ) ಮಾಡಿಮ್ಮೆನ ದೋಷ ಕೌಶಲವನ್ನು ಲೇಬಕ ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.
- ಈ) ಬರಿಅಕ್ಕಿ ದೋಷ ಹಿಟ್ಟಿನ ಹದದ ಬಗೆಗೆ ಲೇಬಕಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಾವುವು?
- ಇ) ವಿಮಲಕ್ಕನ ದೋಷ ಕಾಯಿಕದ ದಿನಜರಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- ಈ) ವಿಮಲಕ್ಕನ ದೋಷ ಕಾರುಭಾರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಮನೆಯವರ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳೇನು?

ಭಾಷಾಭಾಷೆ :

- ಇ) ಪರ್ಯಾದಳ ಬಂಧಿರುವ ಅನ್ಯದೇಶ್ಯ ಪದಗಳನ್ನು ಹಣ್ಣಿ ಮಾಡಿಲ :
ನೇಮಿನಾರು, ಅಪಾಡ, ಚೆಕ್ಕಾಲಜ.
- ಈ) ಇವುಗಳನ್ನು ಜಡಿಸಿ ಬರೆಯಲಿ :
ದೇಶಾಂತರ, ರೂಪಾಂತರ, ಸಮಯಾಸಮಯ, ಜ್ವಲೆಯಾಗು.
- ಇ) ಜಡಿಜಡಿ, ಅರೆದುಅರೆದು - ಮುಂತಾದ ಬ್ಲಿರ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಣ್ಣಿ ಮಾಡಿ,
ಸ್ವಂತ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಲ.

ಇ) ಪಂಚತ್ರಾಣ, ಕಿವಿಮಾತು, ಉಲದನಿ – ಇತ್ಯಾದಿ ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗೆಂತನ್ನು
ಅಥವಾಣಿ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಿ ಬರೆಯಲಿ.

ಜಾಪುವಟಿಕೆ :

- ಒ) ನಿಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ಅಡುಗೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಲಲತೆ ಪ್ರಬಂಧ ರಚಿಸಿ.
- ೨) ಎ.ಎನ್. ಮುಹಿತರಾವ್, ಗೊರುಂ ರಾಮನ್ನಾಯಿ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್, ಅ.ರಾ.ಮಿತ್ರ,
ಸುನಂದಾ ಬೆಂಗಾಂವ್‌ಕರ್, ಮುಂತಾದವರ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಅಭಿಖಾನ ಮಾಡಿ.

ಅರ್ಥ :

‘ಮೇಜು ಮತ್ತು ಬಡಗಿ’ ಪ್ರಬಂಧ ಸಂಕಲನ – ವೈದೇಹಿ
ಪ್ರಕಾಶನ : ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಹಿ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ, ನಾಹಿತ್ಯದ ಅರ್ಥ, ವಿವರಣೆ, ಸ್ವರೂಪ, ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಯೋಜನ

ಭಾಷೆ :

ಭಾಷೆ ಮಾನವನಿಗೆ ಅವನ ಉಸಿರಿನಷ್ಟೇ ಅನಿವಾರ್ಯ. ‘ಮಾತೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿ ಬೀಳಗದಿದ್ದರೆ ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ತುಂಜರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂಥಕಾರದಲ್ಲಿಯೇ ತೊಳೆಲುತ್ತಿತ್ತು’ ಎಂದಿದ್ದಾನೆ ಮಹಾಕವಿ ದಂಡಿ. ಭಾಷೆಯಲ್ಲ ದ್ವಾನಿ, ಸಂಕೇತ, ಶಿಳ್ಬ, ಅರ್ಥ, ವಾಕ್ಯ ಮುಂತಾದವು ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ ದ್ವಾನಿ, ಸಂಕೇತಗಳು ಹೌಳಿಕಾಗಿದ್ದು ನಂತರ ಅಹಿರೋಪ ಹಡೆದು ನಾಮಾಜಿಕ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ವ್ಯಕ್ತಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲ ನಾಮಾಜಿಕ ಸಹಕಾರವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವುದೇ ಭಾಷೆಯ ಲಕ್ಷಣ.

ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಸುಮಾರು ೧೦೦೦ ಭಾಷೆಗಳವೆಯೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಇ೦೦೦ ಭಾಷೆಗಳವೇ ಎಂದು ಭಾಷಾ ತಜ್ಞರು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೆಚ್ಚಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯು ಮೂಲತಃ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾವರ್ಗದಲ್ಲ - ದಕ್ಷಿಣಭಾರತ ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು, ಮಲೆಯಾಳಂ ಮತ್ತು ತುಳು ಭಾಷೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಪಂಚದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲ - ಒಂದಾಗಿದ್ದುದು, ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣ ಒಂದು ಸ್ವತಂತ್ರ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ರೂಪಗೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂತಹೇ ಈ ಏಂದೂ ಭಾಷೆಗಳ ಮೂಲ ಪ್ರಾಜೀನ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಯೆಂದೂ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಜೀನತೆಯನ್ನು ನೋಡುವಾಗ ದೊರಕಿರುವ ಆಧಾರಗಳಂದ ಅದು ಕ್ರಿಸ್ತಶಿಕ್ಷಣ ಮತ್ತು ಇನೆಯ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಗ್ರಂಥಸ್ಥವಾದಂದಿನಿಂದ, ಶಾಸನ ಮತ್ತು ಶಾಸನೇತರ ಆಧಾರಗಳಂದ ಮಾತ್ರ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಾಜೀನತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅವಸ್ಥಾರೂಪವನ್ನುಂತೂ ತಿಳಿಯಲಾಗಿಲ್ಲ. ಕ್ರಿ.ಶ. ಇನೇ ಶತಮಾನದ ತಮಿಳು ಕಾವ್ಯ ‘ಶಿಲಪ್ಪದಿಗಾರಮ್’ನಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ‘ಕರುನಾಡರ್’ ಎಂದು ಸಂಖೋಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕ್ರಿ.ಮೂ.ದ ಅಶೋಕನ ಶಾಸನಗಳಲ್ಲ ‘ಇಸಿಲ’ ಪದ, ಮಹಾಭಾರತದ ಸಭಾಪರ್ವ

ಮತ್ತು ಜಿಂಜಾ ಹವಣಗಳಲ್ಲಿ ‘ಕರ್ಣಾಟಕ’ ಮತ್ತು ‘ಕರ್ಣಾಟಕ’ ಶಬ್ದಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀ.ಮೋ. ಗನೇಯ ಶತಮಾನದ್ವಿಂದು ಹೇಳಲಾದ ‘ಮಾರ್ಕಂಡೇಯ ಮರಾಠ’ದಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾಟ ದೇಶದ ಪ್ರಸ್ತಾಪವೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಶ್ರೀ.ಶ. ಇಜಿಂರ ಹೆಚ್ಚಿ ಶಾಸನಕ್ಕೆ (ನಮಗೆ ದೊರೆತಿರುವ ಕನ್ನಡದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಶಾಸನ) ಎರಡು-ಮೂರು ಶತಮಾನಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆಯೀ ಕನ್ನಡ ಗ್ರಂಥಗಳ ಭಾಷೆಯಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಉಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುವ ಮೊದಲ ಕೃತಿಯೆಂದರೆ ‘ಕವಿರಾಜ ಮಾರ್ಗ’ವೆಂಬ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಗ್ರಂಥ. ವ್ಯಾಕರಣಾಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ ಮೊದಲನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹಿಂದೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಮತ್ತು ವ್ಯಾಕರಣ ಕೃತಿಗಳು ಇದ್ದವೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ‘ಕವಿರಾಜ ಮಾರ್ಗ’ದಲ್ಲಿಯೇ ಮರಾವೆಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆಯಾದರೂ ಅವು ಯಾವುವೂ ಉಪಲಭಿಲ್ಲ.

ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಕಾಲಕಾಲಕ್ಕೆ ಮಾಹಾದು ಹೊಂದಿ ಅನೇಕ ಅವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಮೂರೆಡ ಹಳಗನ್ನಡ, ಹಳಗನ್ನಡ, ನಡುಗನ್ನಡ, ಹೊಸಗನ್ನಡ ಎಂದು ಭಾಷಾ ಧೈರ್ಯಿಯಿಂದ ವಿಭಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭಾಷೆ ನಿಂತ ನಿರ್ಲಾ, ಸದಾ ಜಲಸುವ ಗುಣವುಳ್ಳದ್ವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಸಹಜವೂ ಆಗಿದೆ.

ನಾಂತರ :

‘ಸಾಹಿತ್ಯ’ದ ಭಾಷೆ ವ್ಯವಹಾರದ ಭಾಷೆಗಿಂತ ಬೀರೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲ ಎರಡು ವಸ್ತುಗಳು ಸೇರಿರುತ್ತವೆ. ‘ಭಾವ’, ‘ಭಾಷೆ’ ಎರಡರ ಸಮೀಕ್ಷಾಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿಸುವುದು. ಮಾನವ ತನ್ನ ರಾಗ, ದೈಂಜ, ನೋವು-ನಲವುಗಳನ್ನು ಇತರರೂಡನೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಇಲ್ಲ ನಡೆದಿರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂಬುದು ಮನೋರಂಭಾರವನ್ನು ಅಜವ್ಯಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದು, ಭಾವದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಭಾಷೆಯಲ್ಲ ಮೂಡಿಸುವುದು ಎಂದರ್ಥ. ಕ್ಷಣ ಕಾಲದ ವಸ್ತುವನ್ನು ಜಿರಂತನ ಕಾಲದ್ವಾರಾ ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದು ಕವಿ ರಚಿಂಧು ವಿಜಾರ. ಇಲ್ಲ ಅವರು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಮೂರತತೆಯನ್ನು ಅದರ ಅನಂತತೆಯನ್ನು ಅರಿವಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ.

ಪ್ರೇರಣ, ಸ್ವರೂಪ :

ಸಾಹಿತ್ಯ ಎನ್ನವುದು ಕಾವ್ಯ, ಕಾದಂಬರಿ, ಕಥೆ, ನಾಟಕ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಕೆಲವು ಮೂರೆ ಸಿದ್ಧತೆಗಳನ್ನು

ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಜನೆಗೆ ಪ್ರೀರಣೆಯನ್ನು ತಿಂದುವಾಗಿ, ಅದು ಅಂತರಂಗದ ಒತ್ತಡ ಹಾಗೂ ಅದರಿಂದ ಜಡುಗಡೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಆಶಯವೇ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಬದುಕಿನಲ್ಲ ಪಡೆಯುವ ಅಸಂಪ್ರಾತ ಅನುಭವಗಳು, ಅಪ್ರಾಗಿಕಲ್ಲನ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನೆನ್ನೆಲೆ, ವಸ್ತು ಪ್ರಜೋಳದನೇ ನೀಡಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಜನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಜನೆಗೆ ಮೂರು ಅಂಶಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ. ವಸ್ತು, ತಪ್ಪಣಿ, ಅನುಭವ. ತನ್ನ ಸುತ್ತ ತೆರೆದು ನಿಂತಿರುವ ವಾಸ್ತವ ಲೋಕವನ್ನು ಕಾಣುವ, ಕಂಡು ತಪ್ಪಣಿತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಗುಣ ಸಾಹಿತ್ಯಾದವನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತಪ್ಪಣಿತೆಯಂದ ಪಡೆಯುವ ದಿವ್ಯಾನುಭೂತಿಯೇ ಅನುಭವ ವಿಶೇಷವೆನಿಸಿ ಕೊಟ್ಟತ್ತದೆ. ಈ ಮೂರೂ ಯಾವುದೋ ಈಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿ ಕೃತಿಯ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾಯುವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಾಗ, ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಭಾಷೆಯಲ್ಲನ ಕಾಲಕಾಲದ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಜನೆಯಲ್ಲ ಕೂಡ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಬೀಳವಣಿಗೆಯ ಜರಿತೆಯನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಂದ ಬೀರೆಯದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲ ವರ್ಗಿಕರಣ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

ಹತ್ತನೇ ಶತಮಾನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಸುವರ್ಣ ಯುಗವೆಂದು ಖ್ಯಾತವಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ದಿಗ್ಗಜರು, ರತ್ನತ್ಯಯರು ಎಂಬ ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಹಾತರಾದ ಹಂಪ, ಹೊನ್ನ, ರನ್ನ ಈ ಶೈಷ್ಜ ಕವಿಗಳು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಮೌಲಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಏನೇ ಶತಮಾನದ ‘ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗ’, ಕನ್ನಡದಲ್ಲ ದೂರೆತ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಲಕ್ಷಣಗ್ರಂಥವಾದರೆ, ಇಂನೇ ಶತಮಾನದ ಹಂಪನ ಕೃತಿಗಳು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉಪಲಭಿ ಆದ್ಯ ಕಾವ್ಯ ಕೃತಿಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಯುಗದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಹಂಪನಿದ್ದು, ಇಡೀ ಶತಮಾನವನ್ನು ‘ಪಂಪಯುಗ’ವೆಂದೇ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲ ಪ್ರಾಬಲ್ಯದಲ್ಲದ್ದ ಮತ್ತ-ಜ್ಯೇಂಘತ. ಮಾರ್ಗ ಪರಂಪರೆಯ ಜಂಪೂ ಭಂಡಸ್ಸನ ಕಾವ್ಯ ರಜನೆಗಳ, ಶಾಸ್ತ್ರ ಗ್ರಂಥಗಳ ರಜನೆ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಕವಿಗಳಿಗೆ ರಾಜಾಶ್ರಯವಿದ್ದು, ಈ ಶತಮಾನದಲ್ಲ ಲೌಕಿಕ, ಆಗಮಿಕ ಎಂಬ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲ ಕಾವ್ಯಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಧರ್ಮಗಳ ಸಂಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಕಾವ್ಯದ ಭಾಷೆ ಹಳಗನ್ನಡ. ಸಮಕಾಲೀನ ರಾಜಕೀಯ ಜರಿತೆ. ಜನಜೀವನವನ್ನು ಈ ಯುಗದ ಕವಿಗಳು ತಮ್ಮ

ಕಾವ್ಯಗಳಲ್ಲ ಅಜವ್ಯತ್ಸಿದ್ಧಾರೆ. ಹಂಪನ ದಾರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ ಈ ಕಾಲದ ಇತರ ಕವಿಗಳಲ್ಲ ಪ್ರಮುಖರನಿಸಿದವರು ರನ್ನ, ಮೊನ್ನ, ನಾಗವರು, ಜಾವುಂಡರಾಯ, ಕೇಶರಾಜ, ಜನ್ನ, ನಯನಸೇನ ಮುಂತಾದವರು. ಉಪಲಬ್ಧವಿರುವ ಕನ್ನಡದ ಮೊದಲ ಗಂಡ್ಯಗ್ರಂಥದ ತತ್ತ್ವ ಶಿವಕೋಣಾಜಾಯರ ‘ವತ್ತಾರಾಥನೆ’ ಆ ಕಾಲದ ಗಂಡ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಜಯ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮುಂದಿನ ಕಾಲಷಟ್ಟಪನ್ನು ಹನ್ನೆರಡನೇ ಶತಮಾನವೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ನಡುಗನ್ನಡ ಕಾಲ. ಹಳಗನ್ನಡ, ಹೊಸಗನ್ನಡ, ಸಂಧಿಕಾಲ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ದೇಹಿಗೆ ಸಂಕ್ರಮಣ ಹೊಂದಿದ ಯುಗ. ಈ ಕಾಲದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿರುವುದೇ ‘ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ’ ರೂಪದ ಉದಯದಲ್ಲ. ಇದು ಮನುಕುಲದ ಉದ್ದಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸರಳವೂ ಸುಲಭವೂ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಜವ್ಯತ್ಸಿಗೊಂಡ ಪ್ರಕಾರ. ಹಳಗನ್ನಡದ ಕ್ಷಿಷ್ಟತೆ, ಸಂಕಿಳಣತೆಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಭಾಷೆ ಇಲ್ಲದೆ.

ಜ್ಯೇಂಧ್ರಮಾಪು ಹಿಂದೆ ಸರಿದು, ಅಂಗಾಯತ ಧರ್ಮಮಾಪು ತನ್ನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ಶಿವಶರಣರ ಆತ್ಮ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ, ಅನುಭಾವ, ನಿತಿ, ಮತ, ತತ್ತ್ವ ಬೋಧಗಳು ವಚನಗಳ ಮೂಲಕ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿವೆ. ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕೊಡುಗೆಯಿನಿಸಿದೆ. ಕ್ಷಿಷ್ಟವಾದ ಜಂಪೋ ಭಂದಸ್ಸಿನಿಂದ ಸರಳ ರೂಪಗಳಾದ ವಚನ, ರಗಳೆ, ತ್ರಿಪದಿ, ಷಟ್ಪದಿಗಳಿಂಬ ಅಜ್ಞಗನ್ನಡದ ದೇಶಿ ಭಂದೋರೂಪಗಳು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈದಾದಿವು. ಶರಣ ತಮ್ಮ ಪರಿಸರದೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಂದಿಸಿದ ಕ್ರಿಯೆಯ ಫಲವೇ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪಗಳಾದವು. ಜನಪರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪ್ರಾತಿನಿಧಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಬಸವಣಿನವರನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಯುಗವನ್ನು ‘ಬಸವಯುಗ’ ಎಂದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಶತಮಾನದ ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ಕವಿಗಳು ಅಲ್ಲಮಹಿಳು, ದೇವರದಾಸಿಮಯ್ಯ, ಅಕ್ಕಮಹಾದೇವಿ, ಹರಿಹರ, ರಾಘವಾಂಕ, ಜೆನ್ನಬಸವಣಿ ಮುಂತಾದವರು. ಸಮಾಜದ ಹಲವು ವರಗಣಗಳಿಂದ ಬಂದವರು ಅನಕ್ಕರಸ್ಥರೂ, ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಸೇರಿದಂತೆ ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಕೊಡುಗೆ ಈ ಕಾಲದ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಅಂಶವೆನಿಸಿತು.

‘ಷಟ್ಪದಿ’ ಎಂಬ ಅಜ್ಞ ಕನ್ನಡದ ಭಂದೋರೂಪದಿಂದ ಅಧ್ಯತವಾದ ಕಾವ್ಯಗಳ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿ ರಾಘವಾಂಕ, ಜಿಮುಕವಿ, ವಿರೂಪಾಳಕ ಪಂಡಿತ ಮುಂತಾದವರು ಕಾವ್ಯ

ರಜನೆ ಮಾಡಿದರು. ರಾಫ್‌ವಾಂಕನನ್ನು ‘ಷಟ್ಪದಿ ಬ್ರಹ್ಮ’ನೆಂದೇ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಪರಂಪರೆಯ ಅರ್ಥದ್ವಾರೆ ಕವಿಯನಿಸಿದ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ ಕೃತಿ ‘ಕಾರ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ಕಾಮಧೀನು’ ವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಬದುಕಿದ್ದ ಗಜಿನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಯುಗವೆಂದೇ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಮುಖ ಷಟ್ಪದಿವರೆ ದಾಸಸಾಹಿತ್ಯ ಅಥವಾ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ. ಭಕ್ತಿ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿರುವ ಈ ಪ್ರಕಾರವನ್ನು ‘ಭಕ್ತಿಸಾಹಿತ್ಯ’ವೆಂದೂ ಹೇಳಿಕ ಧರ್ಮವನ್ನೊಂದಿರುವುದರಿಂದ ‘ಹೇಳಿಕಸಾಹಿತ್ಯ’ವೆಂದೂ ಇದನ್ನು ಕರೆಯಲಾಗಿದೆ. ಅತ್ಯಾನಿವೇದನೆ, ಸ್ತೋತ್ರ, ಉಪದೇಶ, ತತ್ವಜಿಂತನ ಇತ್ಯಾದಿ ವಿಷಯ ವ್ಯವಿಧ್ಯವು ಸಂಗೀತ ಮಾರ್ಗಮಂದಿರ ಮೂಲಕ ವ್ಯಕ್ತಗೊಂಡಿದ್ದ ಹರಿಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ವತತ್ವದ ಪ್ರತಿಪಾದನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ಹರಿದಾಸರ ಕೀರ್ತನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಮಧ್ಯಾಜಾಯರು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ ದ್ವೀಪ ಸಿದ್ಧಾಂತವೇ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿದೆ. ವೇದ, ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ತಿರುಂಗಾಗಳನ್ನಡಲ್ಲಿ ಜನಸಾಧಾನಗ್ರಿಗೆ ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸಿದವರು ಈ ಹರಿದಾಸರು; ಹಾಗಾಗಿ ಇದು ಹರಿದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ. ನವ ವಸಾಹತುಳಾಹಿ ಆಕ್ರಮಣದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಹತ್ವದ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಮೊಕ್ಕತ್ತ ಜನರಲ್ಲ ಅತ್ಯಾನಿವ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೀಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇದು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರದಲ್ಲಿನ ಪ್ರಮುಖರೆಂದರೆ ನರಹರಿತಿಂಥರು, ಪುರಂದರಧಾಸರು, ಕನಕದಾಸರು, ವಿಜಯದಾಸರು ಮುಂತಾದವರು.

ಇನ್ನೇ ಶತಮಾನ ದೇಶದ ಜರಿತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹರ್ವಕಾಲ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಣಂಹರಣವಾದದ್ದು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಭಿಲ ಮೂಡಿ ಬಂದಿದ್ದು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ. ಅನೇಕ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕ ವಿಜಾರಣೆಗೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿದ್ದು ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿಯೇ. ಹಕ್ಕತು, ಹೊಸತೆರ ಷಡ್ಯಾಣಿಯಿಂದ ಹೊಸ ಹೊಸ ವಿಜಾರಣೆಗೆ ಮೂಡಿ ಅವು ಭಾರತೀಯ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ತಂದವು. ಹೊಸ ಹೊಸ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪಸ್ತು ದೇವರು, ಧರ್ಮ, ಪುರಾಣ, ಇತಿಹಾಸಗಳ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ತತ್ವವಾನದ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾಯಿತು. ಸಾಹಿತ್ಯ ರಾಜಾಶ್ರಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಟ್ಟಿ ಜನರಿಂದ, ಜನರಿಗಾಗಿ ಎನ್ನುವಂತಾಯಿತು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ತನ್ನನ್ನು ಈ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ

ರಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅನುವಾದ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು. ಸಂಸ್ಕೃತ, ಅಂಗ್ರೇಸ್‌ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಶೈಲಿಗಳ ಕ್ಷಿಣಿಗಳ ನಿಧಿ ಭಾಷೆಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡು, ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡು ನಾಹಿತ್ಯದ ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದವು. ಕಾವ್ಯ, ಕಾದಂಬರಿ, ನಾಟಕ, ಕಥೆ, ಪ್ರಬಂಧ, ವಿಮರ್ಶೆ ಎಂದು ಹತ್ತು ಹಲವು ಬಗೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಹಿತ್ಯ ತನ್ನ ಆಯಾಮವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಕಾವ್ಯಕ್ಷಿಂತ ಗಂಡ್ಯ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ಜನಹೃದಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿತು.

ವ್ಯಾಖ್ಯಾತೆ :

ನಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡುವ ವಸ್ತು ಈ ಲೋಕದಿಂದ ಉಳಿಸಿದ್ದು, ಅದನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಿಗೊಳಿಸುವ ಭಾಷೆಯೂ ಈ ಸಮಾಜದ ಕೊಡುಗೆಯೇ ನಿಜ. ಆದರೂ ವಸ್ತುವಿಗೆ ತಕ್ಕ ಭಾಷೆ, ಆಲೋಚನೆ, ಕಲ್ಪನಾಂಶ ಹಾಗೂ ನಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರದ ತಿಖಾಂತಕೆ ಅಂದರೆ ಶ್ಲೋಕ, ಭಂಡಸ್ತು ಮುಂತಾದವು ಆಗಿತ್ತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬ ಪದದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾತೆ ವಿಶಾಲವಾದುದು. ಬರವಣಿಗೆಗೆ ಇಂದಿರಾ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಪ್ರಸಾರವಾಗುವ ಜನಪದ ನಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಈ ಹೆಸರು ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೆ ಅದು ಕೇವಲ ಮುಸ್ತಕವಲ್ಲ. ಉಂಟ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾಹಿತ್ಯವೂ ಒಂದು. ರೂಪ ಮತ್ತು ಶಿಲ್ಪಗಳಲ್ಲಿ ಕಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿದರೂ ನಾಹಿತ್ಯ ಮಿಕ್ಕ ಕಲೆಗಳಿಂತ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಮಿಕ್ಕ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಇರುವಂತೆ ಇದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಅದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಮಾರ್ದ್ಯಮ ಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ; ರಸರೂಪದಲ್ಲಿ ಕವಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೊಳೆತು ನಾಹಿತ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಹ್ಯದರ್ಯರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮವಾದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾಹಿತ್ಯವೆಂಬುದು ಬದುಕಿನ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ತ್ರಯೋಜನ :

ನಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಯೋಜನದ ಕುರಿತು ಹಲವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾಹಿತ್ಯದಿಂದ ದೋರೆಯುವ ಆನಂದ, ಆ ಮೂಲಕ ನೀಡುವ ಸತ್ಯೇರಣೆ ಸಮಾಜವನ್ನು ತಿದ್ದುವ, ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸುವ ನಾಮರ್ಥ್ಯ ನಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಎಂಬ ನಂಜಕೆಯಿಂದ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ದೃಷ್ಟಿಕೋಣ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲಿವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

‘ಸಾಹಿತ್ಯ ಬದುಕಿನ ವಿಮರ್ಶೆಯಲ್ಲ, ಅದರ ಪರಿವರ್ತನೆ’ ಎಂದು ಡಾ. ರಾಧಾಕೃಷ್ಣನ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ‘ವಾಚಕರ ಹೃದಯವನ್ನು ಪರಿಪಾಠಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಮಾಸ್ತಿಯವರು. ‘ಮನುಕರಿಗಳು ಮೃಗಿಯತೆಂಬಂದ ಮಾನವಿಯತೆಯತ್ತ ಮುನ್ನಡಿಸುತ್ತವೆ’ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಮ್ಯಾಸಿಂ ಗಾಕಿಯವರದು. ಈ ಎಲ್ಲರ ಮಾತುಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನೇ ಎತ್ತಿ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಕವಿಗೆ ಯಶಸ್ವನ್ನು ಹಾಗೂ ಸಹೃದಯಿರಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು, ಲೋಕಾನುಭವವನ್ನು ಈ ಶಳವರಿಗೂ ಅವಣಣಿಯ ಆನಂದವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ನೀಡುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಇತಿಹಾಸವನ್ನೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ಬದಲಾಯಿಸಿದ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ‘ಒಂದು ಹನಿ ಮಸಿ ಕೋಣ ಜನರಿಗೆ ಜಸಿ’ ಎಂಬ ಮಾತು ಈ ಹಿನ್ನಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರ ವಿಷಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಇರುವ ಸಂಬಂಧ :

ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾಲದ ಬದುಕಿನ ಪ್ರತಿಜಂಬಗಳಾಗಿರುವವು. ಅಂದಂದಿನ ಸಮಾಜ, ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಬದುಕು, ಅಂದಂದಿನ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನ ಹಿಗೆ ಹತ್ತಾರು ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಜೀವನದ ಗತಿಯಲ್ಲಿಯ ಮಾಹಾತ್ಮೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಸಮಾಜದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಜೀವನದ ಗತಿಜಂಬವೆಂದೂ ಗುರುತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಬರಹಗಾರನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು, ಅಭಿವೃತ್ಯಾಯನ್ನು ರೂಹಿಸುವಲ್ಲ ಅಂದಿನ ಬದುಕು ಕಾರಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಪ್ರಬಲ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಕೆವಿಯ ಕೃತಿ ಅಂದಿನ ಯುಗದ ಕಾಳಿಕೆಯೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅಂದಿನ ಬದುಕಿನ ಸರಿ-ತಪ್ಪಗಳ, ಸಾಧಕ-ಬಾಧಕಗಳ ವಿವೇಚನೆಯೂ ನಡೆದು ಆ ಯುಗದ ಜೀವನ ಪರಿವರ್ತನೆಗೂ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಕವಿ ಕಾಲದ ಕರ್ತನೂ ಹೌದು ; ಪ್ರವರ್ತಕನೂ ಹೌದು. ಮಹಾಕವಿಯನ್ನು ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ “ಯುಗದ ವಾಣಿ” ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕವಿ ಈ ಸಮಾಜದ ನಡೆವಳಕೆಗೆ ಪ್ರತಿ ಕ್ಷಣ ಸ್ವಂದಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಧ್ಯಯನದ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹೋರಾಟಗಳು, ಏರುಪೆರುಗಳು ಅವುಗಳ ಬದಲಾದ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಾಣಲು ಸಾಧ್ಯ. ಇಂತಹ ಕೃತಿಗಳ ಕ್ರಮವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದ ನಡೆವಳಕೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಸಹಾಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಅದು ಬದಲಾಗುವುದನ್ನು, ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು

ಗುರುತಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲ ಕಂಡ ಹೋರಾಟ, ಅದ ಅಡೆತಡೆ, ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ಒಳಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವೀರಯುಗ, ಭಕ್ತಿಯುಗ, ರಾಷ್ಟ್ರ ಪ್ರೇಮ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ನೆಲೆಗಳು ಇವು ಅಂದಿನ ನಾಮಾಜಿಕ ಸ್ತುರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಹೆಗೆನ್ನಡ, ನಡುಗನ್ನಡ, ಹೊಸಗನ್ನಡ, ನವೋದಯ, ನವ್ಯ, ದಾತ, ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಜಂಬವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಸಹಜ. ಉತ್ತಮ ಬದುಕು, ಉತ್ತಮ ಕೃತಿಗೆ ಕಾರಣ, ಹೋರಾಟ, ಸಂಘರ್ಷಗಳು, ಬದಲಾದ ಬದುಕಿನ ನೆಲೆಗಳು ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಬದಲಾವಣೆ, ತಿರುಪು, ತರುವಂಥಿಂದ್ದು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಿಂದರೊಡನೊಂದು ಹೊಕ್ಕು ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವುದೇ ಕಾರಣ. ಇಂದಿನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚಿಮರ್ಚಯಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞಾನ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಹೇಳುವ ಮಾತೇ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇಶದ ಜನರ ಜೀವನ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಹಾಗಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯಲು ನಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಸಾಹಿತ್ಯವು ಧರ್ಮ, ವಿಜ್ಞಾನ, ಮನೋಭಿಜ್ಞಾನ, ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಜೊತೆಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಎಂಬ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಬೇಕೆಂದೂ ಪ್ರಾಣಿಸುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಮೂಲಕ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಹೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಆರಂಭಕ ಕಾಲದಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲ ಪ್ರಥಾನ ಪ್ರೀರಣೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿರುವುದೇ ಧರ್ಮ. ಹಿಂತೆ ಆದಿಕವಿಯ ಕಾವ್ಯದಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಚನ, ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ, ಲಕ್ಷ್ಮಿಶರ ಕೃತಿಗಳು ಆಧುನಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯಾಗುವರೆಗೂ ಧರ್ಮ ಪ್ರಚೋದಕ ಶಕ್ತಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನ ಮೇಲ್ಪೂರ್ವಕ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಂಡು ಬಂದರೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ವಿವರಣೆಗಳಿಗೆ ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧದ ನೆಲೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇವು ಜಿಂತನೆಯೆಲವಾದ ಮನಸ್ಸಿನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯ ಎರಡು

ಮುಲಗೆಂಟಿದ್ದು, ಜೀವನವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ನೇಲೆಯಲ್ಲ ನಿಂತು ವಿವೇಚಿಸುತ್ತವೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಅಂತರಂಗದ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ಒಂದು ಬುದ್ಧಿಗೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಭಾವಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೆನ್ನಿಂದಿಂಥುದು. ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಸ್ತುವಾಗಿದ ವಿಷಯ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವ ಅಂಶವೇ. ಹಾಗಾಗಿ ವಿಜ್ಞಾನವೂ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಸ್ತುವನ್ನೊಂದಿಸಿದೆ.

ಮನೋಽವಿಜ್ಞಾನ ಮನಸ್ಸಿನ ಚೆಟುವಣಕೆಗೆಂಟಿಲ್ಲ ಆಸಕ್ತಿ ಇಟ್ಟಕೊಂಡಿರು- ವಂತಹುದು. ಮನುಷ್ಯನ ಮನೋಽಜೀವನದ ನಿರ್ಗಂಥತೆಗೆನ್ನೀಲ್ಲಾ ಮನೋಽವಿಜ್ಞಾನವು ಬಜಿತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬಲ್ಲಾದು. ಮನೋಽವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಗೆಂಟಿಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುವ ಮನೋಽವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಮತ್ತು ಮಾದರಿಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಕಿರುಗಾರ ಮೇಲೆ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪರಿಣಾಮಗಳ ಅಧ್ಯಯನ ಮುಂತಾದ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಮನೋಽವಿಜ್ಞಾನದ ಸಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಶುರಿತು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬಹುದು.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಭಾಷೆಗೆ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧ ಇದೆ. ಭಾಷೆಯಲ್ಲದೆ ಸಾಹಿತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಹಂಟ್ವಾದೆ ಭಾಷೆಯಿಂದ. ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎರಡು ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಹರಹನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೇಲೆ ಭಾಷಾಪ್ರಭಾವ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೂ ದಟ್ಟವಾಗಿದ್ದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ರೀತಿ ಶೈಲಿಗಳನ್ನು ಅದು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೂ, ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೂ ಮೊದಲನಿಂದಲೂ ಸಂಪರ್ಕವಿದೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚಿನ ಕವಿಗಳು ರಾಜಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿದ್ದಕೊಂಡೇ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದು ತಿಳಿದ್ದೇ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ರಾಜರ ಕೀರ್ತಿ, ವ್ಯಾಕಿಂತಿಗಳನ್ನು ಅಜರಾಮರಗೊಳಿಸಿದ್ದೂ ಉಂಟು. ಸಾಹಿತ್ಯ ದೇಶದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೇ ಬದಲಾಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಚಿನ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಹೊಮರನ ತೀರಿಯದ್ದು, ಒಡಸ್ಸಿ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಮಹಾಕಾವ್ಯಗಳು, ಶೈಲಕ್ಷ್ಮಿಹಿಯರ್ನ ನಾಟಕಗಳು, ಆ ಕಾಲದ ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜಿತ್ತಿಸಿವೆ. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಾಗೆಬೇಕಾದ, ಆಗಬಹುದಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತೆಗಳೂ ರಾಜಕೀಯದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಬಗೆಗೆ ಜಿಂತನೆ ನಡೆಸಿದವರೇ.

ಆತ್ಮ ಕೆಲ್ಯಾಣದ ಜೊತೆಗೆ ಲೋಕಹಿತವನ್ನೂ ನಾಡಿನಲೇಂದೆನುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ನಮ್ಮೆ ಬುದ್ಧಿ ಭಾವಗಳಿಗೆ ಸಂಸ್ಕಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ. ‘ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸ್ವರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮನುಷ್ಯ ಬಾಲ ಕೋಳಿಗೆ ಶಲ್ಲದ ಪಶುವಿದ್ದಂತ’ ಎಂಬ ಸುಭಾಷಿತ ಎಷ್ಟು ಅರ್ಥಮಾಡಬೇಕೆಂದು?

ಶಬ್ದಾರ್ಥ : ಜಾಯಮಾನ-ಮೂಲಗುಣ ; ಉಪಲಬ್ಧ-ದೋರಕರುವ ; ಅನುಭೂತಿ-ಅನುಭವ ; ಸಂಕ್ರಮಣ-ಬದಲಾವಣೆಯ ಕಾಲ ; ಅನಾವರಣ-ತೆರೆದಿಂತುವುದು ; ಪರವಕಾಲ-ಪ್ರಮುಖ ಕಾಲ.

ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ‘ಭಾಷೆ’ಯನ್ನು ಕುರಿತು ಮಹಾಕವಿ ‘ದಂಡಿ’ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ?
- ಪ್ರಪಂಚದಾರ್ಥಂತ ಸುಮಾರು ಎಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳವೆಯೆಂದು ಅಂದಾಜು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ?
- ಹಂಜ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳು ಯಾವುವು?
- ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮೊದಲ ಗ್ರಂಥ ಯಾವುದು?
- ಹತ್ತನೇ ಶತಮಾನವನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಏನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ?

ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಪ್ರೀರಣೆ ಯಾವುದು?
- ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಮೂರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.
- ಹತ್ತನೇ ಶತಮಾನವನ್ನು ‘ಪಂಪಯುಗ’ವೆಂದು ಕರೆಯಲು ಕಾರಣವೇನು?
- ‘ವಜನ ಸಾಹಿತ್ಯ’ದ ವಿಶೇಷತೆ ಏನು?
- ‘ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯ’ಕ್ಕಿರುವ ಇತರ ಹೆಸರುಗಳಾವುವು?

ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

- ೧) ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯಿರಿ.
- ೨) ಹತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.
- ೩) ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.

ಆರ್ಥರ್ :

ಡಾ. ಜಿ.ಸಿ. ನಿಂಗಣ್ಣ ಅವರು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೋಳಿದಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರ : ಶ್ರೀ ಸಿದ್ಧಾಂತೇಶ್ವರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಗುಲಬಾಂ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ಟಂಡು :

- ೧) ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜರಿತ್ತೆ – ರಂ.ಶ್ರೀ. ಮುಗ್ಂಡ.
- ೨) ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜರಿತ್ತೆ – ತ.ನು. ಶಾಮುರಾವ್
- ೩) ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನ – ಸಂ : ಡಾ. ಕೆಂಪೇಗೌಡ, ಡಾ. ನುಂದರಂ
- ೪) ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನ – ಲೇ : ಡಾ. ನಂಗಮೇಶ ಸವದತ್ತಮರ
- ೫) ಕನ್ನಡ ಕೈಹಿಡಿ – ಜಿ.ಎಂ.ಶ್ರೀ.
- ೬) ಸಾಹಿತ್ಯ ಜರಿತ್ತೆ ಸಂಪುಟಗಳು – ಮೃಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ

ಅನುಭಂಗ - ೮ (ಅ)

(i) ಅಂತ ನಿಲವಳಿಕೆ

ಹರ್ಡ್ಯ	ಉ ಅಂತ	ಇ ಅಂತ	ಷಿ ಅಂತ	ಇ ಅಂತ		ಹಣ್ಣ ಅಂತಗೆಳು
				ಪ್ರಶ್ನೆಗೆಳು	ಭಾವಾಧಿನ್	
ಹದ್ಯಭಾಗ						
ಗ) ವಚನ	೮	೮	೮	೮	೮	
ಎ) ಕೀರ್ತನೆ	೮	೮	೮	೮	೮	೪೫
ಷಿ) ಜನಪದ, ತತ್ತ್ವಪದ	೮	೮	೮	೮	೮	
ಇ) ಹೊಸಗನ್ನಡ ಹದ್ಯ	೬	೪	೨	೬	೮	
ಗಂಡ್ಯ ಭಾಗ	೬	೪	೬	೪	೯	೨೯
ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವರೂಪ	೮	೪	-	೨	೮	೮೮
ರಚನೆ / ಭಾಷಾಭಾಷೆ	೪	೨	-	-	-	೮೫
ಹಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆಳು	೮೫	೭೫	೮	೮೫		೧೦೦
ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆಳು	೮೫	೮೮	೪	೯	೯	
ಒಟ್ಟು ಅಂತಗೆಳು	೮೫	೫೫	೮೫	೫೫	೫೫	
ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆಳು	-	೪	೬	೪	೪	

* ಅವಧಿ : ೬-೧೦ ಗಂಟೆಗೆ ಇಂದಿನ ಸಿಮಿಷೆ

* ಅಂತಗೆಳು : ೧೦೦

* ಹಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆಳು : ೪೮

* ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು : ೪೪

* ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆಳು : ೮೫

ಅನುಬಂಧ - ೮ (ಆ)

(ii) ಶೇಕಡಾವಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ತಮಾಣ

i) ಪದ್ಯ	ಇಂ
ಗದ್ಯ	೨೬
ಭಾಷೆ / ಸಾಹಿತ್ಯಗಳು	
ಭಾಷಾಭಾಗ್ಯನೆ / ರಚನೆ	೮೫
ಹಣ್ಣು ಅಂಕಗಳು	೧೦೦

ii) ಜ್ಞಾನ	೮೫
ಗ್ರಹಕೆ	೭೪
ಅಭಿವೃದ್ಧಿ	೭೬
ಪ್ರಶ್ನಂಸೆ	೮೫

iii) ಸುಲಭ	೭೯%
ಸಾಧಾರಣ	೬೦%
ಕರಿಣ	೧೪%
ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮಟ್ಟ	೧೦೦

iv) ಮಾದರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	೧೪
ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	೧೨
ಅತಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	೧೫
ಒಟ್ಟು ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	೪೯

ಅನುಭಂಗ - ೨

ಪರ್ಯಾಯ	ಒ ಅಂಕ	ಇ ಅಂಕ	ಶಿ ಅಂಕ	ಒ ಅಂಕ		ಒಟ್ಟು ಅಂಕಗಳು
				ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	ಭಾವಾಧಾನ	
ಹದ್ದಭಾಗ						
ಗ) ವಚನ	೮	೮	೮	೮	೮	
ಉ) ಕೀರ್ತನೆ	೮	೮	೮	೮	೮	
ಶಿ) ಜನಪದ, ತತ್ವಪದ	೮	೮	೮	೮	೮	
ಇ) ಹೊಸಗನ್ನಡ ಪದ್ಯ	೯	೪	೨	೬	೮	
ಒಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	೩೬	೩೬	೩೬	೩೬	೩೬	
ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು	೩೬	೩೬	೩೬	೩೬	೩೬	
ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	-	೨	೨	೨	೨	
ಒಟ್ಟು ಅಂಕಗಳು	೩೬	೩೦	೩೬	೩೦	೩೫	
ತದ್ದುಭಾಗ						
ಒಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	೩೬	೩೬	೩೬	೩೬	೩೬	
ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು	೩೬	೪೮	೩೬	೩೬	೩೬	
ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	-	೮	೮	೮	೮	
ಒಟ್ಟು ಅಂಕಗಳು	೩೬	೪೮	೩೬	೩೬	೪೬	
ಭಾಷೆ, ನಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವರೂಪ						
ಒಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	೮	೪	-	-	೨	
ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು	೮	೬	-	-	೮	
ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	-	೮	-	-	೮	
ಒಟ್ಟು ಅಂಕಗಳು	೮	೬	-	-	೪	
ರಜನೆ / ಭಾಷಾಭಾಷಾನ						
ಒಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	೫	೨	-	-	-	
ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು	೫	೫	-	-	-	
ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು	-	೨	-	-	-	
ಒಟ್ಟು ಅಂಕಗಳು	೫	೩೦	-	-	-	
ಒಟ್ಟು ಅಂಕಗಳು						೪೩೦

ಅನುಭಂಗ - 2
**ತಿಳ್ಳ ಪತ್ರಿಕೆ ರಚನೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಪತ್ರಿಕೆಯ
ಮೌಲ್ಯಮಾಪನಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆಗಳು**

- ಗ) ಒಂದು ಅಂಕದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಉತ್ತರ ನೇರವಾಗಿದ್ದು, ಒಂದು ಹೊಟ್ಟ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು.
- ಉ) ಎರಡು ಅಂಕದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಅಥವಾ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆಂಡ ಉತ್ತರ ಬರೆಯುವಂತೆ ಇರಬೇಕು.
- ಇ) ಮೂರು ಅಂಕದ ಸಂದರ್ಭ ಸೂಚಿ ವಿವರಣೆ. ಕೆವಿ, ಕಾವ್ಯ, ಸಂದರ್ಭ, ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಹಾಗೂ ಭಾವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಉತ್ತರ ಬರೆಯುವಂತೆ ಇರಬೇಕು.
- ಈ) ನಾಲ್ಕು ಅಂಕದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಉತ್ತರ ಸುಲಭವಾಗಿ ವಿವರವಾದ ಅಥವಾ ಗ್ರಾಹಕವಾಗುವಂತೆ ಇರಬೇಕು. ಉತ್ತರವು ವಿವರಣಾತ್ಮಕವೂ, ವಿಳೀಳಣಿಯುಳ್ಳದ್ದು ಆಗಿರಬೇಕು.
- ಈಂದಿನ ನಾಲ್ಕು ಅಂಕದ ಭಾವಾರ್ಥದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಹದ್ದೆ ಸಂದರ್ಭ, ಸಾರಾಂಶ, ಲೇಖಕನ ಆಶಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವಂತಿರಬೇಕು. ಕೆವಿ ಹಾಗೂ ಕೃತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳ ಪರಿಜ್ಯಯವನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೊಂಡಿರಬೇಕು.
- ಉ) ಅ) ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಏಳು ಫಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಬದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ
ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸುವುದು.
- ಉ) ಪದಗಳ ಅಥವಾ ಬರೆಯುವುದು.
 ೧) ಸಮಾನಾರ್ಥ ಪದಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು.
 ೨) ಪದಗಳ ನಾನಾರ್ಥ ಬರೆಯುವುದು.
 ೩) ಗ್ರಾಂಥಿಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದು.
 ೪) ಪದಗಳ ತತ್ವಮ-ತತ್ವವ ಬರೆಯುವುದು.
 ೫) ಶಿಳ್ಳಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಸಿ ಬರೆಯುವುದು.
 ೬) ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗಳ ಅಥವಾ ಬರೆದು ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುವುದು.
- ಆ) ರಚನೆ : ಪಠೀಂತರ ಗಂಡ್ಯ ಭಾಗದಿಂದ ಆಯ್ದು ಮೌಲ್ಯ ಗಂಡ್ಯ ಭಾಗವನ್ನು ಅಕ್ಷವಹಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಬೇಕು.

ಅನುಭಂಗ - ೪

ಪ್ರಥಮ ಹಿ.ಯು.ಸಿ. ಬಳಿಕ ಕನ್ನಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸ್ವರೂಪ

ವಿಷಯದ ಸಂಕೇತ ಸಂಖ್ಯೆ : ೧೬
ಅವಧಿ : ೫ ಗಂಟೆಗಳ ನಿಮಿಷ

ಒಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ : ೪೮
ಒಟ್ಟು ಅಂತರಗಳು : ೧೦೦

‘ಅ’ ವಿಭಾಗ

- ಗ) ಒಂದು ಅಂತರ ಹತ್ತು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. (ಹತ್ತುಕ್ಕೂ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು)
- ಪದ್ಯ : ವಚನ-೧ ; ಕಿರಣನೆ-೧ ; ಜನಪದ/ತತ್ವಪದ-೧ ; ಹೊಸಗನ್ನಡ
ಪದ್ಯ-೫ ; ಗದ್ಯ-೫
ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವರೂಪ-೧

‘ಆ’ ವಿಭಾಗ

- ಉ) ಎರಡು ಅಂತರ ಏಳು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು :

ವಚನ-೧ ; ಕಿರಣನೆ-೧ ; ಜನಪದ-೧ ; ಹೊಸಗನ್ನಡ ಪದ್ಯ-೫
ಒಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು-೨. ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು-೫

ಮೂರು ಅಂತರ ಏಂದು ಸಂದರ್ಭದ ಸೂಚಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು :

ವಚನ-೧ ; ಕಿರಣನೆ-೧ ; ಜನಪದ-೧ ; ಹೊಸಗನ್ನಡ ಪದ್ಯ-೨
ಒಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು-೫. ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು-೫

ನಾಲ್ಕು ಅಂತರ ವಿವರಣೆ ಸೂಚಿ ಆರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು :

ವಚನ-೧ ; ಕಿರಣನೆ-೧ ; ಜನಪದ-೧ ; ಹೊಸಗನ್ನಡ ಪದ್ಯ-೫
ಒಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು-೬. ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು-೫

ನಾಲ್ಕು ಅಂತರ ಭಾವಾಧಂ ವಿವರಣೆಯ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು :

ವಚನ, ಕಿರಣನೆ, ಜನಪದ, ತತ್ವಪದ-೧ ; ಹೊಸಗನ್ನಡ ಪದ್ಯ-೧
ಒಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು-೨. ಉತ್ತರಿಸಬೇಕಾದದ್ದು-೧

‘ಇ’ ವಿಭಾಗ

- ಇ) ಎರಡು ಅಂಕದ ಬಿಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು.
- ಮೂರು ಅಂಕದ ಇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾರಸ್ಯ ಸೂಚಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು.
- ೨ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು.
- ನಾಲ್ಕು ಅಂಕದ ವಿವರಣೆ ಸೂಚಿ ಬಿಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು.

‘ಆ’ ವಿಭಾಗ

- ಇ) ಎರಡು ಅಂಕದ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು.
- ನಾಲ್ಕು ಅಂಕದ ವಿವರಣೆ ಸೂಚಿ ಎರಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು.

‘ಉ’ ವಿಭಾಗ

- ಇ) ೧) ಭಾಷಾಭಾಗಾನ್ : ಎರಡು ಅಂಕದ ಏಕು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಬಾದನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು.
- ಅ) ಪದಗೀತ ಅಥವ - ಮೂರು ಕೊಟ್ಟಿ ಎರಡನ್ನು ಬರೆಯುವುದು.
- ಆ) ಸಮಾನಾಥ - ಮೂರು ಕೊಟ್ಟಿ ಎರಡನ್ನು ಬರೆಯುವುದು.
- ಇ) ಪದಗೀತ ನಾನಾಥ - ಮೂರು ಕೊಟ್ಟಿ ಎರಡನ್ನು ಬರೆಯುವುದು.
- ಈ) ಗ್ರಾಂಥಿಕ ರೂಪಗೀತ - ಮೂರು ಕೊಟ್ಟಿ ಎರಡನ್ನು ಬರೆಯುವುದು.
- ಉ) ತತ್ತ್ವಮ-ತತ್ತ್ವವ ಪದಗೀತ - ಮೂರು ಕೊಟ್ಟಿ ಎರಡನ್ನು ಬರೆಯುವುದು.
- ಊ) ಪದಗೀತನ್ನು ಜಡಿಸುವುದು : ಮೂರು ಕೊಟ್ಟಿ ಎರಡನ್ನು ಬರೆಯುವುದು.
- ಋ) ಪದಗೀತ/ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗೆತು - ಮೂರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ಎರಡನ್ನು ವಾಕ್ಯಗೀತಾಲ್ಲಿ ಬಿಳಿಸುವುದು.

೨) ರಚನೆ :

ಪಠ್ಯೇತರ ಗದ್ಯಭಾಗದಿಂದ ಆಯ್ದೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಿ.
ಒಂದು ಅಂಕದ ಬಿಡು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಬಾದಕ್ಕೂ ಉತ್ತರಿಸಬೇಕು.

ಅನುಬಂಧ - ೫

ಪ್ರಥಮ ಹಿ.ಯು.ಸಿ. ಬಳ್ಳಿಕ ಕನ್ನಡ ಮಾದರಿ ಪ್ರಶ್ನೆಪತ್ರಿಕೆ

ವಿಷಯದ ಸಂಕೇತ ಸಂಖ್ಯೆ : ೧೬
ಅವಧಿ : ಇಂಗಂಟೆ ಉಜ್ಜೀವಣಿ

ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷାଗତ ନଂସ୍ଥୀ : ୫୮
ବିଷ୍ଣୁ ଅଂକଗତୁ : ୧୦୦

‘ప్ర’ విభాగ

- I. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ : $1 \times 10 = 10$

 - ಭಕ್ತಿಹಿತ ಯಾರು?
 - ಸಿರಿ ಬಂದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು?
 - ಇಕ್ಕೆಗೆ ಹೊಂದವರು ಯಾರು?
 - ಹಂಡೆ ದೇಣಿನ ಕಾಯಿಗಳು ಯಾವುವು?
 - ಶ್ರಾವಣ ಏನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದಿತು?
 - ಯಾವುದು ನಾಡನ್ನು ಕಟ್ಟುಪುದಿಲ್ಲ?
 - ವಿಮಲಕ್ಷ್ಮಿನಿಗೆ ಗಂಡನ ಮನೆಯಲ್ಲ ಖಾಯಂ ಕೆಲಸ ಯಾವುದು?
 - ‘ನಂಜನಗೊಡು ತಿರುಮಲಾಂಬ ಪ್ರಶ್ನಿ’ಯನ್ನು
ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆ ಸಾಧಿಸಿದೆ?
 - ಮಣಿಯ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಾಲೀಜನ ಹೆಸರೇನು?
 - ಮಾತಿನ ಬಗ್ಗೆ ದಂಡಿ ನೀಡಿದ ವಾರ್ಷಿಕ್ಯನವೇನು?

‘ಆ’ ವಿಭಾಗ

- II. ಕೆಳಗಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಲ್ಲಿ ಪದಕ್ಕೆ ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ಉತ್ತರಿಸಿರಿ : ೨X೫=೧೦

(೧) ಮಾದಾರ ಜಿನ್ನೆಯ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆಸಿರುವ ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗಗಳಾವುವು?

(೨) ಅಶನ ಮತ್ತು ಹಾಲ್ಫೆಣ್ಣಿಯನ್ನು ಯಾರಿಗೆ ನೀಡಬೇಕು?

(೩) ಸಣ್ಣ ಮುಕ್ತಕು ಕಣ್ಣ ಮುಖ್ಯಲು ಕಾರಣವೇನು?

(೪) ರೈತನು ಯಾರಿಗೆ ಮರುಂಗಾನೆಂದಿದ್ದಾನೆ?

(೫) ಬಂಡಿಯ ಮೈ ನಡುಗಲು ಕಾರಣವೇನು?

(೬) ಅನ್ನ ಹಾಗೂ ಜಿನ್ನೆ ಯಾವುದು?

(೭) ಗರ್ಡಿಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳೇನು?

III. ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಂದರ್ಭ ಸೂಚಿಸಿ, ಸ್ವಾರ್ಪ್ಯ ವಿವರಿಸಿ : ೫X೬=೩

- ೧೯) ‘ಹಂಡರ ಬಾಹು ಇನ್ನೊಂದರ ಹೆಗಲ ಮೇಲೆ.’
- ೨೦) ‘ಹನು ಉದ್ದೇಶನು ಘಲ ಏನು ಕೇಷಲೇನು ಘಲ.’
- ೨೧) ‘ಬಳಸದಿರದ್ದೀತವನು ಬಾಹ್ಯದಲ.’
- ೨೨) ‘ಉಗ್ರರೆ, ಜಂಡರೆ ಹ್ಯಾಮನೆ ಒಡ್ಡಿರಿ ಹೊಸ ಆಹ್ವಾನಕೆ.’
- ೨೩) ‘ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕೂತ ಕೂಸುಗಳೇ.’

IV. ಕೆಳಗಿನ ಸಾಲ್ಯಾ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿರಿ : ೪X೪=೧೬

- ೨೪) ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗವೇ ಮೋಹಕಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಜ್ಞ ಎಂಬುದನ್ನು ಬಸವಣ್ಣನವರ ವಚನಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೆಲ್ಲ ವಿವರಿಸಿ.
- ೨೫) ತನಕೆದಾಸರು ಅನಿತ್ಯವಾದ ಬದುಕನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಾರ್ಥಕಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುತ್ತಾರೆ ? ವಿವರಿಸಿ.
- ೨೬) ‘ಬಣಿದ ಗುಬ್ಬಾರು ಮುಕ್ಕಾಜಾ’ ಹಾಡಿನಲ್ಲ ಬರಗಾಲದ ಇಲಕರತೆಯ ವಿವಿಧ ಮುಲಗಳು ಹೇಗೆ ಮೂಡಿಬಂದಿವೆ?
- ೨೭) ರೈತನನ್ನು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕಾಳಗೆ ಕೊಡುವ ಬಾಳ ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ?
- ೨೮) ತಾಯ-ಮುಗಳ ಅಂತಕರಣ ‘ರೈಲ್ವೇ ನಿಲ್ದಾಣ’ ಕವನದಲ್ಲ ಹೇಗೆ ಅನಾವರಣಗೊಂಡಿದೆ?
- ೨೯) ಮಹಿಳೆಯ ಮೇಲನ ಪುರುಷನ ಯಜಮಾನಿಕೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕವಯಿತ್ತಿ ಹೇಗೆ ನಿರೂಹಿಸಿದ್ದಾರೆ?

V. ಕೆಳಗಿನ ಒಂದು ಪದ್ಯದ ಭಾವಾಧಾರನನ್ನು ವಿವರಿಸಿ : ೪X೧=೪

- ೨೧) ಕಂಡನ ಕಿರಿಕಿರಿ ಇಂದೇನು ಹೇಳಲ
ಜಂದಿಗಿ ಹಾಲು ಸುರುವಂದಿ ಭೀಂಜಳಯ
ಜಂಡುಮನ ತಂದು ನಿಷೇಂದ್ರಾ||
- ೨೨) ಹೊರ ಜಟ್ಟು ನಿಮ್ಮನ್ನು
ನೂರು ಕಾರುಬಾರು ಮಾಡಿದಾಗ
ಯಾಕೆಂದು, ಏನೆಂದು, ಎಂದೂ ಕೇಳದೆ
ಮತ್ತೆ ಹೊತ್ತು ನಡೆವ ನಿಮ್ಮ
ಹೆಗೆಲುಗಳಗೆ ಜನುಮು ಜನುಮುದ ನಮನಗಳು.

‘ಇ’ ವಿಭಾಗ

VI. ಕೆಲಗಿನ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

೨X೪=೮

- ಇಗ) ಉರಿನ ಹಿರಿಯರು ಲೀಬಿಕರ ತಂದೆಯೊಡನೆ ಏನೆಂದು ಹೇಳಿದರು?
- ಇಂ) ರೋಮಿನಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಂಡ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಜಂಟಿಗಳು ಯಾವುವು?
- ಇಈ) ಅಯ್ಯಾಕ್ಷಪ್ಪ ನವದಂಪತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಏನೆಂದು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿದನು?
- ಇಇ) ತಿರುಮಲಾಂಬರವರು ರಚಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳಾವುವು?
- ಇಈ) ಹರಿಕಥಿ ದಾಸರನ್ನು ‘ದೋಷಾದಾಸ’ರೆನ್ನುತ್ತಿದ್ದುದೇಕೆ?

VII. ಕೆಲಗಿನ ಎರಡಕ್ಕೆ ಸಂದರ್ಭ ಸೂಚಿಸಿ, ಸ್ವಾರ್ಪ್ಸ್ ವಿವರಿಸಿ :

೩X೨=೬

- ಇಇ) ‘ಹೂಂ ಏನು ಬೀಕು ಅಂತ ಹೇಳಣ.’
- ಇಇ) ‘ಮೊಮ್ಮೆಕ್ಕಳ ನೋಡೋ ಆನೆ ಇಲ್ಲೆನಬೇ.’
- ಇಇ) ‘ನಾಯಲ್ಲಿದು ಭೂಭೂವನ ಪ್ರಸಿದ್ಧಮುಜಂ.’

VIII. ಕೆಲಗಿನ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ :

೪X೩=೧೨

- ಇಇ) ದೂರ್ತರು ಪಂಜನೆಗೆ ಬಳಸಿದ ಉಪಾಯ ಮತ್ತು ಅದರ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿವರಿಸಿ.
- ಇಂ) ತಿರುಮಲಾಂಬ ಅವರ ಸಾಧನೆಗಳನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ.
- ಇಗ) ನಗರ ಜೀವನ ನೆಟಕಲ್ಲುವಿನ ಮೇಲೆ ಜಾರಿದ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.
- ಇಂ) ಉನ್ನಾದ ಮನಸ್ಸಿಗಿ ಎಂದರೆನು ? ವಿವರಿಸಿ.
- ಇಈ) ಎನ್ನೋ.ಎನ್ನೋ.ಎಲ್ಲೋ.ಸಿ. ಪರಿಣಿತೆಯ ನಂತರ ಲೀಬಿಕರು ಮುಂದಿನ ಶೀಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ತಯಾರಿ ನಡೆಸಿದರು ?

‘ತ್ವ’ ವಿಭಾಗ

(ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವರೂಪ)

IX. ಕೆಳಗಿನ ಮೂರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎರಡು-ಮೂರು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ
ಉತ್ತರಿಸಿ : ೨X೬=೬

- ಇಂ) ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ರವಿಂದ್ರಿಯ ಹೇಗೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ?
- ಇಂ) ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಕಾರಣಗಳಾವುವು?
- ಇಂ) ಸಾಹಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಅಂಶಗಳಾವುವು?
- ಇಂ) ದಾನ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕಿರುವ ಇತರ ಹೆಸರುಗಳಾವುವು?

X. ಕೆಳಗಿನವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ವಿವರವಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿ : ೧X೪=೪

- ಇಂ) ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ.
- ಇಂ) ‘ಸಾಹಿತ್ಯ ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಜಂಬ’ – ಈ ಮಾತನ್ನು ವಿವರಿಸಿ.

‘ಉ’ ವಿಭಾಗ

(ಭಾಷಾಭ್ಯಾಸ ಹಾಗೂ ರಚನೆ)

XI. ಅ) ಕೆಳಗಿನವುಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಐದಕ್ಕೆ
ಉತ್ತರಿಸಿ : ಇX೭=೧೦

- ಇಂ) ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ಪದಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥವನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ :
- ಬಾನ, ಗ್ರಾನಿ, ನಿಥಾನ.
- ಇಂ) ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ಪದಗಳಿಗೆ ಸಮಾನಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ :
- ನೆತ್ತರು, ತಾರೆ, ಭೂಮಿ.
- ಇಂ) ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ಪದಗಳಿಗೆ ನಾನಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ :
- ಹೊತ್ತು, ಸಾಕು, ಅಜ.
- ಇಂ) ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ಪದಗಳಿಗೆ ತತ್ಸಮ-ತದ್ವಾರಾಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ :
- ಜನುಮ, ಇಕ್ಕೆ, ನಾವಿರ.
- ಇಂ) ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ಪದಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ರೂಪಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿರಿ :

ಮುಖ್ಯವ, ಮಾರ್ಗರ, ಮನಿಯಾಗ.

ಇಂ) ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ಪದಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಬರೆಯಿರಿ :

ಬೀರೋರು, ಏನುಂಟು, ಹಾಲ್ಪೆಟ್.

ಇಂ) ಕೆಳಗಿನ ಎರಡು ನುಡಿಗಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಂತ ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸಿರಿ :

ಸೊಪ್ಪು ಹಾಕು, ತಲೆದೂಗು, ಕಣ್ಣಮುಜ್ಜು.

ಅ) ಗ್ರಹಿಕೆ :

ಪಶ್ಚೀತರ ಗದ್ಯಭಾಗದಿಂದ ಆಯ್ದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಉತ್ತರಿಸಿ :

ಒXಇ=ಇ

ಸತಿ ಸಹಗಮನವನ್ನು ಹೇಳುವ ಈ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪತಿ ಸಹಗಮನವನ್ನು ಎಲ್ಲಾಯೂ ಹೇಳಲ್ಲ. ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಗರತಿಯ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟ ಹಾತಿಪ್ರತ್ಯಾದ ಹಾತ ಕಲಸುವ ಸಂಸ್ಕೃತ, ಮರುಷರಿಗೆ ಏಕಪತ್ರಿ ಪ್ರತಿವನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಿಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಅಸಮಾನತೆ, ಅನಾಯಾಯ-ಅವಹೇಳನ, ದಬ್ಬಾಳಕೆ, ಸ್ವಾರ್ಥ-ಇರುತ್ತವೆಯೋ ಅಲ್ಲ ಸೇಡು, ರೋಷ, ಪ್ರತಿಭಂಗನೆ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಶೋಷಿತ ಜನ ಒಂದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನನ ಜಾಗ್ರತ್ತರಾಗಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಾ ಶೋಷಿತ ಶಕ್ತಿಗಳು ಮಡಿ ಮಡಿಯಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಅಸಮಾನತೆಯ ತಂತ್ರದಿಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಲಿಟ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯಲ್ಲ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ವೈರುದ್ಯಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಇಂತಹ ವೈರುದ್ಯಗಳು ಒಂದೇ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಳಗಡಿಯೂ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ-ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಕಾಲುತ್ತವೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು :

ಇಂ) ಸತಿ ಸಹಗಮನವನ್ನು ಹೇಳುವ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯು ಯಾವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ?

ಇಂ) ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮಹಿಳೆಯರಿಗೆ ಯಾವ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿದೆ?

ಇಂ) ಮರುಷರಿಗೆ ಯಾವುದನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯಿಗೊಳಿಸಿಲ್ಲ?

ಇಂ) ಸೇಡು, ರೋಷ, ಪ್ರತಿಭಂಗನೆ ಎಲ್ಲ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ?

ಇಂ) ವೈರುದ್ಯಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ?

ಅನುಭಂಗ - ಈ

ಜ್ಞಾನಪಿಲರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಡೆದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ

ಗ)	ಕುವೆಂಪು	ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣ ದಿಶನನೆಂ	೧೬೬
ಉ)	ದ.ರಾ. ಬೇಳಂಡ್ರೆ	ನಾಕುತ್ತಂತಿ	೧೬೬೫
ಇ)	ಕೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ	ಮೂಕೆಜ್ಞಯ ಕನಸುಗಳು	೧೬೨೨
ಈ)	ಮಾಸ್ತಿ ವೆಂಕಟೇಶ ಅಯ್ಯಂಗಾರ್	ಜಿಕೆವಿಳರ ರಾಜೀಂದ್ರ	೧೬೮೫
ಊ)	ವಿ.ಕೃ. ಗೋಕಾರ್ಕೆ	ಭಾರತ ಸಿಂಧೂರೆಶ್ವಿ	೧೬೯೦
ಇ)	ಯು.ಆರ್. ಅನೆಂತಮೂತ್ತಿ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೧೬೯೪
ಈ)	ಗಿರಿಜ ಕಾನಾಡ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೧೬೯೨
ಉ)	ಜಂಡ್ರಿಶೇಷುರ ಕಂಬಾರ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೧೨

ಕನಾಂಡಕರತ್ವ ಪ್ರಶ್ನೆ ಪುರಸ್ಕಾರ

ಗ)	ಕುವೆಂಪು	೧೬೬೨
ಉ)	ರಾಜಕುಮಾರ್	೧೬೬೫
ಇ)	ಎನ್. ನಿಜಲಂಗಪ್ಪೆ	೧೬೬೯
ಈ)	ಸಿ.ಎನ್.ಆರ್. ರಾವ್	೧೬೭೮
ಊ)	ಪಂಡಿತ ಜಿಂಬುಸೇನ ಜೋಡಿ	೨೦೦೫
ಇ)	ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ	೨೦೦೨
ಈ)	ದೇ. ಜವರೀಗೌಡ	೨೦೦೮
ಉ)	ಶ್ರೀ ವಿಲೇಂದ್ರ ಹೆಗ್ಡೆ	೨೦೦೯

ಪಂಚ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮರಣತರು

೧)	ಕೆ.ವಿ. ಪುಟ್ಟಪ್ಪ	ಶ್ರೀ ರಾಮಾಯಣ ದಶನಂ	೧೬೮
೨)	ತೀರ್ಥಂಕರರ್ಯು	ಭಾರತೀಯ ಕಾವ್ಯ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ (ಮರಣಾಲತ್ತರ)	೧೬೯
೩)	ಕೆ. ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ	ಮೃಷಿಂಗಿಕ ಸುಳಯಿಲ್	೧೭೦
೪)	ಎಸ್.ಎಸ್. ಭೋಸ್‌ನೊರಮ್‌ರ	ಶ್ಲಾಷ್ಟ್ಯ ಸಂಪಾದನೆಯ ಪರಾಮರ್ಶ	೧೭೧
೫)	ಹು.ತಿ. ನರಸಿಂಹಚಾರ್	ಶ್ರೀ ಹರಿಜರಿತ	೧೭೨
೬)	ಎ.ಎನ್. ಮೂರ್ತಿರಾವ್	ದೇವರು	೧೭೩
೭)	ಎ. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ಅಡಿಗೆ	ಸುವರ್ಣ ಪುತ್ತಳಿ	೧೭೪
೮)	ಸೇಡಿಯಾಮು ಕೃಷ್ಣಭಟ್	ವಿಜಾರ ಪ್ರಪಂಚ	೧೭೫
೯)	ಕೆ.ಎಸ್. ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ	ದುಂಡು ಮಲ್ಲಿಗೆ	೧೭೬
೧೦)	ಎಂ.ಎಂ. ಕಲಬುಗಿ	ಸಂಶೋಧನಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಾಗಿ	೧೭೭
೧೧)	ಜಿ.ಎನ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ	ಸಂಶೋಧನೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ	೧೭೮
೧೨)	ದೇ. ಜವರೀಗೌಡ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೧೭೯
೧೩)	ಜೆನ್ನುವಿಲರ ಕಣವಿ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೧೮೦
೧೪)	ಎಲ್. ಬಸವರಾಜು	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೦೦
೧೫)	ಕೆ.ಹಿ. ಮೂರ್ಣಜಂಡ್ರ ತೇಜಸ್ಸಿ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೦೧
೧೬)	ಎಂ. ಜಿದಾನಂದಮೂರ್ತಿ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೦೨
೧೭)	ಜಂದ್ರಶೇಖರ ಕಂಬಾರ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೦೩
೧೮)	ಎಚ್.ಎಲ್. ನಾಗೀಗೌಡ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೦೪
೧೯)	ಎನ್.ಎಲ್. ಭೃತರಪ್ಪ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೦೫
೨೦)	ಜಿ.ಎನ್. ಆಮೂರ್	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೦೬
೨೧)	ಯುಶವಂತ ಜಿತ್ತಾಲ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೦೭
೨೨)	ಟಿ.ವಿ. ವೆಂಕಟಾಚಲಶಾಸ್ತ್ರಿ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೦೮
೨೩)	ಜಂದ್ರಶೇಖರ ಹಾಡೀಲ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೦೯
೨೪)	ಜಿ.ಎಚ್. ನಾಯಕ್	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೧೦
೨೫)	ಬರಗೂರು ರಾಮಚಂದ್ರಪ್ಪ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೧೧
೨೬)	ಡಿ.ಎನ್.ಶಂಕರಭಟ್ಟ	ಸಮಗ್ರ ಸಾಹಿತ್ಯ	೨೦೧೨

ಸಾಹಿತ್ಯ ಸ್ವಂದನ